35

891.59
乙-63

ԳԻՀՕՐՄԻԱՑԻՆ

ԵՒ ՃԱՌԸՆԴԻՑԾ ԿԻՐԱԿԻ

բանքն 3 Ծննդ[illegible]

Շնորհօղդ անճառ սկզբնատ տային․
անհասատաբար քում ծընո ղին։
Ցորմէ եղեալքըս ներգոր ծին․
իմանալիք որք երև ին։
Մարմին եղեալքս և անմար մին․
անբանականք հանգերձ բա նին։
Կենդանականք որք բուսա նին․
և անկենդանք որք ոչ շար ժին։
Ընդ որում հօր քում սիրո ղին․
քեզ գոհութիւնք վեր առա քին։
Եւ ընդ հոգւոյդ քում էակ ցին․
փառաւորութիւնք մատուցա նին։
՚Ի յընտրելոց մաքրագու նից․
որք ընդ յարկաւ քո մնծա նին։
Ընկալ և զիս մ̃ր ընդ նր մին․
զբաւանդանոցս պատառէկյա նին։
Ըզ նրմանոցս անսատա կին․
և զկնչըս հօրըդ վկանո ղին։
Զի քեն պատուէն անարգո ղին․
և հաւասար գոլ անմը տին։
՚Ի գիէայն որք յաւարա կին․
զերամ խոզիցն արածո ղին։
Սովեցեալս ոչ սով հա ցին․
այլ բանիւդ անեղդ բա նին։

✢ Յան

Հնանկացելոյ ջերմ եղջեր ին։
քաղցր ըր մեղաց դառնադառն ին։
Սրբէս ազատն այն առաջ ին։
այն որ մեղօք անօրինաց Հին։
Սրով մեռաք ամենեք ին։
և կորուսաք ըզ ցանկալ ին։
ՍՀես մեղայ նորանորոն ին։
և յանցանօք մերձն եւս ին։
Լուս առաւել քան ըզ Նոա ին։
գրոայ յանցող սէ ոլին։
Օ ի պատաւոր հրանն էրկնայ Ամին։
վասն ըն մեղայ դառն ըն պղտղ ին։
Եսկ հետ բաղում ըզ բարող ին։
վասն բարելոց գլխ աղամնոր ին։
Օրնէ բրաց կող Հրամար ին։
զի մէ մահու մեռանիմ ին։
Լուս եւ կարդեալ կամ բնաս ին։
առաւտ մեղաց որդեւս աս ին։
Նաջի զանկանի թս պարուրող ին։
և զյանկեր բս չար Օձ ին։
Եղռնոսերսե զպատասխանն ին։
անճառաբար խորհրդանոց ին։

Օ՜ աչք քո հարթ առ ցանկալ են ։
որոնք արդեւ քան հրամանն են ։
Սուրբ խոր ըմբռնոյս արշալուսոյ են ։
փառաւորն մանու ըստ մերձ ամ են ։
Զետեւ խոր ծածկեալ յուղեշ ծառ են ։
կթեալ զպտուղ ...ն մանկած են ։
Ի երանաւ առեալ զծաղիկ մերդուն են ։
բարդ յորովայն քո մարմնոյ գառ են ։
Ծորեալ մեծ ... թուեալ մեծայ են ։
և զարդարեալ մանկաւորը են ։
Իշ հետ քա ալպրոս խրախճան են ։
զեղեկտանունն խիստ արեւ են ։
Ի՛զ պատմեան ծանր արդ են ։
զոր զղեցայ յուսադեր են ։
Օ՜ այն մեր ընդլայնց խառնածայ շարժեն ։
զենել արդեւ զմեղեկ զենե են ։
Ինչ փառքել էջ կենաց դրախտն ։
որ խնդաւորեցին արքեաւ են ։
Ս՝ բշակեցի զխոյա մեծ են ։
զերաշտ ու պատուական մեզայ բանաւ են ։
Ինչ անաղաշխրար կենաց փեղք են ։
որ բար յուսոյն թեթեւայ են ։

Աւանդեմ քրոստամեք զաւաքէ ին։
զատմամբ ինձ ուստի առ ին։
Որդ աղաչեմ ես ընդ նմա ին։
Թէ հայր միայն քեզ՝ կերպն ին։
Չեմ արժանի կոչել որդ ին։
այլ վարձկանացն արա վերջ ին։
Որժանացի մայրապետն ին։
հօր ըստ սրբոյ որ ողջոյն ին։
Ընդ հովանաւոր հայրենական ին։
ժողովեցաւ զկա վերջում ին։
Ես զպատմութեան ընդ զաւակ ին։
զոր ամ առակ մերկացուց ին։
Որդւոց զինու զարմանալ կեց ին։
որ ընդ զորդ արձակեալ հայր ին։
Օ աղքատական ընդ մատան ին։
ընդ նուաստ ախտական ին։
Տացես ուսեալ յաջող ձեռն ին։
ոչ խոստովեալ այլ յաւելեալ ին։
Ես պատճառաւ ընդ գթեմ զն ին։
ձեռնհեռն կոչել զարդարար ին։
Օ ի մի հայցէ ընդ խաւար ին։
այլ կոխեալ դրունս նոր ին։

Օ են

Օ Ենամենք եղէն պարապարակ ին:
որ՝ ի խաւսէն պատապարտ ին:
Նա աշխարհաս արեան կող ին:
կենաց վասակ մեղ բղխող ին:
Հաղորդս տպո՛ գլխ մերրաս ին:
բաս առաւկի անաւակ ին:
Սուեղ ըն հայ կենարար ին:
ընդեղ զաւծակ բայ ղերկնայ ին:
Սուրբեցայ յանապատ ին:
Թափառեցայ յանկարծ վայր ին:
Սրբէս առաւկն է՛ ղխար ին:
մի՝ իԹուայն հարկո ին:
Օ որ պատառեալ չար թշնամի ին:
վերջ լայց անհաճար ին:
Սատի այլ է՛ դեղ մեղ ին:
բայց Թէ իրէն բժշկեաց ին:
Նա որ զաղեմ զաղտասաւ ին:
աղագականեմ զնա փրկեաց ին:
Հակե րն քաշ և երկնայ ին:
եղ՝ ի խոյնեղ փառս հաւ ին:
Նղապա՛ որ անկեալ դրամ ին:
և կրթաւորաց բայ պասակեր ին:

Ո՛վ որ թաւալեցի մեղաց ախտ ին ։
և չարաչար հոտեալ յաղբ ին ։
Տո՛ւր զիս որ յաղթող անձ ին ։
՚ի մերկութեն ձեռան ասպատակ ին ։
Ցցես ըզ թիւ տասն երրորդ ին ։
որպէս ըզ ո՛ր քառասնեկ ին ։
Նորա՛ ՚ի յուսոյ բարձող խաչ ին ։
Համեցես ՚ի վեր զանկեալ հող ին ։
Ուրախացո՛ զայս ըն վեր ին ։
վ՚ո ըն մերոյ մեղաւոր ին ։
Ընդ աւելի պատարագ ին ։
Իծոս անուշ քեզ ընծայ ին ։
Ընկալ և զիս որ ընդ նոց՝ ին ։
մի՛ խոտեցայց ընդ կայեն ին ։
Աղէջեսցես և ո՛չ բաւ արժան ին ։
քեզ մատուցի զողջակէզ ին ։
Ո՛վ ի ընծայեցի զինն տուաք ին ։
և զրոյն մեր ըթեն մարմն ՚ի զոհ ին ։
Ընծանեցայ նենդ աւ՛որ ին ։
երկրպագութեան դաս՛ ածան ին ։
Ապաւինելով զիս կամով ին ։
և նենգելով անձնաւէր անձն ին ։

Ոչ զարդարքն եղեալ մարմ ին։
այլ ըզ Հոգւոյ իմ ըզ ներք ին։
Ոսկի շղթին զերերալ ին։
մտաց և խորհրդոց իմ տառապանն ին։
Որ մխիթար արտասուացելոց ին։
եւ տուր ըզ սէր ընդ աղէկ ին։
Լ ինիլ սերտունդ նախատանաց ձ ին։
և նահատակի քաջուց ազգ ին։
Փառաւորեալ որ և յ կ ին։
զօրութեամբ աւագ արտասուաց ին։
Որք են մատանց խնամոց ն ին։
ծնեալ մանկամբք զօրծնականն ին։
Լու ամենայն յիս վերոտ ին։
զամենայնական սէրն ընդ բան ին։
Ծ ըլ ծնեալ ծնունդն իմ առաջն ին։
Հրեշտակական և երկնայ ին։
Ոչ նմանեցայց որպէս սէր ին։
զանձկալ զաւակաց ըն կայեն ին։
Լայլ ենովքայ նահատակ ին։
որ յաւայցն նախ առաջ ին։
Լու ենովքայ անձպարտ ին։
այն որ փոխեցաւն է՛ խղճահար ին։

Որ

Որ ժառանգեաց ըզ հայրեն ին։
ընդ պահելոյ պատուիրան ին։
Բայց յայսցանէ զինչ օգտից ին։
որոց նորանն եւ ոչ ըլ ին։
Ով ի չհեռանելն շնորհաց նոյ ին։
ոչ վերստանան մըտաց յերկ ին։
Նա կամ անէծեալ յախտաբարոյն ին։
Իղձութեամբ ազգաց գէն խնդրան ին։
Որով անդուրդք անհընար ին։
զնա ՚ի մեղապարտս ըմբռնելոց ին։
Որպէս մարդիկ նախնին դառն ին։
որք ՚ի յասուրս էին նոյ ին։
Որք ուսանին երկրէ ին։
անասնաբարոյք խառնեալ էն ին։
Մինչեւ եհաս ջուրք հեղեղ ին։
ապականելոց զամենեսեան ին։
Մինչ պատճառաւ զայն որ պատհեց ին։
զամն հինէ հայրերք ըզ կատարութ ին։
Նա որ ըզ Նոյ եւ զութ հոգ ին։
ապրեցուցեր ՚ի տապան ին։
Հանդերձ անասունք չորքոտան ին։
եւ զթեւաւորս օդային ին։

Դու զիս փրկեա ՚ի հեղեղ այ:
աշխարհահամբաւ յաչեաց ծով ին:
՚Ի Նոյ տապանաւն որ խորան ին:
ամենածածուկ ընդ հովան ին:
Մերժեալ յուսոյս իմ ապաւ նէ:
զգեցուցանեալ զոյն արուամ ին:
Որ է՝ Նա ահեղ գաղտնի նեռ ին:
այնմ որ թռչի ընդ խաւար ին:
Դու բաց ըզ մրրուռ աղջամղջ ին:
ինձ պարտուհան մեծի լուս ին:
Օրհնեմ խաւար ըն մեղուած ին
հոգւածական անհեռ ըն ին
Ուղղ ընդ բաղձեալ լուսաւորան ին
զի զոյն ամենայն որ արամ ին
Երեկ աւ յես ըզ ձիժեն ին:
որ է՝ մաքրութեան որ հող ին:
Բայց ես անառակ մաքրաւանան ին:
միայն չհեղձի զանձն ՚ի ծով ին:
Ամէն հոգեւորան և մտաւ որ:
կրկին-ըն եղէ անօթ չար ին:
Եւ անձն զի նման գազան որ ին:
որ զաղտապարտակ ըն չինել ին:

Լեա

Իրաւանէ մեծի գաւառ ին:
և յաշխարհն բաբելոն ին:
Որ՚ի Քլրաց ըն հեղեղ այ:
եթէ գոյցէ այլ պաշհեաց ին:
Սամթէ յերկինն ըս վերան ալ:
հպարտութեամբ ըն խորհէ ին:
Ո՛նոց և հեղեալ հողմոյ ուժգ ին:
հողմոյն հնչման ըն սաստկագ ին:
Քակեաց զերդնս ըն հպարտ ին:
և զաշտարակն այն ահագ ին:
Իւ ըն լեզուս ըն միակ ին:
զայն խառնակեաց եօթանասուն ին:
Օ ի մի՛ ՚իշխար միաբան ին:
այլ բարձող բաժանեաց ին:
Նոյնպէս և ես բարձրացու ցի:
զպարծանս մեղաց աշտարակ ին:
Հպարտութեն շ՚ինեալ քարամբք:
անքաւորութեան անքաւորակ ին:
Որոյ հրամա ու Ճարտարապետ եա:
Է՛ արտասուածն անդընդ այ ին:
Իւ գործունեայք չարիշխան ին:
զխաւաց ըն գանձուք լեղեն ին:

Այլ և անկեալ կործանեալց էին ։
ընդ մեքենայս զոր շինեալ էին ։
Նա և խոյ զերծեալ հարքեցինց էին ։
որպէս երբեմն երգայից էին ։
Որ յօրինեալ ըեղ ընտրեալց էր ։
զմեր զխոնարհեալ քանանեաց էին ։
Ո՛չ հայր անկեալ անազգայց էին ։
և քահանայց սատանայց էին ։
Տատանեցող զեռակածն էին ։
մինչ էր յերկաննեն ութքահամ էին ։
Նա թագաւոր էր սաղեմ էին ։
որպէս և զառ մր երկնայ էին ։
Ընկեալ և զեխ հայլեմական նոյն էին ։
յերուսաղէմ ընդ քս մեր էին ։
Թագաւորել ընդ ըեղ ՚նեմ էին ։
որպէս պորդէս ըն սիրտն էին ։
Որ կոչեցեր աղաւնեակ ձայն էին ։
ըդ նահապետն հաւատոյ ազգ էին ։
Ո՛չ աւքահանն այն առաւ էին ։
պանդխտեալ յօտար երկիր էին ։
Նորեաց ՚խնամքն էին ։
մինչ զեռ նառէր նաւ ընդ կայծեմն ։

Վերակրեցար որպէս մարդ` ին։
յորժամ բնու-թեդ էր անձամբ ին։
Նա խոստացար նմա զորդ ին։
որով որդւք մարդկան որ ծն ին։
'Ի յորմնակ քոյ գաղտնեաւ նդ։
որ մարմնացար որդւոց նոր ին։
Ծ անցեալ և զկա որոց նեղ իմ։
միջոյ չարեաց նենգաւոր ին։
Իբրաւունս ոչն աւետիկ նեղչ ին։
և 'ի բանսից մեղաւորք ին։
Օ նեղեհանցեալս մարմնով խաւն ին։
յատարրական կեանս երկրայ ին։
Փոփոխեցեալ 'ի հայրեն ին։
որպէս զորդին աբրահամ ին։
Աշխարհս զերեսքր մր։
ինձ որ նախնի նեղչւոյ տառ էր ին։
Օ ի ընդ յառաջ քոյ յարուցեալ։
երկնքարագոյն քեզ 'ի դեռ ին։
Խոնարհեցեալ իջեալն ին։
ընդ քեզ և հայր քո և հոգ ին։
Վերակրեցար կենաց բան ին։
յաղթատանց և 'ի չարեաց ին։

Օ՜ անձնընդամեան զամուլ հոգիս
բարեաց պտղոց հոգեւոր ին։
Պտղաբերեմ ընդ աւազ
անձրեւաւոր քարոյ բան ին։
Որ աղօթիւք նահապետս
սրբեցեր յոյս աբրահամ ին։
Նաւացեր զերդոր որդ
հանեցեր ըզ զոհ խոյ զամ ին։
Օ՜ իս արժանեաւ ինչ ընդ նոյ նմ ին։
կարասիկ մեղաց հոյզանելի նոր ին։
Ի խորհրդոց սատանայ ին։
և 'ի պղծոց պղծանաց ին։
Օ՜ ի մի՝ 'ի հանգոյն ծոյծ մեծածա ին։
ապաշխարհելն որպէս նոր ին։
Եւ մի՝ արժան մահուանէ ին։
որպէս ըզ կենն 'ի չար դարձ ին։
Սալ հրամայեաց որ հրեշտակ ին։
յափշտակեալ զիս ընդ նոա ին։
Հանել 'ի բերան ըզ երկնից ին։
կարդալ 'իմաստ ընդ որ կայ ին։
Սոսկաձրել սրտից որ սատանայ ին։
տեսող դարձոց և խորհրդոց ին։

'Իսկզբ

Դի փառքն մեռելոց սու սիրել ին ։
պատուաստութեամբ բեր զանձերոց ին ։
Ընթացեալ ՚ի խաւարէ բարձր լեր ին ։
՚ի զօրութեան որդւոյ սու ին ։
Նստեալ ըղ փառօք ոգեղինել ին ։
Իւր մեծածնին ողջունոց ին ։
Ով սուրբ և հանեալ ՚ի խաւարէն ին ։
որդւոյ ըղ բեղ որ ՚ի փառս ին ։
Նու ըն հաւատալ ՚ի խոստումն ին ։
և մերս երգեալ պարգևաց ին ։
Մինչ ՚ի խոստումն հնչեալ ձայն ին ։
Թէ մի մեզ ՚ի յաւատսն ին ։
Այլ հայեցմիք յաշխարհս մերս ին ։
կայսերաց ըղ խոյն ՚ի պարզել ին ։
Ով փառաւորեալ բանականն ին ։
՚ի խաւարին բարձումն ծառայ ին ։
Նաւու ՚ի մեղս պատուարան ին ։
գանձարան առաքեալ գիտութեան ին ։
Մի՛ զես փառաւորս որ ըստ նոր ին ։
զանձափառ բարեացս նոր ին ։
Ով փառաւորս ՚ի յուսոյ և ուշ բար ին ։
և գանձարանս անանց խոր փառք ին ։

Ո՛վ ինչ արծաթ եմ քուրայ ին:
եւ ո՛չ ոսկի թէ հրով փորձ իմ:
Այլ եմ անարգ ընդ կաւագար ին:
որ ՚ի խաղարկել ընդ կորընչ ին:
Եւ ոչ եմ վէմ յեզր ծով ին:
որ ՚ի յալեացն անշարժ պահ ին:
Եւ ոչ արմատ ծառոց խոր ին:
որ ՚ի հողմոց ոչ տատանալ ին:
Այլ եմ նշխարն բեկեցալ նաւ ին:
տարաբերեցեալ ՚ի մէջ ծով ին:
Եմ հողմահար խուռն խռով ին:
՚ի ժամանակս աշնանայ ին:
Որդ մի՛ անանկ ՚ի խորտակ թին:
որ ոչ փորձէս զոր երկրաւ ին:
Ո՛ կոյր անփորձ գոլով չար ին:
փորձիչք ՚ի մէնջ սրոփէս աս ին:
Այլ ՚ի ծիրկել զմեղ փութայց իր:
՚ի խորտակմանց ժամանակ ին:
Որպէս ըստ հայր ընդ հաւատ ոյ:
յորդորայնթէ փորձանաց ին:
Պատարագեալ ընդ խնդալ ին:
զ հոգի ըստ կամս եւ ըստ մարմին:

Կենդանատուական զոհ անմահ ին։
համայն և տէր ամենայ ին։
Որ քեզ կրտսերք ծնեալ որդ ին։
՚ի սահմանոյ եւ եկեալ ին։
Նո՛ր անեցեր քեզ սիրել ին։
զմարդս փոխեալն խորհրդել ին։
Ցուցեր նման զաւազակաց ին։
կանգնեցել անդամոց փառս յերկինս յերկն ին։
Օ ըր տէր ՚ի մեռոց բարձրացեալ ին։
եւել եւէթ հրեշտակաց ին։
Ի ըզոյդ ամեներ քեզ զգեստս վեհ ին։
առն անո՛ւանելի սիրականն ին։
Ի նմանութեան մեծ խորհրդ ին։
զոր հոգեկիրք ընդ ծանուց ին։
Պատկերացեալ յերկնից ին։
որպէս գրեալ ՚ի տէր առ ին։
Այս ժամ ժողովեալ առանձն ին։
անկարեն յաղթեալ ամբ մարմ ին։
Այս են կրտսերս առ ՚ի բարձ ին։
եւ կատարեցաւ գոյն ՚ի բարձ ին։
Որպէս եւաս ընդ նախանձ ին։
բայց քեզ հո՛ղոյ զգայլ վերջ ին։

Աստուածախօսութեան անգին գանձին ։
փառս ընծայեմ յարգանաց սրբոյն ին ։
Լու եղծանող քո կամօք ին ։
գլխոյ անդրանկաց որ՚ի յերկին ին ։
Ո որ աղաչեմ զքեզ ըստ մեր ին ։
գեղեցկանն զաւառաց ըն Հայրենին ին ։
Ըստ այցին և ինձ զրուցից եթերային ։
արարէք յարմարել խորագիր ին ։
Նանկեա՝ ի խելոք զանեղծեալ Հօր ին ։
բառ ըստ ... ... աստուածոյն ին ։
Նս յարգելով ... ընդ ... ին ։
յերկրէ յերկինս անդրադարձ ին ։
Օծեալ անուն ... Հոգւոյն ։
զոր կարող ... խառնեալ ... ին ։
Օրհնել ըստ զօրու ... մեծարանս ։
պատշաճ ... ... ին ։
Ես ... ... Հօր իր ։
զանձկալ ... ... ին ։
Տնան ... ... անձն ին ։
անձնայ ՚իբրև ... ին ։
Լ... ... ... երկնային ։
եկ ՚ի ... ... ՚ի ... ին ։

Սա խորտակեաց զիմ թշնամ ին։
զի մի՛ կացցէ այլ ի յոտ ին։
Երկոտասան ցեղապետ ին։
Ծնընդեան որդւոց նահապետ ին։
Պսակաւ անմահենեալ մեծատան ին։
զօրեղեալ ՚ի ձեռն խնայել ին։
Օ՛ հզօրայն իւրենց փառաւորեցին։
ընդ երեսուն դաշնական ին։
Ի նմանութեան աշակերտ ին։
գառին նմանեցաւ որ զող յուդայ ին։
Սա փառաւորեցար որ ընդ նմ ին։
ծառայ ՚ի տանն պետութեան ին։
Սա փրկեցեր յերգ խորանս աւոյին։
զորդի մաքուր ողջախոհ ին։
Մտեր իշխանդ փառաւորսն ին։
տեսիլ ցուցեր ՚ի դիւթեր ին։
Սքանչելեցեր վասն երազ ին։
և կացուցեր որ աշխարհ ին։
Նշխարեալս և բնակ զաւ գործեց ին։
որդիք ընդ մեր գառին նմանեց ին։
Ըստ աղաներեցուն անխափան մեղ այց։
փառաւորեցին զեւ դիւրած ին։

Թէ և լցի զկամս քո նոր ին ·
անհնարինաւոր զորով նոյն ին ·
Սակայն էարկ զնա ՚ի խնամոց ին ·
յանել յանդգայս արդ եղան ին ·
Սակս որ քո նոյ յամենայն ին ·
ազատեցեր անդգոյս վայր ին ·
Իսկ զնա փրկեաւ՝ որ ընդ նոյն ին ·
՚ի զանազան աւարից չար ին ·
Իզգիւղաս հ՛ոյ վաճառչաւ ին ·
մի՛ մատնեցայց զաւրչ պտղընկ ին ·
Սակս որ ասայց նորանն օմ ին ·
աշերդ զոչէ րստ առթ ին ·
Սակս բամբասեալ քան քզ նոս ին ·
և որ կացի յերգիչաստ ին ·
Ձ՛ի յաղթեցից չար իշխան ին ·
անձրևոյթ բռնաւոր որ ին ·
Իսամանաւն ընկէլ նոյ ին ·
զնա սատն արա՛ կենաց հայ ին ·
Ձ՛ի յաղեցայց և բաշխեց իզ ·
որք են կորոս ամենայն քան ին ·
Ձ՛ ջոր ջմեւեցոյց զերանել ին ·
զայն որ ջմելան է՛ արժան ին ·

Թուէպէս յորդ՛ոյն է՛ եւ սա՛ ին։
ոյք գերագոյն քան զալխոր ին։
Նման որ ՚ի կէն յայծ գոմէշ ին։
եւ մխայեալն է՛ ՚ի խար ին։
Թուէ այր արդար եւ ճշմար իտ։
եւ կատարեալ յամենայն ին։
Ո՛ որ բանաւորէր չար Թշնամ ին։
խնդրէր ՚ի խորշ պատերազմ ին։
Որում առ՛եալ իշխանու Թին։
յայնմ ընկէց քում ծառայ ին։
Նախ զարդարքն ատացուած մեծ ին։
Ընձէր խաշառ ըղ կենդան ին։
Նա զորդիս ըն ստանեւ ին։
աղան յարգարանն ՚ի բարձից ին։
Որոց Հանեալ ատամ գուած ին։
ո՛չ բան ասէր ինչ մարդկայ ին։
Նալ գոհութիւ մեծայ ին։
խնամութ Թե՛ խօսէր Հոգ ին։
Տէր առէ եւ զմեծու Թի ւն։
եւ տէր եւ ոսպէս կամ ին։
Մերկ եղաք մէջ յարմնայն ին։
եւ մերկ դիմենք ՚ի տապան ին։

Պատրաստեալ վառեալ առ նա չարչարէին
զՏէր մերձենայր բաղձանօքն էին :
Խոնարհել 'յերկնէ զնորին մարմ էին :
ամենքեան զանց անհնարին էին :
Որպէս աւեալ ընդ զանկալ էին :
բայց ոչ եհաս փխրբ բաղձալ էին :
Նոյն մանկունքն ծախսք ժամն էին :
Իբր 'յալզինն կամ երկան էին :
Բանգի առաքել չարչարեալ առաքէին
և որդեառլոց արար զնարոմ էին :
Լուսաւոր ներեալ 'յեկեղ այսք էին :
քերթեր բարձաւն զպարտ մեր էին :
Նարեկամագն որք մեղքն եկ էին :
բանիւք զդաւեալ զերանել էին :
Նոյն եկեղեցին անդուլ էին :
որ զնն աւեալ բան եւս էին :
Լոււ այս բանիւք ոչ խախտեալ էին :
զանդամանեալ մեծ հաւատ էին :
Խօսել բանիւք հաւհայր թէ էին :
առ սխալ ընդ քոյ բան էին :
Նոյն գոհանայր ընդ բերն 'յիմ էին :
ընդդիմանայր բանից նոց էին :

Մ՜ինչեւ երբեւ զրաւ մայր ինձ.
եւ կատարեալ ըն Հանդէս ինձ.
Արձակեցար ո՜ր ՚ի խեղճ ինձ.
եւ խառնեցար ընդ մեղել ինձ.
Պակ եւսոր գոյ յաղթող ինձ.
առաջնութեն յայտ Հնամեայ ինձ.
Ո՜չ կենդանանայ տալ անձնաւոր ինձ.
զայն չՀերՀեցեր նման կրկ ինձ.
Ի՜ մի ըստ ընտրութեն բանական ինձ.
պարգեւեցեր նոյն մեզ ինձ.
Ա՜յս այս խորհուրդ ծածկեալ խորհինձ.
յատակ զօրութեն մեզ յայտնեն ինձ.
Թէ որք մեռան ոչ կորիցեն ինձ.
այլ յարիցեն յոր ըն մեջ ինձ.
Ա՜յդ եւս Հայցեմ յաՀասարակ ինձ.
եւ Հաւատարիմ ձեռնաւոր ինձ.
Ա՜ռ ընդ կարգած եւ պարզապէս ինձ.
Հեզումն զորաւոր ըր ցաւոց ինձ.
Օ՜ ի թէ խորՀրդէ իմ թռչամն ինձ.
առ ՚ի իմացել զեն ՚ի նմայս ինձ.
Մ՜ի առաջ ՚ի նեռս անուանակ ինձ.
մի մատնեցես կամաց նոյ ինձ.

Ո՛վ ի եռատէարըն ծնեալ մարմ ին ։
Հոգւոյ յօժար բայց ոչ շարժ ին ։
Ընձ[illegible] իմ խառն[illegible] մեղք ըս մեթ ին ։
Կամաւ ՚ի բանսր կամ խմբ ին ։
Նայց դու ընդ իմ տառապանս անձին
մարմնոյ ընդ դէմ առաջան ին ։
Որ աստղերը քաջալեր են ։
զի յաղթեցեր չար իշխան ին ։
Մ՚խայն զկամքս իմ ՚ի դար ին ։
ընկալ փոխան յուսոյ Ջան ին ։
Նու ըզ պսակս յաղթանակ ին ։
ինձ պարգևեա յարդար ին ։
Որ ըզ մինեւս բաբանչել ին ։
զի ծնողեն ընդ[illegible] ար ին ։
Փրկեալ ՚ի[illegible] ին ։
[illegible] ՚ի[illegible] ին ։
Նու ՚ի[illegible] ժամանակ ին ։
[illegible] ին ։
Նրս[illegible] ՚ի[illegible] ին ։
[illegible] ՚ի[illegible] ին ։
Փրկէ ըզ նա[illegible] ին ։
[illegible] ին ։

Սատան առաջնին ազգաց ուխտ ին ։
եղեալ առ հօրն աբրահամ ին ։
Ոչ արձակել փարաւոն ին ։
եղեր ըստ նա ամ նոյ ին ։
Յու զօրութե՛ գաւառան ին ։
ետուր նմա զտան նոցան ին ։
Հարկեր զաշխարհն եգիպտոս ին ։
տասն հարուածն որպէս աս ին ։
Ծովում կարմիր հուրդ զենեալն գա՞ն ին ։
եւ ետ ըզ ողողեցն խորայեղ ին ։
Բաժանեցեր յերկիրս մաս ին ։
զանազանեալ խառնոց կարմիր ծովլ ին ։
Յալըզ ընտրութե լուծանեան ին ։
կարծրացուցեր խեղս արձան ին ։
Սրբեալ ծաղկեալ մարգագետս ին ։
էր ճանապարհն անդընդոյ ին ։
Նոցա որ առաջ ընթանայ ին ։
ոչ թանալով գարշապար ին ։
Յու զփարաւոն եգիպտաց ին ։
որ զ հետ մտեալ կառաց նոց ին ։
Ընկղմեցեր 'ի խեղջ ծով ին ։
'ի յորձանակ բոլոր ին ։

Իսկ քոյ ընտրեալդ և որք հաւ ին։
տուածնոցդեալ որպէս խող ին։
Ճորդ ան եսաւք յանապատ ին։
հրով լուսով և սէրանք անմեղ ին։
Լուսաւք նոցա հաց երկնից ին։
և մանանայց հրեշտակաց ին։
Տըպատուորեալ ըղ բոյր մարմ ին։
զերկնից իջեալ ըն կենդան ին։
Ճաշեր ըղ վէմն և բղխեց ին։
զերկրպագան վտակն աղբ ին։
Իսրայէլեան ագըեր կող ին։
տաշտերըղ ըն քարող ին։
Լսելեակ պաշտօք բառտաննեկ ին։
մախեցա զոգով խեթ մեղ ին։
Աղբեր կենաց ժամանակ ին։
ամէն ըն նորոյ պզքան թու ին։
Փոցեր դէհ տայս քոյ խորհրդ ին։
Թագաւորեալյն խնայ մեղ ին։
Ճեղեր ըղ լոյս անմնաւեր ին։
'ի հոգևորէն զեմ քս նոր ին։
Ըշեալ զորէնն խոստովանակ ին։
զգեցեալ մասնազդ ամեայ ին։

Սրան

Մ ամն անօրէն անհասանելի ես ։
և խոստովանութ ժողովրդ ես ։
Ձ որ խոստացեր նոա զաւակ ես ։
ընդ սիրոյ որդւոյն զոր կազմեցին ես ։
Շ ու ՚ի խորհուրդ ծածկեալ լիքին ես ։
վասն օրինացն որք լուծան ես ։
Ո րպէս երկրորդն որ հաստատ ես ։
քոյոյ եդեալ անձայոյն ուխտ ես ։
Ո ր կոյս և մնայ յաւէտ ՚ի սոմ ես ։
մինչ ՚ի կատար յաւիտեան ես ։
Չ րամանն եռուր կազմել նոյ ես ։
ըզ զանազան կարգ խոսան ես ։
Պ նմանութիւն սերոբէ սիոն ես ։
կամ գերաշխարհ մեր սիրելի ես ։
Ս ու տապանակ կտակարան ես ։
յանեծից փրկիչ պատուական ամէ ես ։
Ր ուչաղիանն մարդկոյ քոյ ես ։
յածութեան օրինակ ես ։
Ս ու զղասանանաճն աւչարան ես ։
ըզ զեռականն քահանայ ես ։
Ր ու ՚ի խորհուրդ հողեալ ես ։
զարդարեցեր զերկին ես ։

Սու

Իսկ այս քանանց բարեգործ եղեւ ։
և առաւել քան ըզ սա քեն
Ամպային որմոյն երկնքացող քեն ։
՚Ի վերջերգոյն զոհ մատուց քեն ։
Զ մեծ ըն մեմեհս գառնեացուցին ։
և զահապան անօթացեալ քեն ։
Ընդ մարտական խառնմակէ քեն ։
զորդիս գեղեայ ըն զոհէ քեն ։
Մինչև խաղաղ բարեկացուց քեն ։
զներողութիւն ըզ շարժեաց քեն ։
Հայր ՚Նախոր բարեբերեաց քեն ։
և բարեկութիւն կապացեալ քեն ։
Իսկ անտառայն ՚ի աշխարհ քեն ։
զոր խառնամայր զ... առ նոյ քեն ։
Նայ ՚ի ջերկուց անտառ ոչ մա քեն ։
փառս ըն մեզացն որ գործեց քեն ։
Մարդ ես ժողովրդայ յամենայն քեն ։
և Համեմատ շարեաց նոյ քեն ։
Որ առաւել առ ի զօրեղ քեն ։
եւ՛ աշխարհախառն քան ըզ նոս քեն ։
Լ՚այս Հերձեր զձոյն զզալ քեն ։
քեզ ըզ խառնայն աղջամկք քեն ։

Յայնժամ ծածկէր զերգախաղացողին
Եւ սաստ զեղխման ըն մահած ին ։
Նոցա ՚խառնէ ամպ հովանն ին ։
՚Ի գեղջկերի լոյս արփեանն ին ։
Ինչ փնձէ՛ լոյս խնասա քաղն ին ։
Եւ հովանիէ՛ որ հող ին ։
Մհող մանանայ լուծանել ին ։
զի որք կերան մեռանէ ին ։
Նաւ սաստ մարմին քու երկնայ ին ։
որ կերանք սայ ծնաշակող ին ։
Նրքա արբին զջուր վէմանծ ին ։
Եւ եւ զարփուն վկեմդ կող ին ։
Նոցա կախեալ ան պղինձ ին ։
Եւ եւ ամուր զկերանող խիսաչ ին ։
Նոցա օրէնք ըն մովսէս ին ։
զբաւ արարեալ ՚խաւարաւոր ին ։
Նաւ փնձ հոգւոյդ խնասա Թէ ։
ամենատարանդ ամծայ ին ։
Մ ամենայնողին յայտ պահանջ ին ։
քան ըզ նոցանց ձինէն զըար ին ։
Որպէս առանձնէ՛ ծառայ ին ։
զհոգւոյ կամաց և անգիտ ին ։

Նորա ակնայ որթ կայծից ին:
Եւ քոյ փոխանն երկնքայնոյ ին:
Նաեւ ես՝ խաբր հիւթանիւթ ին:
խոնարհեցայ անյայտ յախտ ին:
Նորա քաւ քաղցրեալ արարծնէ ին:
փառս ըն հոգին յանարատ ին:
Նաեւ ես ըղձանօք հարկաւոր ին:
միշտ՝ ծիծաղիր անեղարդ ին:
Նորա զերկիր շարժեալ ին:
պարգեւութեան մարդկան ին:
Նա ու ըզ հոգիս իմ զերկինս ին:
աղաչեցի զայծ որ չար ին:
Բայց որ քանիզ եղեր նոյ ին:
որ իմ զթամ հոր մաւծ ին:
Նաեւ զարձակեցեր ըզ քարկութիւ:
հայցմանք մեծի մարդարէ ին:
Նոյն յետին զանաւորեալ ին:
ըզ պատուհան որ ինձ պահ ին:
Նաեւ պարզանեաւ ըզ Քրիստոսն ին:
եւ թագաւորն անյեղ յանց ին:
Մեծ արդեղուն զիս ընդ քարոզ ին:
անմարդելոյ յերկրէ քոյ ին:

Սալ

Տ՚այլ ընդ երկուցն որք անդ մայրն
մայծ զիս յաշխարհ ընդ քո մեր ին։
Որ ըզ յերու որդի նոր ին։
ընդայեալ իշխան յերա մոլեքս ին։
Տ՚ան որ պանեալ ՚ի խորան ին։
Եւ ՚իկերինն եր ընդ նոմ ին։
Տ՚նոն անակիցն բարանչել ին։
անոնան ըզ քո մ փրկական ին։
Զորամ յաղէ նախ կոչէ ին։
զինի յերու առաջնէ ին։
Որ յաղթանակ զօր ՚իմարտ ին։
ընդ գէմ ժողովոց առաջէկ ին։
Մ՚ինչ առաջ ծնունդ մոլեքս ձեռն ին։
գույր որինակ քեզ ՚ի խաչ ին։
Որով զօրգական խաղաչել ին։
զայն որ ծընան յանատաս ին։
Տ՚ծեր յաշխարհ ըն պաղեաս ին։
ըստ քոյ խառամին անտառաքան ին։
Տ՚նդ յորդանան անցանէ ին։
տարապանակերա կատակարան ին։
Ս՚ուրբն ՚ի յակոնս ըն զառնայքն
՚ի յորինակ մարդկան արդ ին։

Պարխուզք քն եօթն երկրով քն ։
Քնմանութիւն խոյր գըժոխ քն ։
Սաօթնից ըս շուրըջ գալով նոյ քն ։
զերթ ջուր հաղէալ կործանէ քն ։
Սու զթագաւորս եւթանց ազգ քն ։
որ երեւան թուով է քն ։
Զանեղ նոխառ զամենես քն ։
կախեալ զփայտէ նշանակ քն ։
Օ րաղ ընծայ շարժումն արիքն ։
զարեգական լուսաբեր քն ։
Սացուց հանդէպ գաղաւճն քն ։
զլուսին ճոյոյն երկին քն ։
Սու այլ բազում որպէս առ քն ։
Հրաշ գործել յայնմ յաշխարհ քն ։
Օ որ մեռանելոց ցեղից նոյ քն ։
Քեզն ժամանեաց հարցն առաջ քն ։
Սող ծնմարխու զօրինակ քն ։
հոգւոց զփրկելոց մարտնականն քն ։
Ցաղերս ամենամ վասն քամ անձն քն ։
զարգարութիւն պարծոց նոր քն ։
Թ եղէաւ ոչ նորանն նորմ քն ։
արխագայ ըեդ դէմ շար քն ։

Մաղ մերկացոյ ապարդիս ին ։
եղէ նշանն վասն ծառայ ին ։
Նայց ձեռն ընտրուք խնամ մարդոյին ։
ընդ անմարմնոյն անմահէկ ին ։
Զ գնանք ձեռն ին քոյ 'ի խնայս ին ։
ընդ մաքրէսի անդր 'ի կէր ին ։
Հ որդես և զոլթ ազդ խորհրդին ։
որպէս նոյնա զքանանաց ին ։
Օ որ կորոանանն և զպարընեկ ին ։
զարծ անթառնըն և ձանձրոյ ին ։
Ս գեղափելոյ թէ որոնմականն ին ։
և զենորդակառ պերծ հորոր ին ։
Ա որկուս քարեաց հանեալ նոցին ։
և ըզ պինծակ զօրաց նոց ին ։
Ս նոյն ընդ գետոս այս երկրաց ին ։
անթայ յաղթից գարշապար ին ։
Պ արձն անդրէն ոսաի էլ ին ։
անմահական վայրեա գրախտ ին ։
Պ որեաց մեռաց երկրաւ ին ։
գերանք փակեալ անդուստ ին ։
Ս զղուխառ տապալեաց ին ։
գրունք 'ի հխնանց քանդեալ բ ր գ ձն

Լոյս անճառելոյն յաշխարհս մեր ին։
յղացեալ մնայր նախ անուշ ին։
Հրեշտակացն հրաշագործ ին։
ժառանգել լինել ինձ մերոյս ին։
Որ բառ արդար դատաստան ին։
որով դատես զազգս երկրածին ին։
Ի նախնեաց պահես բարգաւաճ ին։
զխորհրդածութիւն որ բառ կարդ ին։
Ծնողական երգիս փառացել ին։
յետ յետոյս զօրանայ ին։
Եկ դատաւորս ցերեկց նոյ ին։
բառ զգեստոյ դատել զնոս ին։
Եւ գեղեցկան յաղթող որ ին։
որ զմարդկան հարեալ նով ին։
Սրբեր հարեալ զօրական ան։
զերծ բառ բերող ողջունեալ ին։
Լոյս բռ սուրբն անյաղթել ին։
որ յուխտական յորդոյն ին։
Զմն որ զդխաւար ... մարդ ին։
բառ հոգւոյն շնորհաց եկեղեցի ին։
Լոյս զաղս ... որ կայ 'ի վեր ին։
մինչ 'ի հեղին յայ ծնեալն ին։

Զմն

Մյն որ մեռաւ բեկեմանք ող ին ։
փառս ընդ գերեաց տապանակ ին ։
Մահն եկեալ ըս քաղաք ին ։
զոր շինեցեր ձեռամբ քոյ ին ։
Նստեր դատել դատաւոր ին ։
զ հոգիս այդի մեռայց խոցն ին ։
Նայց ոչ դատեաց ըստ օրին ին ։
ոչ դիմեցաւ չար սրտի ին ։
Մալ մեղկացաւ կամաւ ժախաղ ին ։
մանանեաց 'ի ձեռս ան աղակ ին ։
Մրդ որ փրկեց եղեր նոց ին ։
եստ ըր յաղթել հակառակ ին ։
Տացեաւ եւ ինձ որ յաղթու թ ին ։
ընդդիմամեաց ախոյան ին ։
Որով դատել ապաշխ նոցա ին ։
արդարապէս մնաց զ հօգ ին ։
Օ ի մի զերանին նորաքաղաք ին ։
պահանջեցայց անդր 'ի զանդ ին ։
Որ անմահ յիշու որ ձայն ին ։
եւ ամենաթէն եստըր զօրդ ին ։
Օ րբեղ մնայց 'ի հրաւն ին ։
ընծայ պատւոց յորովայն ին ։

Լաւ ես գտեալ հայելին նոր ին ։
անշարժ շրջմանցն խորոց սրտ ին ։
Մաշաղակեալ զանգուածել ին ։
Հեծեծեալ Հոգւովն ըստ վկայութ ին ։
Թէ է զանազանութեան անձն խրատ ին ։
և զաղաղակերս զործոյ չար ին ։
Պաշտօներեան բարերաց զործ դը ։
և զօտացն զարմանս չար ին ։
Օ ասխոս ըս մեղաց ըզ բաղխածին ։
զաղաղակերցն ըստ փեմեմայ ին ։
Մ_ենել Հոգւոյս ըստ անձնայ ին ։
ջերմ Հեռս ողջախ եռանդեղական ին ։
Ո՛ւսուցին անշաւանքն խմ երկրայ ին ։
կեցցէ Հոգւոյս խմ մեղըստ ին ։
Իշխէ ՚իրոսը չար թշնամ ին ։
և զեա Հանցես յերկինն վեր ին ։
Որ ըզ զառ՚ինն յեռաւեած ին ։
յորդմին եղեալ ծրնամեղ վերջ ին ։
Ո՛ւնեակ խոր ա՛ռաշ զեղեցիկ ին ։
Հաւնին խաւարեալ անձամն Հօտ ին ։
Ծներ խաւարեն որ եղջեր ին ։
առ՚ի ըսեկոալն որ յարակ ին ։

Ի ձեռն ըն՝ մը մարգարէ ին ։
ստանալ ելի անուանող ին ։
Որով հետեւ խաղաղութ հող ին ։
և հոգւոյն ընկեր նորա ին ։
Չ ընկեր նոյնու զերդ սարգիս ին ։
խնամատարացն՝ խաւանող ին ։
Չ առած-եւոլ զարս ըն ձայն ին ։
զոր հարկանէր՝ խաւ-ուող ին ։
Ներժէր զդադարմա երկնել ին ։
զառջ և զառախ-ծ՝ խնկաս ին ։
Սու՝ ինքնեկ պատերազմ ին ։
Ձախսա ընդ զէմ յիրայել ին ։
Սանտակ նոյնու զուրդ նոս ին ։
սասնց զինու պատերազմ ին ։
Ի անդի պարսիկ հոլու անկան ին ։
զոյլ ըն քարի հեղեղատ ին ։
Չ արեր զձախսա զօղեալ ին ։
բարձեր զնախատ խորայել ին ։
Սու՝ ինեղջացն որոց հաս ին ։
բազմազքին փորձանք նորա ին ։
Լուսեցուցեր զեկեղեցի նոր ին ։
և կացուցեր զզուրն նոց ին ։

Ոչ ընտրեցեր զազգն Եփրեմ քեզ :
ոչ ըզ խորանն մանասէ քեզ :
Այլ զյուդայեան բեթղէհէմին քեզ :
յորմէ և դու առեր մարմին քեզ :
Ետուր նմա պարգեւ կրկ քեզ :
յորժ բարձրագոյն քան ըզ բնաւ քեզ :
Արքայ օծեալ հրէշտակաւն քեզ :
և մարգարէ ածեայ քեզ :
Թ. կայէր էանց ըստ հրամանն քեզ :
սխալեալց կամաւ ՚ի խերկեալ քեզ :
Պոռնկեցաւ ընդ բէլբաալէ քեզ :
եհեղ զարիւնն որդւոց քեզ :
Օ ի յայս լեալէ թէ է՛ մարմ քեզ :
ունի զըռնութի նա մարգկայ քեզ :
Եւ ոչ տայր կամ երկնից քեզ :
այլ ՚ի ծնողաց հողեղենն. քեզ :
Նա և ՚ի յայս յանցաւոր քեզ :
ետուր զգթիլ յայտնեալ մեծ քեզ :
Օ ի մի մեղաց անպատուաց քեզ :
այլ ոչ զնա փութով դարձոյց քեզ :
Եւ զնա առեր մարդ հողած քեզ :
՚Ի յադամայ որդւոյ մերձ քեզ :

Նշխարանօք գաւառ գեղեցկոյ ին:
ախտաժէտք բերելով և ախտոյ ին:
Նշխարս առաքեալ ղիս մերոյսս ին:
աւերածներ նորոգ առ ադամն ին:
Օծեր խաղաղ քոյ երկնոյ ին
յորդեգրութեն Հօր ընդ մեր ին:
Բայց ես անկայ յոխտ ընդ կրկ ին:
եղեալ ծնունդ մեղաւորի ին:
Օծում ըն որ նծայ ին:
ապաշխարեցի գործոց չար ին:
Խոյք պարզաթափ երդում նոր ին:
Հայցեմ ՚ի քէն բուռս ասացեալս ին:
Աղօս որ Հաստատեա յիս մերումս ին:
յարմարմունս զառաջին Հոգ ին:
Ինձ լսեցի զօրութեան ձայն ին:
զօրհնութեան և զգործմոյ ին:
Օրհնեալ Հրեշտ փառաց առ Հայր ին:
արդեօք յանկերս խա՛ գան.ադ ին:
Տէր խաղաղութ զարդեան զ Հոգ ին:
պատարագ խուց գիր Ըն կեղց ին:
Այս յարգեմ զոյն յորդան ին:
մարդկեան ջլինս և ոտար ին:

Յայնժամ շրթունք հոգւոյս բղխին
բերանս օրհնել յաւիտենից ին:
Լոյս զուարթարար զխնամս զատու ին:
հալածող դիւաց պատուհասող ին:
Որ յօրինակ ջերմ ընդարձեց իր:
զորդին մեծի մարգարէն ին:
Իբր ստուգանն խորհրդոյ թին:
'ի քէն բերելով երկնաւոր ին:
Նա 'ի հօրէն խորախորհ ան:
զանձուն առնելով ընդ հայրեն ին:
Որդւովն և դու հօր միած ին:
ոչ պարագրաւ կամ ստար ին:
Տաճար շինեաց 'նա երկնայ ին:
դու ընդ բնութի քո մարդկայ ին:
Նորանս սուրբ խնամս բան ին:
բայց դու սուրբ անճառ շնորհ ին:
Նա ժողովեաց յաղթականաւ իջ:
անսուրբ անձեզաւ խորտակել ին:
Նաև դու զգործեալ ազգ երկնածին:
ժողովեցեր 'ի միաս ին:
Նա մեզ զգեստն հարսանեայ ին:
եկեն 'ի սեղան քաղցրանեալ արտ ին:

Քեզ քառանձկանօք կոչեմ աշխարհին
անմահասարար երկրպագ ին։
Այսու ես շնորհաց քոյ ընդ նմ ին։
Եղէ սատացող մի քանքար ին։
Մէ պահելով զայն ընդ վառս ին։
այլ կորուսի ըզ գլուխ նոր ին։
Ո ի որպէս նա զխոսս անձեղ ին։
փոխեաց ՚ի փառս եղծական ին։
Նոյնպէս ըզ ըրս շնորհաց քոյ ին։
փոփոխեցի ընդ խամ̂ար ին։
Մեղք եթէ նա վասն ըն անց ին։
տաժիք պատմեալ յորձնակ ին։
Ո ջնջես ռնձիմ յայս թշուառս անձին
կորուսալի ըզ ձինքս ին։
Այս թէ նորա զող թողու թի։
երկնայնեղն զըզձանք սրա ին։
Ինձ արդարև անյուսալ ին։
բարկացելոյդ հոր հաշտու թի։
Բայց որ գթած զես անձն՝ ից։
հեզ մա ըզ սէր շնորհաց քոյ ին։
Իմանաու թի հոր ըզ վէր ին։
խմաստեացն զխա յերկրա ին։

Օ՛ պարգևատու գործաւորական ին ։
և ՚ի յանսուտ առաքելական ին ։
Օ՛ ի կարացից լուսոյ շնորհ ին ։
երկուս աշխ նորին յերկ ին ։
Պանծ զի է՛ սկզբն իմաստու թեն ։
երկնից զը՛ ՚ի մե բան առակ ին ։
Լուսաւորութե առաջին նոր ին ։
ատեն շարժաց է՛ ուսոր ին ։
Լուսաւոր բնութե անդրանկան ին ։
և մարմնոյն նախ ատ ին ։
Այն խոր և խոսն իմաստու թե ։
անօրաստութեւ առ անձն անձ ին ։
Ամենայն զուարթ որ բան կարդ ին ։
զի ոչ նորէ բան լու բարեմ ին ։
Նշ մարդարէս և զիծուգու գա ։
եղեալ ՚ի սուրբ Հրեշտակ ին ։
Որ ՚ի յերկուս եղեալ բարձ ին ։
՚ի յուդայի և եփրեմ ին ։
Օ՛ ի գեր ըստ ոչ մծայ ին ։
յաւալիադայն մեղ պատմեց ին ։
Օ՛ խորհրդոց խոր ճարը բան ին ։
՚ի զրութե մեղ ծանուց ին ։

Ո՜վ անանց բարերաց վերայեց ինձ։
զի յորդենալ մեղ երկեց ինձ։
Ո՜վ այրող ըղձ չար վերայեց ինձ։
զի մի՛ նմանն լեզուք նոց ինձ։
Այլ եւ մերժեալ յինէն զբար ինձ։
չարերին զլամայն ըն ափոյ յանձ ինձ։
Ուղիղ ընթացելով զներշնակ նոր ինձ։
եղէ նորանն յոյժ վառոթար ինձ։
Այլ կորուսի զխնամատու ԹԷ։
զոր ընկալայ բանիւք քոյ ինձ։
Ուստի եւ գոչեմ զաղերսաբան ինձ։
եղեկեայ թագաւոր ինձ։
Աներութեանց փրկել կրկ ինձ։
որպէս եւ յայնժամ ըղձնա ինձ։
Ի յառաջոց բանաւոր ինձ։
՚խաղաղաւորեաց ըն ուխտակ ինձ։
Այլ ՚կրախարկ ըն ասասեց ինձ։
Հայցմանէ մեծի մարգարէ ինձ։
Խաւրեն խաղաղութ յորդ Հոգեշնորհ ինձ։
ըղձ բանզմաթէ ըղձէամ ինձ։
Ո՜ անմահնաւրանն սրբէ ՚խնայմին ինձ։
ընդ եկեղեցւոյ քոյ մարդկանց ինձ։

Այս զախտ մեղաց մահաբեր ին·
տագնապելոյս ջերմանէ սոց ին·
Բարգևես յինէն հզօր զինուոր ին·
որպէս կայսեր յանձնայն ին·
Պարծանս զօրաւորս երկնից ին·
՚Լոյս կենացդ տուաւ ին·
Որպէս նորաւ որ միակ ին·
զարմանալ երգե տեր երրակ ին·
Որ էր նշան երկից լուս ին·
երրորդութեան երրեակ անձ ին·
Նա և ծագմանցս և զարձ ին·
և զալուստեանցս երկրորդ ին·
Նայց իմ բարձեալ որպէս նոր ին·
անուքը կենաց հոգևոր ին·
Մերձիմ իւրում բա գծախ ոց·
և տան երբ մահու զխս ծածկեցին·
Նի յիշատակ Թովմա յիսա ին·
զ հանդերձ հարկեց պարտաւս անձին·
Աստուած մանկանց չար ասխ ին·
որ ՚ի յաւիտ նշանակ ին·
Նաև որ մանկանց զաւկերս խորի ին·
և խորատկեաց զխորհուրդ սրտին·

Ի ծնընդեանն աստուածա ին.
միշտ 'ի գրկեր մանուկ սնուներ ին.
Նա եւ անկար ողջէս ծնծ ան.
անդրախնդութեամբ երգ աղամեն ին.
Տեսեալ Հրեշտակ առ թշնամ ին.
նուագ ձայնիւ ողջունեցին ան.
Զ աւա 'ի լուսոյ խաւարեց ին.
եւ կուրութեան զեն առաջեղց ին.
Զ աշխարհ նոյն ետես ատտեց ին.
եւ մէջ 'ի լոյսն նմն ին.
Նորա ետես շնորհեալ իրր ընդ նմ ին.
մերձիլ յախողից զամ ողջն սերն ին.
Պ արծանք գեղեցիկ ըղ զաստուածու թի.
երազագրագոյն խաղաղու թի.
Նոր ապա եւ զքս փոփոխեցելոց ես.
'ի պտղաբերս զամեալ Հոգ ին.
Նա 'ի ծննդեանն զարդարու թի.
զորդին լուսոյ Հոգեւոր ին.
Զ իմաստասր պեղ որչնու թի.
մաստ զանձեամ մինչ 'ի մարմ ին.
Նա ընդ Հրեշտակս յազագաց ին.
փառս ըս Հնչեալ 'ի ստուածոր ին.

Սու ընդ ամաց երկից Հրէի ին։
զոր ամ․ երկեր ՚ի կեանս նոյն ին։
Շ նորհեաւ և ինձ զանձնիշխանել ին։
անզգուշութեան յանցանեն ին։
Զայնիւ մանկութեան մանուանէ ին։
զ զեղցելոյս յանցանօքս ին։
Որ ընդ պատկեր չարչարեցել ին։
կանգնեցաւ ՚ի խաչն սրբազան ին։
Սահեզ զարիւն մարդարէ ին։
սոյցիւ Հերձեալ նման փայտ ին։
Սու իմն էառ զզարմանալի չարին։
հալածեալ յերկաթ ՚ի խաչն բանտ ին։
Կոչեր լալով յաղթանակ սրտ ին։
արտասուելով Թափեալ անձին։
Մ զաղաղեկր ազեղս բան ին։
բանիւ ըստ կուռծս աղաղակող ին։
Մ մեծնական առեղծող գոյ կոյ։
որ և ամ աղբահամ ին։
Ս ասհանկոյ բում ծառայ ին։
և յանկարծոյ արդարեր ին։
Որոց չեղել աղաչանաց եղ։
զի վերք մեղաց ոչ անէ ին։

Նայ իմ ցանկոցս բաղեղանն ին՝
զի քանն զանազ շատ է՝ ծով ին՝
Չեմ արժանի նայիլ յերկ ին՝
զի կանխացի զաչս ՚ի բար ին՝
Նա կորուսայ յաշխարհս սոր ին։
հայելաց մեղքը իւր երկաթ ին։
Նա կանգնեցի զպատկեր չար ին։
Համեղեալ աչացս բող անյա անսա ին։
Նայեմ ՚ի խորհուրդ քեզ արկանեմ ին։
զծունգս բս ծընկաց եւ բող սրտ ին։
Չայցեմ անձամբ բս ցաւոց ին։
Լեզուաւս սամեմ մեղաց յերկ ին։
Թող ինձ տէր Թող մեղս ՚ի խորհրդ ին։
զի մի կորիցայ ՚ի մեղս անձ ին։
Մի՛ զատուցանէ ընդ արդարոց ին։
ընդ փառաւորեալն բատ որդ ին։
Նաև ընդ զուարթուն սրբնաս ցա։
փառատրութե անուանելի ին։
Յաւերս քանի քեզ ընդ բազմ ին։
ըղ փառս ածեմ զեղին ին։
Ո՜ այն որ երկրի եր երկնայ ին։
իւր անհամարեմն կայս խառնէր ին։

Որ կերպակերպիւք ՚ի յանձնաւն ին :
՚ի յազգաւնուց ընկերեալ հայց ին :
Շքեղք մարթոյք մտաւեալ մաշկին
մարդակերպ յանձնապատ ին :
Զ իջեանէջն առ կենին այր ին :
Եւ ըստ թէ ժողհով նոմ ին :
Նշանեալ կենդաց հայց ին :
Եւ օծուլթէ հաճոյք ժողհ ին :
Զ փակող բանին զգեստ զերկ ին
Եւ ըստ բացող ըն յետ զուհ ին :
Ջոր ՚ի ստեղծանն ողջակեզ ին :
ըստ որ նման հրով երկնաց ին :
Ռմն որ առնչեալ յետ երգաշա ին :
ընդդէմ նման ընձան քոյ ին :
Որով պարգեւեալ ալք մարդկայն ին
զօրէն կենդաց հոգւոյն այր ին :
Նշանակեալ նմանգին եղբայր ին :
փոխեալ պաշտօն բառնանելի ին :
Զ խաղաղութեան ընդ թէ ու յայտնեաց ին
թէ ոչ օտար հողանկութ ին :
Լուլ ՚ի կարկեփ բառ մխիթար ին :
Եւ նման ՚ի յայգին բառ հրաման ին .

Լուար զհեծեծեան սաստիկ հողմ ին.
նման անցեալ ջրհեղեղ ին.
Լսեւս ըզ հուր ըն սաղամ ին.
յորում գու ոչ ոք՚ իմաս ին.
Օ ի բարկութե հանդերձելն ին.
և ոչ սիրոյ ցասմանն մեծ ին.
Լուաւ և զձայն ղօղանջը օդ ին.
՚ի սիրոյ ինծմանն քո մեղմող ին.
Որ զ հեղաշար գովութեան քոյ ին.
նշանակեր յամ ըս վերջ ին.
Օ նոյն որ մաշկաւ մեռելոյ ախտայն
զերկինսքու կոչեալ յանդ ին.
Որպէս և զու զկեմ հաւատ ոյ.
և որ զորդիս ըն զերբեթ ին.
Լու զորդանման ցեղեալ նոյլ ին.
անցին ցամաք ըստ յեսու ին.
Հրեղէն կառք հանեւր յերկ ին.
զ հողիներկուր միասին երկ ին.
Որ հանգարծանն քոյ գուշակ ին.
տալ ըզ հոգիս մեռեալն ին.
Լսու քոյ փոխման ընծից նոյ ին.
և յետ նոցա որ ըստ կարգ ին.

Ո ի որպէս նա վարդապետա ին·
եղև նըշխան ամենեւ ին·
Սա քեզ ընտրեալ քն 'ի յաշխարհէ ս ին·
'ի գործ հրաշից նմանից ին·
Սա՛ մաշկեկան սպածեալ շնորհ ին·
եհերձ ըզ ջուրն յորդանան ին·
Սորա զմեղաց ծովըն հերձ ին·
քաղցրութե՛ կենաց բան ին·
Սա՛ ըզ մանկունս ըն բեթէլ ին·
աստղապատ էարկ վաան այգան ին·
Սորա ըզ ծնունդս մեղաց չարին·
սրբով հոգւոյն կատարեց ին·
Սա՛ ամենաթե շնորհեաց զօր գին·
զոր եւ յորդոյց ըզ մեռեալ գին·
Պաշտօնն առ նա 'ի եօթնեկ ին·
բան զաղքատեան քոյ 'ի յութ ին·
Սա յետ մահուն կենդանութ ին·
եասուն ոսկերցն 'խասաղան ին·
Նախաց մահուան քոյ 'ի վիմ ին·
սրով կեցցուք մեզ մեբրուս ին·
Սորա զանձուն եկեղեց ին·
'ի բազմածնունդ փախարկեց ին·

Սա

Նու ըզ մեռեալս ըս յարուց ին ։
՚ի յարութեան Հաւատոյ վերջ ին ։
Նա՛ զդատն Հօրն երկնաւոր ին ։
փոխեաց ՚ի բազում արկածանք աղ ին ։
Սորա ՚ի բէնս այլ անձանձն այ ։
զանհամեմատ թիւ անուշեց ին ։
Նա՛ զնեղեալն զամենից ին ։
յորդաձնաձնան որդեաց յաւետ ին ։
Սորա ըզ սեր ըս մարդկաց ին ։
անձանցնէնն Հօրն մարդկաց ին ։
Նայեաց Համեց փառութ այ ին ։
զնա փոխելու զմարս ՚ի բարս ին ։
Նու փոխարդեան յերկրէ յերկ ին ։
զՀողին մարմնոյն յարդարոյ ին ։
Հայցմանց կարապետ արդարոց ին ։
զոր ՚ի թագաւոր բերեր էր ին ։
Համբերութեամբ Համբերելով ին ։
կատարեալս յերկիրոյ ին ։
Նայի Հոգեւոր սուրբ էր թէ ։
սրբեաց նորոց սա երկիր ին ։
Նու մարմնեղեն մեռեալս ին ։
անձն ընդ գերեալ այս երկրոյ ին ։

Ի գառանորդակ մեղաց համ՝ ին։
փոփոխեալ ՚ի քաղցրն ՚ի բոյր ին։
Նորոգականն աղխն բան ին։
զոր քեզ արկեցեր ըստ առակ ին։
Որպէս զ հոգիս մեռեալ յախտամ ին։
դարձեալ նորոգ զերկիս մարմ՝ ին։
Ուսուցեալ քեզ բոյր մահու մաս ին։
ըստ աստուծոյ նեխեալն ին։
Ո քեզ մերածեալ ըստ առաւօտ ին։
փոխարին քոյց կենաց կարթ ին։
Իջու բերեք աչաց հոգւոյս բաղցց ին։
ըստ պատուական՝ ոյն քննեալ ին։
Տուր աղերսանք յինձ հզօր ին։
հարուստ բազ սիրոյ բերկրեալ ին։
Որպէս եւ նա ՚ի վաղջան ին։
նեռախուք նշան եւս աղքայ ին։
Տացես եւ յինձ աղքատ թին։
նեռախուք խաղեալ զիս՝ թշնամ ին։
Իջու աղանդեցայց հարցեայց նոր ին։
յարդարական եւ չար դատաւոր ին։
Ինձ ողորմեալ պարտ է քեզ եղ։
և զգետալ թագ բարերարն ին։

Որ

Յորժամ զուարթախոհ ոգ. օրին ֆն:
զոր աւանդեաց մանկանս նախնի ֆն:
Ռան զի արքայ. բարձրեաց ֆն:
երկու յերկիր հրեշտակաւն ֆն:
Օ երաւսաղեմ տապաւեց ֆն:
զորդիս նորա խողխողեց ֆն:
Օ տաճար ըն ոտ հրով լուց ֆն:
և զորութիւն ըն պղծեց ֆն:
Իւ զորջներգուա ըն սիոնե ֆն:
՚ի գերութիւն խոսա վարեց ֆն:
Իբր ՚ի յուլաւս ըն կանեէ ֆն:
զոտ երգարանս ըն տաճար ֆն:
Իւ անդադար նուաերալ լոյ ֆն:
միջա առաջեալ բարելոն ֆն:
Ւ որդեկն և զիմ բաղդքս առ ֆն:
խառնակութիւք անատակը ֆն:
Ո՛ նմարժնականն զորք ըն չար ֆն:
որք ՚ի բարեէլ նշանակ ֆն:
Օ մատունս երկս ակրակաւն ֆն:
ախտից սըրով խողխողեց ֆն:
Իւ ըռ բառելակ ծընունդ սրին ֆն:
որով մատունք եւր յաղթար ֆն:

Ի գերութեն տարադրեց ին :
յօտար աշխարհ աղաւաղ ին :
Ի յարածել գերեալ խող ին :
յայլ աշխարհի յազատակ ին :
Եւ 'խաւաձայն մեծայ ին :
յորում ընակեցաք ոչ հող ին :
Ի հուր մեղաց բորբոքեց ին :
կիզանողէ առաւից ատացրեց ին :
Օ այսպ մեռեալ աշխարհ քոյ ին :
և մնացեալ հօր քոյ ձեռն ին :
Օ ցանկ ըն քաղեալ յատակեց ին :
կթեն անցորդ ծանապարհ ին :
Եւ որ դդեդեալք ըն սան ին :
դարձուցեր յետս առ հայրեն ին :
Շ ճանել պատմայր ըն մերդոս ին :
պայծառ և շարեղ քան զառաջ ին :
Դարձի և գնե ըս գերու թեն :
որդեոս և զու իւս ըն հայրան ին :
Զ առարանի յերկրե շար ին :
զմեզ ըս գերեալս բռու գերող ին :
Որք՝ ի յերկթոյն խոր ողբոյ ին :
մեղ ըմ անգրանիկս ըն առանց ին :

Դաւր

Պատմեալ ՚ի զաւակն ուրախացին ։
արդարանալն հանճար որոց ին ։
Տառ գրեցեալ եօթն ընդ կրկին ։
ընդ բերս չարեացն ՚ի ծոց նոցին ։
Սպանանելոյս շահեալ զօր ին ։
խնդրեալ զարեան ընդ զոր հեղ ին ։
Սաստ եղջերուք քարշեցին ։
Թշնամութեանն և զրկանք ին ։
Տառ փոխանակ ՚ի ծոց նոցին ։
զոր ՚ի կեղծաւորաց հնձ ապաւր ին ։
Հզօր տարր հնձ լինել ուժգ ին ։
և ՚ի գիշերի հարուստ չար ին ։
Սաստուլ զօրեղ մանկանց նոցին ։
և հարկանելն զկարծըն մեծ ին ։
Յետ ըստ բանս մարգարէ ին ։
ընդ գեղ մահու բանաւոր ին ։
Որ առէ մահ քո յաղթու թին ։
կամ ուր գտանես խայթոց քոյ ին ։
Ոչ ինչ գրաւեալս տեառն հայրենեացն ։
ուստի անկաւ մարդն առաջ ին ։
Ի փառաւորութեան յարգին զուարթացին ։
յանմահական և երկնից ին ։

Ճաշակմամբ մահու յորովայն քեն .
Երեմիայ մարգարէ քեն .
Նաւ քրովբէից տեառնդ քեն .
զաւրդ խլեցեալ քաջաց գերս քեն .
Որք ընդ գերեզմանն ըմբռնեալ քեն .
որպէս հովիւ բռ իմի հօտ քեն .
Ոհ մի՛ անդիտ մոլորեալ քեն .
Եւ գաւհարէտ հոգևոր լեռ քեն .
Նաւ յաղթող համաձայնեն քեն .
որք յայնժմ էին ժամանակ քեն .
Բայց հոգևոր տեառնէ քեն .
Եւ զապաղապս ընդ պատուէ քեն .
Ծնեալ բարեաց ոգեննեալ քեն .
Եւ անմահայ քաղցրոյ քեն .
Միխիայ զծնունդ քոյ տեառն քեն .
Սիսեթեզահետ առնեն եղեգան քեն .
Նաւ յոբելեայ ողբերգակ քեն .
որ խզերին խմ վայ աղբիւր ամէն քեն .
Նաւ արդիս հովեկեալ քեն .
ընդ որս եւ նաւասալ եղեգնայ քեն .
Բովաւ մեղաւ գործանաւ քեն .
պահոց եղող բարձր խմբեմ քեն .

Լուծեալ

Մանն որ զհօրական ընդ Տէրունականին ։
առեալ բերէր ձեռն 'ի գիրս ին ։
Արփենից հրաշագրակ ին ։
և անփոխելի քարոզող ին ։
Լոյս յաւիտեան որոյ կեա ին ։
Նմանեալ հայրոյ մեծ քարոզ ին ։
Զի վերամբարձ ընդ նմին ին ։
յորմաստենէ շարք մեշիս ին ։
Տուգանաւ քայլ զինեալ ին ։
յերկիր ոսկեաց թագաւորն յերկիր ին ։
Զարարեալ անտարակոյս ին ։
և եղթայրս աշխատանք ին ։
Մեծ որ նստեալ յանմահ ին ։
գերեզ անեալ նոր սիրտ ին ։
Սարայեաց որ ել վերջ ին ։
'ի մեղսացը այստ առաջ ին ։
Մշտն ամեն հրեշտակ ին ։
և Հնամաքայ գետոյ նոր ին ։
Լուսոյ մանկանց բարեխօս ին ։
աշակերտաց գանձեց ին ։
Ալք արեւեալ նոյ ին ։
նորա կեալ ուշ գրեց ին ։

Մնա

Մանանէս աղաչէ ին ։
մարդուր մանկան մեռայել ին ։
Մանէք որ Յիսուսին անկան ծնօղ ին ։
զի պատուիրերին ոչ պահեց ին ։
Ողորմ իմեր որ սա նոա ին ։
չորրորդ երկեր ընդ երրորդ ին ։
Փառաւորեցէր զՆշումն թէ Հրոյ ին ։
Յիմերգմանայն զօղ երկնոյ ին ։
Որ բարձրանայք չորրեակ առա ին ։
ինքն կանգուն ամենալուսած ին ։
Յիս յորդնեալ եօթանց եօթ ին ։
յորս ըմ կենաց եօթանց զարդ ին ։
Ողորմ զօրէ հարբ անմայ ին ։
փառեռայ փրկանքէ մեղաւորք ին ։
Բնիկ պատուեալ յանդգամնար ին ։
և հարբ գեհենն որ ոչ չէ ին ։
Մանայ յաւ ուր սոթերրորդ ին ։
բանիցն խաղաղ զուղղ զօրոյ ին ։
Լու մեղաւորք մեղք չէք ին ։
և ամբարտչրք ոչ դառն ին ։
Նայց նա մեղքս այժմուս կեալ ին ։
կէր ըմ փառօք աղերս հրաու ին ։

Սու բարձրանալ քեզ բաց չար ին։
յորժ առաւել քան ըզ ձեռց ին։
Փրկեալ և զես որ ըստ նոա ին։
յայրեցմանէ չար խորհրդոյ ին։
Նկրգմանէ անբնականն ին։
և 'ի Հրամից ընտանեց ախտ ին։
Զօղ քո խրցէ խոր 'ի ձեռց ին։
անձրև կենդաց առաւօտ ին։
Ծ խմ շիջուցէ ըզ բաց աւաղ ին։
փոխարկեցէ անգ գօղաղ ին։
Սու զանխափանն հուր դ ե հ ե ն ին։
զոր ժամանակեն հրեշտակք չարին։
Նզ գաւառացն ըն խաւար ին։
որ է' ծրուն մըզաց ախտ ին։
Ծ ըր փառեցի անձանք անձ ին։
բորբոքեցի փոքանաց չար ին։
Հ ...ն յեկեն հայցմանց նոց ին։
արժանացն լուսոյ մեր ին։
Գ արգասանք մարդարէ ին։
'ի մանկութեն անառնեղ ին։
Պ անհեղի հոգւով ծեր ին։
մարմնով ծերոց կշտամբ ին։

Ո՜ անպայման անսահ ըն մեկնող ինձ։
բարեխօսացող մեծ ողջոյ ինձ։
Ո՜ վեհ ըն Հաստեալ առանց ձեռին ինձ
զատ ՚ի կուսէ քոյ ըղ մայրմ ինձ։
Լու զզգալութեանն քոյ որ վերջ ինձ։
որպէս անսեալ ծանուցող ինձ։
Ո՜ Հայր Հեռաւորաց անուանող ինձ
և գթեալ ընդ առնել ըս անսող ինձ։
Լո զեհազար մահարայ ինձ։
ինքնաժամանելը քոյ Հանեաց ինձ։
Լու քառա Հողոյ որդւոյ նոր ինձ։
և եւթն երգարց և մարց նոց ինձ։
Որք ՚ի վերայ Հարցն որին ինձ։
մարմնով մեռանեն ոչ ըստ ինձ։
Լու զանմարմին երեւել ինձ։
և զանմարմնեն անարգեց ինձ։
Ո՜ խօ արդարեւ Հայրմամբ նորին ինձ։
՚ի բաժնութեանց բեկլուր ինձ։
Զ արշալուսեցելք քո սաստ ինձ։
գաղջակարգաց զլուսոյ Հաւտքն խաղ ինձ։
Ոսոյց այս քանդեալ բժիշկ անձ ինձ։
ոչ քու ժերգաւ ասա մարդկայ ինձ։

Քան

Ի անձին կարեաց բնութեան էին:
և բժշկել ոչ կարաց ին:
Ո՛ ի բուռն հզօր ձեռնդ վէր ին:
Հզօր դեղոց պիտանեաց ին:
Ո՛ր զգածեալ տկարանար մին:
ապաքինել ոչ բաւէ ին:
Մ՛ինչև կենաց դեղդ երկնայ ին:
Էառ զբնութիւն մեր ախտաց ին:
Եւ հեղ եղ մաղձ ընծ մեր ախտ ին:
փոխեալ ՚ի կեանս ընդ առաջ ին:
Նախ ՚ի հոգւոյդ ամեայ ին:
մաքրեալ հոգւի որդւոյ կուս ին:
Եւ զօրութի հօր ըդ վեր ին:
հովանացեալ զոյով նա ին:
Ապա որդիդ հօր միած ին:
կամաւ ՚ի բնեալ յորովայն ին:
Ճ՛շմարտապէս առեր մարմ ին:
ա՟ծ և մարդ մի երկուց ին:
Ո՛չ ընկալ մարմնով բուռն մարդկայ ին:
որ ՚ի Հօրէ նախ անմարմ ին:
Ն ուծեր զերկրածին նախաստեղծ ին:
զեղծեալ ապականեալ ՚ի խաբմանծ ար ին:

Բանդ ՚ի խոսութըն անքան ին։
գող կերակուր քանակին ին։
Այսպէս յայտնեալ լուսով աստղին
մոգք ընդ նուէրս երկրպագ ին։
Գովք հրեշտակաց ՚ի վերայ այրին։
որ ծննդեանդ քոյ ասպարէզ ին։
Ջոկումն ազգեալ աւետեաց ին։
փառք ՚ի բարձունս վերերգէ ին։
Բաց նախահօրց ընդ որ ունի ին։
Թլփատեցար յութօրէ ին։
Զի զանթլփատ սիրտ մարդկան յին
Թլփատեսցես հոգւով քոյ ին։
Օրինադիրդ բաց օրէն ին։
մնալ ընծայ ՚ի խաղաղ ին։
Այս զհետեւորդ ըստ ծերուն ին։
գրգռեալ այլ ՚ի որ գրկ ին։
Զի ոչ մեղօք ծնեալ ածու ին։
ծնար զարմեալ աւագան ին։
Զոր մերկացաց խաւարմանք զար ին։
շաղախեցայ լսոյ բո կրկ ին։
Որքեամ ծննդեանդ քոյ մերթանին
ընծայելով հօր ՚ի կերկ ին։

Բամ

Մաղթանօք անձանձն քեզ ։
և ծերունւոյն սիմէոն քեզ ։
Որ յերկնաւորէ աղաղակաւն քեզ ։
մանկակոտոր հերովդէ քեզ ։
Գնացեր յաշխարհն յեգիպտոս քեզ ։
ըստ բարբառոյ մարգարէ քեզ ։
Զքո յերկնուստ գիտերոյ քեզ ։
մարգարէոյ բանիւ նոյ քեզ ։
Մկրտութեան անձամբ քոյ քեզ ։
Նազովրեցւոյ նմանից նոր քեզ ։
Որ շնորհեցեր խոնարհ յերկիր քեզ ։
զարհուրեցար զհետոյ ըստ մարգարէ քեզ ։
Զքո վերացել յերկինս յերկի քեզ ։
զամենայն խորհուրդ անդրանկոյ քեզ ։
Որ յետ մեռելոց երից աւուր քեզ ։
աշխարհի մարմնոյ քոյ հասարակ քեզ ։
Զքեզ մկրտութեան ոչ ամենայն քեզ ։
վեր կացուցեալ հայր և հոգի քեզ ։
Որ թէ կարօտ մարդկանն քեզ ։
մեր աղաչեմք մարդոյ բան քեզ ։
Ամ զի ըստ մեր աղաւնոյ քեզ ։
ըստ աւետեաց ջրով յարդանան քեզ ։

Սու զիմ՝ լու՛ս զարմացանս անձն ին ։
զտիզմ՝ ըն մեղաց սևացուն ին ։
Որպէս երբեմն աւազակն ին ։
զոր ձեռացուցի մեղօք կրկ ին ։
Ընդ յաղթութեն քոյ երրորդ ին ։
՚Ի վերջնութեն յանաստասս ին ։
Տուր ինձ յաղթել չար իշխանին ին ։
անեբեւոյթ բանակեր ին ։
Պլէնայ լանկեւ բռամ՝ հրամանն ին ։
յետին վերայ և ՚ի խոր ին ։
Սրտեր տարիւք զարչարար ին ։
զցլուխ կամենոր մեղաց ոն ին ։
Ընդ ընտրեցից միտոսոսն ին ։
զոր ընտրեցեր գեր աշխարհ ին ։
Հրամ՝ խրեցեր զկա ըն նոս ին ։
ընծայ կրցոյր լուսաւորուն ին ։
Բայց ես հողով հերգ ըս մեղըն ին ։
խոտան գրութ լուս յոդոյ ին ։
Ան է պէս և ոչ անխոտական ին ։
այլ մասն երկէ անձանց անձն ին ։
Ձգէն հայցեմ մաղթմանց նոյ ին ։
զարձեալ ոգել լուսոյ շուն ին ։

Ըղձանել գործոց զբարոց բանի ին ։
զոր հրամանաւն քոյ ուսուց ին ։
Ի հարսանիս ընդ մարդկոյ ին ։
որ կոչեցար ընդ մօր քոյ ին ։
Փոխարկեցեր զջուրն՚ ի գին ին ։
՚Ի քէն հրաշից նախ առաջ ին ։
Նա զմի լուծեալ ախտից բնութ թին
փոխարկեցես ՚ի կարծրութ թին ։
Յանդգնեցայ զջուր հեղեղ ին ։
արբեալ զգաստակ ապառնի կրան ին ։
Պարզեալ զորդի այ թագաւորութին
բանիւ լուծեր զախտ բո չքոյ ին
Նա ես մաղթեմ ընդ հօրնոյր ին ։
զառողջութին հիւանդս անձ ին ։
Նա լեալ նստար բարձր ՚ի կէր ին ։
որպէս երբեմն իջէր ՚ի ս ին ։
Յանդգնի խօսեալ զօրէն բո հին ։
զնորա ուսուցեր բանդ խնդրեմ ին ։
Նացեր զքերանդ ամ այ ին ։
երանեցեր զորս ՚ի բաց ին ։
Ընդ առաքելոց սաս ընդ զր ին ։
Նորոց նոստր զննն երան ին ։

Սանդուղ խաչ եղեալ յերկրէ յերկին
ինքն մատուցող պատարագ ին ։
Հանէր նախան զարդ երկրպագ ին ։
զատակցեցէր ինձնական զատ ին ։
Նայց ես այնքան երգէ սար ին ։
մեզ այսուհետ ծանրացեալ ին ։
Մինչ զի և ոչ եղի ընդ մին ։
սատանայական ինձնեղուգ ին ։
Նախադասացայ հոգւոյն զօր ին ։
աղօթայն թէ ընդ պատմութեան ին ։
Նայ միայն փառօք կամ խաչափին ։
բարեաց [illegible] անմեն ին ։
Մէ առաքեալ հոգին ներքո ին ։
ըստ աղօթաւորս զօրհնեալ ինքնին ։
Օ ի յանյանէն յայնմ աշխարհ ին ։
ծնծղայական անմահ բան ին ։
Նայ ի խնամս այս ծնծղայ ին ։
և խաղաղաժամն ի յերանս անձ ին ։
Որում և փոխան փոխանակ ին ։
և ատամանց կափկափէ լալ ին ։
Մէ հեր բանիւ առ հանգիստ ին ։
խառնակցեցայ ընդ հրաման ին ։

Ո՜վ հրեշտակ պահօղ մեր ոգին ին։
ժառանգելի զերկնից վեր ին։
Ա՛չ քաղցրեցայ արդար Հայ ին։
եւ ոչ ծարաւ է յես բան ին։
Ո՜վ ի յաղէն սիրով քոյ ին։
՚ի յանձկելոյդ անձայ ին։
Զողորմեցայ եւ աղքատ ին։
խնամ յուսոյդ կերպարան ին։
Ո՜վ ի յոր մեծի դատաստան ին։
ողորմեցիր թշուառս անձ ին։
Ա՛չ արժեցի յաղաց չար ին։
զիմ անձնաբուր սիրոյս եւ Հող ին։
Ո՜վ ի անուանեալդ անձայ ին։
արժանացայց մինչ ՚ի նմայն ին։
Խաղաղաբար Հանգստեան ին։
չերդէ առնս ոչ առաջ ին։
Որով որդի Հօր ըստ վեր ին։
լինիլ ընդ քեզ գործով քոյ ին։
Հաստեցայ բայց արժանս ին։
ըստ ործանեցայ չարախոհ ին։
Ո՜վ ի թէ կամաւ ժառանգէ ի։
դարպասութ՚ն քո երկնից ին։

Մանկունք բարձոք նախատանց ին։
բանդարատանցք զէծեցուց ին։
Նայց ոչ ընդ քոյ կամ սատանոյին
այլ արդարև ճշմարտութ ին։
Նորդ պաղատաւոր որ լալով ին։
գիրկս արկանեմ ո՛ն ըդ սա ին։
Մեծեթեաց ըլս՝ի մայրմ ին։
՚ի ծանրութեց մեղաց բեռն ին։
Ով ի ծնար լեզի հոգւոյս սար ին։
ելեց առ քեզ մարք յերի ին։
Նոր սանդխոտանն բանիւքդ ին։
զանեւ մաստնքդ աստփծանն ին։
Չարգակամն աղգ երկնոյ ին։
որ աղեցեր զաղդ մարդկայ ին։
Նաւ զանոն անեկայ հալածանք զ նոյին
զէս աղեցես բանիւքդ ին։
Ով անհաւնութես խեղդ անձ ին։
հանեմեցես բանիւքդ ին։
Ով ի մե՛ անհամ զաւեայ աղ ին։
պարապս անկեալ կոխան լեն իմ։
Յոյժ ՚ի լուայ հոր մեան ին։
լոսամ լցեր զաղդ երկրան ին։

Նա

Լու զաշակերտս լուսոյ բան ին ։
ըզոր առաքեցեր բանիւ քոյ ին ։
Լուսաւորեալ լուսով նոյ ին ։
զանդիմադարձութեն խաւսելոյ անձ ին ։
Թուեալս և ոչ յաջողանակ ին ։
այլ էր ըստ Պետրոս ընդ զաւրաւոր ին ։
Նոր օրէն ըստ հրաման ին ։
Հրամայեցեր զորս ըստ կարգ ին ։
Թուեր լուծցէ ինքեանց ըստ մ ին ։
փորձք կոչի առ այլումն ին ։
Օ՜ ինչ արասցէ առ այսպիս ին ։
Հոգիս լուծող զամենես ին ։
Որ և միոյ թէ քննից ին ։
չէ կատարող պատուիրան ին ։
Պահանջեցեր ըստ կնիք նոր ին ։
առաւելուլ արդար մաս ին ։
Բանն ըստ գրոյն Հինն օրէն ին ։
զաշակերտաց ըն մնալս ին ։
Լու ոչ միայն չեմ առնել ին ։
այլ 'ի նուազ համեմատ ին ։
Նա և թեւածոլ առնելե ին ։
'ի Հին և Նոր կտակարան ին ։

Ո՛վ ի պայծառաւոր Հօրդ ծագեցեր ինձ ։
զլոյս արարչի ցանկանալոյ սրտի ինձ ։
Նու բարեկացոյ եւ ընկեր ինձ ։
տառապապարտաց շարժեալ առնուլ ինձ ։
Լուսօղ Նայիմ ցանկալեան ինձ ։
՚ի դեղ դեղնոց իղձական ինձ ։
Խնկոյս առնուլ մղձուցեալ նեղին ինձ ։
ոչ դժխեռալ առնէ ձգող ինձ ։
Մէ շատանալ մխով խոց ինձ ։
՚ի միամտեալ Հայեցուած ինձ ։
Լոյս լուսարարիմ բարեխօսն ինձ ։
մինչ կարկեմքեր խոցեալ լինի իմ ։
Նու այն զի ձայն քոյ Հրաման ինձ ։
միշտ ՚ի յականջս ծնցեալ ուժգ ինձ ։
Մէ որ Հայի աստղական ՚ի կ ինձ ։
ծնուցեալ անտեղ կը իմ քում սրտ ինձ ։
Ամ դատաստան յայտնի լինի ինձ ։
առաջեւ լոյ քոյ Տր առա ինձ ։
Մէ շուն եւ դողդողեալ խնայեա ինձ ։
առաջնոյն ինձ քում արատաւորս ինձ ։
Ի այս զինչ առնել ըղ առնել ինձ ։
ըղ առաքինութեան խնդրո անձ ինձ ։

Օ՜ [illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
Օ՜ [illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։
[illegible] ին ։

Վաղանցօղ անձին ըզ լուել ին ։
Ի ոչ տաժել բարոյով ին ։
Աշթէ գթեալ գայթակղելոց ին ։
տուր հետևելի բան հրամանի ին ։
Օ տալըն հոգւոյս ուղղեալ յերկնին ։
և հաստատեալ անշարժ միով ին ։
Օ ի մի՛ գործոցանց բարոյս անձին ։
անկմանն 'ի հուրն առնէ ըլն ին ։
Ներքան բացեալ անդուռն ոտնին ։
որով բարիս ոչ բարբառ ին ։
Նայ վայրապար դատարկ բանին ։
հետևեցայ մատուկաց ին ։
Նա երանի թէ դատարկ ին ։
թէ և համար տալ պահանջ ին ։
Նա ոչ թունաց մահացուեր ին ։
աստ և նենգող չարախօս ին ։
Որ բան որէ բամն հրամանի ին ։
բաժնդ յանկարծը մարդասպանին ։
Թէ մի՛ երգնոր ամենե ին ։
ոչ յերկնայնոց և ոչ յերկրի ին ։
Նա խմ խօսեալ զավակաւքն անձ ին ։
ոչ տամ անեղի և մնաբան ին ։

Նայ

Նայ հակառակ բերիմ նմ ին։
և անձնաղանդ պատուիրան ին։
Զի ոչ միայն յաթոռ մեծ ին։
և խոտորել պատուոյ անդամն ին։
Նայ որ նստի յերկնից յերկի ին։
և էակից հայր և հոգ ին։
Որ ոչ յոգւոյս բղխէ հոգ ին։
այլ է աղբեամ ըն բանաւորի ին։
Զի քերթող այսն է ճշմարտ ին։
և ոչն իրաց հրաժարել ին։
Իսկ աւելին քան զայս չար ին։
խաղաղանանէ մարդասպան ին։
Զոր եղեւորդ անտի խօս ին
ոչ յառաջին ինեան օձ ին։
Նայց որ եստար գործ ի բան ին։
գժտու և զերդու շունչ օդայ ին։
Նաց ըղբերանս հողւուլքյ ին։
ւից որձու թէ հոգևոր ին։
Իսկ օրէ յորէնս ամեայ ին։
յանեստարանս նորոյ կտակ ին։
Որխառու թէ առաքան ին
և ի խորհուրդ գործնական ին։

Հեռի որում զբան հերձանուած ին ։
զհոյհոյութիւն անձներել ին ։
Նա ըզ արդարութիւն ընդ բամբասեալին ։
ըզ քրիստ միջին ընդ չարամոլ ին ։
Ծ խաբէութիւն առ ընկեր ին ։
և զմատնութիւն նենգաւոր ին ։
Ծ երդմանց ընդ բանն երդմնահարին ։
ըզ սուտ խօսիցն որ է չար ին ։
Ծ գրգռութիւն կռուասէր ին ։
իբրև զշուն առ կերակուր ին ։
Սըզ անհեթեթ ըս բարբառ ին ։
'ի թշնամանս մեծամեծ բեր ին ։
Ըզ ծաղրածու խեղկատակ ին ։
և զախտաշարժ բանն ըս նոյ ին ։
Ծ անդրանիկ բերանն բամբասանս ին ։
և ըզ անառակ բանն ջինջ ին ։
Ըզ շատախօս գինեմոլն ին ։
և զզազանջեան զհեշտալի ին ։
Նա զ համբերէն հոյլ ըս բանն ին ։
որ յետ խօսից ըն զ զիջանս ին ։
Նա առ ըսենձ բանն բանից 'ի խմբագրին ։
'ի խմբին խօսից բանհեշ ին ։

Ինչպէս քու սալ խմ լռող ջան։
Խղճութեան քաղցրութեան անձն ջան։
Աչ մարմոյն Հայրիկանց ջան։
Յետ այն ծնողին գերդաստան աշխեղ ջան։
Նա ոչ եւս փափկ աղքատ ջան։
Որոց փափկանք սալ ոչ ուն ջան։
Նա ոչ գնացի ընդ մարդ ջան։
Առաքելական Հայրն մեծն եղել ջան։
Աչ սիրեցի քու Թշնամ ջան։
Եւ ոչ գտայ գութ սառղ ջան։
Նալ սանեցի քու սիրել ջան։
Չար Հասանցի քարկերպար ջան։
Աշխեմ շրթանց շրթամանց ընդ ջան։
Նմանն գովոյ ննջոտ ջան։
Օ գուշակող ոչ քոյ բան ջան։
Որդոյնութեն սալ աղքատ ջան։
Նալ ծաղկեցի գետնաց չորս ջան։
Ընդ մարդկացն քու գոյնաւոր ջան։
Օ ի ոչ միայն աշխեղ ձեռն ջան։
Որք ենն կողմանք Հայաստան ջան։
Նալ եւ փոքր նմանն ձայն ջան։
Հաչախեցի ղուշ ջինչ քար ջան։

Րաս աղօթից պատուական ես ։
զմեզ մաղթէ ՚ի Քրիստոսն որ ես ։
Լոյս ոչ յանձեռնական հրապարակ ես ։
գանձս անձեռ փառաց մարդկայց ես ։
Ուղղ հերձուածոց եւ յերկրէս ես ։
առ կերպարանն եւ Ջղնարա ես ։
Ջի ծուլութենս յաղթեաց յոգւոյն
յերկրպագութիւն եւ յերկինս ես ։
Րդ ըշ հայր բու ընդութիւն յերկինս
զոր մեզ եւ տուր շնորհքեւ քոյ ես ։
Տուր ինձ կարդալ բոլորով ես ։
՚ի սէր պատէ զանաւն նոր ես ։
Րբերացութի ախրակիան ես ։
զայցէ ախրեաւ խնդա անձն ես ։
Լու յերկրպագուարս առ քո լզք ես ։
կամ ըշ նորոյ որդւէս յերկ ես ։
Ջ հայր առաջէ եւ միշտ է ես ։
զհամբերեր զարմանն եւ ըշ բանն ես ։
Տայցես ասատ կարգատս անձն ես ։
զխնամակալին եւ զը դաւ ես ։
Ի ոզջէ զյանցանս խնամ պարգեւին
որդւէս եւ ես պարգեւապան ես ։

Սամ մանաւանդ թէ զերկուս ինն։
Թողուլ տայցէ զի ինձ թողց ինն։
Այլ մի՛ տայցես թէ զփորձող ինն։
փորձել ըզ ծոյլ ոգւոյս զոր ինն։
Նայել պահեսցէ՛ խորոց նոր ինն։
և մարմնիցն ընդ գեհ ձայր ինն։
Ընդ ձնչեցին պահօք զմարմ ինն։
զոխերս հանգոյն կերակրոց ինն։
Այլ ոչ հոգւոյն օծի զ հոգի ։։
խոզմ լուսոյ պատուհասն ինն։
Ընդ լուսոյն զխոս լս խոզմ ինն։
որ երկրերս ողիմանի ինն։
Նայել պարզապատմանէ պտղոյն ինն։
լուծի զկամանն որ պահող ինն։
Նայոս լուսով տարէ ինն։
Դրաց մարմնոյ ազգ ըս մեկ ինն։
Եւս ազգ հոգւոյս բանականն ինն։
մնաց ըս նամամ խառնարոյ ինն։
Նայող եթէ զօրս պատկերս քոյ ինն։
մեղքս փոփոխեմ խառնարոյ ինն։
Ետ աւարն որ քան զիս զգաստ ինն։
անկերայն յերկինց արիւնոց ինն։

Ս՟ր աղաչեմ զքոյդ երկնից ևն.
զփառաւոր ծաղուամ ըստ հայրեն ևն.
Օ պարտուցի մանուց հոգեղէն ձիր ևն
զարձեալ վառեալ լուսով քոյ ևն.
Երկուց սերոբեց որք ներհակ ևն.
ծառայեցի զարծով կիկ ևն.
Սերովբէանք խնկական ևն.
և Հրեշտակ խաղերոյ ևն.
Իսկ մխոտղ մանկանց ևն.
զնա կայեցի կամաւ յախտ ևն.
Լու գերդ լուծի առողջոյ ևն.
ըստ կայոյ սիրոյ պատուիրան ևն.
Պատուիրեցեր չհոգալ զմարմին ևն
ըստ կերակուր և զգեստ ևն.
Օ ի պատարագաւոր կրէնքին ևն.
լուս աղուաւորցն որք կերակր ևն.
Հաւատացի խոստմանն քոյն ևն.
և ոչ անօթեալք յն շուշան ևն.
Ս՟ր ծխիրեցոյ հոգոյն նոյն ևն.
և մաղեցի զկերակուր ընդ նոր ևն.
Սրբոյ յառաջ ժամանակ աւ.
անկարեցի զինեալ երկրոյ ևն.

Որպէս անմահն մահ Հկանացու ին.
և անփոփոխնման առօրէ ին.
Լու չխնդրեցի զարդարու թին.
բառ Հայրօրէն բարւոյ խորառ ին.
Օ ի և առեւոյ ըզ լինէ ին.
ինձ Հարկաւորքն և առել ին.
Մեղօք խաւար աներաղան ին.
ոչ նկատեմ յիս զերանն ին.
Սրտաւս լինիմ յայրում շեղ ին.
նմանն զոյով կեղծաւոր ին.
Բզ որպութին աւազան ին.
և զիարգարեան բրդին շնորհ ին.
Շ անց և խաղից նմանող ին.
կամաւ եւաւ պղծամիդ ին.
Բայց արդ խնդրեմ զոր ոչ ունենմ
առ քեզ ինձ խնդրեմ ըզ խնդրել ին.
Հայցեմ կեցն զոր կարօտ ի.
որով գտանել բուսով Ձրոց ի.
Բասխեմ ըզ զօռ ըզ երկնայնին.
նախ բանն զիարիլէ լինը զեմ ձեռինն
Օ զաղատութե զօռ ըզ բաղձանն.
միայն գլով փակեալ է Տէրում ին.

Ոնդ պղպղատայն չաղալ սարք ին։
բոյն և արձակ ճանապարհ ին։
Իկորրստեան յօժևուն ին։
յորում բազումք հետեւեց ին։
Աղղեամ զատս խմյանձնն կշռողին։
Թեթեւ արա մեղաց բեռն ին։
Օ՛ ի կարապցից ընդ սահման ին։
Թեթեւ թռչել անկորով յերկ ին։
Մայծ զխսբեղեխ դատնալորդ մեր ին։
ածցես առ հայր քո երկնաւոյ ին։
Ճանապարհաւ նեղ և նուրբ ին։
ուղիղ վայրուք ածայ ին։
Լալ որ չարեաց ապաշխարհ ին։
և արդարոց որք խրար ին։
Տաս հաւատոյ զօղ անձրև ին։
և ըղ ծաղման բոյս արև ին։
Ինձ որ մեղաց մեռեալ չար ին։
և ապաշխարհ առ քո բար ին։
Ցողեա ըղ զօղ շնորհաց քոյ ին։
և ըղծարանաւն խնձոց ին։
Օ՛ եկեղեցւս տալեղ բաս հաւատոյն ին։
և ըղ բոց կենաց բանն ին։

Շքնել շնորհեան քոյ արժանի քեզ ։
՚ի խնդրոյ քում անչափ մեծիմ քեզ ։
Զի ՚ի խնկել հոգւոյ ուժգ քեզ ։
և ՚ի յառնել գթոյ փառած քեզ ։
Տան քո հիմանցն մի՛ շարժելոց քեզ ։
քոյ յիշողին որ յառաջ քեզ ։
Լուս և ինձ քոյ բարոյս քեզ ։
և հանդարտով մեծանեցող քեզ ։
Կամին որդեաց բարուրով քեզ ։
և մարդկութեան յաղագս չար քեզ ։
Զինուորեցոյց կայսեր ասող քեզ ։
որպէս և պետս ըն հարկուր քեզ ։
Իշխանացոյց եւ ընդ նմ քեզ ։
գովեալպատկան քան քո նոր քեզ ։
Չեմ արժանի թէ ընդ յարկաւ ։
մտցես ընդ յիմ քո առաձեղ քեզ ։
Լուլ հրամայեա՛ բանն քոյ բանիւ ։
զախտալին մարդկանց ընդ ծառայ քեզ ։
Տաղնապելոց ջերմանօք ախտ քեզ ։
պատընկողկանն գովաբանութ քեզ ։
Ինչ յանկարծ քո զօրել քեզ ։
Հրզկեալ անկեալ զանխափանելի քեզ ։

Ընդ զուարճալի սիման մեր ին՝
զիս յարուցեր առ հօր ին՝
Ո՛վ է պաշտեցից ես ընդ նմ ին՝
զկենդանատուդ խնդ անձ ին·
Սուրբ կենաց ջուրբ խնդրեցեր՝
առաքումն հնչն 'ի նաւագն ին·
Իւ խոստացար ջուրբ կենդան ին·
փոխանակել յանցանաց ին·
Շնորհեալ և խնդ կենդանց աղբեւր
ըզ հոգևոր ոչ ընդել ին·
Գեղահրաշեալ յորդորն է·
զառատութա շնորհաց հող ին·
Ընդ բազմատեսակ անձեալ անձին·
պարապատիկ անդամն ին·
Յորդ և ես զոր իշ ան խն·
զի զիս արկեր միւս յուղից ին·
Սուրբ բանդ խնդ նահն ին·
այլ է մարմնոյ թանձրագոյն ին·
Ոչ միջամտել զարձեալ կել ին·
յետ աղջուն ուր հրամանն ին·
Որ 'ի խառնվեց ուղեաց ծով ին·
և ընկղմեալ բարձեալ նաւ ին·

Ծովու սաստեցեր և լռեց ին։
ալիք ծովուն հանդարտեց ին։
Տուր և ինձ ձեռն բուռ պաշտպանութին։
մերձաւորելոյ յաղթեաց չար ին։
Օ ի մի՛ մեղաց շարժեալ այլ ին։
Հեղձամղձանէ զիս ՚ի հուր ին։
Ընդ զինուորեալ ընդ մեղեց ին։
իշխեցելոցն ըն քննելոց ին։
Տանջիմ և ես յոյժ զաւակ ին։
՚ի խորհրդոց որ չերև ին։
Սաստեա՛ և ինձ զարդարի ին։
որպէս և յայնժամ առ նոս ին։
Լու անդընդոց մանաձեա՛ խոր ին։
որպէս ըզ խոցս երանակ ին։
Որ զանդունդս ըն ծեալ մարդ ին։
կարծրացուցեր հող ով բան ին։
Շնորհեա՛ և ինձ խելք ձայն ին։
թէ մեղ ըզ-քաղց թողեալ ըզ ին։
Իշխան մեծ ընդ այսմ ին։
բուռ ըն հարկեց ան ըզ ուս ին։
Սաս ըն դասեր մեռեալս անձինն։
՚Խառն մարմնոյս մահարեր ին։

Աստուածահրաշին քեզ բանն նմ ին ։
զաղաղակելոյն զձայն կականն ին ։
Առ քեզ ձեւոյ բանականն ին ։
զարմացն այցելէն քեզ ըզ Հող ին ։
Եւ ընդ մեռոյ անսասանութ ին ։
'Ի բռնից քո ուղղ Հրոյղ ին ։
Որդեկան Հաւատ ընդ մեռեալ ին ։
յորդեանն մեռոյ զայրացողն ին ։
Օձ կարգաց ապառնն կրակն ին ։
և կուրաց լուսոյ բանն ին ։
Անդնեալ և զեռ ոսկ ընդ կալ ին ։
և լուսո ծառեալ ինձ բարեկար ին ։
Օ ի մահեցից եւր եղջեր ին ։
բոլո կանխաւոր մարդարէ ին ։
Եւ զարդարեալս առաւօտ ին ։
առաքեալ 'ի խաղ քո Հայրեն ին ։
Եւ Հանդերձից բարեաց բան ին ։
որպէս բերանն արդարոյ ին ։
Եւ մանկական խաղ և Հանդէս ին ։
և 'ի գիւղաց փողեաց իւղ ին ։
Ընդ արժանաւոր զեղալ քո ըեղբ ին ։
բարեպաշտ ինձ ըզ բար ին ։

Եւ

Շա խեց զախաղծ ընդ գէմ ած էին:
զի մի՛ ընկայց բարեւ այ էին:
Որ գտաւցեալ գործնականն էին:
եւ չորացեալ յախանց ձեռ էին:
Չայն անխրախսն քոյ հրամանն էին:
ի զդայութին փախուցելոց էին:
Պընչեա՛ խնամ մեռեալ մաս էին:
կենդանաւորաց հայնի՛ն քոյ էին:
Ջ ի կարկառեալս անձնաց էին:
խրոխտ բարուց արձակելոց էին:
Ռայի հոգիս քոյ ընդ այս . էին:
իւր՛ կենացն լուսոյն զորդ էին:
Ս թա՛ւ եւ ջիս տէր ընդ նմ էին:
արժանացո՛ կենաց հայն էին:
Վա ընդ կեաղ մեզաւ՛որ էին:
բաւա ըն հարկց կենացդ աա էին:
Տար հանձնառակել խնա՛ ընդ նմին:
որդէս եւ նա ազգալ այս էին:
Ր զխելը ապըներս աբասանա՛կը էին:
բխել րդ հայէդ ամձ այ էին:
Ցաւաս ըդ քր գըեղ կեղցայց էին:
գնա՛ անըրդյթ խաղաղու թէ:

Սասանէ մարմնոյս յարդարող ին ։
գթեաց ընկեց զիս ի թշնամ ին ։
Նչիմանէ խնով գայթակղեց ին ։
որք փորձողք յիմաստս էին ։
Որ ինձ պատժոյ գերող ուն ին ։
քան զիմ յանցանս ամ ի թ ըն ին ։
Զ պարանոցիս ծանր արձան ին ։
անկեալ ի ծով ըն գեհեն ին ։
Նա որ հնարող ես անհնար ից ։
կանգնեալ և զիս այժմ ի յոտ ին ։
Զ ի որք գթեալքն զմիմ կանգնին
և որք կանգնունք գթեն գոհանայ ին ։
Ցայսպահի թշուառ անձն ին ։
որ ցանկացեր սերմն ըն բար ին ։
Իբրուն լինել հիւրոյ հող ին ։
ցանկեաց զբոյն ըն թշնամ ին ։
Որք նախ հրեանց մատանեալ ին ։
բարեաց յինէն ի բաց դից ին ։
Զ ի մի զգործեն աւգնեաց շնորհ ին
զգործըն սուս հրոյ գեհեն ին
Ցայժ կարծեցայց բան աղաւաւ ին
եղէ նման նմանեացս ին ։

Փուշք աշխարհի զիս հեղձուցին։
Եւ անպտուղ զանձն արարին։
Այլ աւերմանող որ ըզ բարին։
զիս աճեցի ըզ բոյս բանին։
Ոչ ի տոյց պտուղ մի երեւին։
Հարիւր վաթսուն կամ զերեսնակին։
Ա՛չ ծածկեցի զգիւր վաստակել ին։
ընդ գիւ ա զանձն յազգարին։
Ո՛չ որ գորդացաւ խոր թշնամին։
Եւ ես փախանն ըզ կապանել ին։
Ըզ կէրզ որ զանձս ես երկնային։
մաղթեմ արտեւ բարբառոլ ին։
Տուր ինձ խնամս զանձեզ յերկին։
Եւ անդրուճել զհայրհարբ արանին։
Որ երգոցն զիշերոյ ին։
զաղանն անկան ոչ հասանն ին։
Այլ զդուշութի անիրադարձ ին։
բան բոյց ըսկոյ պատուէ կրանին։
Ո՛ր ի խնդրելոյ մարդարէ ին։
չերի նշան վաճառոյ ին։
Այս ոչ փախանն անփախանն ին։
Եսուն ըզ ոէր անզաւակ ին։

Զվաճառեցի բուռ հրաման ին։
րդ ցանկութի նեւ թաւկան ին։
Ըւ՛ի տառապում ըն մեծաղն ին։
և զօղածին լուսաբեր ին։
Արդարարօղէն ծընաւղն կուսին։
ամ և մայր մի երկիր ին։
Տուր ինձ սիրոյդ ամայ ին։
ընկեր խնդրող խանդակաւթ ին։
Բայ զաւարաստ փափագող ին։
մու՛ խնեներեալ տարփանաւք սրտին։
Տանջարագս՛ զիս մերոյս ին։
և ընդ գրիեւ աշխարհ քոյ ին։
Օ հաւատ քաջոր մանանեխ ին։
զարբոցութե որինակ ին։
Աչ բառազոյ խուսմն անձ ին։
զի չար լերինք փոփոխէ ին։
Այլ ոչ նման թռչնոց երկին ին։
բառ քո հանդեսայ պատուածկան ին։
Օրում հոգիք մարդկան հանդչ ին։
մառանդ երկնից ու խոցան ին։
Այլ ոչ եղէ խաւար քո համ ին։
կամ կարծրացեն ձիձնեայ մա ին։

Զորոց մանրելում մանր ըզ ժամանին ։
և զիս կառուն յոստ ըս ծառ ին ։
Խմոր եղէ վասնթար և Հին ։
և ոչ առակ ամենայն բան ին ։
Զայն որ Թագրոյ յալեր ըն կին ։
յեկեղեցի զնորհաւորըզըզ ին ։
Ո՛ յ ի նա ՚ի կէն առեալ նախկին ։
Նոյնա ծանեան զառն ըն վէր ին ։
Լու ընդ զանգուածս աղամայ ին ։
խառնեալ բոլոր խորհրդէ ին ։
Ո՛ ընկեալ միայն են յերկաս ին ։
անձամբերի ըստ խնամս ին ։
Սուր որոշեալ հարցորդ կրկ ին ։
առաջես զարձեալ զոր կոչում ին ։
Ընդ որոշեալն ՚ի յոռորկան ին ։
Հանեալ և զիս յեզ ըր ծով ին ։
Բայց ընտրութե ըզ ըզ բար ին ։
ընկեալ ՚ի լոյս ըստ խոստան ին ։
Սրով խոյն ջուր ըս խոր ին ։
զարձեալ իբի ՚ի վեհ ասում ին ։
Սրում անդրանիկք անձնար ին ։
զ Հոգ ՚ի ոյս մասնանկէն պատուրեցին ։

Բայ

Սուրբ դու կարող ամենայն ին։
մեծաբերեալ զեւ մեծաս ին։
Սու՛ ի բարի ող սանձին ին։
ժողովեացես ընդ ընտրեալ ին։
Որ ի ծնկեց նկարանին ին։
նշխարեցեր Հինգ Հարազ ին։
Սու՛ կարելից զարձեալ զետս ին։
կերակրեցեր յանապատ ին։
Ով ես որ քաղցեալ եմ քոյ Հացին։
ածայնոյդ երկնաւոր ին։
Սա՛ր ընդ Հող՝ որ նոյ ին։
յերկնից իջեալ և անմահ ին։
Նա անմահական Հ՝ որ ձայն ին։
և շնորհեցեր ըղ Հայցել ին։
Սաղաւեմ ես ընդ նոմ ին։
շնորհեա՛ և ինձ զիմ խնդրել ին։
Ով ի երթէ շուն կոչես մերձ ին։
առաջադնես լսես ձայն ին։
Ձեռքեր յանձնայ կեղ Հանան կզ։
և Հալածել զաստառս ին։
Թէ և մանկանց անարսառ կզ։
չեմ արժանի կերպոց մաս ին։

Այլ փշրանաց ոչ սեղան ին ։
արժանացո՛ կենաց հաց ին ։
Կարկամ եղէ ես առ քեզ ին
Նման կղզոյ ըն կարկամ ին ։
Ձեռն ըն տայլես ինձ ընդ նոմ ին ։
զանձկեալ հոգիս կանգնեա՛ յար ին ։
Որ յայտնեցեր զանձութիւն դ ։
աշակերտաց քոց ՚ի կեր ին ։
Լու զանձնաւ փառս ըդ հայրեն ին ։
փայլեալ ցուցեր աչաց նոց ին ։
Մաքրեա՛ և զիմ միտս միջ ին ։
և զգայարան ըս խաւար ին ։
Այնք յայտնապես ՚ի յերկրորդ ին ։
յաղէլ փառացն անձայ ին ։
Ընդ լուսանկան արարհայր ին ։
մանկանն ըն հայր անհաճառ ին ։
Օր բառ որէ աանձնիմ նոլ ին ։
՚ի հաւր զաւանձն ՚ի ջուր զգիդ ին ։
Օրոց հրեար բառ մարդկոց ին ,
չէ ողջութիւն ինձ յերկրոս ին ,
Այլ թէ ՚ի քեն ոչ երկնայ ին ,
ցանոցն ամփիթք հալածեաց ին ,

Ո՛ ի ջերմեռանդ թէք ամե՛նընծելեաց քեզ ։
և քրտամակռանք ըն գիշեր քեզ ։
Մ՛ի մեղկեցէն ինձ բարեգութ քեզ ։
և մի՛ մեղաց պատճառ լից քեզ ։
Ի հարցանելոյ ըստ ըերդ վիմ՝ քեզ ։
ջանիցես թողութ եղբայրսըյանց քեզ ։
Այլ աստեղք գառ եղծանել քեզ ։
այլ չորս հարկաւ ընդ իմոն քեզ ։
Ո՛ որ կենդանաբեր ամէն ըն թուե՛ քեզ ։
անդառնալիս եղծանց դար քեզ ։
Թե որ չարկեռնիցե՛ ՚ի յարս մարմ՝ քեզ ։
պարտէ՛ թողութ ըզ ջանկան քեզ ։
Յու եւ թշուլեա եղէ մերձ քեզ ։
՚ի յոչ թողութ պարտապանն քեզ ։
Մ անաթեմա՛ օրըն ընտանեա անձն քեզ ։
և անհասաար գոյ ՚իմաս քեզ ։
Մ ակրայն առնիս ՚իրէն լոյ քեզ ։
զա ինձ եղելայ բան հրաման քեզ ։
Թողութ բաժնայն առբեր պարտիքն ։
որ բան գա՛ալ չաւէ՛ ծով քեզ ։
Այլ առբանտիս միայն չարի քեզ ։
եղծանեանից ըն կանոն քեզ ։

Նայլ սասանէլ քոյդ զօրաց ին ։
բառ ողորմութեան որ ոչ թուի ին ։
Սենդամանակեան չլուայ ձայն ին ։
որ ոչ թաղել զՀայր ըն թող ին ։
Նայլ և մեռայ ընդ մեռել ին ։
մեռելոտի գործոց չար ին ։
Բուռ ըն Հայրի զմահձյ բան ին ։
բայց ոչ նման մահձակալ ին ։
Օ՛ ի նա չհայի անդր՚ի յետ ին ։
այլ՚ի յառաջն որ առաջ ին ։
Լու եւ թողի զխորհուրդ մեր ին ։
ըղ ճանապարհ մահից յերկ ին ։
Պարձայ պարգեւն երկիր սուր ին ։
ուստի Հաներ իշխանութեայ ին ։
Նորդ բարձրացո՛ զիս վերըստ ին ։
առքեղ Հանցես յերկնից երկ ին ։
Մի տար դառնալ առ թշնամին ։
զի մ՚ Հարցէ ընդ խուճապ ին ։
Ննրղրինեացն երկից բամ ին ։
զոր որոշեաց բան ըն քոյ ին ։
Յորովայնէ և մարդկայ ին ։
և ընդ վարուց երկնաւոր ին ։

Լուսափայլեցայ և ես նման ին։
Հրեշտակական կուսական ին։
Պատերազմիլ ընդ դէմ ախտս ին։
և ընդ բնութեան ըս շարժող ին։
Բայց թողլ զատոյ յաստուածս ին։
և զէն ընկեց 'ի ձեռաց ին։
Յորում և նետս ըս մանուկ զոր ին։
'ի սկզբա Հայրն անսկզբական ին։
Զպահանջեցեր զանձկացեալ ին։
այլ զիս եղկեր իշխան նըմ ին։
Թէ որ կարօղն էն են տանից ին։
և որք տկարք ոչ պահանջ ին։
Մատնայորդիկ ոչ ունից ին։
պատճառս բանիւ խոցմանս անձն ին։
Այլ ոչ գիտող զպատասխան ին։
'ի քո արդար դատաստան ին։
Վայ որ քննեցը ես խորհրդ ին։
և ատեանօք զազրանէայ այս ին։
Մարտիկս փոխան պատարագս անձն ին։
ընդ թշնամւոյն իմ յաղթող ին։
Մի տար տեղի զիս փորձող ին։
մարմնոյ ախտիւք զիս պատրող ին։

Վայ

Սայ պարտականեմ Թէոդորոսյ քեզ:
որպէս ըզ տիպս ըն ըսիղանի քեզ:
Ընծայիս ըն մեծ կարգեալ մեծ քեզ:
ան ըզ ծառայք զիս կոչեց քեզ:
Որմէ 'կայց հրաւարեց ք:
պատմառելով խրատու չար քեզ:
Մանն ունէրչի առարանի քեզ:
և մանն եղանեց զըրպարտանն քեզ:
Սու ըն կեան հեշտաւիր քեզ:
որով կարգեալ կամ 'խում քեզ:
Լուծիչ կարգեց զ... քեզ:
ըզծ ըզ կարապետս քոլ զեղես քեզ:
Ձանն 'խնամելէս այս աղաւանդ քեզ:
տար 'խառնայր ու խառնեալ անեղ քեզ:
Սրմանայն կենաց հաց քեզ:
և յանկելոյց անծայ քեզ:
Որախառնեալ զֆինեան քանն քեզ:
զոր խառնեցեր անեղն առ քեզ:
Երրորդական մեղայ զորախառն քեզ:
ըսդ աղանեց անեղան որ քեզ:
Իյերկեղոս ինչի տար քեզ:
անեղայ 'խենաս առաջանի քեզ:

Որք՝ի լուսոյն մերկացուց ին։
զ Հօգխս մեղաց վէրջք լց ին։
Ոչ կիսատանց թողեալ գնաց ին։
այլ յետ մահու պատերազմ ին։
Օ՛ որ և մխիթէս ըն զեռոյց ին։
և անհարոյն քահանայն Հին։
Տուն ըն մեծի նահապետ ին։
և մարգարէք ճոց որ ին։
Օ՛ վէր ըս ցու՛ոյն անձնար ին։
և ըղ խոցու՛ած ըս սասանեալոց ին։
Պ․ երոց բանիւ անցեալ անս ին։
և բժշկել ո՛չ կարաց ին։
Սամարաց՛ոյդ զոր կոչէ ին։
առհմ ըն ժողովրդ Հրէական ին։
Յուցից ըղ ցու՛ս խոց անձ ին։
անսող աչացդ ամեայ ին։
Պ․ թու և յիս ըստ աղամ ին։
զիր զեղ Հոգ՛ոյս խոցոյս խոր ին։
Պառեա՛ զղեկախուըն խմ առաջ ին։
զոր առ՛աղակք մերկացուց ին։
Նորկ՝իւղերաց ձէթ և զին ին։
զղեղ ըն կենաց Հոգ՛ոյս վէր ին։

Տուող օծման դարձեալ զՀոգին
Եւ ըզ բաժակ նորոյ ուխտ ին:
Բարձ ՚ի միջոյ զպատուական խաչ ին:
տար ՚ի խորանացն եկեղեց ին:
Օծանելեաւ գլխոյ քահանայ ին:
ըսկզբ բուն մարմնոյ պատարագ ին:
Տուր բուն երկրաւոց զոհելեան ին:
զբանն Հին և նոր կտակարան ին:
Տանել զարման Հոգւոյս նոյն ին:
որպէս կերցէ Հացին մարմ ին:
Նախ քան ըզ գող բարեկամ ին:
Հոգւոյս խնդի պահանջող ին:
Ի յերկնայնոցն երկնաւոր ին:
Եւ զիս յերկինս ուղղել որ ին:
Նոյն թէ բարւոյ բարեկամ ին:
զոր առեցի սիրով չար ին:
Լա զգոյն լոյս առաւօտ եղ:
կանխեալ Հոգւով զչեղերոյ ին:
Տուր ընդ երկու նշանակ ին:
զգուշանանութիւն երկդ անձ ին:
Լու ըզ մարմինքս երկնայ ին:
որով ծանեաւ զերկին զին ին:

Ո՜ ի՛ հրապարակաց գործոց մաս ին։
չու ծփեալ զընդեր բարեպրկ ին։
Մ՛խայիլ հաւատոյ զօրահաւաքոց ին։
Եւ ըզ Թոզակ կենաց մերոյն ին։
Ընդ դէմ յայտնեալ արդարոց ին։
մի՛ պատմական ըզ դրանց փափկ ին։
Լու ըզ մանկանցն 'ի յանկող ին։
զանձեալ հոգւոցն 'ի հանդերձ ին։
Լու մի՛ ամեր զանհանգել ին։
որ չկամեցողն փոխանակ ին։
Օ՛ ի քու կամեցն ամենե ին։
Է կատարելոց գործ 'իզայր ին։
Ըսլ ատոր ժամել բառ առաւկ ին։
դէ ընկալողաց ըզ խնդրել ին։
Մէ բառ սիրոյն պար կոյսու ին։
այլ ընդ ժամու թե աղաղակ ին։
Ընդ մեծ ատաւն ըն կնձոր ին։
յորում եաատն անզգ աւհայց ին։
Օ՜ խնն աշեղյին սերմանեք զար ին։
եւ բարձանցան 'խնսա անձ ին։
Մ՛ենդե քաղելաւ շառկանորն ին։
Հոգւոյս մաասնց բանականն ին։

Նա մեծագոյն գործել զաւեղ ին։
յոգնապատկեալ պարգեւ չափ ին։
Ո՛վ զօրս մանկաւորաւ քոյ երկնայ ին։
Հաստեցեր ըզ բոյս գաւազանելր ին։
Նա ամենայն մեա ըզ բոյր ին։
պատուաելոց քեզ հեղեղ ին։
Խնդրութեան աւանդն ին։
տուաւ առաջներ զեւ մեռելոց ին։
Նայեք ըն չարեաց յիմէն եւց էն։
այլք որ յանձն անդր մեռ ին։
Որոց շրջեալ ընդ անձրեւ ին։
յոգնա յակոբեան զաւակաց ին։
Որ հանդերձեալն մեծ ոչ գայ ին
որ ըստ կամաց իւր ոչ էին։
Նա զի աշխարհ մեղաց ախտ ին։
միշտ անպատասխան յիմէն մեռ ին։
Որ եւ պատրաստ իւր յարգար ին։
աւանդ եւ անեղի հոգւոյ նոր ին։
Նաւեաց զգենլեր ըս եւ... ին։
ըստ կենդանական չարը ըն չար ին։
Խաւարեալ յիշելեան այսն աաշխ ին
դարձաւ նորոգ խաւարն աւեղ ին։

Որ գերագունից չար քան զվերջ ին։
եղև յետնէն քան ըզ նախն ին։
Զի յաղբերէն այլ ոչ մաքր ին։
այլ գազանմանք և գծուծ ին։
Նա զգուշացոյն գրով նոր ին։
յետ ըմբըռնման անկանելոյն ին։
Որում սիրեաց զպատճառս կրկին։
քան զաւաքնոյն յարացուց ին։
Զոր հեղեղեցեր զու մերկութային
'ի յանհապատն անդընդոյ ին։
Թէպէտ և ոչ քան զոք ին։
այլ քան աւատուքոյ պարգև ին։
Նա քան զարեաց ըն եօթնեակ ին։
զոր մաքրեցեր քան նեէրհակ ին։
Ռնակերգաւացեր յետ ըզ հող ին։
'ի եօթն արփեան շնորհաց քոյ ին։
Նա մաքրեալ մաղդաղէն ին։
յորմէ և եօթն ըն դևքն եղ ին։
Նա քան զարեաց մաքրաւուր ին։
և քան քաղմանցն ոփենակ ին։
Չեղէ նմանօղ քոյ ծառայ ին։
որ ակնունէր ան ըզ դարձ ին։

Ու ոչ երկրորդ կամ երրորդ քեզ ։
պաշտօն սպասեմ գովողքս քեզ ։
Ո՛ւր այսմ և ոչ յուսամ մեծ քեզ ։
և անպատմելի խորհրդածութեան պաշտօն քեզ ։
Ո՛ ծնել ըմբռնել մեջ քոյ ըղ գոա քեզ ։
անջրպետել պաշտպանել բազմաւոր քեզ ։
Ո՛վ և նմանն յուսահատ քեզ ։
բամ ծառայից հարկանող քեզ ։
Ո՛ ողբերգողին և կեցող քեզ ։
և զինչ բա մեն ըղ վասանող քեզ ։
Ու երանի թէ այժմ քեզ ։
և ոչ հանգոյն չար խնամոյ քեզ ։
Ո՛ ի չափելի զան առաւելող քեզ ։
այլ յայտ ամենայն չարեալ մեռա քեզ ։
Ողջ արդ գիտութեամբ վասանեմ թարգմանիչ քեզ ։
արդ է տ կամեն լուռ աղօթ քեզ ։
Չեմ զղջալ չարիքն պահող անձ քեզ ։
արթուն մտաց բամ հանող քեզ ։
Կենդ զարթն մանհապետ քեզ ։
զի զղջալ չարացի ամ ապակ քեզ ։
Տուր անխոն ձեռն առ ան քեզ ։
զի յապ ե զոյց անդրեմնե քեզ ։

Մայր նման զես ծառայ ին:
ծառայակցաց կերպակրող ին:
Տալ 'ի ծառնու զխնաս բան ին:
Խոյրագանձեւ քաղցեալ անձն ին:
Օրհնակեան աւուր հնձ գաս ին:
պտղելով ընդ մեզ ցանկականն ին:
Լոյս ըղ ձրոց պատմն կրան ին:
յոգւս անդրս խաւարոյ ին:
Վարկանութիւք կուսանց աստ ին:
տղրանութիւք խորատեկաց ին:
Ջու բարձ ըն հին փոփոխեաց ին:
առանց ճնութեն առնող գանձ ին:
Իգասս ընտրելայ փարբր հաս ին:
խառնեան զծուղիս անկեր հող ին:
Օ ի հօր քո կամք հանճոյանց ին:
զարդարութեն առ ընդ նոս ին:
Հեղեր երկիր զհոլորդ երկնային ին:
որով մարդկան հողեր մարբր ին:
Նորդորեցի յանձն խմ զրս ին:
զհոգիս ջերմ սփյովլ քոյ ին:
Պու ոչր միայն ըեր հնձ բան ին:
բու պաղանձ զըեղ սիրող ին:

Սրբոյ նմանն գլխ ծառայ ես ։
ծառայակցաց կերպակերպ ես ։
Տող ի ծառոյն զննաւոր բան ես ։
ի բարբառելոյ բարոյ զերող անձն ես ։
Օ՛ ազնուական ամուր ինձ դուռ ես ։
ապաւինաւ ընդ մէջ ցանկական ես ։
Լոյս ըստ ձրից պատուական ես ։
յոգւոյս անմահ խաւարայ ես ։
Կուսականութեան կուսանաց ախոյ ես ։
տիրութեան խորհրդակերպ ես ։
Նաւ բարձ ըստ հին փոփոխելոց ես ։
առանց ծնունդ ու նոր դամած ես ։
Իդասս ընտրելոց փառքըր հոտ ես ։
խառնելոյ զծոււլիս անդրէր հոգ ես ։
Օ՛ ի հօր քո կամքէ՛ համբերանաց ես ։
զարքայութեան առ ընդ նոր ես ։
Հեղեր երկիր զ հոգւոյ երկնայ ես ։
որով մարդկան հոգւոյ մարդր ես ։
Խորհրդեցոյ յանձնն խոր յոյս ես ։
զհոգիս ընծայ սիրով քոյ ես ։
Իբրու որ միայն ընդ ինձ բան ես ։
բոյս պարզամ զերեզ սիրոյ ես ։

Նորոգուսցես զիս մերկոյս ին։
աջդ կարող հօր հզօր ին։
Օ՛ի հայրատանծնի որթոյդ գինին։
անապականն յիս պահելոյ ին։
Սմեհագոյն նոսար բարձ ին։
առաքինածնաց քոց առաջ ին։
Մշ յառաջել կոչմանց քոց ին։
այլ ինքնաշարժ փառաւոր ին։
Ցորեան կոչես զարգ երկրածին։
՚ի հանդերձեան կոչարան ին։
Մ՛ի անդրդամս բանդ կոչող ին։
՚ի վայր մնալս բարբառեաց ին։
Նալ և անկերպս այժմ ՚ի դեռին։
բնոյց բարեացն ՚ի կէն բանն ին։
Սվեր մնալս բարեկամ ին։
՚ի բարձրութիս ամեայ ին։
Նշելց յերկինս աշտանակ ին։
և զամբութիս ընդ դէմ չարդ ին։
Ն՝զ կուսութի հրեշտակաց ին։
և յորովայն մարդու բացուհ ին։
Մշ հաշտեցոյ զծ ախոս վարձ ին։
և ոչ զերկրեն ըս չինուած ին։

Նալ

Մաղ հիմն ածի կրծից կարդ ինձ ։
տառից գլխոյ կատարած ինձ ։
Նայց կատարիչդ ամենայն ինձ ։
կերպաղ բոլոր էակաց ինձ ։
Զ իմ կատարեալ շինուածս անձին
յոգնել 'ի գլուխ ըդ վերջառ ինձ ։
Զ իմ' անզորդ ծխծաղեց ինձ ։
տառից ըմնան թողեալ ընն ինձ ։
Մաղ քոյ բանին պատկերաց ինձ ։
Հիմն և յաւ տրամ 'ի խառա ինձ ։
Իմ թաղաւոր իշխան հաղ ինձ ։
յորժամ մահ յաշխարհ նաև ինձ
Նոր աշխարհական քո խառնոր ինձ
եմուտ 'ի մարտ պատերազմ ինձ ։
Նաս ոչ խորհել եղ 'ի մին ինձ
եթէ տառամք ըս հաղար ինձ ։
Երգն մարմնոյն զղայարան ինձ ։
չեղէ կարող մեծ մարտ ինձ ։
Նոր այժմ որ գայ բանաւոր ինձ ։
հանդերձ զորաք քան հաղար ինձ ։
Սրբ իմ տառամք ինքեամբ կրկին ինձ
խնդ ընդ անդուլ մեջ ինձ ։

Զօրս եւ ամենայն զքեզ գովէ ին
երգ ըստ գիտող չափոյ ամէն ին ։
Իմաստ մանկանց ընդ գեղ ամպոյ ին ։
եւ ոչ քան զքեզ գիտակցութեան ին ։
Ոչ առաքեալ իմ հրեշտակ ին ։
Նախ քան ըստ գալ պատերազմ ին ։
Իզ հանել յերկրէ ընթացականն ին ։
զի օրինօք խաղաղութեան ին ։
Սակայն չերգի ումեկ ընդ խորոտ ին ։
առաջնորդ քոյ հրամանն ին
Որով անկայ խեղճ մարմ ին ։
խաղեալ մերովք անձնովք ին ։
Օ՛չ ըստ ամեն հանապազ ին
յաղթող գանձալ յառաջադրիր ին ։
Նա կարծեցի զքեզ ընդ նոր ին ։
ազնիւ կենաց մեծամասնութ ին ։
Իայց փրկութեան երկրէ հաստ ին ։
զանուածութեան իմ յաղթանակ ին ։
Ծառայքն անձանց որպէս ին ։
եւ ընդ փառաց քեզ զքեզ ըստ ին ։
Ո՛րք թագաւոր որ երկնից ին ։
ամենազօր հօր միած ին

Իբր

Եր մարտակից տկարս անձ ին։
Իշխող և որ պատերազմ ին։
Տար ընդ հաղթս որ յաղթել ին։
որք յայտնապէս չարեաց կռուն ին։
Եւ ընդ ընթացս յաղթողին ին։
որք և բարեաց կերպարան ին։
Օ խս անիացեալ ՝կարոյ նոց ին։
Ձեռնարկութիւն զինու քոյ ին։
Եւ պաշտպանեա զմեզ անդամ ին։
ամպամածութեան նշան ին։
Մտերեցայ ընդ ոչխար ին։
Իրաւամբ որ հօտէ քոյ ին։
Լուացեալ զԹիւ հարիւր ին։
զոր յանապատ թողեր մեր ին։
Եկեր որոյ խնդրել ընդ մ ին։
գտեալ հաներ յուսով յերկ ին։
Եւ ընդ Թիւ անձեալ գաս ին։
ուրախութիւն հրեշտակաց ին։
Եւ զիս բարձեր որ ընդ բաժ մին։
լուացեր յարաց մեղաց աղտ ին։
Օրհնեմ զարձրեալ արդ Թուամ ին
ընդ անձին առակին ին։

Լուս

Լուա՛մ դարձեալ զիս արտասուօք ։
զոր չհորհեցես անձկեղքս անձն ին ։
Ըստ ուսա փրկեա և սատարեագի ին ։
ըստ որդութեն ա՛ռաքուն ին ։
Լու զմոլորեալս կանխա՛ կերկ ին ։
դարձո՛ 'ի խաւարդ ամայ ին ։
Ո՜ իշխանական կամս իշխող ին ։
բարձ որ քոյսն ձգ ոչ հնազանդես ին ։
Սէ արարչաց է բնական ին ։
զոր չհորհեցեր բանական ին ։
Լով զի պատճառ է ինձ չար ին ։
'ի թուլութեն թշուառական անձն ին ։
Ո՜ աղբիւրական պատուէրք քոյ ին ։
զոր զանցեալ 'ի կեալ ըս մարդկոյ ին ։
Խ որ թագաւորեցի յարքեայս ասես ին ։
կարատական խորատիք չար ին ։
Ո՜ որ խնդրեսցես լուսով հրաշ ին
ամնութեամբ որ 'ի խմացեալ ին ։
Լու սասն ա՛նել ամ բստ բանե ին ։
մարդկան յախտից բստ աշխարհ ին ։
Հնօլ հրամանաւ գործ ել զայս կեն ին
ևկեղեցուոյ որինակ ին ։

Սուէլ զօրացեալ գեր աշխարհ ին ։
յուրախութեն իմոյ գտայ ին ։
Լու զիս կցորդ արա՛նոց ին ։
՚ի խրախութիւն որ է՛ վառն իմ ։
Ո՛ւրախանալ ընդ գնդաւ ին ։
որք ըզ մեղաց սուգն ոչ առ ին ։
Ճեռեւեցոյ անասնան ին ։
՚ի հեռաւորնակ աստ աշխարհ ին ։
Օ Հայրենական վառնելոյ բաժ ին ։
որ ընկալոյ յահ-ազան ին ։
Ծոյուամ սովին կենաց հաց իգ ։
և ընկերցոյ ծննդայ ին ։
՚Ի յարութեան խաղ երամ ին ։
հրաշափմ մեղաց բաղցր եղբեր ին ։
Օ Հայր ըզ կոչեմ բաւ կրասերքին ։
մեղաց ասեմ քեզ իմ յերկ ին ։
Իւէ և որդւոյ կոչման հայն ին ։
ձեմ արժանի հօր ըզ վեր ին ։
Նա՛ զիս մին ընդ փառքեան ին ։
որք ընդ փարձու գործին զաղարքին ։
Ինդ ապրեցելոյն երրորդ կարգ ին ։
քանզի լուծի զանէր հայրեն ին ։

Ի գիրկս ընկալ խնամոց վեհ իդ.
արժանացո՛ ո՞չ հանդուր իդ.
Փոխարկելով զ հոս անմահ ին.
ընդ զի անկեալ հոգ՟ւոյս հոս ին.
Տուր ինձ ըզ միս պարարակ ին.
ընկալեալ զընծին ող'ի խաղ ին.
Ջուարճացո՛ զգաստ անմահութին.
ընդ մեռեալս կենդանարան ին.
Լուրեց ոգի երկնայեց ին.
Եւ կամ՝ ոչ եւն արդար մաս ին.
Որք յորինացն աղաչակ ին.
յեկեղեցին քոյ մերձ եկ ին.
Մ՝խոյն լուան հեռաւոր ձայն ին.
պարակցելոյ մանկանց նոց ին.
Նա՛ 'ի ատամաց անդր ոչ մտ ին.
իբր ախտացեալ ը ըստ մարդկային.
Նախանձարեկ զոյով նոց ին.
առ փրկութե՛ նեթանոս ին.
Որով նախնիք ըս պարծ ին.
զի զորինաց քո ոչ անց ին.
Որք ոչ միայն պարարակ ին.
զենանմանք որդ՟ւոյդ չարարածին.

Մաղ ոչ փորու զընուլ ուլ ին ։
Հրեշտակական կամ մարդկոյ ին ։
Թէ և նոցունց պարգև էին ։
Նախնին բարիքն ամենեք ին ։
Արասակարանք ըն պաշտօն ին ։
և ամէ եռոտքն և բոյր մարմ ին ։
Նայց առ ինև չ համեմատ ին ։
մասք այսոցիկ զի ոչ յաղ ին ։
Մայլ նախանձոտ խմ Թշնամ ին ։
բառ աղաղչալթն էրեց որդ ին ։
Որք չարախօս զինէն ըն ին ։
միշտ անդադադար հօր ըն վեր ին ։
Որպէս յորսա ծանօթացան ին ։
և այլ բաղձանաւ որ բառ կարդ ին ։
Յորոց կարկել հայցեմ ըզորն ին ։
և ոչ գնել յանձն ըն բան ին ։
Ես մի մատնելոյ փորձանաց ին ։
Թէ և խնդրեն զիս ընդ նմ ին ։
Մարդչական ընտութ᾽ գոյ ին ։
մի տուն չինել բանական ին ։
Տէրունս զոյլ մարդն առաջ ին ։
յատուկ ըն տանն այս երկրայ ին ։

Նա յառաջնել ծննդոց նոց ին ։
որդւովք ՚ի քէն զանազան ին ։
Մանկք մարմնով գերապատու ին ։
և այլք բաշխողք հոգևոր ին ։
Ի մէջ սիսեռ թագաւոր ին ։
մինչ ՚ի Մանասէ գործակալ ին ։
Նա ՚ի կայսերէ հարցն առաջ ին ։
մինչ ինն երկրորդ դասս խորան ին ։
Ի բարձանցն որ ըստ կարգ ին ։
անձանց ՚ի քէն զանազան ին ։
Մանկք գուշակ նուիրական ին ։
և այլք աննիւթ պարգևաց բանին ։
Օրհնեալ և հաստ մեծանիկ մասն ին ։
յերկրաձնականն թշուառս անձն ին ։
Տնօրէնքն տան ըստ քեզ ին ։
բաշխող բանիւ ընծայ ին ։
Տալ ՚ի խաւարն ծառայից ին ։
ըստ կերպարանս կենաց հաց ին ։
Օ որ ոչ ետ պաշտօնեայս անձին ։
այլ տեղական թագէ զնաս ին ։
Պարծեցաւ անուա հաւատար իմ ։
մարմնոյ հոգւոյ մեզ անձամբ ին ։

Օ՛ հրաշագործ իւր պէտրոսեանց ին ։
անարժանութեամբ տալ բան կարգ ին ։
Սերովբէաւոր բանիւ զ Հոգ ին ։
և զարմանալեաց շարժոյ զձայնոյն ին ։
Նա երկնայնոց կայծեալ միջ ին ։
պաշտօն անմեղեալ ըզ կարգ նոց ին
Ի ծառայս զօրով մեա ին ։
որպէս սերովբէք կարդան զմայրն ին ։
Նա տիրական թշնամն զ Հոգ ին ։
բառ նախանձով ըզ պատկեր ին ։
Ո՛ւ այս անմկրատս ՚ի յերկնս ին ։
՚ի ձեռս անձին և յաւար ին ։
Նմանեցայ անմիտ ին ։
խմ վասն թէս որբնակ ին ։
Որ անմտաստան զինեն ըն ին ։
վասն ըն չարեացն որ մեղաց զօրծ ին ։
Ու պաշտօնալն խմ անմայոյ ին ։
և մարմնաւոր որ տարան պ ին ։
Նա ես շունն խնաստ թ ին
զօրութեան ընդդէմ ժամանակ ին ։
Ոչ ու ՚նկանս մինչ ՚ի մայր ին ։
և ոչ կենաց անվախճան ին

Մէջ մէջ ՚ի լուսով ըն կենդանացար յս :
կարեմ գործել ես ըղ քար ին :
Նո. ոչ մաքրալ որոց ուն ին :
զի ամաչեմ յոչ ամալ նոց ին :
Նայլ գու աստաս յամենայ ին :
տալր ըղ զզ ջուն մն ամենեղջս ամաձին
Պ. աննալ ապրեղ բուրդոլ ին :
Նախ քան կոչման զլս աամեն ին :
Պ. որտառապամնաց դատաստան ին :
մաման ինչ թողուլ զանէ պարտին :
Հ. ող՞որ զյիսուն ըն մարձ հիթ ին :
մարմնոյս ըղ քան քուռ ցրրեն ին :
Պ. աղձեալ ըղ կին օծման չորշ ին
մեղուցելոյ զ զջեկան ին :
Ր. աղուամ չորշել զյիմներեկ ին :
ակոր ընութն ըն պատձառ ին :
Նակ որ ՚ի հայ. քոյ երկնոյ ին :
անմաքրապղս քառ իմ մեղձ ին :
Սակաւ թողուս թու ով քամեին :
քան զի կարեոք չուծնադատ ին :
Նա և ըղ մեղս որ քառ հաց ին :
գործոլ ձանի թանձրադուն ին :

Լու զխորհրդածն որ բառ ձէթ բնւ :
մարմնում յնէն շնորհիւ քոյ բնւ :
Նուաճեալ բառ տնաւոս բնւ :
որոտանումն որ քում գոլնոս բնւ :
Թէ և որդի եմ աշխարհ բնւ :
տուր ինձ զխնամս մեզայ դարձին բնւ :
Նա մեծատանն փափկասէր բնւ :
ես փափկացայ առաքէ բնւ :
Մարմնովս այսու անառակ բնւ :
՚ի փափկութե անզգամ բնւ :
Ձ գեղցայ զոնհեղն և զծիրանին բնւ :
ըղ յանգամս ամծոց բարձնութեան բնւ :
Թէ կայեմ և ոչ զերեւել բնւ :
այլ բարձմայցն կերծող զրար բնւ :
Սեղան զխնեալ ամենայ բնւ :
յոգնահաճ ամար խարախարան բնւ :
Թէ ակեղկք չեղեալ զանուշ գին բնւ :
զխմարութե առաջնորդ բնւ :
Ս ճրախ եղէ ես յայրացխա բնւ :
յաւրախութե անցաւոր բնւ :
Ձ երգ և ընար ձայն ախոայ բնւ :
փոխան երգոցն ամծայ բնւ :

 Լու

Նու այսպիսեաց բարեաց բաշխող,
զոր շնորհեցեր պարգեւ մեա ին.
Մ՛չ դարձուցի զսատն եղբարց ին.
ընդ 'ի դայոց քն պարգեւ ին.
Նայ նեփհակն քնձ կարծէ ի.
զոր ընդ յարկաւ ժողովէ ի.
Ծեկեկէ յոգոց եւ ծոփոյ ին.
ընաւբաղատի բարեաց ին.
Ծոյոց չեստ եւ աղքատ ին.
եւ ոչ բարձի զգեստ քո նոց ին.
Մ՛չ կերակուր բաղցեալ անձ ին.
եւ ոչ ծածկոյթ մարմնոյ մերկ ին.
Մ՛չ հանգստարանաստն տնանկին.
ոչ օթեւան հիւր օտար ին.
Մ՛չ առատութի առ հիւանդ ին.
եւ ոչ խնամել զրա՛ 'ի բանտ ին.
Մ՛չ սրտմտեալց եղէ վշտ ին.
սրտամբ ցեղել կրա առանձ ին.
Նա ոչ խնդալ ընդ խնդալ ին.
այլ նախանձու վառեալ նոլ ին.
Այլ ըստ զադոր որինակ ին.
բազմապատիկք եւ եւ ոչ մին.

Նա

Ըստ գրոյն անձկեալ եմ արտասուօքն
աղաղակեմ աղերսանօք քեզ:
Ես ես անպիտան ձայնիւ նոյն քեզ:
չարաշուք փշրանս ըղձ անձանց քեզ:
Որում պատշաճիք ընդ յարգէ քեզ:
և հայց կատարելք պաշտպանէ քեզ:
Շնորհք յորդեանց քոյ աղօթք քեզ:
զանձն ընդունել աղաչէ քեզ:
Ես ես լսող քոյ հրամանի քեզ:
ընդունաւ հայցի զքոյ նորման քեզ:
Մի մեր չարին զմեր ըստ քանի քեզ:
զանձն առաքեմ քոյ առաջի քեզ:
Որ միշտ ընծայի անմոռ ընդ քեզ:
քանզի զի չուռնեմ աղանդի նշխարք քեզ:
Մէ մեղուցի զնմանս աղքատ քեզ:
Ողորմածաց աստուծոյ ի հոգ քեզ:
Աղաբանձնդին նահանգեաւ քեզ:
Խնամոց հանդերձեալ զօրս քեզ:
Թէ օրինակ է մարդկոյ քեզ:
աղքատութեամբ համբերող քեզ:
Օ յետ յետ Ձեզ փափագանօք քեզ:
յարգանք ի անձն քոյ հանդէս քեզ:

Նու ո՛չ ըզ մահ յաղթողիր ին.
որ ՚ի գժոխսէն ՚ի խաւար ին.
Ողում ընդունք պապակէ ին.
՚ի բոց սաստից գաւազանաւն ին.
Աէր կարօտէր կաթիլ ջր ին.
՚ի զուարճէ ծաղկի մամա ին.
Ո՛նդ թախիծեաց ըն բաժակ ին.
բարձէալ մասանց մատուռակ ին.
Թէ մեծատանց որ յաշխարհ ին.
ամ ան ՚Աբրաամ բարձրով ին.
Ո՛ւ պատրաստեր որդանց զճանճ ին.
ով փորք ինչ սով և ողջուան ին.
Ա՛րդ մի լուցց զպատասխանն ին.
սա մեծատանն պարտաւոր ին.
Ո՛ւ է ընկալ դու ըզ բար ին.
զոր գործեցեր զմեխադրին ին.
Նա զուղղուա փարձ չար ին.
Հատուց ըզ վրէժ ցաւոցն անձն ին.
Աշխ սա սաս մխիթար ի.
դու պապակիս ՚ի չեհենն ի.
Ա՛յլ սա րսանէն զ զղջումն անձին
ապաշխարել զոր գործեց ին.

Ո՛նդ

Ընդ յղութեան որովայն ին :
պտղոյ Ձնելոյ զաստուածամօրն ին :
Նա ընդ երգոց քո պատշաճ ին :
Իգերբնաւորութեան անպատմ ին :
Տուր ձայնս ողորմ աղաղակս ին :
լոյս ինձ խօսել և գրելոյ ին :
Ո՜վ ի բարձրելոյ տէրունեան ին :
փառաւորեա մեղուցեալ ին :
Նա խոստովանել քեզ ին :
լցեալ անգամ եւ առ հոս ին :
Նա ընդ բարւոյ անուանեալ ին :
խառնեալ ընդ գութ ողորմութեան ին :
Ո՜վ ի սուրբ ինձ աղօթ ին :
ողորմութեան հանգիստ ին :
Իմ ջերմ ջերմ մաքրութեան գթ ին :
ամօթ մաքուր զգաստ ին :
Իմ յոյս անեղեալ ին :
Ի մարդկանէ անմահ ին :
Ո՜վ ի անհուն խնդրեալ այնպիս ին :
յոյժ երկնային և յերկրն ին :
Նա անպատմելի բան խորհրդ ին :
զի յամենայն ոչ անուան ին :

[illegible]

Րաստ և հոգիս ՚ի քէն այր ինձ ։
՚իմաստայէց իւր երկնից ։ ինձ ։
Նանդր ամենայն ատրեաց ինձ ։
՚ի յառաջատա եսոյծ քոյ ինձ ։
Որ անդադար այցելուէ զոր ինձ ։
աղաղակէ մեղաց խղճ ինձ ։
Տուր գլուխ առնել բառ տալիս ինձ ։
զերծող մարմնոյ քաղաքակից ինձ ։
Օ. Նեղքննն առնել գործել վերին
և բա վերինն առնել տալը ինձ ։
Որպէս կարդեալ է արարչ ինձ ։
Հոգւոյ ծառայ լինիլ մարմ ինձ ։
Ոչ կամելով անկրան ինձ ։
լսել ձայնի աղաղակ ինձ ։
Դ. տան երկիւղի աննայ ինձ ։
և անձնոյ ինչ մարդկոյ ինձ ։
Սակայն աշխատ առնել այր ինձ ։
մշտատեական խնդրեալ միր ինձ ։
Պ. տատատանի լսել նոր ինձ ։
՚ի նշանակեալ ժամանակ ինձ ։
Րաց զատանսդ իմ երկնից ինձ ։
որով երկինք երկիրք գտա ինձ ։

Պատուա՛որքս խնդանն անձն էին ։
զատել տացես զեւ քսա կարգ էին ։
Զի մի՛ յա՛ւուր դատաստանն էին ։
դատապարտեալ ընդ դատող էին ։
Յորժամ կայցես ՚խնամս էին ։
Հոգ՛ւով զմարմին անզգած կամ էին ։
Զ այրիացելոցն ՚կենն զարձեալ ։
կապակցեացես սփոփ քոյ էին ։
Փ եւսյ լինել հո՛գոյս հայր էին
յօգնածք ՚ի գլուխ քոյ մերքսա էին ։
Խու զ հանապազ սուրս մարմ էին ։
Նահանջեացես նեղքոյ նոր էին ։
Ու առաջացես քեզ քան էին ։
Եւ անդադար գործել ըստ բար էին ։
Օրհնա՛ւոր փափկեց էին ։
աղօթելով ՚խոսնոր էին ։
Պ նեղը առաջի զգործեալ բարին ։
ամենայնես աչաց քոյ էին
Հայրապետայք յանդր հող էին ։
առ հեռա՛որ ազգ մարդկայ էին ։
Խու ՚ի կենաց մերձաւոր էին ։
աղօթակից մայրա՛որ էին ։

Զոր

Ո՛ զոր ոչ միայն զաղօթել ին։
չէառ լեզուաւ մեծարան ին։
Նալ եւ յարդարար գործոց նախկին ին։
վերակեաց մատաղածս բարոյ բանին ին։
Նայց զինչ առնել խոստման անձին ին։
ախտառակութեան բարոյ ին։
Նորեաց գործոց հեղգացողին ին։
չարեաց մասանց ծաղկեալ ին։
Ո՛ ի բարութեանց ոչ հեռանալ ին։
զոր պանծացաւ փափկեաց ին։
Նու գերազանց [illegible] նոյն ին։
'ի փառաւոր հրաշից աստ ին։
Նալ [illegible] բաղ ձայն մաքրամ որ ին։
բարեաւ հոգւոյ մաքրագործ ին։
Նազանդել բանին նոր ին։
[illegible] զձեռն [illegible] ին։
Նորդարոցն զկա ըստ նոր ին։
որպէս բոլ նոր միայն բան ին։
Խնդրուշ [illegible] զմեռ [illegible] ին։
զի բարձրագոյնց [illegible] ին։
Նոր զաղապո բարեխօս ին։
մեռեալ եղայ 'ի [illegible] ին։

Մէջ բուռօրեայ այս բաղձանք ին ։
մեռեալ հոգւով է 'ի մարմին ։
Զայն ըղձ ձգեցեալ յիս երկնից ին ։
և լուծելի այժմ բան ին ։
Լոյծ 'ի կապից գժոխոյ ին ։
հան 'ի տանէ խաւարայ ին ։
Ընդ զուգէի մաքրաւոր ին ։
ոչ բարձրացոյց յերկրէ աստ ին ։
Բարձրացուցին ծառս խնամ ին ։
խոհեմութիւն ըմպայ ին ։
Փոքր համակ հոգևոր ին ։
բարեաց գործովք յիս շահից ին ։
Սալ յարակայ նուաղեց ին ։
մինչ կաթնարբու զիս արար ին ։
Կարծեցայ սատակ հակառակ ին ։
երբ 'ի ծառ մարմնոյ ժամու ին ։
Երբ զայրացեալն սէր երկնից ին ։
որպէս և նա 'ի թուղթն ին ։
Ձողէ հողոյ բանիւ քոյ ին ։
մաքրութիւն իմ զիս ընդ նմ ին ։
Ս գանձեցաւ խառնիւ անձն ին ։
ընդ քերթ և հայր և որդի հոգի ին ։

Հոգևոյս զերկնին տալով զմարմինն ։
զծառայութիւն ըն չորեքին ին ։
Նու զմէս գոյից մարմնականն ին ։
ապաքառացեալ անզգականն ին ։
Օ ի փրկականն առնաս բանն ին ։
արժանացայց քոյց ձայն ին ։
Որդիս գալով առքահամ ին ։
ըստ հաճոյոյ նահանգես ին ։
Որ յոգինակ հրեշտականն ին ։
և անձնայուր հեթանոս ին ։
Նստոյ ՚ի յեշ յաճանակ ին ։
զգօնացեալն և արդ ին ։
Մարդեան և զկս ըստ առակ ին ։
և յես հանգիս հոգևոլքոյ ին ։
Նոյն աթոռ զկս երկինց ին ։
բարձեալց յորդիս ըստ քրոնքէ ին ։
Նու ըստ մեռեալ ողինակ ին
հրէից աղգաց առ Թըլէն ին ։
Օ որ ՚ինեսգիր գալով պառ ին
ոչ ընծայեալց զերկնսայր ին ։
Մի անձմեր ինձ ընդ նոս ին ։
Թէ և նմանն եմ անէր ին ։

Զի մի՛ աներևն ըն հաւատա ին։
պարզայ գործոյն իմ՛ չորսաց ին։
Այլ հաստատեալ զես ՚ի բար ին։
որպէս ըղ ուռ ըն ՚ւր որթ ին։
Զոր մըշակէ հայրդ երկնայ ին։
պտղաբերել յաճախ հոգ ին։
Այս զանազան ծառ ըն քաղցր ին։
և զպտղատու զանձնադուն ին։
Մի՛ հասանելք յարգէ՛ն քոյ ին։
այլ փոփոխեա՛ բերել աղբ ին։
Տրա՛կերցոյ ատա՛ն ին։
իմ՛ ՚ի ներքըն յաչխարհ մեն ին։
Կործել յերգի պատու՛իրան ին։
ընդ քոյ պատկեր զաչխեան ին։
Այս ես չու՛ւոյ հրա՛նրող ին։
մըռամենրով միայն յուր ին։
Նայց հեզգացոյ ՚ի գործ բան ին։
որով չու՛ելի ան ըն փրկ ին։
Այլ ՚ւր աստատեմեայն ին։
տուր ինձ շնի զպարգև չնորհ ին։
Ընդ մշակաց մըտասան ին։
մեծռաց յերգի յաւիտե դրախտ ին։

Ի հարսանիսն անմահ ին ։
զոր հայր արարեր քեզ միած ին ։
Կոչեա և զիս ձայն քաղցրագ ին ։
ուրախութեան յանձնառել ին ։
Լուս ի խորհրդոյ քոյ խորան ին ։
և անդ անճառելի քաղցր վեր ին ։
Զանձեռագործն անապականել ին ։
անթառամական ուրախոյ ին ։
Լուսոյն զի զգեստս պայծառ շնորհեալ
արժանաւոր հարսնարան ին ։
Որ ես աղային մեղօք անձ ին ։
աղաւաղեցի զամս աղայն ին ։
Որ գնաս և զգեցայ ինձ անկբան ին ։
զգեցայ զիս քո պատմի էր ին ։
Լու զարտաքսումն քն զառաւ ին ։
պայծառ ազգ զայժմ աղտեղ ին ։
Որ մի՛ լռեալ ան քո ձայն ին ։
զմեղկերն ընդ էր ապրւր մած ին ։
Լու մնանեցայց նրանն նրա ին ։
Ի բանիդ անձև զգածիայ ին ։
Ջնխաստոցայ եւ յերկաս ին ։
ըստ խնամոց կուսից հրեշ ին ։

Ո՛ իշխանութեան ըն դժոխար ին ։
ոչ ընտանեաց ես ըն բար ին ։
Նայ յիմարացն եղէ յետ ին ։
ոչ պաշտելով խաղ ըստանեք ին ։
Ինչ կատարելութե ողորմու թին ։
եւ կամ զօրութեան աւանդն ին ։
Որք իշխեցին անդարձ մերձ ին ։
յետ արժանաւոր ոչ վարձու ին ։
Որով եւ զրուցեց հարանցական ին ։
Հեղձուցելոյս ընդ դէմ փակ ին ։
Նայ աստուածոց մինչ խնդրել ին ։
փեսայք խմ լսոր հողմայս հայրն ին
Ո՛ որ փախման անդր աղաղակ ին ։
այժմ մեկ գոչեմ ողորմեայ ին ։
Նաւ ինձ ըն գուռ ըն երկնային ին ։
մերձ յառագատ ըն քոյ մեր ին ։
Նշմարեաց ուր հանդուր ին ։
անմխիթարական մարդ գրեք ին ։
Ինձ մի լինի ըստ ձայն ին ։
որչ գխաւհան պատաժական ին ։
Նայ սուրբ փառաւոր չքնաղ քահ ին ։
մնաց կարելի ըստ ... քոյ ին ։

Նորանոր զայ չար ծառայ ին .
Իտաղանդաւորն ոչ շահող ին .
Նա գերազանց գործոյ նմ ին .
զի կորուսի զպարգև շնորհ ին .
Մէ գործեցի ըստ քոյն կրկ ին .
քառեակ զերկոտ տամն ըստ ՅԾկ ին .
Զի տերևի բարբով ին .
առա ըն քաղաք զդաստակամն ին .
Նայ թաղուցի յերկիր ըստ մ ին .
ծրարեալ տեսածս վարչանակ ին .
Զորկի զործածնն խաբեզամն ին .
զի խնդրեկս ըստ ամկս ին .
Նա խնդնէ բանն պատուղխ բան ին .
Իրլտեղես աներակամն ին .
Որք են անզամն խամճաղ ին .
խմառուծն կենաց հաց ին .
Ս աճապարեկ եւ ամկն ան ին .
ընդ մէջ համանն և խաւար ին .
Մինչ իմնդրեր զաս տաղանդ ին .
զոր շնորհեցեր յաւ աղամն ին .
Նայ փրկողեր խնդ անձ ին .
ըստ բաժնեն այս առաց ին .

Թէ մինչ ՚ի նեռնու է ինձ բար ես
տուր քեզ հանգ լինել նով ես։
Որով լինայց դու պարհաղ ես։
ինձ ծառայի հաճառապած ես։
Թէ մուտ ՚ի տուննն իմ յերկնայինս։
յուրախութին տն ընքղ ես։
Ողջնայնութիւն զանձկեաղ անձ ես։
առ ստեխ միշման կատարեց ես։
Կենաց բաշխող միշա անմեր ես։
՚ի ձենք և մեղ ձիր շնորհեաց ես։

ՑՆԿՈՒԹԻՒՆ Ը [illegible]

Նորին Նորոգի Վ[illegible] խաչի և Զ[illegible]:

ՈՐ ՕՓՐԿԱԼԻՍ,
խաչհանար խաչէիր յայտնի
եւ նոր զարգեր յերկնից ինձ:
Եւ զենեալ [illegible] ինձ:
[illegible] ինձ:
Ո՞րու եւ զինս ընդ [illegible] ինձ:
Հաղորդ [illegible] ինձ:
[illegible] Հագցել [illegible] ինձ:
Եւ ընկերացող [illegible] ինձ:
Որ մարդկեցեր [illegible] ինձ:
[illegible] ինձ:
Եւ [illegible] ինձ:
[illegible] ինձ:

Լուծեալ և զխոր տիղմ ըն չար բն.
աղաչանօք սրբոյ դընդ. բն.
Լոյս ըղձ գնացս ուղղեալ զատ բն.
խանդարհութեան ելեալ յերկ բն.
Որ ըղձ բնութեան քո մարդկաց բն.
զուզանելով 'ի կիլեր բն.
Տաղնապեցար դու յերկինս դ բն.
աղօթեցեր առ Հայր յերկ բն.
Փրկեալ և զխո դասուցն նևս բն.
և յերկինս դէ գիշերոյ բն.
Մատանք Հոգւոյ մեր և մարմնի բն.
յերկինս քո ո՛ր ընեալ բն.
Որ կանգնեցար ընդ կայլերո բն.
արձակեցեր զ հանեցոյ կապ բն.
Օ լի արձակեալ յմեղանաւկաւ կա.
կապից մեղաց դժոխայ բն.
Որ ընդ մեղաց պարտաւոր բն.
կացեր անմեղդ 'ի յատեն բն.
Յորժամ փառօք գաս հայրենի բն.
մի՛ դատապարտես զիս մեղաւոր բն.
Որ ծագեցար 'ի թուք պղծ բն.
վասն անձին նախատանաց բն.

Զ նշխարն գանձն մեզ լըք ին :
որով զերծեալս իմ ծածկեց ին :
Որ նեղեցեր չար ծառայ ին :
ածել ձեռօք քեզ ապաւէն ին :
Հար ուժգնակի զդէմ ըս չար ին :
որպէս և զիս եհար ուժգ ին :
Որ ոչ թողեր հասել վիմ ին :
Ի խոր մեղաց անդընդայ ին :
Սայլ գառանապէս լալով արտ ին :
քամին եղեր ուրացող ին :
Սանդեամ և զիս նման նմ ին :
Ի գլորմանէ դարձեալ հանդգն ին :
Օրդ արտասուաւ լալով աչաց ցա :
և ջուր գլխոյս նման ծով ին :
Որ ըղձեցար ըղ ծիրան ին :
արկար քղամիդ կարմիր յանձն ին :
Նախատանաց զոր կարծէ ին :
զխնամոց պոռնայ ախտաւոր ին :
Նշ քուրց մեղաց մերկեամ յինէ ին :
զգերդան կարմիր արեան զուն ին :
Նու ըղձեցի պատուխեալ ին :
որ զգեցուցեր զմարդն առաջ ին :

Ծածուկք իջեալ կատարէ ֆին ։
խաղ ամենով ծիծաղէ ֆին ։
Ով որ հայեցեալ զորքն երկնայինն ։
աշխն երկիր պատգամէ ֆին ։
Ով ի ըղ ընութեան աղանդոյ ֆին ։
բարեգծս զանձն մեղանակը ֆին ։
Նա զիմ հողանդու մեղաց խորն ֆին
լուծացես զանձն ըն սրանոց ֆին ։
Որ ըղ գրեալ քո երկնոյ ֆին ։
յորմէ սորանաղ սերովէ ֆին ։
Ծածկեալ ծոծում ըն կայլէ ֆին ։
և եղեգանը հարկանէ ֆին ։
Մաս ըն գլխոյ հաղեղին ֆին ։
խոնարհեցոյ կենդնն սա ֆին ։
Ով ի մեհաղայն երկնից գաս ֆին ։
ըղ նաս գիտես իրոյզ մարմ ֆին ։
Նա զիմ անկեալ մինչ իջեալ ֆին
և խոնարհեալ սերից չար ֆին ։
Մաս ըն գործոյ անօրէն ֆին ։
որ զիս յերկիր կործանեաց ֆին ։
Ով ի թողութեան խաղաղ նով ֆին ։
դրդես մնեաց դիղամէ խաղ ֆին

Սուրբ փրկեցեր 'ի թշնամեաց ոյն:
յաղթել 'ի զօրութիւն քո մեծութեան ին:
Որ 'ի խաչըն քոյոյ մարմին ին:
և բովանդակութեան մասն անդամ ին:
Սրբերասատիկ զՏարուած գանդին
յետ մեռելոց դասաւորս ին:
Օ խառ որոյ ...ցցերու իւ:
գաւառը նորոգիմ անձնայր ին:
Սուրբ ... զարձեալ կեր ին:
որովհետեւ ... ին:
Որ փոխանակ մեղաց փրկչ ին:
զոր մեզ անէծք ըն բռնութեաց ին:
Պատկ 'ի փոյց բարձրէ ին:
ըստ փառաց մեղացըն բարձող ին:
Խնդրեմ ըստ փառաց մեղաց քին էին:
զոր կա և հար խմ թշնամ ին:
Նա ողջացա զիւասթիւնած մեր ին:
զի ազգս մեղաց ըն ընդէմց ին:
Որ ընդ պատրաստ քաղաքապ ին:
գաւառ ըն խաղաղու մանհայեաց ին:
Ճանապարհեցեր զխառնելոց ըրդ ին:
և ըստ քաղաքին 'ի ծառայ ին:

Ըզ դառնութն թոռնաւոր էին
զոր ի մատուն հողմոյս ալիք էին
Սպրբեալ 'ի բաց հանդերձեալ նոր էին
և քաղցրութիւն աւերեալ խոր էին
Որ փոփոխմանկ մահուամբ էին
ծառոյն բանաւոր 'ի մէջ դրախտ էին
Ըստարձեր յուս քոյ ըզ փայտ խաչ էին
'ի գողգոթայ հանէր անդ էին
Ո խոր առ 'ի մէջս անկեալ հող էին
և ծանրագոյն բարձող բեռ էին
Անեթեւալ յօ, քաղց ըր ըրծ ով
և փշոց որդի բեռնակ խաչ էին
Որ յուրախութեան ժամ երրորդ էին
յոր պատարագաց նախատանեցծ էին
Ըսեւեւեցար տր 'ի խաչ էին
ընդ անօրէն աւազակ էին
Ձեռք որ զերկիր հաստատեաց էին
տարածեցեր զայն 'ի խաչ էին
Փշանն նոցա ձգման ձեռ էին
որ 'ի ծառոյն մահ կթեց էին
Ո խու որ յանցեաց նման նոց էին
և առաւել քան ըզ նոս էին

Ձեռամբ անկեալ տանել գանգրին
պտուղ կենաց տգանայ ջան:
Մի՛ տուժեցես չարիմ չար ջան:
մի՛ պահանջեր զ հանար պարտ ջան:
Նալ լեր քաւիչ խղճ անձ ջան:
որպէս հոգա անգար վայր ջան:
Որ բարձրագոյն 'ի տր խաչ ջան:
բարձեր զանէծ քո մարդկայ ջան:
Նա րզ բնութե րզ թշնամ ջան:
բեևեաեցեր զա 'ի նըմ ջան:
Ս խօ անհրազմ ընդ հօլանն եառ:
յամենայնութ քոյ նշան ջան:
Նա 'ի ծագեն յարեեալ ջան:
լուսաւորեաւ լուսով նոր ջան:
Որ յաջակողմ աստուածի ջան:
բազեր ըզ զաւան յազին զրախտին
Յիշեա՛ և զիս յորժամ գայց եռ:
յորդութե քոյ հայրեն ջան:
Լոյյց եեո ըզ գնծալ ջան:
դրի տարացեալ պատասխանն ջան:
Նոր ընդ մէ ելեւ յայդ ջան:
'ի հայրենին քոյ առաջ ջան:

Որ

Որ ողբալով բախանձն սրտա ին։
Անդ խոց մայր առ խաչ ին։
Զորժամ լսէր ըզ ծարաւ ին։
Հեղոյր արտասս ըր ջանաց ին։
Տայեր և ետն հեղուլ վասն իմ։
յորդ արտասուաս նման ծով ին։
Ով ի լուայից գլանցանս ահա ին։
և ղողս հողոյս պատանալանն ին։
Որ յուհարքին գոյմանձ ձայն ին։
բարբառելով զելի ել ին։
Զխեանք երկիր տատանէ ին։
Լերինք բարձանք սասանէ ին։
Նա վարագոյր հին որին ին։
վերուստ խոյր պատառէ ին։
Նա գերեզմանս ըզ բանալ ին։
մարմինք սրբոց ըն յարնէ ին։
Արեգական լոյս քող արկե ալ։
խաւարանայր միջօրէ ին։
Լա և լուսինն արինակ ին։
փոխանակելով յարեան գոյն ին։
Քանզի ըզ տերն խալերանց տեսան ին։
մերկ խաչին չհանդուրժէ ին։

Որ

Որ փոխանակ բանական էին ։
անձանց տարերք են տարած էին ։
Սուրբ ընդ վիճակին որք շարժէ էին ։
շարժեալ զանշարժ մտաց ՚ի յայս էին ։
Մինչ մեռելոցն որք կանգնէ էին ։
կանգնեալ զմերձ մեռեալ հօգ էին ։
Մինչ պատուել վարդապետ էին ։
փառս ըն պատուելոցն ազատաց էին ։
Զիմ պատուեալ զշնորհին շարք էին ։
ջնջեալ ըղ գիր մեղաց անձն էին ։
Մինչ խաւարել լուսաւոր էին ։
մարդկեալ ծնեալ զարդն խաւար էին ։
Մինչ լուսաւորեալ մինն երկրորդ էին ։
լուսաւորեալ զիս մեղաց էին ։
Մինչ մերկանալ զոյ ՚ի խաւարս էին ։
ընդ մերկութեան նախատանաց էին ։
Զիս ծածկեալ փառաց քո էին ։
յաւուր մեծի հրապարակ էին ։
Որ փոխանակ խաչահանման գ ։
տան ըն ըմբեալ հրեշտակ ազգ էին ։
Սողոմոնի առ հայր յերկ էին ։
Թագաւոր ըղ մեղանաց գործեց էին ։

Նմա որ հոգւով հաւատացին ալ։
երկրպագեսցեմք ընդ միած ին։
Խօսք զնեմ յանցանս որ գործեցին։
մի՛ ժխտեսցին մեղքն առաջ ին։
Որ յերո ընդդ գրելոց բանն ին։
ունակեցեր առ հայր ը հոգ ին։
Տիգաւ հարեալ զծնաւղ ին։
արիւնդ բղխեաց ՚ի մէջ կող ին։
Զօրն ՚ի խաւարումն աստուածայնին։
արփին մթն արդ ամ ըն խորհրդ ին։
Սաս ըն վիրաց ըն կողածն ին։
ողով մեղաւ մարդն առաջ ին։
Օ խոս որ յախտէ ծնեալ մարմնին։
և ՚ի հողոյ զանդեալ արի ան։
Օ որ մաքրեցեր զողով կող ին։
և զարամոսեր ՚ինոյն կրի ին։
Ս՚ի թագուցոյս կող ՚ինքեամբ ին։
ալլ ըն յանցեալս զարդեալ նով ին։
Խնէ ոչ պարգեւք ըն շնորհեցին։
ալլ արաստուաբ առաքեցից ին։
Բաց մեզ ըն երկրաւն քեւ փառքի ին։
ըղ ըմ արեանն կողահու ին։

Որպէս տղայ ամփոփեալ ին ։
որ զհօրն լինելեան ծոցն զատ ին ։
Ո ի ես այրկից զուարճանալ ին ։
և զմայրերգոյց ՚ի ուր հայր ին ։
Լու քաղցրացուցի համ բաժակ ին ։
սէր անարատ անապական ։ ին ։
Որ ՚ի խնահոտ քոյ անման իգ ։
զոր ընկալար մահ ՚ի խաչում իմեղ ։
Յ անմահութիւն զիս փոխեց եր ։
զմահու հասարր զ չէլ քո մեռեալին ։
Ո ես որ մեղաց մեռայ կրկ ին ։
և կորուսի զանման քոյ ին ։
Նեղդ անմահացն կամակց քոյ ին ։
արդարութեն պատուական իրաւն ին ։
Ո անանց պարգևաց անսպառն որ ին ։
՚ի պարգևի խնդրել մա ին ։
Ը զ պարգևեցից ապարան ադ ։
մանկանդերձեալոց և անման ին ։
Ընդ յաղթելեաց արքայութ ին ։
արդարս և իւր աշակերտ ին ։
Ինձ պարգևեա գրել ձեր շնորհին
կենաց բաշխող յանմահաշն ին ։

Որ պատուեցար ո՛վ կուսան յը:
եղար 'ի նոր գերեզման ին:
Օ խա մի' թողուր նման լին իլ:
որք իջանեն 'ի գուբ նեղք ին:
Լալ մեռանողես զանձնն իմ աղաւաղին
կենդանացուցի երկնաւոր ին:
Լ 'ի խորհուրդ ո՛վ զօրէս ին:
անուշահոտ մարուր խնկ ին:
Որ 'ի զատուց հոգեղէն այ:
աշխա պարտուխ ժեխանդ ին:
Այն պաշտեցար 'ի ղեկաւար այ:
պաշտպան անբուն խորոչէ ին:
Օ խա պաշտպանեա' աշխ բոյ ին:
և յանձնն սորա ո՛վ հրեշտակ ին:
Պաշտել ողջամբ 'ի վերեր ին:
անեղիւթ պատուեղուղ ին:
Որ կերեցար զա մանաւանդ աւ:
զատուք լուծեալ բաշխանաց ին:
Խանձ բղ կենաց անման ին:
ծածկեալ եղար 'ի սկզբա երկր ին:
Օ յունիս մայց բղ զանգսութ ենց:
յորմէ բարեաց մնաւեայ ին:

Կերէա՛

Սքրեալ խաւարին քոյ նշանն   ու :
և հաստատեալ ջրս ընդ ծով   ծին :
Որ 'ի կամանց խաւարելոյ   ծից :
արտասուօք եղար առաւօտ   ծին :
Ճ հորդհեալ և ծնեալ կամօքն արտ   ծու :
ջերմ արտասուաւ մարմնանդ քոյին :
Սու ամենեցուն ամբողջէ   ծին :
որ 'ի վերոյ գոչէր վիճ   ծին :
Մեծ ընդելն արամ գձեռ   ծուն :
գձայն յարութեան փողոյ վերջ   ծին :
Նոր և կայս գերեզմանն   ծին :
յարեալ մարմնով քոյ կուսածն   ծին :
Սո զեար պատուղ և անդրանն   ծից :
ննջեցելոց մեղ առաջ   ծին :
Օ ծու որ կապեալ խմ թշնամ   ածին :
ախտակիր մեղաց որ 'ի մարմ   ծին :
Սռձանկներղես զնա վերջում   ծին :
որպէս զ հովիւն որ 'ի բանտ   ծին :
Որ յայտնեցար 'ի պարտիզ   ծին :
մարմնաւոր մարդ գաղեն   ծին .
Սու մերձենալ ոչ ներեց   եր .
որ յետոյ ապա ձեռն կրկ   ծին .

[illegible] ութերորդ ես ։
մեծի [illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
Որ [illegible] ես ։
միաշաբաթ կիրակէ ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible]
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։
[illegible] ես ։

Աղէտալեանց մինչ երթայ ինձ:
խօսակցելով քոյ ընդ նոսա ինձ:
Ոչ անօթ եսուր յօթեանս ինձ:
'ի բեկանել սրբոյ հաց ինձ:
Մնաս եղեալ աչաց նոց ինձ:
Ծածկեալ սրտիւք վարանեալ ինձ:
Ոչ անձն և ինձ զանձնատուել ինձ:
զծածուկ տեսիլ քոյ բաղձալ ինձ:
Նա ծածկեցի սիրտ իմ անձն ինձ:
յիշմանքն սիրոյ քո երկնից ինձ:
Յայտ ընդ հոգեաւս սրտմտական ինձ:
ես 'ի դրան դրնել յերկ ինձ:
Որ ուխտեցեր մեզ միամ ինձ:
զարքայութիւն ընդ քոյ մեր ինձ:
Որ 'ի յաւուր ութերորդ ինձ:
մանկը գարշելայ տր տա նոսա ինձ:
Լցեր զղջմամբ աղաղակեր ինձ:
Թերահաւատ ընդ Թովմայ ինձ:
Շօշափելով զխոցուածն կող ինձ:
և զբևեռացն ընդ Տր անեղ ինձ:
Որով առաք մեզ զերան ինձ:
ոչ ոչ տեսաք սրտիւս նոք ինձ:

Օ խորհրդական հաւատացեալ ու-
ռոյ և սուրբ խոստովանութ ին:
Զայնիւ գոչեմ զայս ընդ նմ ին:
որպէս ուսայ բանիւ նոր ին:
Լամանացն յոր ըն վերջ ին:
յորժամ գայցես փառօք քոյ ին:
Օ զերդ անսասանելի մարմնով հոգւին
ողջագուրելի սիրով սուր ին:
Որ առ ծոցոյն արփեերոյ ին:
Ներգործեցեր հրաշ ըստ կերպ ին:
Լուսանք ձեռանց ըն յուսահատ ին:
և նորաստեղծ ձևին հիլդեալ ին:
Օ խոր որ ակնջաս այս երկրոյ ին:
հիմով մեղաց ընկերացելոց ին:
Ա հրաշաբերեւ յանձնական բարբ ին:
ոչ ուղղական սրտառուխ հրամ ին:
Որ երրորդի սիրով բան ին:
Հարցանելով քոյ յերս ձայն ին:
Օ ուրացութ ը ըն զերբեա ին:
բաժանեցեր ըն աղերսաւ ին:
Օ խոր որ թէ բեր հարցանոնց հին
բարբեաց մատածէ ոչ երեկ ին:

Նաաղջացն զմէր ըս խոց ին:
և զմեր՚ի խոցս զաստեղծածն ին:
Ջ՚ի խոցեցայց սիրով քոյ ին:
քեզ ընդ զմկեալ սիրախմ լեզ ին:
Որպէս երգեալ սաւսկող ին:
ըզ սէր հարսին առ փեսայ ին:
Նա տաղզեացես զկա ընդ նմ ին:
հեռանաեալ քեզ՚ի յերկ ին:
Խաւեալ նմանն ինձ անձնայր ին:
բայց քեզ ձայր ամենն ին:
Որպէս մեռեալ աշխարհս ին:
սիրեցելոյն քոյ բամ անձ ին:
Խաաանատացիր բանից քոյ ին:
ով ընդ մահու լինիլ ձեռ ին:
Որ վերջնաեալ աղաղանն ին:
անմահ մեռ բանից նոր ին:
Կամ թէ կամեմ խմ չներհամ ին:
թէ կամեցիմ ըղ կեալ զոր ին,
Ջ խմ ըղ մեռեալ հոգիս կրկն ին,
կենդանացն որ վերջաս ին,
Նա զաղտատալեաց ընդ քոյ վերջ ին,
անմահացն զկս ընդ նմ ին,

Նա ընդ օդոյս իշխանու թեն ։
զոր բռնութեն այժմիկ ուն ին ։
Նախանձաւորար խաղաղու թեն ։
զիս անդրուագես հայցմանցն նոց ին ։
Որ՝ ի լլմանն բռնաւանեալ ին ։
որ յարութեն յետ պատկեր ին ։
Ի ձիթենեաց հանելը ըեր ին ։
զոխակալեալ ըղ գաս մեռանան ին ։
Նա զան՛եալս հօր ըղ հող ին ։
խառնաւանեալս չնորհեց նոց ին ։
Նա օրհնելով որ ըղ նաս ին ։
մեր հանդերձոր փառաց յերկ ին ։
Նա ըղ բնութեն ըս մարդկաց ին ։
զոր չարեն ատրար անդարձեալ ին ։
Նաւրձրազուրե զեր զեր՝ ի փխեր ոյ ։
քան ըղ բնութիւն հրեղէն ին ։
Նստաւ յաջմէ բան՛ ծընող ին ։
բառ կանխաստաց մարդարկ ին ։
Նքերցարադեալ անհնարիլս կան ։
զարաւրն ընդ հօր և ընդ հող ին ։
Նա զիս զանհարսն առ՝ ի փառք ին ։
մերայաներեան ընդ քեղ յերկ ին ։

Օ նեխեալ անդամքս երկրայնին:
յօդեա՛լ ՚ի գլուխն ըստ մեծըրոտ ին:
Թո՛ղ է և մեծըրքին ամենայն ին:
իւրն ուստից գաղտնագար ին:
Անձայն ՚ի ՚Բի՛ւ որ անդամ ին:
Համբերեցի մեռ ընդ բազում ին:
Որ չնան երկնային յորելեն ին:
՚ի կատարման պետաւելւոս ին:
Ըռապերեցեր զըր որ հոգ ին:
՚ի մեծըրհասատն ընդ խորհրդոց ին:
Իսս կանխասացեալն խոստմանն բանիւին:
և ան՛նունեալ յոյժ հրամանն ին:
Մխիթարել ըստ արանն թն:
աղախնեաց մեծամանն ին:
Օրհնեալ անուանս և անձինն ին:
ճաշեաց նմանն հոգւոյս ուժգ ին:
Լուեր ըստ աստնին որ նման ին:
մայրին բացով ծածկող շար ին:
Օրծե պարգևաց ամայ ին:
Հրեղեն ըլեղունք բանամանէ ին:
Ի հաւատոյ ընդ ...ալ բանն ին:
որ զգուշեացն յաշտավարել ին:

Ով խոր թաղծեալս եկեալ անդրադարձ քեզ
ի հեռանալս շնորհաց քոց քեզ.
Սան խի՛ մեղացն որ միշտ զարդ քեզ
անձին խի՛ սիրոյ կամաւոր չար քեզ.
Ստալեալս զառանցեալ հոգւ քեզ.
որ է անձնովս ի պարապ և քեզ.
Ի եկեղ ապաշխարող աղաղակեմ անձն քեզ.
ի խնդրելութիւն չար խորհրդոց քեզ.
Նս նուաղեալ զօղեց հոգւ քեզ.
որ ոչ ծանուցից ամենեն քեզ.
Ծէ՛ր ի ծնանելոյ մեղաց բազմ քեզ.
և յանդարձան կամակորոյ քեզ.
Հոգւով հառաչեմ ապաշխարեալն քեզ.
և մի հանեսցես յինէն զ հոգ քեզ.
Սուրբ աստուածութեամբ քեզ ի կենդան քեզ.
Հոգւով լիցի ինձ և բար քեզ.
Ապաստանիւք մեծամեծ քեզ.
անապաշխարելն և միշտ կրեմ քեզ.
Նա յաղթանակաց կարապետս քեզ.
յանապական բարբառ ձայնս քեզ.
Ստացեալդ մարմնոյ զամ քեզ.
մարմնաւորելոց նախատանաց քեզ.

Որք ըստ հաստատս հոգւոյդ սրբին։
և ընդ անուր մեզ սրբոց ին։
Աշակերտաց գերագունն ին։
որք հաւատոյ անշարժ վէմ ին։
Եւ անօթոյ ընտրելոյ բան ին։
անճառելեաց ըն աւետող ին։
Մարդուք որդւոյ ըն զեբեթ ին։
որք խլերուաւ որսոց ին։
Եւ անդրէի քաւմ խաչակից ին։
և մատթէի քարոզ բան ին։
Փիլիպպոսի զ հայր հայցող ին։
բարդուղիմեայ զմեզ կոչող ին։
Յակոբայ մանկաւյեն ին։
և թումայի երկնաւորեկ ին։
Նախանձայոյզ շնաւան ին։
և յակոբեան ըն յուդայ ին։
Եւ քաջ անուանն եղբօրն քոյ ին։
սրբոյ անուն աշակերտ ին։
Եւ օթանց սրբոց զօր ընտրեց ին։
սարկաւագաց փոքրու հօտ ին։
Որ և նախկին սպասուց դաս ին։
պսակ անուանն է ընդ նոս ին։

Լուսոյն ընտրեալ եռաթանասնեին.
աշակերտաց քարոզ բան ին.
Լոյս որք նոցայն հետեւեցին ին.
Խոստովանող խոյր ժամանակ ին.
Հայրապետաց հանդուրց առաջ ին.
Վարդապետաց ուղիղ բան ին.
Որք զքեզ պաշտեն հոյր միան ին.
Խառնափնդեալ մեղ ուսուց ին.
Սպասաւորաց նր խորհրդ ին.
քննեաւ դասուց յերկնքեց ին:
Համանմանեալ վերնադասուն ին.
փառաւորողացն նծայ ին.
Լուսեւ նոցանեց որք են յերկ ին.
հայցմանք մեզ հզօր օգտակ ին:
Որք եւ վասն իմ քեզ պաշտա ին.
անձնէս յանձնեալ զօրութ բաներ ին.
Մարդկութեանն անեղեալ անձն ին.
որք վասն իմ զարհուրեցն ին.
Տուր ինձ արտօս ըր գանձ ին.
հեղում փափուկ յարմարն ին.
Իմփաղն նր աւաղ ին.
անեփանանանք զքեզ անեաց ին.

Մ՛ինչ ՚ի խլեայս բնաւ՛ից վերջ ֆին։
որ ՚ի նեռանէն կատարեաց ֆին։
Չարչարանօք ամենայն ֆին։
՚ի սանձահանաց փրկեալ չար ֆին։
Նա կամաւ՛որ մահու՛անք նոց ֆին։
՚ի մահու՛անէ անխափանն ֆին։
Սու՛որ բանաւոր սրբեալն ֆին։
բու՛սան՛որեալ զխաւ՛որս անձն ֆին։
Նա կարութիւն աչացն նոց ֆին։
յոչ բր հոգւ՛ոյս փայլեալ զարդն ֆին
Հաստատէ ունեկանց բարբան ֆին։
զխեղ բր բացցեա քոյոյ ձայն ֆին։
Նա ծագարկութեան փողոց յող ֆին։
յոգխս բարբեալ զ հա անմահ ֆին
Մարեալ լերու՛որ սրբարան ֆին։
զխնս սրբոցեալ բանխաւ բոյ ֆին։
Նա սատանայից կարմնէն ուժգ ֆին
բացցոյ բերանս ամենայ զ հոգ ֆին։
Հաստատէ ռավեն երկրոց ձեռ ֆին։
զխնս սրձակեալ մշտա ՚ի բարս ֆին։
Նա կարողանէ մատանց նոց ֆին
զխեղ գրեացես անտուն յերկ ֆին։

Հերձ

Երանեալ մայրիկն ողորմայն քեն ։
Հերձ առ յինէն զկարգհաւրդ չարին
Նա կարելով առից նոց քեն ։
որք իմ զթութ հաստատեալ քեն ։
Երանեալ մարթոցն ուղոցն անձին ։
բոյր իւր մեղացն իմ քերեաց քեն ։
Նա մարմնեղանալ հարսն առ քեն ։
Հեշտախառնութիւն ըն մայրեաց քեն ։
Ինք բարեխօսար աստեղանանց քեն ։
աստղանք հոգևոր բծշխեաց քեն ։
Նա ընդ հաւեալ մասանց նոցին ։
զուարթ յորդուածոյս իմ' օգնեայց քեն
Ի եկեալ բարձիցն և յորդուածքին
զիմ բուսկանես յորդ յորդ մարմինն
Նա խխոս զանխս զուարանն քեն ։
ըղ խառնութին կանգնեալ այս քեն ։
Ինք տառապեալ առ ըն երկաթին ։
ըղ առ քոց հաւն ընդ զեմ չար քեն ։
Նա բեևեսոջ գաղջաղաղ քեն ։
զեն բեևեսեան յերկխեղ քոց քեն ։
Ինք նեասանձիցն որ առ նաս քեն ։
զեն խնցեալեա սկրոյլ քոց քեն ։

Դու ընդ գերոց գերազանց ես ։
զիմ ձեռնեցեր սիրտս առ քեզ ես ։
Ո՛վ եռանձն ընդ Հայր ես ։
զոր խնկնաւորն արկանէ ես ։
Ո՛ մեծ զօրութեան բազմաց ես ։
և եղանն քեզ ըստ Հօր ես ։
Ո՛վ անպատմելեաց խորհրդոյն ես
զորս առ ուխտ Հաւատքէ ես ։
Ի անպատմելեաց փրկեալ զայր ես ։
և զարդարեցեր 'ի զօրութեն նոր ես ։
Դու ընդ խոստման անդրանկոյ ես ։
յորոյ 'ի բաց Հրամայրէ ես ։
Մի՝ մնանեցայց եւ պատմոյ ես ։
խաղաղ սիրով Հեթանոսաց ես ։
Սրբապատկեր արգոյն առ ես ։
զընթացս ուղղեալ առ քեզ ձեռնիփն
Դու կատարմանց ծանր երկանց ես ։
Թեթևացո զ Հուս երկրոյ ես ։
Ո՛վ շնորհաց պարգևաց ես ։
զիս կարկեցեր սիրով քոյ ես ։
Դու ընդ կամեցող որ յորդ ես ։
զիս 'ի կապից խզեալ զայր ես ։

Ով

Որք վասն քոյ ընդ հաւրանց էին ։
և ընդ եռանդ ըն կաթսայ էին ։
Շ ժեջն ըզ հուր մեղաց տեսա էին ։
և ըզ վառումն ըն գեհենի էին ։
Նա ծախահերն առանձինք դար էին ։
որով նորա հանդերձեց էին ։
Ո խմ ըզ պաղն լեր տեսաւս առ բարքէին ։
ջերմ տեսոյն մեծայ էին ։
Որք վասն քոյ ողորմ էին ։
ըզ չոր գառանցն առներ զմարմէին ։
Ո խո խնամեաց փրկեա չոր էին ։
և յեղջերն մեղջերում էին ։
Ոնդ բարեբարեաց քաղցի նաց էին ։
առ խնձ ըզ հացքս երկնաց էին ։
Նա ընդ պատուհամ ըն ծարաւ էին ։
զանապականն աղբերբ կող էին ։
Ոնդ օձարենակ խաւար գդ էին ։
որ լուսաւորեն էր խմ անձն էին ։
Տան զխոնդրայ առաքանն այց ։
ողորմեաց կարաց հայցմանք նաց էին ։
Նա զինչ առնեմ զի ոչ թուի էին ։
ըսպառա մարդկան առնչնեք նացէին

Որք

Որք այժմ առաջեալ ծածկեալ պճնին
և անեղ յայտնի հատուցան ին։
Որոց առաջինք զանազան ին։
բաժնեալ ըք դասս խմբոց անձ ին։
Օ մարմնոյ հոգւոյ և ըք ձա ոյ։
և զհրաշից գործոց բան ին։
Նա ընդ համանն զլխոց նոց ին։
որով զլխոյ անդամք չեն ին։
Օ կա յարմարեալ որ ընդ նոս ին։
առնուլ զանձանն ընդ բոլոր ին։
Ճգնաւորացն անապատ ին։
Հեռաւորաց կենաց ձայն ին։
Տուր ինձ թողուլ զմեղս աշխարհ ին։
փառքն խաչր քո երկնից ին։
Նա բարձրացաւ յաւուր խաչ ին։
մեռաւ և զեւ բառ աշխարհ ին։
Նա քեզ ըք կենի ընթացող ին
ըք գծեալ խմբոց ուղղեալ առ ին։
Պարտաւորք մեծ անուան ին։
Հեղինակի որ երամ ին։
Նա որ նովին յայս կարգ եկ ին։
մինչև այժմս և որք լին ին։

Օ անապականեալ վարուք նոյ ին
և ծաղկերանգ քեզ ընծայ ին:
Շնորհեա՛ փոխել անցելոս անձին
ըստ պտղաբերեր քոյոյ անկ ին:
Որք զաղօթիցն ըղ շնորհս առ ին:
և զպատասառնայ յորդ վասն ին:
Ձգեա՛ և զիս հայցմանք նոյ ին:
Թէ և հեղգամ 'ինչն քար ին:
Այլ որք պահոք ըն մեռուոց ին:
զախտ ըս մարմնոյ սկզբնաշար ին:
Տուր ինձ նորոք առ ցանկալ ին:
առնձել ըղ կերս որովայն ին
Որք խորհրդոց ըն յաղթեց ին:
պտուղնկական պատերազմ՝ ին:
Տուր յաղթութի ծուլիս անձին
գտնէ ըղմանն գործոց չար ին:
Այլ որք 'ի խոսն փորձու նեղութ ին:
աղաւհութի ըն արկեց ին:
Տուր ինձ յաղթել անկրաւ՛ ին
և շատանալ բաւական ին:
Եաջեղերալըն յարխու թն:
ընդ համբաւութի միջորէ ին:

Նորոգեա զՏէրդս առ քեզ ինն:
և զարարածս առ փառաց ինն:
Որք բարկութե ընդ յաղթեց ինն:
և զարտանութի ընդ սանձեց ինն:
Նորոգք սանձեալ տէր զերկրաւ ինն:
մինչ տարապարտու առ յիս շարժ ինն:
Նա որք Հնարաւ փառաւորն ինն:
յաղթող զսահն յաւազարիս ինն:
Զի խփիկերլեցիր Հայցմանք նորգին:
յանձնաւորմանն մենամարտ ինն:
Որք զերբազգանց պատուական ինն:
քան ըզ բնութիւն մահ մեկելեց ինն:
Տար ինձ զանեալ բառնալ քղին:
քաղց որ լեծով թեթև բեռ ինն:
Նա թեպէտ ոչ ընդ առաջ ինն:
Ճանապարհորդս որք ի յերկ ինն:
Սակայն մերթնեցն եղէ մերձ ինն:
Հեռաւորով Հեռաց նոց ինն:
Նա թէ մեկնցն ազնուան ինն:
չեմ արժանի Հօր քոյ յարկ ինն:
Նորոգեալ յոյժ խնդալով ինն:
քան ըզ բնութիւն թերևս յեռ ինն:

Մինչ ՚ի թիւ օդեաց դաս էին ·
կացո՛ և զիս յաշխարհում էին ·
Լուսացո՛ ըզ ցնծայ էին
գերամանաւէտ ձայն ըն քոյ էին ·
Յորժամ զգեստք ըն կատար էին ·
որ զայնմ աւուր մեզ պատմեց էին ·
Մարգարէից բանք ըն յորդ էին ·
առաքելոց ըն վճար էին ·
Յորժամ տարերք ըն դղրդ էին ·
Հաստատութիք ըն սասան էին ·
Երբ ՚ի ծովու կոհակք կուռ էին ·
՚ի յեռանդեան ըն կաթայ էին ·
Լայծեաստարած գաղայ գետ էին ·
՚ի թանձրութեաց հիմանց շարժ էին ·
Մի ըզ միոյ հետ խառխան էին ·
կանեալք յերկրուց ըն տատան էին ·
Երկինք հիմանք ըն շարժուր էին ·
և ուժգնակի բախմամբ թըռան էին ·
Կարծըր բնութիք վիմանց հող էին
և ամենայն նիւթք հրդեհ էին ·
Մինչ գետք հրեղէնք յորդահոսէին
երբ ըզ հեղեղ ջուրց ծաւալ էին ·

Յո

Հովանով հանդերձ աստուածութեան հրճուիմ քեն ։
և միջնորդաստ ընդ մարդոյ քեն ։
Խորհրդահայեաց դիմեալ վառ քեն ։
և անթառամելի վերաբերեր քեն ։
Իբրև ջահերև մի բորբոք քեն ։
ընտրեալ թէք ամէն հոգեղէն քեն ։
Սրբութեամբ լերամբք ընդ հայեաց քեն ։
և գաշտամբ աշխարհ ընդ քեն ։
Ո՛չ ալեաց ալիք ընդ ցամաք քեն ։
և կենդանիք նո՛ր նոճաց քեն ։
Զորդար բարբառոյ ընդ նո՛ճաց քեն ։
փող ընդ գոչէ զարթիցէ քեն ։
Զանխաբարանան մէջ գիշեր քեն ։
Ի յերգակայութ ժամանակ քեն ։
Զորդար հոգեկրին սլացաց քեն ։
ուր բար արդարեանց այժմիկ պատհեն ։
Պանն միանան ընդ նոյն մարդ մեն ։
որք յաղանկ և անդ ընդ քեն ։
Մինչ գերելիգանաս մարդկն բանքեն ։
փառաց մարմինք ընդ նորոգ քեն ։
Լու զոր կերպեալ ձեռանց ծով քեն ։
և զոր զարդարեն նշանակ քեն ։

Բանիւ արարեր ամենեքեան քեն.
առնուլ յանձն ըզ մեր մարմին.
Եւ անեղութեան պահեն զնոյն քեն.
զի ծնողանիւքն քում հրաման քեն.
Եւ 'ի լսել ահեղ ձայն քեն.
ամենայն ոգւոյն կենդանաշունչ քեն.
Զքարոզանշելին պաշտեստ մարմին
ըմբռնեն յառաջ բառ զաղագս քեն.
Ինոյն բնութիւն զարմանալի խառնեցին
բառ արուեստաւոր քոյոյ բանին քեն.
Որ 'ի յայժմեայ լուծանել քեն.
այլ 'ի յանեղծն որ 'ի կրքախառն քեն.
Որ ծնեալն 'ի ծնողէ առանց մարմնոյ քեն.
և ոչ որ հաստատուն 'ի նմա քեն.
Նայ հաւատալ յերկնաւոր քեն.
'ի զաւակ յառանձին նախաստեղծ քեն.
Որ բնութիւն զոյգ ախտայ քեն.
և ոչ կրկինք նոյնի մարմ քեն.
Նայ հրեշտակաց նման բերէ քեն.
բառ կամախառնաց բանիցդ քոյ քեն.
Յորժամ նշանն քոյ որ խաչ քեն.
որպէս փայլակն երեւեաց քեն.

Յոր

Զարեւելից ճառագայթ են ։
'ի չորս անկիւնս տարածեալ են ։
Արեգական լոյս նուաղ են ։
եւ լոյս լուսնի խաւարեալ են ։
Աստեղք յերկնից թօթափեցին ։
եւ զօրութիւնք են շարժեալ են ։
Նոյն հրեշտակն այդ են կոծ են ։
զի տեսանեն զօր խոցեց են ։
Մահճատակիտք են կոչեն են ։
որք անդարձեն զնշան խաչ են ։
Լերինք պաշտօնք են քեզ պարտ են ։
եւ խաչակցեալք են բերկրեց են ։
Իսկ մեղաւորք են թախանձ են ։
որք ծուլութեամբ զկեանս անցուցին ։
Լուսաւորք կուսից պայծառ վառեն ։
որք զիւղն յառաջ պատրաստեցին ։
Իսկ յիմարաց են շիջման են ։
որք անպատրաստ գտեալ գնաց են ։
Զարմանք հայր քո եւ մեր հայր են ։
ընդ քեզ յերկրէ խնդրեսցեն են ։
Որպէս անտեսաց զանձինս են ։
ըստ հրամանաց եւ մեղքն է են ։

Զի արարածք արժանաց ֆին ։
յանձնառն անպղեանդ երկրեակ անձին
Ի վկայեր քերդ միած ֆին ։
բառ յորդանան և 'ի կէր ֆին ։
Ինդ.քեր և զօրք վերին հաս ֆին ։
միեղ զի թափոր մեայ երկ ֆին
Հրեշտակք սաւառ ընծթանայց ենք
հրեշտակապետք պարտաւորակ ֆին ։
Մէ զղտու թեց ըն գաս կարգ ֆին ։
և պետութեց ըն գումարք ֆին ։
Իշխանութիք ըն զօրհուք ֆին ։
և աթոռութիք ըն սարաամ ֆին ։
Սերովբէք ըն թևաւոր ֆին ։
և 'ի խոնարհ ըղ դէմս ուն ֆին ։
Ու քերովբէք աթոռք կարգ ֆին ։
զի զթագաւորդ ընդունեց ֆին ։
Ի սկ թագաւորդ 'ի ծնծ քեւմէ ֆին ։
նոսի յաթոռ դասատարան ֆին ։
Ջի հայր ըղասէ զգք երկրածն ֆին ։
այլ քեղ միայն եա միած ֆին ։
Հովուէ հովեցէց բանս ժողով ֆին ։
հօտից նմանն աղք երկրայ ֆին ։

Զօղիքն յաւիտենայ ըզ կարգեալցին ։
ուղին ՚ի ծածկէ քումն գաս ին ։
Մինչ թագաւորք ոչ եղեւ ին ։
և ոչ իշխանք ըն պատուելոց ին ։
Ոչ մեծամեծք հպարտաց ին ։
և ոչ հզօրք ըն բարկաց ին ։
Զի միայնակ միայն էին ին ։
առանց զօրու զոր այժմ ունի ին ։
Լու տեսանելեն զոր ոչ տես ին ։
և ճանաչեն թէ ստուեր է ին ։
Մ գնացք հողմոյ թագաւորին
և բարեգործք ըն մեծաց ին
Թաղչեալք կենաց հացին լցցին ։
և մեծատունք ունայնաց ին ։
Լեզուք ճարտարք անոյ հանճարայցին ։
և հայհոյիչք ըն կարկեաց ին ։
Զի ոչ ունին զպատասխանի ին ։
այլ քում արդար դատաստանան ին ։
Մինչ կարկամեցն ըն ձեռք կալ ին ։
որ ՚ի աղքատս ոչ արձակ ին ։
Իւրէն լաւն ըզ ստակալ ին ։
՚ի հուրն երթայք յաւիտեան ին ։

Մինչ

Ընդ զուարթնոց երկնային գան քեզ .
որդւոց զօրաց ընդ պաշտամբ քեզ .
Այլ ՚ի վերուստ զօրութիւնք խնդրեն քեզ .
գովաբանեն ՚ի սերովբէից տեառն առ քեզ .
Այլ զի Թագաւոր և մերձ ընդ քեզ .
հաստատեալն ոչ ունիցի քեզ .
Ո՛ գործ ըս բարեաց վերինս առնեն
Թէ ոչ ըս շնորհս առաքեն քեզ .
Ընդ և պատմութեամբ ըն պատմեցին
անպարապ արբեցեալ ըն զոր հեղ քեզ .
Այլ բարերարօք ըն ՚ի բարս սէր քեզ .
պատնեշին անցեալ հրով ատեալ քեզ .
Ընդ ամ զարդիք լուսն քեզ .
զոր ՚ի ծածուկ ատեն գործեաց քեզ .
Տէր ատելին և հօր քոյ քեզ .
և հրեշտակացն անձնայն քեզ .
Մի նոյն ոչ տրտմեցեալ քեզ .
ընդ ծածկեալ ըն և ոչ մէջ քեզ .
Այլ որ զանձն կրեն առ քեզ .
ոչ պատկառեն յայնժամ առնեն քեզ .
Որք ՚ի մարմին ներգործեաց քեզ .
հրեշտակն զօրանն հրոյ լուցի քեզ .

Եւ ողբ յոգնոց պաղատէր ին ։
առնուն զօրացն յաւուր հասել ին ։
Որք երգարան զինեալ ըլա ին ։
Եւ պաշտօնեայ ծառայ ըզգ ին ։
Լան եւ օրհան խըլեհեն ին ։
Եւ առաքելք ըն կարգաւ ին ։
Որք զօրավիգն ըն պաշտեց ին ։
Եւ զանձինս ըն պատուեց ին ։
Ամենահաւատ հայեր առ ին ։
գեղեցկուն զանձինն յաւիտեան ին ։
Որոց պէշ ... են անկող ին ։
Եւ պաշտօնեայ առ զանկաւ ին ։
Եւ կայծակնաց վերայ նկրհ են ։
անկրուն յորդանց ըն կեր ըն ին ։
Որք խեղճն առ եւ առ ին ։
վաճառականք ըն խաւեց ին ։
Մարդասպանք քոյց կըռ ին ։
բազմապատիկ պահանջեց ին ։
Որք աշխարհի գործ արուեստ ին ։
Եւ յերկնից կամ արծաթ ին ։
Եւ կամ աղբեր նոխ թեղ ին ։
զանազան ըն նոխ թոց ըն նեղեղ ին ։

Հատուցանեն անդրէն նոց ին ։
Ի քոյ արդար դատաստան ին ։
Ոչ թէ ըստ նիւթ ըն զոր առ ին ։
այլ թէ զպարիս տաս գործեց ին ։
Որք դատաւորք են երկրայ ին ։
և ոչ զաղքատս ուղիղ դատ ին ։
Անաւարու քոյ յաւէն ին ։
յանդիմանեալ ըստ կշռածք ին ։
Որք իշխանութի յաշխարհս ուն ին ։
իշխան բազմաց կամ նուաղ ին ։
Նոյ դատաւորդ սրտիւք լին ին ։
առ ծնողանդեալ քո հրաման ին ։
Բո քաղցրութիւն ամենև ին ։
Ի դատաստանի փառաց նոց ին ։
Ի յերևաւոյ քոյ ոտող ին ։
և յանէլ բանան արկանեց ին ։
Որքընդ փորուենց պատմառ ին ։
Հասնին զանդամ քոյ առողջ ծնուած ին
Նոյ կամ սպանեն բազում ին ։
զոր ոչ որէնք քո դատեց ին ։
Պահանջեսցես զարիւն նոց ին ։
և ըստ հատեալ մասն անդամ ին ։

Նոյ

Նա 'ի բերն ոչ տայ ուտից ին ։
մատնեաւ 'ի խաւարն յաւիտենն ին ։
Որք նենգաւորք մեղաւորաց ըն ին ։
զաւազանաւն զանալեր ոզ ին ։
Պաղատեիք նզ յանդիմանն ին ։
եւ բյա չարեաց ըն ատոց ին ։
Որք ոխակալք են 'ի սրտ ին ։
եւ ոչ թողուն անցաւոր ին ։
Յայնժամ 'ի չէն ոչ ընկալց ին ։
ըզ թողութի խարեաց պարտ ին ։
Որոց խիղճ թոնաբ ըեղաւ ին ։
Հաւհաւութե առ բեղ խոս ին ։
Նա որք յերդում ըս յանդգն ին ։
եւ 'ի մեղց ըս զազրալ ին ։
Լեզուաւք նզ հրով այրեն ին ։
եւ 'ի գեհեան ըն պապակ ին ։
Բանալի հանդերձ տալ խնդրեացին ։
դատաստանի բանից ըստ հրամանն ին ։
Որք բամբասանաւ ըն նախանձու ։
յոգնեն սուտ ըն ընկեր ին ։
Նզ չար մեղացն որով տանց ին ։
յանձինս խարեաց ընդ ուտից ին ։

Որք ողջէս եւ այժմ երգեն ին ։
եւ չորք եղեալ քարի կոչ ին ։
Տիեզերաց ծանակ լին ին ։
մինչ մերկանայ մարդ լին նորք ին ։
Գործեալ որք ինձ համեմատ ին ։
եւ կոյր աչօք լոյս անուան ին ։
Մինչ խաւարին գործք լին յայտնին
՚ի կուշաղաց լին նախատ ին ։
Որք յերկինսըն ինչ մարդկայ ին ։
կամ լինդ փառաց անցաւոր ին ։
Օ՛ ու քեզ հաւատ որք մերքայնին ։
փոխանակեն լինդ խաւար ին ։
Վայ առաջի եւ հրեշտակ այ ։
տարատ լինին փառ լին նոց ին ։
Ընդ հաւատից դառն լին կարգ ին ։
որոց անշէջ հուրն է բաժ ին ։
Որք ՚ի խորհուրդ քո երկնայ ին ։
մեռեալ մեղօք հոգւով մերձ ին ։
Ընդ ամենայնա լին կարգեաց ին ։
կենդանաց եւ անձնայ ին ։
Լու ամենայն որք յայտնաւ որ ։
անապաշխար մեղօք լին ին ։

Իւրաքանչիւր որ զարմանան ծին.
առացեն ՚իբէն չափով յանձն ծին.
Նա և բարձրոյ կողմանն մաս ծին.
պարգևք բարեաց ՚իբէն առց ծին.
Ըստ հաւատոյն և ըստ գործոյն.
և ըստ շնորհացն առաքան ծին.
Նախ առաքելոցն ըն քոյ դաս ծին.
յերկնաւորաւն աթոռ նստ ծին.
Զ երկնաւորաւն աղդ ըն դաս ծին.
մեղուցելոյ խորոցել ծին.
Ընդ մարգարէք ըն յարդար ծին.
երամ երամ դասաւոր ծին.
Որք զայնմ աւուր մեզ պատմեցին.
յառաջագոյն զոր ծնչ լին ծին.
Ընդ նախաստեղծք ըն հիւսոյ ծին.
և նահապետացն քրքանչյաց ծին.
Զայն քահանայից ազդ մարդ֊կենին
որք ՚ի ժինքեանց յառաջ եկ ծին.
Ընդ և հովիւք ընդրեալ պարծ ծին.
և զբրաբեխնն ընդունեց ծին.
Նաև հեղգացելոյք ըն առաքեցին.
որք ՚ի դայլոցն ոչ պահեց ծին.

Ընդ

Մենք մարտիրոսք ըն պսակ քեն
որք և մարտեան ըստ օրէն քեն ։
Այլք ըն մարգարէք թագաւորք պճնեն ։
որք փեսայից ըսպասեց քեն ։
Սուրբ դաւիթն նման ծառ քեն ։
փայլեն հանդերձն պտուղ ակէ քեն
Պէսպէս փառաց զանազան քեն ։
ըստ աստեղացն որք 'ի յերկ քեն
Իւրաքանչիւր արդար մաս քեն ։
առեալն 'ի քէն զոր գործեց քեն
Սուրբ մանկամարդկայն ըստ օրէն քեն ։
և ծնողնի՛ որքն որք առաջ քեն ։
Լու ամենայն որք ըստ կարգ քեն ։
զիւրոյ անձին գործեալ բար քեն ։
Տերգ ընծայեն 'իբրև ծառ քեն ։
'ի հաստ անուշ և երկնայ քեն ։
Ամ ըն զարդարէ ըս Տր. սրտ քեն ։
և զարդարանաց որ միշտ հետ քեն ։
Սեղ ամն ըղ սէրքն ամենայ քեն ։
և որ երգարանն է ըստ անձ քեն ։
Ամն ըղ հաւատամ ըն զերեր քեն
և ըղ կամենումն առաւօտ քեն ։

Սա ըզ պահոց ըզ պնտու թին ։
ըզ կերակրին և ըզ ըմպել ին ։
Սմ ըն զաւատ տաուրս աղքատ ին ։
զոր ընդունելս ձեռամբ նոր ին ։
Սա ըզ բաժակ ըն ցուրտ ջր ին ։
զոր տացեր թէ չկորնչ ին ։
Սա ըզ խնդաւն ընդ խնդաց ին ։
և զարտասուելն ընդ արտասու ին ։
Նայ ոմն ըզ տես ըն հիւանդ ին ։
և զ հետևումն որ ի բանտ ին ։
Սիրն ըզ ծածկոյթ լինելն մերկ ին ։
և զ հովանի յարկ անանկ ին ։
Նայ ոմն ըզ հայր լինելն որբ ին ։
և խնամածել զթոյլ զայր ին ։
Սանկբ զայրէլ ըն խորհրդ ին ։
այնմ որ շարժէին ըզ բոց տեսա ին ։
Նայք ըզ փախկեն զգայարան ին ։
ըզ պատահանն ընդ զենմ շար ին ։
Սա ըզ պարկեշտ անձնուս թին ։
ամ ըն զամքիծ ըզ կոյս հոգ ին ։
Սմ ըն զարկան ըն պատմաղ ին ։
և զշարչարանս որ ի խաչ ին ։

Մ՛ինն ըզ նեղօղ լինել այս ին։
'ի բարկութենէ ժամանակ ին։
Նա զթշնամեաց առնել բար ին։
վասն ընդ քայլ որ հրաման ին։
Եւ այց եւս թագաւորս յամ ին։
մեծամեծաց եւ նուաղ ին։
Զ ինչ ոսկ յայնժամ բերզ ընդ բազմին
բարեաց աղքատս ամենե ին։
Զի յայցանէ զոր առաց ին։
զոր ընտրելոց բերզ ընծայ ին։
Ձունիմ մի մանն 'ի բարր ին։
այլ եմ յունակ հակառակ ին։
Սանայարքի նոյ առաց ին։
վարձս բառ գործոց զանազան ին։
Նա եւս զրկեալ ամենե ին։
յառաստամեծ քո պարգեւ ին։
Լուր 'ի յանցերս բանիս բառ իմ։
կամեցողեր բարեաց վասն իմ։
Զիս փոփոխեալ այժմ 'ի բար ին։
զի մի անփոփոխ մնացեալ չար ին։
Լուսաւորս ընտրելոց հօտ ին։
որք յաջակողմ ընդ քո դաս ին։

Ի յարեւելէ որդոյ նորին ին։
մինչ ՚ի յարդարս մարդ ըն վերջին ին։
Նահապետաց մարգարէ ից։
նախ քան զօրէնս եւ յօրին ին։
Մաքրելոց նորոյ կտակի ին։
եւ որք նորաւ հաւատաց ին։
Ի յարաձակել մահու ՚ի հող ին։
եւ ՚ի կապել քոյ վերջոտ ին։
Ողորմեացիս ինձ յերկրաւ ին։
զի քաղցրագոյնք երեւեաց ին։
Նուաղեցի որ ընդ նոս ին։
զերամանեն բարբառ քոյ ին։
Նկայք օրհնեալք հոգիս մեր ին։
ժառանգեցէք զանձանս բար ին։
Նա ոչ միայն խնամս անձ ին։
այլ եւ խնդրն այս եղեց ին։
Նախնին ծնողաց հայրն առաջ ին։
այժմու եղբարցս եւ որք լին ին։
Նա որք բարիս մանկն ինձ ցուց ին։
եւ անարգիս պատիւ եդ ին։
Հատո՛ նոցա զպարգս քո վարձ ին։
իբր արժանեաց թէ արար ին։

Նա ոչ միայն որբ սփոփեց ին :
այլ ողորմեամ և տառող ին :
Նաև թշնամեացն խնդրց անձն ին
Թողլոյս զանցանս առ հայրապետ ին :
Պատուով ծնելոցն առ աղանն ին :
որք այժմ 'ի կեալ հան տառոց ին :
Ընծայութիւն և ծանօթ ին :
ողորմեացիս յայժմ առեն ին :
Նաև խնձ զխորհեամ մեր ընդ նոա ին
յօթն անձանց հօր քոյ մեր ին :
Թէ ձեռքն և ոչ առ յառաջին ան :
այլ հասեալ յերոյ մերթերցն յերաքին :
Նաև որք 'ի բաժնն ամծայ ին :
զոր ընդհանրցեր խնամի անձն ին :
Ի յիշատակարանն աշխատեաց ին :
և յաղօթել ըն սամեան ին :
Ընդհանուր նոցա զաղօթել ին :
Համօն ըն մարմն աշխատող ին
Իսկ ասոր աչացն որք նայեց ին :
մաքրեամ զեղուան որք մերձանին :
Նա և ձեռանք ըն գրող ին :
և ուղղագէս փոխաբերող ին :

Նաղ և գոյիւք բնութեայղ ին։
մասունք բարեաց ՚ի քէն առաց ին։
Նու անմահականն փափագող ին։
և քերովբէական ընթերցող ին։
Նու ՚ի բերան բան առող ին։
լցցես առաւել զերգն բս սրա ին։
Սաղ թէ և յախտ որ շարժեաց ին։
պարառեալ աղէտ բանիւ լից ին։
Որք ոչ յինէն յառաջ եկ ին։
այլ անմահականքս պարգեւ ին։
Մ՝ի հանճարիր զերգ բն նոց ին։
այլ մաքրեսցես զախտ բն սրա ին։
Քաջ խնամող զխնամս բան ին։
որ անքարտեալ կան ՚ի սոս ին։
Նու որք ընթև և կամ յետ ին։
այսու բանիւ քեղ պաղատ ին։
Հ ամաքեսցես մեզ ընդ նոս ին։
զնս ըն նորոգես մաքրել առ ին։
Նու առ Հոգւոյ իմ յամանց ին։
և ՚ի մարմնոյս իմ տապան ին։
Նարեաց ազգաւ ՚ի քէն լից ին։
և գեղեցկացեալ ըք կայառեաց ին։

Ու մանաւանդ զիս կլող ին։
եւ թողութիւն ինձ խնդրող ին։
Ի սրբեցարոյ ընթերցող ին։
զմիտ ըս բանիցըն քննող ին։
Ողորմութեանց պարգեւք տաց ին։
յառատատուս բարեաց քոյ ին։
Ու հաւատար զամենեսս ին։
որ խմ կեղեալ յոր ըն մերձ ին։
Ու քեզ ընդ հօր քում անզգմնին
անեղ անեղբք խնկական ին։
Ու ընդ հոգւոյդ քում էակցին։
անճառ ըսկանեղ եւ հայցեն ին։
Ո՛ խոյ ըսսութեղ ոծայ ին։
մի որոսթեղ եւ մերձէ ին։
Պ ներողամտաբար երկիրդ անձ ին։
կատարողն ապարամ ին։
Փառք եւ պատիւ եւ գոհու թ̃ն։
եւ բարձրաղոյն երկրպագութ թ̃ն։
Յ ամենայն այժմ այլ պապաղայ ին։
եւ անպարզ յաւիտենին ին։

Յիշատակարան քանի երգողին մաղթանաց
Տեառն Ներսիսի կլայեցւոյ:

Վերջ Ձ. հայրց թոռնակ ամէն:
և առաջինն սկսեալ նոր ամէն:
Բանն ըստ գրեցաւ ազգաթեան ամէն:
երկհազարերորդ անդը յանկարծին
Ակիզբն ՚ի հօրէն մեր նախնեաց ամէն:
մինչ ՚ի վերջինն զարդոյ վախճան ամէն:
Զբանն և զգործն համանգոյն մայրն
առ իս փոխեալ զխնամակ ամէն:
Սոփեռն հոգւոյ խորախոյանաքան
՚ի քանաս և կերս ըն զանազ ամէն:
Բնոյ յույ զեմ անզեմ ամէն:
խնամկցելով անձն անարժ ամէն:
Բան զի սկզբն արարչակ ամէն:
որ անդրամանելոյ ՚ի խելոյ բնակ ամէն:
Առ զարթոյ ցից նոր քուսակ ամէն:
հասող յաճոյս արդարնեակ ամէն:
Զ հոգին մեղեննն նանարակ ամէն:
զանձեսով ՚ի հող այս նորաթակ ամէն:
Առ փափաքել ըստ սպասաւակ ամէն:
խառնել ՚ի զառոյ անմաքրեալ ամէն:

Օ մասն անմաքուր աշխարհականի·
որ ըստ ծննդեան պղծեաց ծոցի անի·
Սա վերբերէր հրոյ նմա նի·
որպէս բնութիւն է վերնակ անի·
Օ անձնդրաւ նել և զ հոգևոյ անի·
՚ի պատճառէ ինչ սրտմտակ անի·
Սա ներգործէ ուրախակ անի·
՚ի թագծութեց ըն հեթակ անի·
Նա որք արգելեալք են թմրակ անի·
ընկզողք գինւոյն յիմարու թն·
Սոմեւ զարթնուն և զգաստանանի·
թէ ընթեռնուն մտաւակ անի·
Որք այս սիրուն բաղձ անի·
գերադունին լուսոյն ցանկ անի·
Որին թևոք վերացեան անի·
մերձին ՚խախոյն անմահակ անի·
Նա զվերբերադոյն անձին մարգկանի·
որ է պատկեր ծառայակ անի·
Ընտանալոյն և տիրակ անի·
բնութեն աւնէ սա սթարք անի·
Ըդ ծայրադոյն ՚ի բարձրու թն·
որ ՚ի յերկնից երկնին բնակ անի·

Սա

Սա վայր բերէ խոնարհա	կան:
որք մեր անուն ժողովեց	ան:
Նա զարդարէ ըն հանդերձ	ան:
որով բարդ էակս ստեղծ	ան:
Սոխա կոչել որդիք մարդկ	ան:
Հայր բառ շնորհի արժանաց	ան:
Սատան այսորիկ տաժանեց	այ:
զրկել չարափոխ զբանս ʻխաւ	այ:
Ներքեւս եղջեայր գրիգորիս	ե:
Հայրապետախս ազգեն Հայ	կե:
Ս ամ որ յաղթանդամ գերապակ	այ:
Նախ նահանգ յաղթու նոր	այ:
Ս ըբան տառ ըյս ծագող	ին:
Եւ Հեռաւոր Հեռաց նոր	ին:
Ս ոյց եւ Հաղորդ զող բացակ	այ:
մարմնով չգամ թէ մերձակ	այ:
Զ ե ոչ ժիւնց ըս խորասեց	այ:
Եւ ոչ այլոց զոր ընթերց	այ:
Ս թունն թուէի եւ թեքեր	ցայ:
Եւ խնամատ ան մխիթարեց	այ:
Ս որ կարծէի խաւարեց	այ:
ʻխնճոյերայ նանեմոց	այ:

Զ ե

Ո՛ ի լուսատու անուանեց այ ։
բայց մառախուղ մթին քու կայ ։
Ի ժիրզի այլոց հրաւիրեց այ ։
բայց ես ախտիւք մեղօք լի այ ։
Փոխան մեծին ես կոչեց այ ։
անզուգական աթոռ նոր այ ։
Նա՛ ինմանէ յոյժ հեռաց այ ։
որքան երկինն առ աստղանք այ ։
՚Ի անդի Ճշմարտի նմանեց այ ։
որ անսպառական ըզ լոյս լէն ամայ ։
Լուսոյ լինք ըն մրով աղաւաղան այ ։
և խոր լուսոյն չալածուան այ ։
Նա կամ աչաց որ խլեղ կայ ։
անսօղ այլոց գօղ ՚ի բացէ այ ։
Իսպ լինքն լինքեան անանուան այ ։
և ըզ ախտական անդիմաս այ ։
Նա կամ բարին այն յետանէ այ ։
որ առատաբար ըզ ասուր լէն ամայ ։
Նա լինք ըն գուղ մէջ սրան այ ։
Թէ և բարոսամ անդամ ջան այ ։
Այնպէս և ես այս յարակ այ ։
զայս մաղթանաց բանս խօսէ գայ ։

Մեղեցէս և յիս ոչ աղդէ սա :
տանջայն արթնոց մաքրիչ մն այ :
Եւ մի 'ի յայս որ ախտաւն այ :
Թէ չարխաւոր բանիւ է սա :
Եւ արտաքին կարծի ար մա :
որպէս և զերգն ախորժանէ այ :
Զի եթէ տուան որ ձևան այ :
տախաւ այն քան զերգեցման այ :
Բանի արգելք փայլեցան այ :
Ճշմարտութեն բանս որ 'իս մա :
Երգոյն հանգոյն տաղմանն ի :
նա որ երգոց երգ անուան ի :
Որ զփերայքն երկնաւոր ի :
ըր սէրն ատեթէ հարսին կուս ի :
Եւ կամ դաւթեան ըն սաղմոս ի :
արտահայած մարգարէ ի :
Որ յօժմամբէ սանուել ի :
հոգևոյն երգեր 'խաւան ալ ի :
Եւ այլ բազմացն որք են յայան ի :
որք փարեցան չափով բան ի :
Ոչ 'ի յմեզեանցայլ 'ի հոգւոյ ն :
այն որ շարժէ յոր ըն կամ ին :

Ո՜վ ի մի՛ աղքատ մեծ ըն կարծ ի:
և կամ առատան ըմբիշս դատ ի:
Աստ այնմ և շնորհն ոչ միակ ի:
այլ 'ի բազում ըս բաժան ի:
Ոմանց տայ շնորհս մեկին բան ի:
զի համբարական բուր օգտեաց ի:
Այլոց խնամս ծածկեալ ճառ ի:
զի զօրութեանց զենորհեաց հող ի:
Ոմանց տայ բան որ ոչ չափ ի:
բայց զօրան որ և բառ կարգ ի:
Այլոց շնորհէ բան ըս տալ ի:
զի և յայտնա միտք ըն բան ի:
Քանզի բնութեն մերկ է յայտն ի:
արարադայդ և ձանձրալ ի:
Ամենապարգևիկ նա տայ ըն զուտ ի:
ըն յոգնասեա. աղդ ըս բան ի:
Ըստ այսմ և եռս նեխուեց ի:
զենրաստաղական բանս 'ի բարձր ի:
Ի զո՛ւ արժան թէ բանասեր ի:
և բարեմիս ընթերցող ի:
Օ՛րում յիշման զիս արժան ի:
համարձակեցէք սիրով սա ի:

Ո՛ ի թողութեն ինձ պարգեւ ի:
առատատուիր տեառն ձր ի:
Նա եւ ծնողաց մերոց բար ի:
որք ՚ի ժողովուն են այժմ յերկն ի:
Մաղթեմ յերգմանէ աղօթել ի:
ապաստանելոյն ժամանակ ի:
Նաեւ եղբարցն իմ ըստ կարգ ի:
նախ մեծ հայրացն տեառն ըստ մեծ ի:
Նոյն վառալի մեծ իշխան ի:
եւ զօր վարդին բարձրագուն ի:
Նոյ ծնեալ նոցունցն ըն զաւակ ի:
եւ բովանդակ ազգատոհմ ի:
Յիշեն նորոգ բանիւ այս երգ ի:
պատճառ ընծայից յիշատակ ի:
Նոյ մարմնոյ ճգնաւոր ի:
բեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկալ ի:
Նոյ վարժապետաց իւր զաւակ ի:
հանգուցելոցն առ Յիս ի:
Միշտ յիշատակ սոա եղեց ի:
այժմ եւ յաւուրն [illegible] ի:
Թողուլ զանցանաց որ խնդրեմ ի:
կարգել ՚ի դասն ընդ հրեշտակ ի:

Սա է հանուրց ամենայն է։
մերձակայիցս և որք հեռս է։
Որք հաւատան ի նմին է։
որ հանդերձեն ողորմեաց է։
Նա նմա փառք յեկեղեցւոյ է։
ընդ Հօր Հոգւովն ընդ Միածնիս է։
Յաւէտս այժմ և միշտ է է։
և յաւիտենականս յաւիտենն է։

Որդւոյն Սահմանայ առ Աննիրեսն ;

Սէ երջանիկ տէր բազմներս էս ։
գըեւոր տէր բնաւորեց ՚ի չքնեղ հէս
Տըռօրինել հայոց հանդէս
զեհեղեղի ճնորհաց պէս պէս ։
Նորինաւորաց նմանս պէս ։
Եւ ըն դատաստաց խորհրդս պէս ։
Փառս առաքել մեզ հոգւոյ պէս ։
տն տայ ՚ի յերկր հօս էս ։
Օրհնել զերկիրն անհասար պէս ։
ընդ հօր և հոգւոյն յաւէտ մնայ էս ։
Նմին իրի մաղթեամ այս պէս ։
զերդ առաջեալ տէր բազմներս էս ։
Նուաստ հոգիս եւ առաքմանն աս ։
մաղթեամ փառս իմ մեզ առ ջոս ։
Որով լուսոյ բոյր ըն մաղթեմ ս ։
Քրիստոս յանձնարար խնամաց հոգւոց ս ։
Սուրբ զարթնուլ ՚ի խորհրդոց ս ։
մեղաւորիս ընդ քեզ ՚ի յոյս ս ։
Ի յաղթանակ զայն գոլոց ս ։
Եւ դու ․․․ լինել եմ յս ։

Նորոգեալ ընդ քեւ զերդ ըստ հանգոյն
երրորդութեան սուրբ ծննդեան ըստ դրոյ ու։
Սուրբ աւետաւ անձինն ծոյլ եւ հերքոյ ու։
ըստ նահանգից ընկղմելոյ ու։
Պահպանող ըմբիկ գերոյ ու։
տն արարչին որ է մեր յոյ ու։
Սուրբ ծնեալ ըստ մեզ հաղորդութեամբ
փառս առաքեմք առ տր յու։

Նորին Ներսիսի։ ասացեալ առ որ երրորդութիւն։

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ

ած զհայր։
անծին անեղ և անըսկիզբն։
Խոստովանիմ՝ ած զորդ ծին։
անժամանակ հօր միած ծին։
Խոստովանիմ՝ ած զ հոգ ծին։
'ի բնութենէ հօր անեղին ծին։
Երրեակ անձանց երրորդու թն։
միաւորական ածութի ն։
Մի էութին և մի բնութի ն։
մի ազատական իշխանութի ն։
Հայր է ծնօղ որդի ծնու նդ։
Հոգին 'ի նոյն 'ի բնութենէն է։

Ոչ մարմնական ծնընդեանն նման ։
զի է աննիւթ և պարզակ ան ։
Նա ոչ աղբեր հոսման հանգոյն ։
զոր անմնացմամբ բղխումն հոգւոյն ։
Ոչ բաժանեալ յէութենն է ։
բանին հոգին առ 'ի հօր է ։
Ոչ միմեանս սահեցեալ միմեանց պարապած ։
և միւսն տար պաշտամանս ար ։
Որպէս կարծեցին արիոս ի ։
հեթանոսաց հաւանախոհ ի ։
Որ էլ և էջն սատանայն ի ։
բնութեն նոյն հաւասար ի ։
Նա ոչ անձանց խառնակել ալ ։
երեցն 'ի մի ժողովել ալ ։
Որում թուեցաւ այս սաբել ի ։
հերձուածին հետեւող ի ։
Նաև 'ի յերկոցս բնա զատուցեն ալ ։
երեցն 'ի մի բնա միացեա լ ։
Որպէս 'ի մի ջահ ժողովեա լ ։
երից լուսոց ընդ մի եղեա լ ։
Նա արարչական ընդ հաւասար ան,
զ հօր և ըզ լոյս և զօթարս ն ։

Սամթէ զաւզիւր զդետ և ըզ ծով
այսմ ազնուակ առ բերել ով ։
Նորից ըն ջուր ընութ թն զոլ ով ։
անուանք անձանց բաժանել ով ։
Նոյ այս է մի անծու թի ։
երկից անձանց անուանս զրու թի ։
Սամ ըստ ՚ի ջուր ըս ծաղել ով ։
և Հռոմայեցոց ներդրոյծել ով ։
Որպէս և հայր յորմէ որդ ի ։
հոգին ծաւալ Հռոմայեցոց ի ։
Հայրն է պատճառ անպատճառայ ։
որդոյ ծնընդեանն հոգոյն բխմանն
Ով ի՞նչ չէ ինչ պատճառ առ ։
ինք պատճառաւն զոյից պատճառ առ ։
Աչ է յառաջ հայրն քան զորդ ի ։
և կամ որդին քան ըզ հոգ ի ։
Այլ միշ հայր միշտ յաւիտեան ան ։
և համանդոյոյն ինքն էութե ան ։
Ով ի եթէ ըստ որդին փառ այ ։
և կենդանարար հոգին կեն այ ։
Ով ի որդ երրեակն առանց բա այ ։
և անեղենդութ․․ ․․ զոյ հոգւ այ ։

Մէ բուռ բնութիւն ըն մեծ է հայր ։
քան զորդւոց սիրելին է և պատուոյ տու ։
Լու ոչ նուաստ որք 'ի նմանն է ։
զի այս ըզ հայր սիրոյ առն է ։
Եստ պատմութիւն մեծ անի հայ ր ։
և ոչ բնութիւն քան զի է հայ ր ։
Որդւոց և մեր ըն հաւատ ար ։
և ոչ նուազ որդի քան զ հայ ր ։
Եւ այց զի որդի անի որդ են ։
ոչ մարմնական և ախտից են ։
Բերու կարծեն կուրք ըն մա ող ։
հաւանականք ըն մահմետ են
Որք քան աւելն բուռ յոհանն ու ։
և յանուանէ փախչին յորդւ ոյ ։
Մէ գխանեալ մեծարքն հայր ով ։
Թէ չէ տաք քանն 'ի յորդւ ոյ ։
Ո ի որպէս ծնունդ է քան զորդի ։
նոյնպէս և հայր ծնունդ է որդ ի ։
Լոյս 'ի յուսոյ յառաջ բերու մն ։
և ոչ նման ծննդեան մերու մ ։
Եւ ան առաջին անուն նոյ են ։
զի անմարմին է ծնունդ քան են ։

Լուս զի նմին հօր է բնութիւ ն ։
անճառ անեղական որդիու թեն ։
Ո՞ւնչ սա մարդկան և հրեշտակ աց ։
բանիւ անճառ անհասանելս մտ աց ։
Ո՛չ խոյն հաւատս ուղղափառ աց ։
երրորդութենն է մերձակ աց ։
Զի է անեղէս և անսահմ ան ։
աներբ անուր և անխախտ ան ։
Որ եր ընդ միշտ և է այժմ ս ։
և էակցի անեղական գոյո ս ։
Ո՛չ ընկալեալ ո՛չ գագաղեալ ալ ։
և սկսելոց պատճառ եղե ալ ։
Ի միաւորելոյ և զգացե աց ։
և զորս նորոգ պարտենակե աց ։
Ո՛չ այլայլեալ ՚ի բնու թէ ։
և ո՛չ փոփոխեալ ՚ի խանգարմ է ։
Զի այլայլին որք եղան ին ։
և փոփոխին որք փոփոխակ ին ։
Լաւ է նման ընթացեալ երկ ին ։
երկիր և ծովք անդնդոց ին ։
Լոյս և նշոյլք ամենայն ին ։
և արարածոց արարած ին ։

Խնամոց տածող եղական աց:
և՛ ի չէից անսպառագոյ ց:
Հուպ ամենից և մերձաւ որ:
և յումեքէ ոչ հեռաւ որ:
Տեսող մարդկան ծածուկ սրտից:
զխորհուրդս զբանն զգործ բոլորից:
Լուսեղէն աչաց հողեղէն ի:
աներևութն անգամ ծածկ ի:
Մ՛խոյն մեզ նկարագր ի:
աղօտունակ բառ փայլածու ի:
Իբրև ըզ հուր սրբեցել ոյ:
Ջինջ և մաքուր բառ հայել ոյ:
Որ սկզբնատպին ըստ այդ նմ ան:
զինքն գրեցէ դէմ յանդիմ ան:
Մա ըզ նորին գեղոյն նմ ան:
յոր ըն ցուցէ սիրոյ ամփոփ ան:
Կա՛լ 'ի բնութեն անատանել ի:
և ոչ աղօտ մտօ ըզ ձգա ի:
Ոչ մարդկայնին մաքրագուն ից:
ոչ երկնայնոց սեռին վեհ ից:
Օ ի եթէ է գալ հանդատամ ել:
բայց թէ զինչ է անդփոխանամ ել:

Ի յառաջին յիմաստ փութամ քե ։
և յերկրորդին յայժ վերջանամ քե ։
Որք առաւել ըն ծնկերս ին ։
և առ սակաւ ըն ախպարան ան ։
Նա որք չափով վերացեր ին ։
գերբանն ըղ չափ ըն վերան ան ։
Զարաբածոց ըն ծանուց աւ ։
սակղծոց նոցա թէ է անք աւ ։
Նա ՚խակղեանցըն զանազ ան ։
թէ չէ ըմնութի այն որ ցուց աւ ։
Օ ըմանս առնելըն կամաւ ձգ է ։
զորս ՚ի բարդին զող Ճանաչ է ։
Որպէս Ճարտար արհեստաւ որ ։
ըմարկէ ըղ նիւթ պատշաճաւ որ ։
Օ ի թէ անհաս առննայն ի ։
նա առննից յուսանաղ ի ։
Ըզյոյսն է ոչ ձեռն արկել ի ։
և ոչ մատանէ հաղորդել ի ։
Ս անայարքիկ խանարհի նա ։
յանհաս փառացըն գերակ այ ։
Օ իմէքելցուք փառք ինչ առնա ։
՚ի յաղխարհէս բառարակ այ ։

Լու այն սիրով բաղձանօք սրտ ի։
որով հոգւին սրբեալ մաքր ի։
Ճառաւս այնու լին ի։
սրբէս խառնեալ ընդ Տեառն ի։
Սուրբ սրբափոխին անճաց ան։
ընդ անեղին և միաց ան։
Նաանեբար խառնեցեց ան։
երկնայք բազում ըզ միաց ան։
Սակայն յորժամ խորոց վեր ին։
միտք սրբախոհացս գան ՚լին ին։
Մէ անեղ ունին ուր դադար ին։
և ոչ կայան ուր հանգըստ ին։
Ո՛ր անբաւելիքըն անեղ անուն անուններն
և անզգամներ գինս ոչ կար են։
Սաղ ՚խորոցինս այսր ցիման են։
անանհասկան անուան զըն են։
Լու ճագոթեալ մնադուն ար։
զօշ ըակեցեալն և զանգաղ ար։
Ո՛ւ խնենից և միաւոր ար։
բանիւ զանուն էին ար։
Սուրբ մի՛ անձանց ընդ միշտ է ից։
մինն ՚ի յերկից այս անպատ ից։

Ընծայ ծնունդ գերագուն իգ։
ծածկեալն 'ի ծոց հօր խնկեալ իգ։
Յօր իւր սահման անշարժեալ ան։
կրկնիր շարժումն և կերպար ան։
Ներբեւոյթ անմեռական ան։
լոյս 'ի լուսոյ անմարմնական ան։
Պատկեր հօր ոչ փոփոխական ան։
այլ անփոփոխ համանման ան։
Սկիզբն սկզբան արարչական ան։
աղբիւր կենաց անմահութե ան։
'Ի կերպարանն իւր բաւեցե ալ։
գայ կամաւ հօր անձն խոնարհե ալ։
Որ 'ի կամէն յաջորդամ առե ալ։
'Ի մարմնաւորեն ազգեցին առե ալ։
Ձայնաւորելըն հրեշտակ ին։
բնակիլ յորդանոց արգանդ կուս ին։
Եւ սա 'ի հոգւոյն մաքրեալ ոգ ին։
հօր զօրութե ստուերեալն ին։
Բանն անմարմինն բան եղ թէ։
եղև մարմին շնչաւոր թէ։
Ո՛ իւրըն որդւեալ անեղա պէս։
և զինն առեալ բառադայ էս։

Զոր այս խառնուածս բարբառեալ ելի.
ում ընդ մարդ բնութեան խառնելի.
Ոչ էութեն ընդ փոփոխ ի.
և ոչ ձևով կերպարան ի.
Ո՛չ առաջ ժամանակաւ էաւ.
թէ ոչ մարմնոյ առ խոնարհէ ու.
Նախ առաջ անոյ ընդ կուս ին.
խորհրդակցի նմանապէ ս.
Եւ կարգաւորք հրաշագործեն այ.
որ ըզ ընութեան ոչ սոյ ներքն անոյ.
Մխոյն ըզձև ըս բանգաւոր այ.
և զբանաւոր ընթացոյն այ.
Նա ոչ երկոց ըն մտա թի.
բաժանելով երկ նու թի.
Նա կամ յերկուս որդիս ըզ մին.
բան նմանակի շարադասա ին.
Նա ոչ մարմնոյ անմտա բար.
որդիս աստն աստուծոյ այր.
Թէ անձնային եբր հրամ ին.
ընծայեաց ում բանն խօսել ին.
Նոր այսպիսեաց փոխելով հրաց
եբր հրաշից ծնունդ այ.

Հեռանալով լուսոյ շաւիղ այ։
ըստ ուղղափառ վարդապետս այ։
Նա գաւանեալ ըզ մեռ թի։
ոչ աղաղակէ այնու զգետու թի։
Նաև նոյն որդին որ ՚ի Հօր է։
եղև որդի աւ ՚ի մօր է։
Նա մի ասեմք այս ու։
ըստ խառնմանն անճառելի ոյ։
Որպէս հոգի և մեր մարմ ին։
՚ի մի բնութի ըստ ժողով ին։
Զի թէ աստ են արարչ ած։
և միածնամն անայլայլ ած։
՚Ի յանմարմնոց և խոնարհնն ոյ։
անփոփոխաբար գոլ միոյ ած։
Զի չէնն զարմանն ըզ հնագի ան։
թէ արարիչ բնութի և բա ն։
Նա՛ն որ յաւէտ անմարմնակ ան։
և եղելոցս արարչակ ան։
Սա անեղ ընդ մեզ անշփոթաբ ար։
և միանայ անճառաբ ար
Ն՛ օրինակ և զարդանէ ար։
մերում բնութենս և ոչ սա ար։

Ո՜վ իք որք երկրաւս — աւէն ։
և ՚ի յերկնաւոր ըստ բաժանման — են ։
Ճարկ է յերկիր դըլ բաժանման — եղ ։
և կամ ՚իմն մնասցոյ — եղ ։
Մայր է հողի և ՚ի խնամոյ — ին ։
և ՚ի բնութիւն ամեայ — ին ։
Այլ կամ զկատանուն միջն մարդկայ — ին
աւել հզօր բան զմյ — ն ։
Արկու աւել գարձեալ բնութ — թէ ։
վասն ՚ի յերկրուց դըլ մնու — թէ ։
Ձէ այս սառը ձիւնարար — թի
Թէ շբաժանեն յերկրուս ըղ — մին ։
Այց մեք պարզես խոստովանիմք ։
ամայնոց ըն հեռանալ — խեք ։
Այլ թէ հողի մարմին և մնա — ք ։
պատ երկեն առ մարդկայինն — ք ։
Ա՞ս ՚ի մեծ ամեն — բան ։
և մնացոյց բնութ — թէ յինքեն — ան ։
Անմահ զարդար զմեզ գանձական — անն ։
զապականանն անապական — ան ։
Ար բոլանդական յորդայն — ին ։
և էր ըղեալ նման երկ — ին ։

Ծածկէին յորդառատ սրբոց կուսին
և ՚ի ծոցոյ Հօր անեղած ին :
Ո՜ որ ինն ամսեայ ժամանակ ան :
տկար բնութեան մխիթարան տար ան :
Նա որպէս մարդ զմեծ ծնն ան :
և կուսութիւն ոչ խախտեց ան :
Սանդղօղ մանկանց մանուկ ցուցան
և Հին աւուրց ըն տղայոց ան :
Խանձարուրիւ մաքուր էղ ան :
՚ի Հրեշտակաց փառաւորեց ան :
Հովուաց ըն լոյս ըն ծագեց ան :
և ՚ի մոգուց ըն պատուեց ան :
Խորհրդապէս ընծայեց ան :
ոսկեաւ կնդրուկ և զմուռս ան :
Բազմութեանց Հովուաց յայտնեաց աղ :
ամ փրկիչ և տէր ամե աղ :
Բան որ Հովուէր ըն զիւրայ էլ :
որպէս խաշին առաջնորդ էր :
Ներակերեցաւ կաթն ՚ի ծոց է :
՚ի կուսական ծոց բանեն է :
Որ զարդարածս իւր երկնից է :
բանից ըղձանն և կրաւ է :

Բան

Ըստ նախահայրց ըն Թըլաստ ի:
յոր փրկիչ մերակոչ ի:
Ըստ ատամնացեալ եկեալ ոյ ի:
ըստ օրինացն Նաւամայր ի:
Ի գիրկս առեալ սիմէոն ի:
առ արձակեալ ծեր պաղատ ի:
Ի յանանյէ գոհութեան ի:
եկեալ փրկոց խառայել ի:
Նոյն թէթև ամպոյ նոր ան:
գնայ յեգիպտոս փախստական ան:
Որպէս ըզ մայր երկիր զարկ ան:
բայց մանուկ զկուռս եգիպտական ան:
Յեգիպտոսէ կոչեցեալ գայ նայ:
Նազարեթ պատուական այ:
Նմանի Իսահակ ըն յախեճ այ:
զոր անուանեալ հայր և մէ այ:
Ի երկոտասանամ ըստ ... աց:
յերուսաղէմ տօնի զան աց:
Ի մէջ ... խօսեալ բան օրինաց:
զմեծն առաջի հրէից ազգ աց:
Որպիսով ամէն և զարդ ... ը:
որով մանկութիւն ... հասունիմն յայ ը:

Ի մաս

Իմաստութիւն խոստանան այր ։
որ խոստանայ պխնատ ըն տայր ։
Որում ծառայեն են հրաման այ ։
զաւր անմարմնոց հազերին այ ։
Ի ծնէր ծառայեն մարմնով ծնողաց
բաց օրինացն իւր հրաման այ ։
Լաւ երկրաւն այսպէս ըսաւ էր ։
և ոչ նշան ըս ցուցան էր ։
Եւ ոչ ըանկին վարդապետս էր ․
այլ թագաւորաց յերկրի շրջ էր ․
Մինչ 'կենաւ թիւ երկրին են ․
յայց կատարեալ չարի հասակ են ․
Զի մի ու այս երկնից են ․
անսպէնութիւն ըն մարդկաց են ․
Զայնժամ խոկ գայ 'ի յորդանան ․
ու յոհաննէս 'ի կանանն ծայ ն ․
Եւ անկարողըն մարբու թէ ․
ու 'ի մարբեր զաղդ ըս մարդ կան ․
Ամ կարապետս ըն վկայ է ․
զատն ուզ մերձանայն է ․
Իմերտել զնա հրաժարը ի ․
թէ բնձ 'կէճն մարբեն պարտ է ․

Քանզի ծանեաւ՝ ՚ի հրեշտակէն .
այն որ կոչեաց յանապատ էն .
Թէ սա է բանն ՚ի խորհրդեան է .
զոր ծանուցեր յորովայն է .
Թող տուր անդրէն որին ասելով :
՚ի յորդանան իջանել ով :
Նա մկրտիչ ըն մերձ կալ ով :
սանդղծոյն ինքեան մկրտել ով :
Հայր ՚ի վերուստ աղաղակէր այ .
դա է որդի իմ սիրելի այ .
Նաւանակերպ հոգին իջէ այ .
զանձն էակցին մասնակց ցուցեալ .
՚Ի յանապատ հոգւով վար էր .
քառասուն որ ծոմով պահ էր .
Որդէս մովսէս ՚ի սինայ էր .
և եղիաս նովին ձևով էր .
Նա զի սա տր դարձով նոց ին .
և անկարօտ ամենայն ին .
Օ քնքնոյշ տրբթող մերձիլ ջրոյն
միջոց և ՚ի ջրու քառասնեկ ին .
Նաև զի մարմնին էր մարդկայ ին .
ծածկեալ նորին քանն երկնոյ ին .

Նուիրեալ կամաւ փափագ հոգւոյն ։
իբրեւ կարկթիւ կեր փորձող ին ։
Որ մերձենայր յերկրորդն ադամ ։
բառ յառաջին խորին խաբեալ ամբ ։
Դունէր առաջի որպէս յայն ժամ ։
բանն ըս պատրող երկուք փորձմանքն ։
Եթէ որդի ես աստուծ ոյ ։
որպէս լուայ ձայն՝ի վերը ոյ ։
Դործովք ըզ նոյն Հըմնարանեց ո́ ։
առ ՝ի քարանց հաց լինել ոյ ։
Որ ո́չ ստանեաց ըմբերանեն այ ։
իբր ըզ կարող պատուհանեն այ ։
Նայլ հեղգաբար պատուախանեն այ ։
մեզ օրինակ վարդապետս այ ։
Թէ ո́չ հացիւ միայն կեցց է ։
մարդ երկրածին զի կրկին է́ ։
Հաց ըզ մարմին ըն բուծան է ։
բանն ըզ հոգին կեցուցան է ։
Դաստճարին այն աշտար ակ ։
գերաձեալ կանգնի չարին ընդ խնամ ակ ։
՝Ի յայգմանէ զպէղ ՝խիզար ար կ ։
՝ի հրեշտակաց ըեր ընդ ուն ակ ։

Որում տուեալ պատասխան ի ։
ըստ գրելոյն յօրէնս ըն մովսէս ի ։
Մի տար զքեզ ՚ի փորձ չար ի ։
զի տէր ած քո ոչ փորձ ի ։
Հանէ դարձեալ բարձր լեր ին ։
և ցուցանէ զփառս աշխարհ ին ։
Զոր խոստանայ տալ [illegible] ին
եթէ երկիր պագցէ նմ ին ։
Որում ասացեալ նա ասէր աղ էս ։
լեր ըն փախուցեալ ծառայայ էս ։
Հրեշտակք մատուցան ՚ի յայն հանդէս
և պաշտեցին զնա աղ էս ։
Կերակրոց ինչ հիւթ ան ։
ոչ ուտէ մարմնոյ պատշաճ ան ։
Մէ ՚ի յերկրէ յօթեալ մարդկ ան ։
այլ նորաստեղծ պարզակ ան ։
Պարծեալ յեռափորձ ին կատարմ ան ։
յայնմէ զընթացին ած ան ։
Նա նշանաց զարմանաց ան ։
զոր ոչ ունին այլ ըստ մարդկ ան ։
Նա տես յաղթելով չար ՚ի չխան ին ։
տայ առնեալ զան այն նոր ին ։

Ո՛վ ի՛նդրաւ մեր զաստուածն ին ։
ընծայատուք մի՛ կարծեաց ին ։
Մ ամենայորիկ ընութ թէ մեր ով ։
մեր յաղթողին յաղթեաց մարմնով ։
Սա ՚ի՛ շարածիլ չարին այս ով ։
թէ յաղթեցայ մերկ ՚մով ։
Սա մեք տայուք յորինակ էն ։
նախ խորտակէր ըզ չարին զ էն ։
Սալա տուտել գինայն անդր էն ։
զոգք քս մարդկան բուժել յախտէն
Սաթէ ախտից մեղաց յաղթ եմք ։
զախտ քս ցաւոց մարմնոյ բուժ եմք ։
Սաթէ զօրէնս ըն կատար եմք ։
ապա քարոզ լինել կար եմք ։
Սոր մինչ վանեաց զոնդը զխնձկայն
առ յոլ հանձնեսց գայ յորդան ան ։
Ո՛ր անուանեալ ՚ի լոյր մարդկին ։
զատն ոչ եւ քաւոր ան ։
Պ առնոյ աշխարհ ըն զայլին այ ։
եւ անուանեալ զեօղ ըն կան այ ։
Ծ երբորդ ամուր զալս նոր ա ։
՚ի հարանիս ըն կոչի նա ։

Ցորս բերքն եւ մայրն անդր ընթանան
յայտնեալ ըզ փառս արարչակ ան ։
Ակներեւ ընդ գործոյն պանծելա կան ։
առ 'ի մեզ եղեալ յայնմ ամ ։
Զ ի որ 'ի Քրիստոս ըն Հնաթակ ան ։
փոխեալ 'ի առանձինս ըն սեռակ ան ։
Պարծոյց եւ այժմ նոյն Հզօր ան ։
զՔրիստոս' գիտէ անապակ ան ։
Նա որ զգոնութի ըս ըստ ծաղկան ։
արար կայուն անմահակ ան ։
Յայժմյս ըստ աղանին ըն առ-աղան ։
եւ անդ ըստ ատեն ամծակ ան ։
Նմանապարհ վառառակեց ա՛ւ ։
որով եղելեր Հաստատեց ա՛ւ ։
Նա է Հանդերձ աշխատել ոց ։
եւ Նմանապարհ մերժել ոց ։
Նա Քրիստոսին ծառայել ով ։
զգոնութի մարմնոյն ցուցանել ով ։
Անմարմն Հ՛ոյն Քուր խնդրել ով ։
զՔրիստոս ըն կենաց խոստանալ ով ։
Նա որ առ բերքն հայելի դուզէ ։
ըզ ծառայ՛ խան արքունան է ։

Նա որ բառ գրոց հաւատոց է ։
գետոց բղխեալ յորդմանն է ։
Պարծեալ կանայց գալիլէ ին ։
յայտնեաց ըզ փառս մեծաց ին ։
Տալով որդւոյ թագաւորին ին ։
զառողջութի բառ հրամանն ին ։
Պրոպատիկէ աւազանն ին ։
ութեւերեսուն ամ հիւանդ ին ։
Նաց բառնալ զմահիճ մինչ ին ։
շքեղ նորոգ յոր շաբաթ ին ։
Օեա [illegible] մեծամեծ բանագիծն
Նշանագրին գրեալ ի գրոցն ին ։
Զայնքն բազում յանապատն ին ։
ընկալ որով հեղձուցէ ին ։
Նախադասական ընդ լոյս ծագ էր ։
բանն ընդ փոխանն հայելին խօս էր ։
Օ [illegible] ըս մարդկան ըստ ամենայն էր
զմխիթար ըս մարդկանցն ի երկայ մեծ էր ։
Նախ զաշակերտսն ընդ [illegible] այ ։
զոր խնդրեսցեն յառաջ [illegible] այ ։
Նշխարանն [illegible] այ ։
զ[illegible] զոր [illegible] այ ։

Լոյսք ՚ի լերանց ընդ հեռանս ի ։
և ժողովեց որք ըղ կին ի ։
Խոնարհութ(եա)մբ բարձեալ նոսա ի ։
բանայ դըներան ընդ կենդանան ի ։
Որում փարի բանն ըս բըխեն աղ ։
կենդանատուր ջուր արբուցեն աղ ։
Լ» բանութ խո խնձեակ սուսեր աղ ։
որոց գործովք ընդ հեռանե աղ ։
Լոյն որ երգեամ առ մեծին ախու ։
սիննա խոսէր աՀեղ ձայն խու ։
Սա սասա խոնարհ և հեղ բան խու ։
ընու զօրէնս որ խաւսա վան խու ։
Ռաօրս ընդդեմ զնա կարծե խն ։
օրինականն սուեալ բան խն ։
Ռուսչէկի զի ըստ ծան խն ։
այլ ՚ի լինել զնոււող Թեր խն ։
Ռնդ սասացաւ Թէ մի՛ չն ար ։
բայց եւ գասեմ զի հայեց ար ։
Խապանմանէ անդ արդել ար ։
բայց սաս գե հեռանն Թէ բարկացար ։
Յ Վերջանմանէ ուղեղ յամ ։
չէ յօրինաց նա արդել ամ ։

Բայց

Ուստի որդ յինէնէ հրաման ած.
Թէ մի՛ երդնուլ ո՛չ սպառ ած.
Նաւ ապականի բանիւք բազմ՝ ղք.
խրատեաց զաշխարհս ամենեկեանք ղք.
Ոստից մարդուր լինիլ սպա՞ ղք.
և ողորմած որ ո՛չ կերծ ղք.
Նա մինչ հողմով կերպարանեց ան.
բազում մահ՝ մարմնով բժշկեց ան.
Նոյն ըստ լուսով պայծառաց ան.
զայսն որ յերկնից աշխք տես ան.
Զ ձայն ըն կենաց խաւ ըստ լռ՛ան.
և՛ի մարմնի անմահաց ան.
Հանդերձ լեղու բարբառեց ան.
ընդ. ամեն ի բերանց խօսակցեցան
Չեւ ըստ կարկամ՝ ըստ պարզեց ան.
և զօսացեալ աղխոց ան.
Ի ըստ եղջերու կաղ ընթաց ան.
անդամալոյծ ըստ կանգնեց ան.
Յ ամենիմաստ լեռնէն ՚ի ջեր աղ.
և ըստ բորոտ ըն զայն սըբե աղ.
Սախանձայում՝ բազուք եկեր աղ.
զ հարկս քաղեա ըն ծանուցե աղ.

Զհա

Ո՛վ հա՛տուրըն մեծ յաջանի արար ։
քանզի զերկնայինս հզօրաց ար ։
Ո՛վ ծառային հիւանդ առնու մահամբր
կեցուցեր բանիւ կենդանար ար ։
Ո՛վ դստերն անկեալ կոյր սիանակին ։
յախտաւոր ըզ ձեռամբն յաջ տեսանեա ալի ։
Զգեստց ըզ ձեռ ըն կենդանի ի ։
յարուց ստացք փառաւորեալ ի ։
Ու աղճաց եղև նա կենդանա ու ։
յարժան եհաս մեռ ա որ ու ։
Որ գերեզմանաց գիր ըն ըն ու ։
Թէ զցա՛ ըն մեր իմ՞նը ատեն ու ։
Ո՛վ անձ ըն նենգոց խորամանկին ։
կրցորդ չէտու ձանապարհ ին ։
Ո՛րչը ազդ երաւ ըզ չար հոգին
որպէս ատէ ըզ սիրենք ին ։
Ու՛ ամենայն որ էր յաշակերտ աց ։
այն որ ըզ հետ գնալ աս աց ։
Մատեալ զվերնատանն ոչ հրամայեաց
այլ քարոզել զաւանն ըն կենն աց ։
Ունդ աշակերտութն եմնու՛ ին ու՛ ։
այն որ կարդէ զծով ա՛աղ ու՛ ։

Որս ՚ի շարժիլ ընդ մրրրկ ուն ։
համբարձուցոյց մի հրամանն ուն ։
Աշխեալ յաշխարհ գերրդեսացուոյ ։
պատասահեցան տանջեալ քայլս ոյ ։
Զ մարդկին արար առողջ ույ ։
զդեւս ընդ խողխողք ընդ խոզաց ույ ։
Լ ուծեալ մարդոյն ըզ մեղս եթող ։
որպէս հզօր տէր և յաղթ ող ։
Զ մարմինն այնքան արար կար ող ։
մինչ զի մահճիգն եղև բարձ ող ։
՚Ի յանցանելն առ մաքսաւորն ոյ ։
Եանես նստեալ ըզ մատթէ ոս
Ոչ անեալ զ հոգ՛ւոյն որ ՚ի ճանապարհս
կոչեաց որպէս զերդիկ ոս ։
Աշխարհական սփիւռն կալ ան ։
խղեալ սփռաձն անկաթ ան ։
Զերգն արգել ծնչ և խաւ ան ։
ընել ձայնին տարաձայն ան ։
Զ պարտս անտանն զաս առ պիծաւենին ։
ահա ընդ մահու հանել զ հոգ ին ։
Սանդնեալ բանիւ նորին ընդ ին ։
որպէս ՚ի քնոյ զարթուցան ին ։

՚Իձեւ

Ի ճանապարհ ըն այն բար ի։
անուանեալս կին ըն հօրայ լին ի։
Յաղանցիք զղեստանն փրկեալ լինի
հաստա ըն մեծ հրապարակ ի։
Սուրաց երկրագառ աստ անկեալ ալ։
Մեռեալն հրամանք ըստաւորն ալ։
Համբը գինն զանգն կողն ալ։
Շնորհեալ խնդիր զդժնալն ալ։
Ընդունելութեան՝ խնճ ի կոչն այ։
Ձգեալ բղձեալ ըն հրաշինն այ։
Ծ մեռեալ անդաման՝ ի կարթեն ձգեալ
յայլ անդամոց ըն կենդանեան այ։
Խոնարհեցին խաղ և հանն ը։
Շնորհեաց ըղ խոստ և ըղ լին ը։
Սրով ընդանք ըն մանհարն ը։
Բերդաբերխգան աստն հանն ել։
Ասեալ՝ ինան յերթ՝ ինամ ին։
Փառաբանեացէք՝ իջանաց ին։
Ըզ աստուածեացն առակ խոր ին։
Զոր եւ զանեալ մերկեր բան ին։
Մի՝ իմաստից յայտնեան ին։
Առ ճանապարհ ըղեալ հաս ին։

Մեծ յաղաղութ տապալ կեղ ին ։
և այն 'ի խոռոշս ըն Հեղձամ ին ։
Նախ որ յերկիր բարձ անկ ան ։
Երկեր պատուղ առՀմանկան ան ։
Նախերբաուօրց պատաՀեց ան ։
բուռ Հաւատոց պարգևեց ան ։
Օրհնաւ որն երեւման որ ։
և կուսութ թեն վախթատանաւ որ ։
Նախ պատարագ ըն բանաւ որ ։
վերջ արևանք Հարկու բաւ որ ։
Պարձեալ Հարկուբ բերեալ պարգ
գաւառն յերկնից վիճակել ոց ։
Սու փափկու թե դրախտ ըն մեծոց ։
Երկիրս նորոգ անուն վերջն ոց ։
Սու զորաւանդն յարաւարակ ին ։
զոր 'ի վերոյ ցանկեալ չար ին ։
'Ի Հրանձորայ խորշուկք կայ ին ։
և ընդ ցանկոյն 'ի Հուր մառան ին ։
Յաւժամ արդարքն արեգական ։
փայլեն ծագմամբ լուսոյ նոր ան ։
Որք 'ի յորում ոչ վախեց ան ։
այլ ոչ մեացին գորե ան ։

Նա ե բղ հատ ըն մանանխ ոյ ։
որ փոքր է՛ նա սերմ ըն խոտ ոյ ։
Աճէ լինի ծառ մեծածառ ոյ ։
մինչ զի զթռչունս բնակեցուցան ոյ ։
Պ. ապաշխարաց խաւսի վասն ըն խնդրոյ ։
յաղագս որոց խնդրեն գանձ ծածկեալ ոյ ։
Օ. վաճառական ըն մարգարիտ ոյ ։
և ուսուցանին ծով արկեալ ոյ ։
Որք և բանին զանազան ին ։
խոտք ՝ի նոյն մտա ըստ բանի ին ։
Ա. րդարութեն ոտնկք լին ին ։
որ ՝ի նոր ազգաց յորդորեալ անձ ին ։
Ան կեն ՝ի բարձրացն խօս նազար եթ ։
որ շարժութ ՝ի ժողովին երթ ։
Օ. գիրս նայելոյ զորս ոչ ուսու ։
՝ի փորձ ազգաց լուր ընթերց ու ։
Որք նախանձու բորբոքեց ան ։
հանին ՝ի կեանս ըն յարան ան ։
Պ. ահալբեալ զխոս կանեց ան ։
որ գնայր ընդ յոյգ ըն յանդիմ ան ։
Օ. Տիրոջ որոնաց ըն յուլհանն էս ։
որ հրամայեալ էր յաշխարհ էս ։

Ճչեցց արտամբ ըն Տէրամբ էս ։
յանուր ծննդեանն խոյոց Հանդէս ։
Որ մինչ ՚ի բանանն էր առաջ էր ։
Եւ ըզ գալոց ըն Հարցան էր ։
Պու ՚ննեբբնի բանտ ըն գայց ես ։
Եթէ վայրք առաքեաց ես ։
Օ ի առեանս աստ խնդ. ով ։
Եւ կարապետս ընխմ յաւ ով ։
Որդէս յերկրի ձայն բարբառ ով ։
Եւ ՚ի գժոխս որոտալ ով ։
Օ ի դու փեսայ ես երկնից ին ։
Ես Հարսանածու մարտուր Հարս ին ։
Պու արեգակն առաւօտ ին ։
Եւ ես Ճրագ գիշերոյ ին ։
Յում վկայէ բանին յայտն ի ։
այն յոլՀանձեա յայտում վայր ի ։
Նու գաւանի ըզ աս որդ ի ։
Հոր մոյ անմեկնել ի ։
Որ Հաւատայ որդւոյ աս է ։
զյաւիտենից զկեանս ըս առեց է ։
Նու որ որդւոյ չՀաւատայ է ։
ըզ բարկութի ան ըն կրեաց է ։

Մինչ

Մինչ ՚ի քաղաք անուանի նայ ին։
երրեւեան երթայք առաւօտ ին։
Ի՛դ մեծափոր զաշտ՛օքն սրբ ին։
եւանս բարձեալ ըդ մեռեալ գին։
Դի յարտասուս մեր ըն նայ եր։
արաց ըդ սուգ սրտին ախտի եր։
Սանուկ գու ըեր ձայնեալ աւեր։
և ընդ բանին յարուցան եր։
Ինչն քաղաք մինչ գեռ բարմեր։
փարփուեցա՛ն առն ըն նոյ եր։
Սին ըն սրանցիկ համարձակ եր։
ըդ շէշ խողոյ նարդեան բեր եր։
Ի՛դ գըռոխ բարք եկեալ ած եր։
առ ասս անկեալ ՚ին արտասուա՛ եր։
Օ՛ր հա՛ստատ ՚որ ըն կանգնէր։
Թողեալ ըսփին ըեր մերձ առ եր։
Որ կերակրէ զաշխարհ ամ էն։
եւ բաղցելոց հաց պարեւ էն։
Նո՛ ՚ի հրեշտակ նկատեալ էն։
յաւ՛էլ նշխար հինչ հացաք էն։
Նա որ գրեն աւձ ըդ գնա գա։
մինչ անմարմին էր բանն աս ազ։

Նոյն և մարմնովն թեթև գն այ ։
՚ի վերայ ջուրցն ընդ կոհակ այ ։
Ուղ ղերապոյն ձևով ընդ կող աւ ։
մինչ ՚ի ծովուն ընկղմեց աւ ։
Ու ելեալ մկրկի զերրուն ՚ի նաւ ։
Հոգեւոյն ասատեալ Հանդուրժեալ ցաւ ։
Բանաւոր հնոյն ընդ այր ձայն ի ։
Սա ընդ գառներն այսահար ի ։
Ուսեալ զմանկանցն անարժան ի ։
ընդ Հացն եւ շան ակնայեսի ի ։
Օ կինն ընդ կապեալ զփոխն կարկամ
անկեալ յերկիր ուխտ ասան ամ ։
Աղանդեաց յանձն առողջանդամ
կենդանաբար բանիւ յոյն ժամ ։
Ժողովեալց գարձեալ շնորհ է ։
ընկերակաւք յանապատ է ։
Բան զի եւթանց նկանակ է ։
ընդ չորս Հազարս ընկերակք է ։
Ես այս բանիւ նա Հարցակ ան ։
ընդ աշակերտաց երկնայնոց ան ։
Սա ընդ կարծեաց ընդ Հրեայ ան ։
Թէ ով ասեն զինէն նա ան ։

Սէգ աստեղով թէ եղի ա։
Եւ միւսն առնէ զերկնային ա։
Ընդ յոյժ հանճարեղս ասէն նոքա ա։
Եւ կամ ըստ մի նմանն ասոյ ա։
Որ ոչ լուսոյն հայելին առեալ այ։
Ի յորդառատն մեկուսել այ։
Լուսատուք որդւոյ իմ սփռել այ։
Որ է կանանց խնդոց հաճ այ։
Եւ որ լուսոյ զանգին ընդ հոգւոյ ով։
Ներքեւաց ըստ միոս անել գտեն ով։
Լուսաւորեաց զամենայն ով։
զուր եւ որդի հօր առել ով։
Սրով բանիւ զերամնել ին.
Ի բազմաւոյ իւր բերան ին.
Լոյս զիւրական անունն մէք ին.
յեղանակեր նոյնա զանազանել ին.
Օրս մեզ որեայ բաս մեռանէ ին.
Եւ ութօրեայ բաս զանկայ ին.
Որ մին զաւ ունի եգիպց միջ ին.
միւսն ըստ նախանձին եւ ըստ վերջ ին.
Հանէ ի լեառն իւր առանձ ին.
զնա եւ զորդին իւր զերբերթ ին.

Զարմանէր ըրդ փառս ընդ հայրեն ին ։
և ձմնարանէր զգանն ըս նոր ին ։
Օ մանկես բերեալ ՚ի մեռել ոց ։
և զեղխաս ՚ի յանանձին ոց ։
Զուգեալ թէ չէ ուն ՚ի յոյլ ոց ։
այլ ո՞ր բոլոր արարած ոց ։
Օ ի սաստին վաս ըն նոր ուն ։
ըստ ծիրգ գրոյն և շարաթ ուն ։
Օ օրհնաբլին եզերնոց ուն ։
և որ վասն ետոյն էր նախանձ ուն ։
Նա զի յերկրոց քան հաստատ ի ։
մինչև յերկինն օրհնարգր ի ։
Նրկուս ՚ի ձեռոյն ածեալ ըն ի ։
երկուք նորակէ ըս վկայ ի ։
՚Ի յոյս խորհուրդ զերկրս մի այն ։
արարք գլխոց այս խորհրդոյն ան ։
Նա զի յուզաս անդ միայն ան ։
ջէր արժանի այնմիկ անուղէ ան ։
Մեծ հովանի նոցա ըն էր ։
և հայր յանձնդոյն աղաղակ էր ։
Կամ է որդի խմ՞ վկայ էր ։
զգերազանցութեան քանն հաստատ էր ։

Մէջ եթէ բանն ՚ի գանս բնակե ալ ։
այլ որ յերկրաւն է մնացե ալ ։
Մէջ որոշեալ ոչ բաժանե ալ ։
ոմ̃ ներսոյր յերկրաւս հասե ալ ։
՚Ի գոյմանէ անհեղ ձայն ին ։
՚ի ծագմանէ լուսոյ արփ ին ։
Սորոեալ յերկիր անկանէ ին ։
և ՚ի ծածկիլ ըն կանգնէ ին ։
Պետրոս յանհէն գալ զարհուրած ։
խօսէր զերից տաղաւար ոյ ։
Ընդ խօսմանցն թէ զինչ աս ոյ ։
Հոգին յայտէր զերրեակ անձն անոյ ։
Եւ պատուէր իրէր զայն ոչ աս ել ։
մինչև ՚ի խաւսելոյ յաւն ել ։
Ո եղեւյե սիրան պատմ ել ։
զերկրորդ գալուստն իւր աւրգաւր ել ։
Եւ ՚ի կերպինն օթարայն ալ ։
առաւօտուն փայլուն իրն ալ ։
Ըզ լուսնականն արար ըն մերձ եալ ։
և ըղ մանուկ ըն բաշխե ալ ։
Նայց անդրանկին արարած ոց ։
նոյն անդրանիկ և մեռել ոց ։

Պա

Պահանջի հարկս ՝ի խառնըմբռնածոյ
բառս անդրադարձից եբրայեցւ ոյ:
Որ պետրոսի տալ հրաման է:
ոչ արծաթոյ որ ՝ի յերկիր է:
Նաւ արկանել կարթ ՝ի ծով է:
զատաներն առնուլ ՝ի ձկան է:
՝Ի յօրինակ բնութեա մարդկ ան:
տաս ըն բորոտք ըն որբեց ան:
՝Ի նմանուկք ըն տալ փառս ոչ գտան
բայց ՝ի միայն յասարակ ան:
Թէբզք լուայ կենարար են:
լոյս շնորհեցաւ ՝ի ծնէ կոյր են:
Զեաք որ եատեղծ զհրշն առաջին են:
՝ի նոյն նիւթոյ լոյս եւ նա են:
Նա զաղզարու բարեկամ են:
զմիւսն ՝ի յերկրու ց յարանէ բան են:
Ո՛ի էութի գործ ըք կրկ են:
ածայքն եւ մարդկայ են:
Ծ արատաւեղանն ըզ սերել են:
եաւք երգեք առել զձայն են:
Նա յառաքնութի ըս մարդկայ են:
ցուցանելով ըզ հաւատս են:

Իսկ ՚ի կոչել զանուանեալս ին ·
՚ի գաւթից դրանց լուսոյ ին ·
Մտել հրաւիրեալն ՚ի տապանն ին ·
եւ գալ առաջի զոյգ ընդ ձայն ին ·
Որս ըզ բնութին ածայ ին ·
եղջեր խառնեալ հողեղէն ին ·
Բանին ձայնն ոչ էր անմարմին ·
այլ ՚ի մարմնոյ խօսէր ընդ բան ին ·
Ոչ ՚ի յերկնուս բաժանել ով ·
եւ երկրաւորի կերպ ըս կրել ով ·
Ամեն ըստ մարմնոյն առաջնորդել ով ·
անձն ըզ մեռեալ ըն կոչել ով ·
Որսայ ՚ի յերկրաց միացել ու մն ·
անմահաւորապար մի եղելու մն ·
Սրբկին կերպ ներգործել ով ·
անփորձաբար կամաց խել ով ·
Ընդ յարութի ըն ղաղայր ու ·
Հրեշտակք լուան յարճարանձն ու ·
՚Ի յերկրայմ քաղաքն այն ու ·
գնաց յոյնեկոր յորդանան ու ·
Ոս յերկնոր քաղաքս գարձն այ ·
զանէ ծայրատայ անդուսար բարձել

Իսան

Խաւսն զաչլեայ սփռով մանր աղ.
և զերկրացս յօրէնս եղեւ աղ.
Ո՜ր ձայնագրագրն երկրով ին.
լուսևոր զկուրացն աղաղակ ին.
Խ մարդկային առևոզ զաւեղ ին.
զգոյս ըն շնորհաց պարգևաց ին.
Մ՛երձեալ զառաքեն հրեշտակին ին.
ըն թանկոյ ելաւ որ ին.
Ո՜ր զալապաս ընթրիս բաղմ ին.
՛ի մաքրելոյ նարդևանքն ած ին.
Որդ զբողենք յաթոռ փառ այ.
նուաւ ՛ի խնդր այոր ած.
Լու զոր որ յնենն զառք հրեշտակաց.
զայլեն մանկանց քառուրզն այ.
Լ ոն որինակ հրեշից աղօ այ.
և առ անանկն հեթանոս այ.
Ան որինաց ըզ գանոց ած.
ով ըն սպանող ըզ հեա կամ այ.
Ծ որ ըր բաղձի բան ըն ած.
մարդ յոգիս երկրա և աղա նգ.
Որքեր ըզ վեհին անկեանս քարա նգ.
մխացա զհմ կիկին կոզմ անգ.

Սուտ ՚ի ծառոց ուտելու ծեր ոց.
՚ի հիւթենեաց պարարել ոց.
՚Ի մաստութեն նմանել ոց.
ողորմութեն սիրոյ ցուցել ոց.
Լ՛ րմանենիս բերելով տալոյ ոց.
՚ի բարձրութեն ձև արդար ոց.
Ի՛նչ առաջ խաղաւն հայելու երգ ոց.
որ արարչին արարած ոց.
Ո՛ մնպարզութեն գեղմ ըստ հրէ եց.
կամ ՚ի մեղաց պաղոյն բեր եց.
Ի՛ւ թզենին հղեալ անիծ եց.
եղև ցամաք փայտ ՚ի չեութ եց.
՚Ի հիւթենեաց ըստ ըն նատ էր.
և զաշակերտան ուսուցան էր.
Ոսպառնալիք էր ըստ պտտմ էր.
և ըստ գաղտնեան երկրպագ յայտնեաց.
Այս ըն կուսիցն այն առակ ան.
Հինին խոնարհն ըն բուսաներ ան.
Հինի ըն մեծագր որոց չար ան.
ողորմութեն խաղ անմտն ան.
Ի՛ւ ծառայիցն այն տապանա ցք.
մոլոմ ըն Հինի մեծաց չոքոյն ցք.

Մ՛ի

Մ՛խսուան երկու միշտակ բարի ոք ։
այլուն ըն մի փոխուածք գործ ոք ։
Զորժամ փառօք ըն հայրակ ան ։
Եւ հրեշտակաց անմարմնակ ան ։
Պայ ՛ի լուսաւէ ղաս բանեղծեն այ ։
զշանախանաց աղդս ամ ։
Զ բայխան անձառ կեան ըս կոչ է ։
որ սաս բարւոյն հեռաւոր է ։
Զ չարս ըն բանխ անկթան է ։
Եւ ընդ չարին ՛ի հուր մաւան է ։
Զայնժամ միան յաշակերտ այ ։
անուն յուղաս ակարծուխս այ ։
Պաշտս հրեշից ժողովեն զն այ ։
մատնել ՛ի մահ զօր ըն ակերա նայ ։
Ընդ երեսան թշուառակահ ին ։
Ծածկեր զարխն ըն մեր զնոր ին ։
Աձառակաւ զող եղկել ին ։
կարոցս զշան ընդ մահառ ին ։
Զ երեկոյի հինկ շաբաթ ի ։
անհաս մերոնց ըն խոնարհ ի ։
Ի շանբախած ա զենանակ կաս ի ։
զոս բս բնանողը հողեղին ի ։

Այժեր ըզ գառն ընդ հէն զուարկ ին ։
եւ ըզ բաղդաւորն ընդ եղեգ ին ։
Աւլեց զօրէնս ըն մանկանս ին ։
Ճշմարտութեան օրինակ ին ։
Իզ հինն ՚ի նոր ըս փոխել ուլ ։
զատուերն ՚ի նոյն ճշմարտել ուլ ։
Փոխան գառին նորըն գոլ ուլ ։
գառն ոչ նուիրել ուլ ։
Ինչ բաղդաւորին հաց անխամ ոց ։
եւ ըզ մարմին խոր ըղորդուած ոց ։
Իզ կուսականն անսկզբնուած ոց ։
եւ ոչ յախաղից գոլ երկրուած ոց ։
Այս ընդ գառինն սրբոտն ուխտին ։
զարիւնն խոր եւ մեզ ուխտ կրկին ։
Այս եղեգան գառնացուած ինն ։
փոխան ըզ վարս ոնծայ ինն ։
Աւետեալ ըզպատառն ընդ յուղայ ին ։
եւ եղ արտաքս ՚ի կիպեր ին ։
Պետրոս խաւեր խորախուս ըն ։
եւ կշտամբեր հաստատուս ին ։
Իզ մնասաւորսս ըն յորդոր եր ։
ոչ երկնչել քաջալեր եր ։

Օ խոր

Ո՜վ խոր յաշխարհէ զփոփոխիլն ամէր ։
և ըզ գալուստ հոգւոյն պատմէր ։
Ի վերնատունն ըն խորհրդոյ այ ։
եւ կերպարանոյն յայտնեցաւ հայ այ ։
Յամատ պարտէզ ընդ պարտիզ այ ։
եւ միջին զաղամ գրաւոմնները քայ ։
Յորոյքն եղեալ առանձնացաւ ար ։
Հոգայոյ ըզ կերպ ըն պատմար ար ։
Փրկել զաշխարհ հոգով յօժ ար ։
քաղցր է ընութեան մարմնոյս ակ ար ։
Ոչ ամն ունեղ և զօրաւ որ ։
և ամն անդորր փառանդաւ որ ։
Սայ մի և նոյն զոր մեան որ ։
կրէր ըզ կերպ ըն կամաւ որ ։
Զաւուր զնէր խաւարհաւն ան ։
պատ մ կրէնի ծանր ամեն այն ։
Բան ըս խաւէր աղեթակ ան ։
փառն իմ առ հայր խոր էակ ան ։
Յաթէ փրկիլ մարդկան ծնար է ։
առանց մահուս խիղ գրեալ է ։
Բաժակ մահուս հինէն անցց է ։
ոչ իմ կամաւ այլ քոյդ եղ է ։

Մայր հօր կամաց չէ հակառա կի։
որպէս կարծեն որք են ներքնա կի։
Մաղ Հաւատոյ յայտ և մեա կի։
զուգուցէ զերկրպագումն ամենայն գիտնա կի։
Մու յերկրպագէն բազմանց Հաւատ ուղ։
երանականն կայլուկ մեծե ուղ։
Ի զարմանալ Հրեշտակ մերձն ուղ։
զօրհնականն գիր ըն լեռ ուղ։
Օ՜ է կատարեալ էաւ բնու թէ։
ամ ըն բանն բը մարդկու թէ։
Պարակէր զերկիրս և զարարածու թէ։
յիւրում ըն կրել անմահու թէ։
Նա Հաւ յուդաս որ մանանել ոյ։
Հանդերձ զանփարք փարախեղ ոյ։
Մնկան նման առարանիկել ոյ։
որք յամփոփանն չեն կանգնել ոյ։
Յու դաս մերձեալ Հանգստաբնակ
առ թէ մահուչական ատ ով։
Փոխանն սկզբ զեա մանանել ով։
չոր ընդ բարու ձեռնարկել ով։
Պետրոս առ գլխ բերանն ըն սի բոյ։
բը ծառայքն շարարականն ոյ։

Նա Հաւ

Ահ տառապանօք զանգիտեմ աշ այ

որոշ բանաւ ո՛րն ընդ խաղաս այ:

Եւ նես ո՛ր ընդ մեր ո՛ծաղ եա:

բանեկ ընդ մերձեալ բժշկաղ եա:

Ազողջացաց արարաղ եա:

և ո՛չ անսին կարողացն հանդ եա:

Վայրն կամա զանկալեղ ին:

կայեալ ըզ ձեռս արձակող ին:

Ի յարդարան ընդ առնել ին:

կայխարհց և անեղ ին:

Մալ աշակերտք ընդ զբոսե ին:

ականս ըզ հետ երթայք նմ ին:

Ի յաղջ կանել շարժեալ մեմ ին:

Թողաք երկիր ըզ բաղձալ ին:

Օ խաւար ըներթն ընդ մարդկային

առ ո՛յ մ՛ պարծեաց ին:

Ենդ զխմանեալ ձմարից չար ին:

առանց նորին հզօր ձեռ ին:

Աշխարհեալ հաւ ընդ խաւ եր:

առ Իկեղեցւոյ ո՛ր անկանել եր:

Օ բանն փչէր զաւն արարած եր:

Իդ գոյանենին զարձեալ կանգն եր:

Օ՛ա

Նա տեսայն զերես մնն աղաւնակ էր ։
յորժամ արձակէին ծիծառնոյ էր ։
Մի անուն ընդ միւսոյս չարեաց բերէր էր ։
որ՚նաւազանց զատաղապարս էր ։
Վերջ ընդունել Թորանէն ին ։
այն որ Թորեալ յոյս եւ կայ ին ։
Օ զրկէին ընդ յուսոյ աղաւնին ին ։
զայն որ փողկեաց յոյս ՚եսէր ին ։
Ի յուրբումն տատատ ին ։
եռան յառեալն պիղատոս ին ։
Նուաւայն յառեանն զատաւղածն ին ։
որն ՚ինչաւել կայր ատաւ ին ։
Ի հարցանել պիղատոս ին ։
որն ոչ տանէր զատտատախանն ին ։
Օ ի կանխատաց գիր ընդ լցց ի ։
եղէ եւ մարդ որ ոչ խօս ի ։
Օ որ եւ տանել ու հետոցն եւ ։
ու ՚նորին զատել հանդ եւ ։
Իու հեռակի անդաւնել ով ։
արհամարհեաց նմանայ եւ ։
Ս այց որ գլուխ եղեւ մարդկ ան ։
միջնորդ զոյլ հօր և մարդ կան ։

Սովորն նորա նախ հաշուեց ան ։
ապայ ընտութի բոլոր մարդկ ան ։
Որոյ զդեռանն է լոյս փառ աց ։
արկին հանդերձ նախատան աց ։
Նախ ՚նախախնամ հաստարակ աց ։
ապա քաղաքր կարմիր ներկ ած ։
Ով է որ զդեղեցկան էր էր կրկ ին ։
ամ և մարդ մի երկիր ին ։
Սախտակին ՚ի լոյս ամայ ին ։
կարմիրն ՚ի գոյն արեւան մարմնին ։
Նյ յինտրութի կանանց նոյ ու ։
խնդրեր գմն թե զսարաքք ու ։
Լուսաւորին խաղել ըղ նու
զգոյն արձակել փոխան նոր ու ։
Պիղատոսի զձեռ ըն լուայ եալ ։
՚ի յարենէն անպարտ եղ եալ ։
Նոյ ... ՚ի յինքենէց ասէն բարձեալ ։
և ՚ի նորայ որդւոց ծըն եալ ։
Լայա ՚իմաց զառապարա եալ ։
զմահապարտաց զսմն ըն հար եալ ։
Նզենաւորաց ձեռ ըս առ եալ ։
որք յապարանս ըղ նոս տար եալ ։

Նհան

Ի հանդերձէն մերկանալ ով։
ըզ գեղեցկութին կարմիր գուն ով։
Պսակ 'ի փշոց նախատանալ ով։
և եղեգան գաւազան ով։
Ի ծունր իջեալ կատակէ ին։
զգլուխն եղեգամբ հարկանէ ին։
Զփուշ անիծից ըն բարձող ին։
և առ 'ի կեղեանս ըզ մեզ գրող ին։
Յետ այնր 'ի խաչ ըն տանէ ին։
բառնալով յուսով ըզ փայտ խաչ ին։
Մինչ 'ի խաչեղն գողգոթայ ին։
ուր էր եղեալ մարդն առաջ ին։
Տուան ըմպել գինի զմռռ եալ։
և կերակուր ըղեղեան խառն եալ։
Զոր բառ մահուն ըզոյն ծարաւեալ։
և զբովանդակութին այն ոչ առ եալ։
Զի 'ի խաչելին խաչեալ գծ ուն ամրոյն
զատ 'ի մեղաց Ադամայ պարտ ոյն։
Փոխարկեցէ ըզ գառանց ոյն։
'իմաց կենաց ըն բարձրու թի։
Մերկացուցին զերկրորդն ադամ։
զի զգեցուցէ ըզ հինն ադամ։

Զ հան

Օ Հանդերձ ջինջենց ըժ ամուցին
պատմեա նանեին վիճակ արի ին ։
Բ ղ ձեւս և զատս ըն կարգեց ին ։
ըստ յայտնապէս գութեան ձայնեին
Բ ներ փայտ խաչին ըն երեւեց ին ։
զննատ նան որ գրեաց խաւխատակին
Ջ եռաք ընդ ձեռին տարածե ույ ։
առք ընդ ամին ընթանալ ոյ ։
Փ այտ ընդ փայտի գառ ըն պատղ ոյ ։
կեանք ընդ մահու փոխարինել ոյ ։
Ի մէջ երկուց անօրին աց ։
կայր մերկացեալ առ օղն օրին աց ։
Օ որ ոչ անուին աղբ ըն կալր աց ։
բաց ի միւյն աւ ադակ աց ։
Լ ամեն խաչեալ և Հաւատ աց ։
Թէ է մահու տր և կեն աց ։
Օ ինեւ ղեր տր ազատակե աց ։
ընդ խն ինչեւ պատասխանե աց ։
Մ ամնայսրինն արեղակ ան ։
ըսկին տարք գինեղման ան ։
Օ ամ կեալ րաչ լույս արեղակ ան ։
վա ըն ըռուայն արփիակ ան ։

Օ տամուէր ընդ քող արկ մերկութեն
զի մի՛ ամաչէ անձն անարժ ան ։
Նա զի լուսոյն մեծի ծագմ ան ։
Ճանաճանչ փողոտնոց խաւարեց ան ։
Կանքեղ օրէնաց Նահանջ աւն ։
յորժամ ասպամ մեզղք մեռ աւն ։
Նա զինն երրորդ ՚ի լոյս գարծաւն ։
յորժամ մանկունաւք մանկ ընդ լուծաւն ։
Ի այսպես եռամն ՚ի ծառայ ին ։
այնմ որ բղխեաց զեա յաղեն ին ։
Նա ՚ի վեհին անապատ ին ։
Երկրաստանն վանակ բայ ին ։
՚Ի յերրորդ ժամ պատարեաց օծին ։
զմեռ ըստ Նախնեաց մարն եայ ծին ։
՚Ի վեցն անեկեաց մարդն առաջ ծին ։
Հաւանականն բանսիւ Նոր ծին ։
՚Ի այն ժամու հոգն ՚ի խաչ ծին ։
զի քաւեացէ զմեղ ըստ Նոյ ծին ։
Նա յորժամ եւ ասպամ ընդ Հծին ։
Եմայծ ըղ գոյն ՚ի խեչ գրախտ ծին ։
Նի եւ եւ ատղապկ եր ։
խանձխ ընդ խմ զ Հայր ասպաց եր ։

Նո

Նոցա չափչել զմեղս աղօթ էր.
և ըզ մեղ ոչ թողուլ հայց էր.
Բարձեալ ձայնիւ աղաղակե աց.
զ հոգին կամաւ հօր աւանդե աց.
Նաև ընդ ինքեան վերածեալ աց.
զ հոգիս մարդկան հօր ընծայե աց.
Սէ ըստ մերումս աստուածին է.
այլ աստուածոյ մերոյս գործ է.
Ո ի մերձ խաչին ձայն մեր ըն է.
խել նա ճշմարիտ ձայնիւ գոչ է.
Աւէ ոչ պատասխան խանն ի.
եթէ կամաւ նա մեռանն ի.
Որպէս աստ ինք ըն նախել ի.
գնող և առօղ մարմնոյն յայտ նի.
Նոյն բանն որ էր ծընունդ նա հօր.
եղև մարմին յորովայն մօ ր.
Չ մարդասպէս մեռաւ մարմն ով.
զի փրկեսցուք մեք ում ով.
Իմանայ բնութիւն աստուածն ին.
մեռաւ մարմնով մարմնականացն ին.
Նա մարմնացեալ խառնեալ ՚ի նմին.
եղև անմահ ընդ անմահ ին.

Մէ ոմն անձանց ամ՛ ըն մեռեն ալ՝
զի այս երկրաւքենն բաժանեն ալ՝
Նաւ որ անձանց նոյն և մեռեն ալ՝
և որ մեռեալ անձանց մնացեն ալ՝
Որպէս ծընողն բաժանել իւ՝
նոյնպէս և մանց ըն հրաշալ իւ՝
Նաև երկրորդեանն բաժանել իւ՝
զի ոչ է արարչ իւ՝
Զի անդ որ էր դարձեալ ըն իւ՝
և էութեն ոչ կարգեց իւ՝
Նաև սոոտ անձանց ըն մեռանն իւ․
և ՚խանձուն էր կենդանն իւ․
Որպէս և հաւր ընդ երկաթ ոյ․
ամենքի ուռտքն հարկանել ոյ․
Թէ և նորանն չէ այս արդ ոյ․
զի երկրորդն են ՚խախութ ոյ․
Նաւ գուղնաբերայ նորանել ով։
հարկի կրակեց մարմնոյ դուն ով։
Բայց չէ և այս Ձոխարել ով։
զի բաժանեն չարչարել ով։
Բալ էութեն ամծակ ան։
ամեռալ բնութն ըս նխութակ ան։

Նշանակալի է միակ ան ։
յարակայնէ միոյ յաւիտե ան ։
Սուրբ Հոգի իւր մարդկոյ ին ։
զոր աւանդեաց առ Հայր երկ ին ։
Չանդերձ ընդու թիւն ածայ ին ։
Եջ ՚ի հոգւոյն որ ՚ի բանդ ին ։
Որ բովանդակ և ՚ի խաւար ին ։
միոյ բաժանեալ եղև հոգ ին ։
Նա ոչ թափուր ծոց հայրեն ին ։
և ընդ հանուր երից բնու թէ ։
Նա զի ածն էր որ մեռ աւ ։
յասմանեն զարմանալին որ պարծեց աւ ։
Երկիր հիմամբ սասանեց աւ ։
և վարագոյրն ընդ մէջ հերձ աւ ։
Վէմք ՚ի միջերեանց պատառեցան ։
և գերեզմանք մահու բաց ան ։
Մարմինք սրբոց բազմաց յարեան ։
՚ի հաւատս մեզ յարու թէ ։
Նա զի մեռեալն էր կենդան ի ։
Թէ պէտ և մահ ընդ հաւատ ի ։
Յայտնեալ եղին զհանգուցեալ ածն ապի
կայարկ աղերց ընդ կրկնակ ի ։

Զուրն ՚ի լուսանալ մեղուցել այ ։
՚ի խանն նորա մերկացեալ այ ։
Լուսին ՚ի խաւարն մարմնոյ հոգւոյ
սա ՚ի ձեռս ապականեալ այ ։
Ողին խոցմամբն որ պատառեալ այ ։
ըզ կողածնին մեզ ըս ջրնջէ այ ։
Օ եկեղեցի այնու շինեալ այ ։
Երկնից դրախտին մեզ պարգևեալ այ ։
Որ եղելոց ըս շնորհ բաշխ է ։
ըզնա յոխեկի պարգեւս խնդր է ։
Լու զոր փառաց լոյս ըն ծածկ է ։
մարմնոյ կուսածք ըզ նա պատ է ։
Նանն որ զուանն բանեղծան է ։
՚ի բարըստող բանից ըս է ։
Որ շունչ բոլոր արարածոց շնորհ է ։
Հաստատելոցն ոչ տարրեր է ։
Օ աշն որ զանդուշնոյ ըս նկատ է ։
յոխեկի Ձեռաց կախեցան է ։
Օ ռանկն որ ըսեալ շրթանց ըս է ։
դիպուծած մահուն խնդլցան է ։
Օ Ձեռն որ զերկին ըն հաստատ է ։
Երկրագործին պարուածոց է ։

Ո՜ տառ որ ընդ յոգս վերաբերեալ է ։
ական ընտրութի հատուցն հաղ է ։
Խունկ և զմուռս նշանեթագմ ան ։
մարմնոյն բերքն անապական ան ։
Որոյ եթերն է յոթոր ան ։
մարմնով եղաւ՝ ինոր առաց ան ։
Մ խնձն ընդ դէմ եղերալ դրան ։
զնէ՜մն արդեղենը դղրոխ անկեան ։
Լու զարեգակն անստուերակ ան ։
՚խորոք ծածկեն նշանական ան ։
Լ՝ հրուն ելից ըն պաշտաց ան ։
Նմքէ մաչոնառք ՚իվերեգմ ան ։
Լու որ երկինք չեն բաւակ ան ։
կրծքի յոյղն պարագրակ ան ։
Որով մեռեալք համանգամ այն ։
յառնեն ձայնիւ կենդանակ ան ։
Մեք ըն մեռեալ անօրինակ ան ։
կոյս ՚ի բանդին գծոփակ ան ։
Զորմէ առաքեն զօրք ըն վեր բն ։
զինուք պահեն աղգ երկրած բն ։
Լու արտաքութն մեր բարձող բն ։
կանայք ողբով խող յս բեր բն ։

Նորընծէր ասուխծն ՚ի խօսք գե են։
մարմնացեալ չար գազան են։
Նա մն որ ըզ ծնունդս աղաւտեայ են։
կերեալ պաշտէր յորովայն են։
Մինչև ժայթքեաց զամենեսն են։
զինքն կորոյս գեհենըն նոր են։
Զաւարն էառ ըզ գերող են։
դարձոյց անդրէն առ Հայրեն են։
Մէջ արդարելեաց վէմն երկրում որ։
եղեց ըզ վէմ ըն Հողև որ։
Մալ առաւօտն երրորդ աւ ուր։
ծագեաց յերկիրէ զլոյսն երկնաւոր։
Ի կոյս մօրէ ծնեալ մարմնն ով։
ըզ կուսութիւն ոչ խախտել ով։
Ի կոյս յերկիրէ նոյն յառնել ով։
և զինեկին անեղծ խոկ պահել ով։
Մ՚ի դրախտին զնա առեալ աղ։
դարձ զինուորացն եղեն մեռեալ աղ։
Ի գ կախարիչ վէմ ըն բարձեալ աղ։
աշխեղ լուսով վերածանեալ աղ։
Զայն աւետեաց կանանցն երգեր։
Նմանն փորձոյ Հրեշտակէ գոչ եր։

Զարեաւ խաւսեալ ըն զոր խնդրէք
մի՛ զարհուրիք այդ խնդրոց էք:
Աշխատեցայց ըն պատմեց էք:
և գնացին պարապ ըն էջ էք:
Պատկերեալ երկրպագ անոր էք:
և աշխարհին քարոզեց էք:
Զայրացին երկնեալ վարդապետն ին:
բայց մարդկան կայր արտասուր ին:
Նոքա ՚ի գալ ըն պատաս ին:
ոչ ծնին ասելին երկիրս պատ ին:
Մարխանեալ մանկահասակն ին:
ցուցեալ նման պարտիզպանն ին:
Կարմիր ըն հար անթուա ին:
բարձող մարմնոյն ախոյեանն ին:
Զանազան ըն տայր ընկալեալ ձայն ում:
՚ի յանուանել զնա կոչել ում:
Ո՜ որ մարդկան բաշխեալ իւր ում:
Հրաշեալ ՚ի նա փափագել ում:
Նա տարածեալ զնա առել ում:
մի՛ մերձենար զգաստ գրել ում:
Ո՜ ի չեմ՛ ելեալ առ հայր անձում:
աղաւաղին զուգեցեալ մարմին ում:

Դու յերկնային ծառ ըս կէն աց·
նախ ադամանայքն են մերձակ աց·
Դու ոչ եայ ձգմանք ձեռ աց·
որ հանց զադամ յանձառն փառ աց·
Աժմ դարութեն պտուղ տուազին
պարտ է նաւ կերել հոր ըն վեր ին·
Որ իմ ընութիւն է հայր յերկ ին·
և ձեր շնորհօք առ արգ ին·
Օ՜ կուսի իմ բան մարմն ոյ·
զի սա է մասն պտղած ոյ·
Դու ձեր ամ ընութիւն բարձ ոյ·
որ և սանտղեփեղ գող անդ ոյ·
Ինչ հակառակ ընթանալ ով·
պետրոս և յոհաննէս սիր ով·
Օ պատասխան ըն լոկ առաքել ով·
և վարդապետին ուրացն գնել ով·
Ի հրեշտակաց ծաղկայ գող ով·
առ ի պատիւ մեծ խորհրդ ով·
Օ կինքն ըն զգուշ մեր պատմեալ ով
և զինչ անդամ ըս յոգել ով·
Ի այց զինու որոցն անդրկէն զձեռ ալ
հրեշից պտուղն զ հրաշս ըն անեալ

Զօրս արծաթով կուրացուցեալ:
յիւրոցն ասէին զնա գողացե ալ:
Ի նմին աւուր յայլում գեղ աց:
յայտնեալ երկուց կղէոպե անց:
Ըղ միաձայնել նոցա եհար ց:
Իբր ըղ տրտմեալ ըս կշտամբել աց:
Ըղ մխիթարել կարգաւ պատմեաց:
զոր վ՛ս ի ծերեանն նախ գուշակել աց:
Ի բեկանել հացին յայտնել աց:
և նոյն ժամայն զինքն ծածկել աց:
Յու մինչ դարձան և պատմեց ին:
առաքելոց միաբանն ին:
Միաշաբաթ յերեկոյ ին:
եմուտ փակելոց դրանցք առ նոսին:
Շնորհեաց նոցա փչելովն զՀոգ ին:
զայն որ կորոյս մարդն առաջ ին:
Ի շնչեան ապա յերկրէ յերկ ին:
Թովմայ ըղ մեղ ըս մարդկայ ին:
Յորում Թովմաս անդր ոչ գոլով:
յաւել նոցա չհաւատալ ով:
Յետ ութ աւուր դարձեալ գալով
որ հաւատոց շօշափել ով:

Օ հայրական տեղւոյն մեծ անուն ... ել
՚ի նոյն մարմին որ յարուցե ալ ։
Տէր և ած խոստովանե ալ ։
զնա որ ՚ի խաչ ըն բևեռե ալ ։
Ուչ յարութեան այլափոխե ալ ։
կամ ՚ի նմանէ առաքեցեալ փառաւորե ալ ։
Որպէս և չար ամ ըն կարծ եր ։
անհաւատական նախ ոչ աս եր ։
Այ կոյս բանին ընդ դէմ չար այ ։
զոր յարուցեալ մի խեր աս այ ։
Թէ նոյն մարմին եամ աւելորդ այ ։
և ՚ի յանձնել ոչ փոխե այ ։
Բայց առաքելոցն նորա գնաց ին ։
՚ի ժամանակին նոցա տեղ ին ։
Առաքելոցն զտեր ըն ասե ին ։
որպէս երկրաւ ՚ի յոյժ ըն ին ։
Ըստ այն ՚ի նոյն երկրաւ ին ։
բայց ՚ի նոյն որ նախ ասե ին ։
Տէր ըն խօսէր մեռանե ին ։
և տալ ... ձեռն ին ։
Ըստ հեթանոս առաքելոց եւ ։
Երրորդութե ըն մեծ եւ ։

Ըզ պատուէրանն ուսուցան եւ։
ինքն ըն յաւէտ ընդ մեզ լին եւ։
Դարձեալ յայտնի պղանմ ան։
առ ծովակին տիբերիակ ան։
Ցուցեալ գործովքն ըն հրաշակերտն
զինքն ՚ի բնութիւն արարչակ ան։
Զինչ ծովուն հրամայել ով։
յոռկանս նոցա ըմբռնել ով։
Եւ զկորուսանեցն հացն առնել ով։
ձուկն ՚ի կրակին խորովել ով։
Եւ ընդ նոսին ճաշակել ով։
զնոր յարութիւն ըստուգել ով։
Զպետրոս երիս հարցանել ով։
զուրացութին ըն քաւել ով։
Եւ զինքն խոր հեռանել ով։
չարչարանաց խաչակցել ով։
Եւ զՅոհաննէս յաւէտ ունք ով։
ասաց պահել բանիւն իւր ով։
Եւ ՚ի յաւուր ըն քառասու ն։
զինքն ըն յայտնեալ ամենեցու ն։
Խօսէր ըղ բանն ողջոյ արքայու ն։
արքայութե առնէր զխօսու ն։

Եւ

Նա ՚ի նոսա լ քառասնեկ ին.
ըզ կերպակերպ խնդրեր վերջ ին.
Օ մառանն ինչ ձկանց խորտակած ին.
և ըզ խորխոխ քաղց ըզ մեղրն ին.
Տանէ զնոսա ՚ի բեթանի այ.
՚Իբր ըզ մանկունս լեառն ըն ոյն այ.
Նոր ՚ի խնկերայ գլխոյն նոց ա.
զձեռս խաղ օրհնել քանխն զնոս ա.
Նա զունեալս ըն հոգոյն ան.
որ է հոգին ՚որ մաքրան ան.
Ետեր խնդրեալն առաքեալ ան.
ողջունեաց միտ ՚որ և համբ կամ.
Նա ՚ի յերկինս ըն վերացեալ ալ.
վերայ թևոց հողմոց երե ալ.
Նույն մարմնով ըն համբարձեալ ալ.
որով մեռեալն և յարուցեալ ալ.
Նստուց յաջմէ հօր ըն փառ ագ.
զշնոր թխ անեղեալ կենդանի զին ագ.
Նորինս առաքեալ ՚ի հրեշտակ ագ.
և յամենայն երկնաւոր ագ.
Մինչև նորա գալստեան ագ.
նորա գիտեն հող թշնամեա ագ.

Աներեւոյթ հակառակ ազ ։
երեւելի մարդկան չար ազ ։
Յորժամ փառօք հօր եկեսցէ ։
նոյնին մարմնովն որ ՚ի կուս է ։
Օ բնութիւն մարդկան յարուցանէ
եւ ընդ գործոց հատուցան է ։
Զարեաց ըզ չար վճիռ հատ ցէ ։
յաւիտենից հրովն տանջ է ։
Իսկ որ բարիքն են արարկ է ։
անճառ փառօք փառաւոր է ։
Օ եկեղեցի հարսնացուց է ։
եւ ընդ Քրիստոսն միաւոր է ։
Որպէս անդամ ՚ի գլուխ յօդ է ։
եւ ժառանգորդ հօր իւր տան է ։
Ի հրեշտակաց դաս ընդ կարգ է ։
զի զանկելոց թիւ ընդ լցց է ։
Օ անճառ խնդութեան ընդ ծանուց է ։
բան ընդ բանիւ վարդապետ է ։
Մինչեւ նորանան Քրիստոսն գործ է ։
որպէս խոստացաւ իւր անձամբ է ։
Օ ի սեղանին ՚ի նոյնն է ։
եկեալ ըզ հայր եւ ՚ի հօր է ։

Բայց վայելուչն եթէ զինչ է։
և ոչ միոջ որ հաւան է։
Ընմանութիւն բան ըստ գիտո է։
անախտութիւն միայն թէ է։
Ըզ հարստանեաց անուն բեր է։
զոր միածնին հայր իւր առն է։
Եւ իւրն փեսայ անխախտման է։
և յամ խուեան թագաւոր է։
Նորոգ որ այսպէս համատարաց է։
որպէս և գրեալք՝ խնդրան է։
Զոր ծանուցաք փորձը՝ իշխա է։
ռազմավարաց հարցն անմեղ է։
Զսրբութիւն ընդ ժառանգ է։
զանձնահան բարիս ընդ վայել է։
Եթէ գործովք համառատ է։
և ոչ նոցին մեռուցան է։
Բայց որ արդէն ըհամատաց է։
այլ ընդ գինակ եններհակ է։
Զործամ յերկնից եկեալ անեւց է։
յախտանականն երկրպագու է։
Մանէ կայես և ոչ օտար բեր է։
այլ անձամբ զանձն ընդ կոծեաց է։

Զորս գեհենին դատապարտ է ։
զՏէհանատացելոյն ՚ի նոցանէ է ։
Իսկ մեք հանգուցուք փառաբանեմ ա ։
Հօր և Հոգւոյն միշտ յարակ այ ։
Ծանուցելոյն այժմս և յապագ այ ։
Երրորդութեն ըն միշտակ այ ։

Յիշատակարան ատեան ձերքին:

Աման աստուծոյ խօսիլ զայս
բան. Ինձ ոչ երանեալ
եւ ոչ նման.

Ո ի սկզբան յիմաստ անձն անարժ ան.
ոչ է անեղի խնամատութե ան.
Պարտ է սորայն ոչ ընկալեալ ան.
եւ մարգարէիցն մարտուր կայ ան.
Լաղա ընծիլ ածուա ան.
եւ անմասնից ընծ վիճակաւ ան.
Նայց փափագուածն ոչ ուղոյս ընտրելեան
ասխեցեալ բան զաւ ծոյս զերբուլ ան.
Եւ զթութի ընծ Հայրական ան.
Հանճարաձիլ եւ իմ Ճոխս ան.
Իզրել բանիւ ածալ ան.
ամբ Ճարիկաւ նկարագական ան.
Սո եռութեն անՀասակ ան.
եւ բանիւն Հօր մարդեղուա Թե.
Ուչ նորաւն եւանեղ ան.
յինէն շինած ասանց Հեղ ան.

Սա՛ղ ՚ի մերոյ անշարժական ան։
միածին եղեալ սա կենդանեաց ան։
Սու զի ստորագէ պարզական ան։
և ոչ բաժնին անչափական ան։
Զի այս ընդ այլ պարառական ան։
բարբառեցի անեղական ըստ ան։
՚Ն՝ան զի բաղդումն մէնախ վարժեցան
պարզէս յիմաստ ածական ան։
Զի արարչին բանի ըստու թէ։
առցեն սրտու բանս գոլու թէ։
Ոչ գաւթեան սաղմոսաց ան։
և սաղմոսն առաւելոց ան։
Մեծ ըն գրելոց ածուց ան։
և որն եկեղեմ առական ան։
՚Լ, ոգին և մերս հետևան ան։
բայց գոււզհորոյ հանձնեմ ան։
Ոչ մի տառին մերք անկակ ան։
զի մի՛ ծուլից լուր ծանրան ան։
Սա խառավոր փոփոխակ ան։
զի ըմթերցօղք ոչ ձանձրան ան
Ինէ արժանի առնէք յիշ ան։
զիս ըստ ներբոզս անձն անարժ ան։

Ի Թիւ եօԹանց ամաց հարիւր ոց ։
կատարեցաւ բանս հատուած ոց ։
Ի վեց հարիւր Թուականն հայ ոց ։
յետ քն հարիւր չորք հռոմ ոց ։
Ի տիրապետել հռովմայեցւ ոց ։
Եւ զօրանալ հագարացւ ոց ։
Ի նոյն քաղաքին մեծաց մեր ոց ։
բարձրագոյն քան զքաղդէացւ ոց ։
Սուլտանն սուլտանին կիլիկեցւ ոց ։
Եկեալ յաշխարհս գերմանացւ ոց ։
Առեալ զօրամբ քաղաքս այն ոց ։
մեծաց Իկոնիանու եփրատացւ ոց ։
Իսկ հայրապետն հանուրց հայ ոց ։
անուն զուարԹուն գրիգորի ոս ։
Ժառանգ նախնեացն սրբ աԹոռ ոց ։
անուն անուանելիքս սորա ազգայն ոց ։
Ի ծով անուն զգեցեալն եղեւ ալ ։
զոր սերովբէական փեղեկանն շինեալ ալ ։
Ի յանուանելի ամենայն հասեալ ալ ։
Հռոմկլայեան կայ յորդորեալ ալ ։
Զորմէ նախնին անբաւանցն եղեւ ալ ։
յահէ նեղեալ ընդ փախուցեալ ալ ։

Ըղ ատ կամաւ արժանի սուրբ ալ:
ընծիւ յաւէտս սեփհականելն ալ:
Լուրդ յայսպիսում ժամանակ ի:
դառն և դըժնեայ և անըզգայ ի:
Ծ ոտամ ընտանիք յայսմ ամաց ի:
'ի դետասարատ քարանձաւ ի:
Ն յեփրատայ պարապորեալ ի:
որ յաղինայ քաղաքը հաւ ի:
Ծ երէց կոչէ հեղինէ շարժ ի:
'ի խօսս փոքրուէ մանկանց պատ ի:
Ի նըրն ամենայնեալ 'ի բերդ բըն կալ ի:
յայսայ մոխ ոչ երկինք ի:
Ն մարդկանէ ոչ զարհուր ի:
զի է ծնողից անդարձելը ի:
Ռ որ անսփոփելին անձնայն ի:
ամեն պատարագարանայ սաղմոսին ի:
Տէր աթոռոյս ըմբռնեցեալ ի:
'ի բարեկաբթն ժամանակ ի:
Ծ ոտամ ներդիւք յանօրէն այ:
'ի յարտաքին շարք գազան այ:
Լ ու ոչ նուէր 'ի դժոխան իյ:
'ի սուր անոնց քըրիստոնէից իյ:

Զորոց վերկէշ ըն մեր կեն այ։
մինչև ցայսօր ամէնայն պահ եայ։
Որք և յայսպիսի ժամանակ այ։
յանձանձն եղիցուք նորին կամ այ։
Ի սմա գրեցի զբանս հաւատ ոյ։
տառանուանոր տաղիւ չափ ոյ։
Ես անարժան գրող բանւ ոյ։
Ներքակս եղբարց ամէն ըն մեր ոյ։
Մէ՝ ի յինէն բան բառ մարթեն ոյ։
զի յիմաստ ոչ է յիս մտաց ոյ։
Այլ ՝ի տառից որոց նշեթ ոյ։
որք խառնեցան բղխմանէ հոգւ ոյ։
Փոք րք բանիւ կարճ՝ իկարճ ոյ։
միայն ըղ մտաս ըն ցուցել ոյ։
Ընթերցողաց մերձանել ոյ։
արագ մտաց հասանել ոյ։
Հակառակաց պատասխանել ոյ։
որք ընդ գխնեք են հաւատ ոյ։
Եւ ճշմարտից հաստատել ոյ։
մանկանց որոց եկեղեցւ ոյ։
Ի յիշատակ բարեաց հոգւ այ։
բարեպաշտից ծնողացն իմ այ։

Զայ

Յաղէն գոլով պաշտաւնունէ ոյ·
համատոհմից արշակունւ ոյ·
Եւ հարազատ եղբարցս իմ ոյ·
նախ վեհագոյն ամէն քան զեր ոյ·
Որ է աթոռ տէր գրիգոր իւ·
գոլ համանուն համանմանն իւ·
Եւ երկրացունց աշխարհային ոյ·
գեր փառաւորակ պատուեցել ոյ·
Սահակ անուն վեհ արքունւ ոյ·
և զօրաւոր կոչեցել ոյ·
Եւ մարմնոյ բեռ ընտրել ոյ·
և յայսմ թն բարեմնել ոյ·
Որ յետ մանկանց որ բուռ մարմնի ոյ·
տոհմայր մանկոնս բուռ ոյ·
Եւ համբերէն նոցին ծնընդ ոյ·
յոգնաշահ իւ բարեգարդ ոյ·
Որք կենդանիք ասախս լուս ոյ·
և որք նեղէն առ աստուծ ոյ·
Սմանց հայցել միշտ պահել ոյ·
խաղաղական կենաց բարի ոյ·
Սմանց խնդրել ժամանել ոյ·
անձանց կենաց հանդերձել ոյ·

Նու խնդրողին զբանըս գը ոյ։
Երկնային եղբօր որդէ ոյ։
Որ ապխրատ յորչ յորչել ոյ։
բառնախնձեաց հարցն անուանել ոյ։
Սա եղեւցի պատճառ բարէ ոյ։
գխնատութեն կրթել հոգէ ոյ։
Ստորնային աշխատել ոյ։
Եւ յերկնային ըն հրավել ոյ։
Նու բարոյից ճաշանգել ոյ։
ապմ ասանդից ածային ոյ։
Տայէ յն պարգև բարէ ոյ։
այժմ և յաւուրն խնամ վերջնոյ։
Եղ փառս բս հօր պատխն որդէ ոյ։
Իզաշոնութե առաջին հոգէ ոյ։
Որ միշտ երգէ քարաբած ւոյ։
գխնձաղեացս և ի զըզւալ ւոյ։

Տ[illegible] Ներսէսի [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:

Ա[illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ա

Տ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ա:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] նա:
Պ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ա:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] կայ:
[illegible] է [illegible] [illegible] [illegible] ա:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] այ:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] այ:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] այ:

[illegible]

Ի բերանոյ քոյ հան ՚ի լը այ։
զխօսս աղաւեղի նախաստան այ։
Նա և ՚ի լեան բաժանման այ։
դիր պահապան քոյոց շրթ անց։
Ո՛չ ապրեցիր զու ՚ի խեղ այ։
և յանսպառ դատաստան այ։
Պետմ ըն գրքովք ամծայ ին։
ուսուցանէ խրատել լեզու ին։
Բանք քո նորոք յորդորեց ին։
գործ ըք զոցին հետևեց ին։
Այլ մի՛ ընդ դէմ կալ հրամանաց ին։
այլ ձեռագանգելով պատուէ՛ խրատն ին։
Այլ առ ըն քո ո՛չ մեղքը ին։
՚ի Ձկնորսն Նաւապետ ին։
Պայն դատողին երկնաւոր ի։
խրատէ ըն քեզ ապաշխարել մեղեղի ի։
Այլ ՚ի մաղթանօք քոյ վախճան ի։
հոգւոյդ կոչմամբ ըն տէր տան ի։
Սնուցեալ ըմպելի յանկարծակ ի։
Նորանան զարդոյ ՚ի խիլեր ի։
Ո՛չ որ ազգին ալ ըն կալց ի։
Նա ՚ի խեղաց ո՛չ յաղթեաց ի։

Այլն

Լուծն երգէ միշտ յականջ ըս քոյ ։
տալ ըզ հանճար պարարտուց ըն քոյ ։
Ա՜յ մանկունք ուսմանն գըր ոյ ։
ըզ տախտակին հանճար տալ ոյ ։
Այնմ որ վեճից անտես գործ ոյ ։
տու՛ ի ք հանճար պահանջել ոյ ։
Բան զի անտես եւ քո հոգւ ոյ ։
եւ պարգեւացն ամայն ոյ ։
Օ այն զուգակից ամենն ծան եր ։
որ միշտ աստ թէ զօրաց եր ։
Խորքերից մահու զարթ եր ։
եւ ՚ի յանձնեն քում զգաստաց եր ։
Յանցաւորաց ըս մի՛ խաղ եր ։
յանանց կենաց ըն մի՛ զրկ եր ։
Օ արդարութ ի այժմ զգեց եր ։
եւ անց փառաց պայծառաց եր ։
Ան եկեղ լուսայն հանուրց ծագօղ ։
խրատէ լինել միշտ հայեց օղ ։
Զ մեզ աստ առեալ եթ օղ ։
եւ որրութեան ըն լեր մեր օղ ։
Օ ի որդես չէ խաւար կեր օղ ։
պայծառ լուսայն եռբմանն օղ ։

Նաւակէս հողմէ չարեաց գործ օղ.
մաքուր հողմոյն չէ ընդուն օղ.
Ի սէթն ընկերի քոյ պատահ էլ.
բարեաց խրատ ինչ յանձն էլ.
Խրատէ զքեզ մի՛ յաճախ էլ.
մի՛ մախանօք ընդ քեզ աս էլ.
Նալ թէ կամիս ասէ հանդէպ իլ.
և ոչ հաճոյ ընդ իլ.
Զգուշ գոռոզութիւն առնողին յաւ էլ.
այնմ որ զխաւէ հաւատար էլ.
Թող նա թող ասէ ապաքինեալ ան.
կամ պետութիւն իշխանեալ ան.
Թէ է ընկալցիս գոռ ընդ մարդկ ան.
մի՛ հանդգնիր ընդ քեզ սեպհակ ան.
Նալ ըստ հարանց քոյ որ անց ան.
ծանիր զքեզ ծառայի նման.
Եւ մի՛ լինիր անզգաստ ան.
այլ քաղցր և հեզ խոնարհական ան.
Ձայն է ծառանենեաց զԿենս անդամ որ.
կարծել չարայ քեզ փառաւ որ.
Ո՛չ է թէ ՚ի խստ ես թագաւ որ.
և կամ ՚իշխան յայժ զօրաւ որ.

Հողոյ ծընունդ եւ ծնութեան ոյր .
յոր դառնալոց ոչ կամեան ոյր .
Մ՝ալ որ գործոյ կառ ապառեան ոյր .
կոյխ թէեւ ոչ յօժարեան ոյր .
Ին՝ ի ցասմանէ դու՝ խռոց լեր .
եւ մի՛ դըժեղ առնէ այր եղ .
Լու մի՛ ըղ բանս ըն թունոյ եր .
ա՝ռ խորանէդ յառաջ ըեր եր .
Մ՝ի անդորրով ըն զըզ առնէ եր .
մի՛ անձխրան եր ըր գործ եր .
Ո՛ ի մի՛ կըկռցես զըր առաց ոյր .
զասանձեցն ՝ի հօսր ըն մահող եր .
Լ խուն ըն ըմեղ փարդայեաս է .
՝ի ցան աղբն բարկութեն է .
Հանդչիլ առնէ ՝խչար ախտ է .
եւ յանհանդխտ տրտմութեն է .
Մ՝ նկալ ըղ այն եւ ՝ի ան է .
երանութի հերոց բան է .
Ո՛ անիր թէ մերձէ որ դատ էն .
հատուցանել ըեղ փոխար էն .
Խ էնխորհրդականց բարի եղե ալ .
մերժէ զխորհուրդ խորամանկեալ .

Մի

Իսկի ՚ի կէնէ նա հեռացեր ալ ։
որ յոյժ է աւանցեր ալ ։
Ջ՛նմարտութիւն լեր հեռանէ ալ ։
ուղիղ խօսից սիրող զան ալ ։
Ս՛ինչ զի եւ բան լով աստցեր ալ ։
լինիլ երդման զերադանցեր ալ ։
Նման ծառուցանէն յայժ ծանրըզըն ։
ըղ բան երդման ուրանալ ըղն ։
Օ՛ի թէ փակեաց զոյն ՚ի յայ ըն ։
եւ ՚ի չարեն աստղ սրտ ըղն ։
Օ՛ինչ ատելեան ՚ի յերդմն ըղն ։
մեծա ՚ի յանուն ն ումն ըղն ։
Լու այն ատուլթիւ յոլովագ ըղն ։
որոց մեղաց չկայ վերջաց ըղն ։
Ս՛ննն կենաց զանցանուցի է ։
կրկնին դրանէ բաղալ ուս է ։
Ի՛նչ մին մանը մերկ յարդանդ է ։
ընդ մեռանելեւ մերկ յաչխարհէ ։
Ի՛ուր զինչ օգտիսդաւ ՚իշան է ։
՚ի բարդաւրիս այր փառաւ է ։
Յ՛ղժամ ՚ի դրան ընե հողաղան է ։
մանն որ կենաց թշնամին ։ է ։

Ջան հայեաց առէ յոյժ այս բանիս ։
և մի՛ զբաղիր միշտ 'ի խնամս իս ։
Մ՛ի յապաղեր դու 'ի չար իս ։
այլ փոփոխեաց փոյթ 'ի բար իս ։
Օ ՚ի յորժամ ոչ գիտես կոչ իս ։
և ըստ գործոց քոց պահանջ իս ։
Լու թէ չունիս պատասխան իս ։
յանկոյս խաւ՛արի քանդ արկան իս ։
Ձան ձիոյ զգեղ օրինակ ով ։
զմարմնոյդ 'ի կառ ըս ըմբել ով ։
Լու կառավար ուղ զիչ սանձ ով ։
զ հոգիդ առէ անդ նստել ով ։
Թե է անմեղաւր ճանապարհ ով ։
գրեսա յորէնս 'ոն միր ով ։
Յայն ժամ յաղթել ըն քո մարմնով ։
ընդ առաջ նորա թռչիս անգ ով ։
Պ ատն զէկ առանուլ քերզէն ճանապար
նստել յայս ծով առյ հնարաւ ար ։
Ուէ յուզել այեայն երկ ար ։
ընդ զեմ կայեալ հզօրաւ ար ։
Ս ՞ի ել զ հոգ՛ոյդ նա՛ն անդաստ ար
հոգ՛ոյն թեւք արխաւ ար ։

Ջ ի հաստատեցես անդրդուելար ար ։
յանկերգդ անեղծին խաղաղար ար ։
Ջէն ճառագայթ առ՚ խորս եղ ։
առէ ծագեաց լուսոյ հանդ եղ ։
Ջ քանն ըստքարի հեղ ՚ի լերդոմ եղ ։
զորգորմնածթին ՚ի ձեռամն եղ ։
Նայց յարարչէն քեղ պարգեւ եղ ։
մի՛ վասնթ ապաց վասնեսը յանեդ եա ։
Ձե է ոչ վճար առա ՚ի յանձն եղ ։
յորժամ խնդրէ ՚ի յառաջ եղ ։
Մեն մերժեալ ՚ի քեզ առէ ՚ի քեզ էն ։
զախա ըս մեղաց որ ՚ի չար էն ։
Ջ պատնէշախանն և զայլ ամէն ։
որով զաղանի նեռախաք խոց էն ։
Ջայլ կապարանաց առնու խուր զէն ։
՚ի լեղեղեցիկ անեղեան զգեմ էն ։
Նու հարկանէ զայն ըսքեղ էն ։
՚ի չարաչար հայեցմանն էն ։
Ջին յինէն առէ մանուկ ընկերեալ ։
զայր քանն խրատ յաչխարհի զգալ ։
Ջ ու նոյն թեցըս քեղ մի՛ առր ։
անոյի խաղըդ անձնանն առ ։

Լ—այ յիմաստնոց դրունքս գն ալ։
և յուսանմէ ոչ ձանձրան ալ։
Ո՛ ի մի՛ անձին առա զը ջան ալ։
յորժամ ճնար չէ՛ յետ դառն ալ։
Լուծ նորոգ առէ երկնաւոր դ։
գիտնաւորութիւն զը եղիր քեզ զար դ։
Մ՛ի զպատանութիւնս քո բազմազար դ։
որ քեզ աղայս առնէ զուար թ։
Լ—այ քեզ հանճար ծերոց և զերաւա
որով յայտնիս ճանաչիս մար դ։
Բան զի յիմարն է հաւատալ յար դ։
խելք իմաստունն ոչ քեզ վար դ։
Շանն շատ առէ ով ծերունի դ։
ճանաչեալ մեղաց կեալ յաշխարհ Տիդ։
Փառք է զառնալ այժմ՝ ի Տէր իդ։
մինչ գեռ՝ իմանաւ է քեզ բար իդ։
Ծառայեցեր մարմնոյ գեր իդ։
մինչև ՝ի յարփ ըն առագաւ իդ։
Տուր ՝ի մեղացեալ ժամանակ իդ։
մանկութեան հոգւոյ բանական իդ։
Ուս ուսուցանէ քեզ գիտութ իԹ։
և առա և անդր ըն բարու ԹԻ։

Սիրել զԱծ ճշմարտու Թէ։
և զքո ընկերն բարութ·գու Թէ։
Մ՛եռնել ըղ չարն ատելու Թէ։
գրկել զբարին սիրելու Թէ։
Պահել զՀոգին քո սրբու Թէ։
և անհպարտ խոնարհու Թէ։
Զան չար առէ զողջահու Թի։
զի չառ մեղաց է ծնելու Թի։
Օ՛ ի ՚նմանէ է սպանու Թի։
նա է ա՛ւար եղերու Թի։
Լ՛ճոյի սիրանի և գողու Թի։
և անիրաւ՛ դատաւորու Թի։
Ի յայնմանէ փաշխառու Թի։
և ըղ մեծեանս ատելու Թի։
Պէն պատու՛իրէ կալ անպարտքաս։
՚ի յայս չարեաց յորում՛ Թէ կաս։
Օ՛ ի մի՛ հոգ՛ւոյդ առնես ձե աս։
՚ի ձախակողմ՛ ըն կոյսով դաս։
Լ՛ու մի՛ նախատ ՚ի կեանն ըս յայ ս։
որում զարժանն ու մեջ ոչ աս։
Տուր զանցանոր ըն զոր առատաս։
և առ զանանց ըն յոր գն աս։

Զ էն չնչէլ զհոգիս առէ ջրովք·
յախտից մեղաց ջերմ արտասուօք·
Ո ի լուծէ լոյլ ատենն կամ օք·
և անդ ցնծալ մեծաւ փառ օք·
Իան ատեանդալ պէսպէս մեղօք
և անդ կրճտել խիստ ատամ օք·
Նաւ այս աշխարհ ժամանակ օք·
և այն յաւէտ անմահ ամ օք·
Սայն ամենայն արանց հանուր ց·
ոչ նախանձից խրատէ վարու ց·
Ի գիտութեան երգոց պարու ց·
մի հաղորդիլ չարի բարու ց·
Ո ի փոխանակ ատէն ծաղու ց·
կոծումն և լաց է անդ նոցուն ց·
Ինդ մեծ ատեանն այնմիկ դատու ց·
որ փախուցէր կամքիլ մի ջուր ց·
Սէն սէր աշխարհիս այս ախտաշէժ·
առել խրատէ զաղտեղի դար ճ·
Նաւ թէ մեղաց մի լինիր բա ժ·
ախտից ատամք ձգելով իդար ճ·
Ո ի թէ մարմնոյ ատացէ վա ճ·
հոգիդ հէ՞ անդ լինի և հա ճ·

Թւ է սատուրախ անհէ և Հրա Հ:
այլ յերոյ տայ քեզ մահու նա Հ:
Մ եւ ձե վարք ատէ ակիզծ անառ ակ.
ոնն կամայն է՛ յոյժ նեղՀ ակ.
Ս ու որ 'ի յայս սէր է՛ Համ ակ.
է՛ ույ սերոյն գիմ ակ.
Ն ող մի՛ ըմպեր խնոտ անարժ ակ.
զանգատ րոխ սիրոյ բամ ակ.
Ն ալ փոփոխեա՛ զկերպարանս ակ.
յանտաղականն սէր ըն յիստ ակ.
Տ ես ըն սերանց և իշխան ագ.
խրատ ըմծայէ խմտառ թեգ.
Թւ է մի՛ սիրել ժողովել զա նձ.
այլ ըղ ժողով բարի արա նգ.
Ն ղ մաերժանն ըն ոտա թեգ.
և գՀետն ուղ ըն բաշխ թեգ.
Որք մն ձեր 'ի մահ պեՏերն գ.
կամաւ գխնն որպէս 'ի գառն Հ.
Ն էն տառ չէ բանի սերամ ած.
այլ ակատեայ բռնաւոր ած.
Ն այդ գու զախանձ առնթեր ած
Թէ զինչ խորհ ըղ մատ ած.

Սիրեմ բոլոր սրտիւ զԱծ ։
և սրբեսց նորին խնամ ած ։
Զ Հոգւոյդ ա՛Հեմ յախտից մաքրած
և ՚ի մեղաց միշտ լուա՛ց ած ։
Հան ցուցանէ միւս բան խր ատ ։
որ ՚ի չարեացն ամէն ատ ։
Մ՚ի նախանձիր ընկե՛ր ընդ մարդ ։
և մի՛ նենգեր զընկեր քո զատ ։
Զ՚ի Այ ծածկեալն է յայտ ատ ։
և հատուսցէ փոխանքեղ դատ ատ ։
Կամ ՚ի յատուկ կեանքս անընդհատ ։
կամ ՚ի վերջին օր ըն հատ ատ ։
Լուծն յողական միայնէ ատու ։
բայց զոր յօդէ քեզ խրրատ ատու ։
Հրամամ մեղաց զաւ ըն պատ ատու ։
քեզ երկեւ քաղցր և գեւր ատու ։
Նախ քան զուտն ըն նորա խոսղ ատու ։
մշեմ զամենն եւրս պատուի ատու ։
Լու շէջանեն բոցն որ ՚ի կլ ատու ։
և զզմանեայ միոց ըն յամ ատու ։
Փխոր ըն փառացէ քեղ բար ող ։
այս խրատական բանից սալ ոյս ։

Սամթէ պատի լինիս 'ի յոյ ղ:
և տաս անձն որպէս զգ այս:
Ո Հոգին մարմնոյ պաշտեալ եղայս:
'ի յաշխարհին խառնակեալ այս:
Յու հանդերձեալ կենացտայ յայս
պատիժ տանջանաց ըեղ ընդ Հանձ այս:
Բէն կատարումն է այստատ կց:
տայ անձն ունել յանձնուրն եղ կց:
Աշ ընդ սիրոյ սատանայ կց:
մեղա բեւեռել անկայծ կայ կց:
Սալ աղատակել յայժմեայ տխու կց:
ընդ ջին գոզ խաչակ կց:
Լինել պորոյ քաղաքակ կց:
և անմնայնեց ընն ձայնակ կց:
Նորոգ բանիս այսանկ Հանդ էս:
պումարնեցոյ տատ ակրաւ էս:
Յօրդել տակն Հանդրա պէս:
խառնեալ 'ի Հիւթ ըս Հոգւոյ էս:
Բանեալ 'իբրեղ ըստ տարրաւ էս:
զանազանեալ տարերք յոգ էս:
Ու ոչ գիտեց այլ տպայու էս:
մանկանց տատ անձնա սիրայս էս:

Լթա

Ն՛ թագուցեալ բան մարմնացեալ էս.
Երից անձից խորհրդեալ էս.
Մէ՛ հոգւ եւ որ բանն ըս պեսալ էս.
որոց նախասաս եղե նորա էս.

Նոյնին ա[յլ]ան երգին․ Բան Հաւատոյ․ Վան
հեշտ Հայրական ասացեալ Հայրերգական․ Աշխու
՚ի երգին ։

Այն անսկիզբն անէ զամ ։
անեղ բնութիւն ոչ
այսպս ամ ։
Ոերկու անձինն ըստ բաժան ամ ։
՚ի մի բնութիւն միաւոր ամ ։
Ինմանէց անէ անձնաւոր ար ։
Հաւանեն մեայ գոյ անձն ար ։
Օղղլայ ծնունդն անեղաբ ար ։
զ Հօգւոյ բղխումն անՀաւաբ ար ։
Պարէ ձկերեանէ ՚ի միութ. է ին
զանձնաւորութեան Խնամու բանն ին ։
Թէ է ամ էր միշտ կենդանին ին ։
և է յայժմայն և երկեր ին ։
Պայծն զաւ անձն զերրորդու թին ։
երկրպագելոյն մի ամր ու թին ։
Աչ միութեան ՚ի խաւարու թին ։
ոչ բաժանանեն յառաջուստ թին ։

Նորբեակ անձառնէթիւն կատարեալ
զերրորդութիւն ըստ ծանուցե ալ :
Մէ քան զերկս առաւելե ալ :
և ոչ երկրաւ կամ միւս եղե ալ :
Օ այսթիւն առեալ ըստ եւայեալ :
՚խորամանեց որպէս եւ ա :
Նրից ըստ տր անել նմ ա :
և միանգամ տր գերակ այ :
Նա էապէս միջ քարոզ է :
զոր էննաւսեալ ՚խմուխս է :
Թուէ ամ էր խաղթան է :
և ոչ եղեալ ՚ի յումեք է :
Բ եթնըստ էնն հօր զուգակ ան :
զորդի առն համարնակ ան :
՚Ի յոհաննէ ուսեալ զայս բան :
որ որոտայ յաւետար ան :
Թան թարգմանէ միջ սիրար ար :
զ հօրն ծոցն ըղխուսն անընձառ ար :
Թուէ ՚ի հօրէ է յաւեր ար :
առնու յորդւոյ ձեռնարար ար :
Քն առնակլի պարունակ օղ :
առն զամ գալ ըստ եղծ օղ :

Ոչ ժամանակի տանջս հաս ող ։
և ոչ աւուրց ըղ նա չափ ող ։
Ի՛նձ խնկապէս ամէն բան ին ։
Ի յոչնչէ ստեղծեալ զերկ ին ։
Հաղորդ ընդ հոգէ և հող ին ։
որով երևալքս ամէն լին ին ։
Խնդրէն լոյսն այն որ գերազանցից ։
լուսոյ սկսաւ ամէն ստեղծու ած ։
Այ ախ տուսչէն ըղ հրեշտակ աց ։
երկրորդ դասուն համառօտ ած ։
Կոտ՛աւ այս մածեալ ի յանդունդ ող ։
ամէն փոխեալ լուսովն ի ջ ող ։
Որով երկն ամէն ըն գործ ող ։
գիտէրն հանդիսա քրեից ազաթն ող ։
Օ՜ խըրն երկնային յերկրորդ աւուր
մեծենեալ ամէն զջուրն երկնաւ որ ։
Ի յե յերրորդին առանձ բխուցաւ որ
յորում և գրախտ ընդ լուսաւ որ ։
Կապեալ զանձկապն ամէն ըղ լոյս ։
Ի չորրորդին յանօթ նիւթ ոյս ։
Օ՜ արեգակնէ և ըղ լուսն ոյս ։
և զաստեղաց պարունն յոդ ոյս ։

Հրամանն առէ արարչակ ան։
Հանէ ՚ի ծովէ կրկին կենդ ան։
Զայն որ ՚ի յօդս ըն թեւակ ան։
Եւ որ ՚ի ջուրս ըն լողակ ան։
Ձայն ակնարկման առէ եւ հ աս։
առ ՚ի խառնիցն հողանիւթս այս։
Բղխել յերկրէ շորշորանսն այս։
զանազանից կենդանեաց դ աս։
Ողեալ խորհուրդ առէ թագուոն
երրորդութեն ըն միաբան Ն։
Ս ՚ի հողոյս ստեղծեալ մարդոյն։
առնել պատկեր նման նորա Ն։
Դէն ճառագայթ առէ փառ աց։
զգեցոյց մարդոյն զանմահ կեն աց։
Զ կինն ՚ի կողէն արար հաւասար ած։
օրէնս եդիր պատուիրան աց։
Սափեալ առէ առ ՚ի չար էն։
ընդ մեր պատճէն որ յարարչ էն։
Եհան խաբեպանէ առ ՚ի դրախտ էն։
եած յերկիրս յայս փշեղ էն։
Այն քան մեղաց առ ՚ի չար իւ։
արկ ըզ բնութի հողեղէն իւ։

Մինչ տաճարաց բանաւոր երկնի կից ։
ծածկեալ ջրով զորս՝ի յերկրի խա ։
Նոյ տապանի անդ առէ ընտրեալ ող ։
Ի տապանին զորս եր գործե ող ։
Նա ի խաչ որդւոյ կենդանւոյ զերծեաց ող ։
յորմէ կերպին զերկրին ցեն ող ։
Շինեալ առէ զաշտապանակ ին ։
յետ այնորիկ յանդիմանեն ին ։
Որ խառնակեալ ընդ որդինաց ին ։
Ձեռամբ նորին պարգեւ բաժնէ ին ։
Սուրբ գանեն աբրահամ ան ։
Թէ հաւատով առանց հետին եղ ան ։
Սրով զոհ հերըս ընկալ ան ։
և աւետեաց որդի ծերին ան ։
Ձորեաց առէ մարդկան որդւ ոց ։
ըստ աշխարհ պատուական կա ոց ։
Նայց յակոբեան յոյժ ծերնդեան ոց ։
որ յերկնաւթին մարմին ծն ոց ։
Պատուեաց տապան առէ զմովսէս էս ։
եւ յակոբայ զորդին հանդ էս ։
Փրկեալ զնորա ա՛ծ ամբ էս ։
յեգիպտոսէ պատնէշ էս ։

Ջանաց առէ առ ինք ձգ ել։
որ ընդ զորդիս մարդկան փրկ ել։
Աստուածն իւրով որդէովք գթ ել։
և մարգարէս այս առաք ել։
Աստեղծ առէ զազգս ըս մարդկ ան։
զի ոչ յայտ առ նոս դարձ ան։
Ընծայաւորն կարգաւեց ան։
Յնարից դեղոց ըմբշխան ան։
Աիրով առէ Հայր առաքել այ։
զբանն ընդ մարմին միաւորել այ։
Ով որ և մարդու կոյս ընդ կրել այ։
ծնաւ մարմնով յայտով փրկել այ։
Աերկնից ընդ լուսն առէ մարդ եց։
ծագելոց յաշխարհս այս առաւելից եց։
Լու հալածեաց զխաւարն յէ եց։
ողորմ փարատեաց լուսն ամէն եց։
Տայ առել բան ընդ ծագման ուն։
վասն բանին խնամոլ ուն։
Տեառն փառաց խոնարհել ուն։
մինչ զի խաչի համբերել ուն։
Բան առ հարանց ձայնի ընդ ի։
Թէ և բնութեան ձայնի լուսն ի։

Ո՛վ է որ նեղեացն ՚ի տառապանս ի։
նոյն աղաղակեաց զօրս ՚ի բանդ ի։
Հոն ցնծութիւն մեզ քաղցր է։
զմեծշառ կենդանանայն յարութեան է։
Այս զօրութիւն մեր հաստատ է։
նմին նմանն յորժամ գայց է։
Ախոյէ ըզ մեզ ընդ նոյն սիր ով։
յաղթեալ ՚ի խղճութեն ամենայնալ ով։
Ան որ նստի ընտրութիւ մեր ով։
Հօր ընդ ամեն բաղդեալ մարմն ով։
Փառաց անմահն լինի գուշ ակ։
որոց գանձ սիրելն խոս ակ։
Յորժամ մարմնով ըն մերոյն ակ։
ծագի յերկնից որպէս փայլ ակ։
Բէն էր ձևոյն իւր ով։
զմեզ յորդորէ խրատակցել ով։
Օ ի և փառաց նորա յաւ ով։
հաղորդ լիցուք մարմնակաղ հոգւ ով։
Նորոց մանկանց խնամու թէ։
առ նա զօրս քան ձեզ խորհուրդ թէ։
Այրեանն որոց ըն գիտու թէ։
և համայնից երկերու թէ։

Բանիբանեին արարչու ԹՆ ։
և փրկական անօրէնու ԹՆ ։
Միոյ բանին խոնարհելու ԹՆ ։
զմարմին ըս առին առ քեզնու ԹՆ ։
Լու ճաշակել հանգերձու ԹԷ ։
քան զբ մեղու յայտ քաղցրու ԹԷ ։
Սկզբն է առ բանականու ԹԷ ։
և յաղթանակն մի ունակու ԹԷ ։
Ի յիմաստնոց ծանօթու ԹԷ ։
որք մեզ դրճեն վերծանու ԹԷ ։
Նաբն բանի բան գոհու ԹԷ ։
Ծառայութեամբ փառաւորու ԹԷ ։
Օ ներբուես յիշեր մի դանդաղ իզ ։
որ զմարմնանալ ըստ յայտնու իզ ։
Տուք զխոնարհեն զոր և պարտ իզ ։
զայրոյթ ըս ի՞րս որ պարտ իզ ։

Նորին բան · Առ Աստուածածին · Տեառնընդառաջի [illegible]
բան [illegible] [illegible] · Ի ցերեկ
[illegible] , [illegible] շարական:

Այն աստուածին զքեզ սրբոյ այ·
Հանէ իմաստ ըն գե
րակ այ·
Բարգաւաճութեն ընդ մերձակ այ·
յեկեղեց երփող [illegible] նոր ա·
Գնաթին բանի ՚ի կենաց բղխ է·
հայթն խնդրոցից աղբերացան է·
Զեղուն խարոլ վարդարան է·
ըղ խնդրասհին որդւոյ պատուհ է·
Դրին ըն գանձէ քեզ բերը բարի·
գրերել զիմաստս ՚ի խորհրդական ի·
Ե Նոր արի ՚ի քոյ պարանոյ ի·
որ պատմ [illegible] քան զուի ի·
Դուռ ըն բանոյ քեզ գիտութեն·
ըղ տաճարին իմաստ [illegible] թեն·
Բ [illegible] եւ մուտ [illegible] թե·
մի [illegible] հեղ [illegible] թե·

Նա չէ երկնայնոց ըն տայ ցանկ ալ։
՚Ի յերկրայնոցս ՚ի բաց դառն ալ։
Սատանէ գրոց զուարճան ալ։
Խնամատութէ ուրախան ալ։
Օ արթուցանէ ըզ քեզ մանու կ։
Հայելի հրեշտակաց որ թերթերու կ։
Սա յուսանանէ ըլնելը տապատու կ։
զի մի՛ սաս վայ անձինք յաստու կ։
Նա բանութեց նախանձի դող ով։
զքեզ հրաւիրէ զամ թեան երգ ով։
Սա ՚ի կրպարեաց հեռանալ ով։
Խաչնիկ յորէնս ան սէր ով։
Մնդ քեզ խոսի զայս բանն խոր ա։
՚Ի յանհիպաստից ըն կող ՚ի խոր ա։
Օ ՚ի մի՛ անկեան զընկերանացն այսոր ա։
՚Ի խորութ բան մ երաքէս արմա ա։
Թէ ես մնա զնես ատէ բան քն։
Խնամատութե ասաանն քն։
Ներ կարառնես խնամ խորա քն։
բան զի նոխան խոսի Հող քն։
Քաւ ձայ ըլնելը ատէ յառա մն։
Թէ և ապաստակ անմնա յաղթու մն։

Ձայնեաց յամպէն որ 'ի վերայսու մե :
զի ծնեծելով ամենու զվարքու մե :
Ինմանութեանց առէ զայն կը :
եւ ու ա խաղաց մի' ըզ բաղ կը
Ընդ անմեռս մանկանց մի' 'ի նմանն իկը
այլ խմաստնոց նմանեց կը :
Լինի լուր առէ Հօր քոյ խրատ ու :
լեր որդեաց մօր քոյ Հրը ու :
Աստուածայնոյն ծնազանդ կաց զու
յորմէ շաւՀիս բան լուսատ ու :
Խրատէ խաղաղ ընդ ո՛ր գըր ոց :
մի' ընդ անմեռս ըն սայոյ ոց :
Եւ ընդ բանից մեծ խմաստն ոց :
փոխանն վեհմանցն ըղ շար մէլ ոց
Ըուղ նմանն առէ զխել սասս :
որ 'ի յերկնից 'ի Ջեայ է սասս :
Նայ ըղ Հոգին քոյ աստ սասս :
ծըծել մաղբըղ լեր պարապ սասս :
Առթի միայն թէ ամենայ ուս :
'ի Ջերյն կենաց որպէս մեղ ուս :
Ա՛ ծարաւիս առէ այժմ ոյս :
այլ եւ գետոց ըղխեա աս ուս

Հայեցաւ մանուկն անես։
զինչ 'ի խաւարաւսն ըզ գծագր եւս։
Ո՛վ ի մոլորին զու նմանն եւս։
զգիրս ո՞չ կրկին զր եւս։
Զայնէ առ քեզ մանուկ ուշ խմ։
Թէ ախանջեք լուր ըզ բանս խմ։
Սաւմանն զդոյց լեր մանր խմ։
Եւ բարձրանաս զու 'ի յերկ ինս։
Պանծայր վառէ քեզ լուսաւ որ։
եթէ իջես մարդ մաւ որ։
Արթեաց յանձնառ լու հոգւ որ։
որով լինիս զու երկնաւ որ։
Ձ'էն ճանաչել առայ ըզ հանձ որ։
բան առաւելաց բանից յարմ որ։
Որով խրատս լինիս արդ որ։
և ո՞չ հանձոյ որ որ։
Մասնաւանէ քեզ օրին ակ։
զորս 'խնանեանեց բարբեաց ուն ակ։
Իղ զանիբել մաք քրա ակ։
որ և զանիկայր նման հրեշտ ակ։
Ողեան առէ զմանիկաւ նան եր խա։
զաշակերտաւ նան զանիբել խա։

Ո՛չ ի թէ այս նմանն մարդը խս ։
'ի հրոյ մեղաց ոչ այրեաց խս ։
Նայեաց եւ տես ասէ զանձնէ փ ։
ըստ հրեշտակաց նմանն 'ի դէ պ ։
Պահեա՛ լեզու զբեղ անձինէ պ ։
յերգխոստակաւն ախտին հանդէ պ ։
Շնորհայ ասէ թէ ես սիր օղ ։
զոր խնամանց լէր հետ եւ օղ ։
Որք առ խնամս ըս փափաք օղ ։
մինչեւ 'ի խնահ եղէն ձգն օղ ։
Ով գու ասէ մանուկդ 'իր ղս ։
նմանն առ քեղ զեղխանէ ռս ։
Որ 'խնչեցեալ ըն հաղել ղս ։
եթող ըղ սեր բառողացն ղս ։
Զարշարանաց ասէ հանք եր ։
պանդղխտութէն ժամ ժկալ զաւ եր
Խաէ հարկանես մի՛ երկեա եր ։
վասն խնամոց ըն շահաւ եր ։
Պէն պատանի՛ կայէ պարկեշտ լըն եւ ։
մի՛ զղջանայն ըղ խոժող եւ ։
Ո՛ի ըղ գենի բնաւ՛ սիր եւ ։
մի՛ տարածան զանձրանաց ած եւ ։

Պա

Պ անխա հասցես ամէ ընդդէմ այ.
մի՛ ծայր լինել և գերգեր ած.
Ո՛չ սիրելր զբօսն զանդգամանաց.
մի՛ արթնութի զբաղան այ.
Ռոստհիւ հանէ զբեղ 'ի բարձունս
զնայ հոգւով ընդ խնամու նու.
Թող զանձնասէր տաս 'ի Տէր զու նու.
եւ ցես ախնամ ըս գերադրու նու.
Սիրել ամէ ըղ նփթ ու ամ ան.
զխոնհերնութի աւեմ եւ զծ ան.
Ց ա՛լ եւ զխորհուրդ ըս մտրբանիան
որոլ հոգւոց ըն զորան ան
Ս արք զաւլխորհիս այս ծանուցէ ըլ
թէ է ներհակ ու անան եղե ալ.
Օ ի որ ախտակեան հոգւոյն զանդգե ալ.
նա 'ի նոր հաց հոգւոյն փառս ալ.
Տայ քեզ խորտս քան հոգե որ.
պահել զ հոգեբ ըզգուշան որ.
Ո՛չ յոք հակել արտասան որ.
եւ մի՛ ունել չար մերձան որ.
Ր աբունակապ վարդապետ է.
քեզ ըզ բարխ ուսուցան է.

Հնազանդ լինիլ ծնողաց տա է ։
որպէս օրէն ըն պահանջ է ։
Յածուն ամէ խոնարհամի տ ։
ըեր առ ընկերս ըն բարեմի տ ։
Սու ոչ հպարտ բարուք եւ ըլի տ ։
Թէ եւ շնորհք ունիս յոդ իդ ։
Յիւսէ ըեղ այս բանիս յարմ ար ։
մի՛ շատ խօսիլ եւ վայրապ ար ։
Մի ծիծաղիլ անկարգաբ ար ։
մի՛ վիճաբանս լինիլ եւ չ ար ։
Փութա՛ ամէ վարժել անդու լ ։
զի մի՛ շնորհաց լինիս ամու լ ։
Սու թէ մտքով ես բութ եւ գու լ ։
Ջանիւ զիմաստ ըն կեր եւ կու լ ։
Պէտ եղ հանճարեղ այց բարեկամ ։
որ վասն ուսմանն հարուն քեղ գամ ։
Բանն զի ապառնի եւ գաւառ ամն ։
ըեռայ բարգուամ փառ ըս քեղ տամն ։
Խանձանձելի մարդկանն լին խս ։
Թէ զմերձաւորս խիթու ուն խս ։
Սիկ ըեր մանուկ զուհկ ըմբռ սխս ։
ըու եւ անձամ խսամ խրատ խս ։

Բարութն ընկալ բղխմամբ սրտ խո։
տուտացանել քեզ ըստ բայ խո։
Սիրեմ զուտամն որով պատմ խո։
'ի յերկնայնոց և 'ի յերկրէ խո։
Նորանելի եւ ձեռ ընն խո։
Եթէ զերկեղ ամն ուստն խո։
Սիրոյ 'իբաց ըզր աշխարհ խո։
և յայս սէր ըն վառ խո։
Ինձ բաբ որդեակ Հօր քոյ խորատեսխ
և յատմանել մի ծուղաց խո։
Նթէ 'ի յայս սէր բարքէ խո
անանց կենաց ժառանգ ըն խո։

Նորին նուագի առաջնոյ:

Անեղ անհասանակ այ:
Հայր գթութեանց ինձ
ողորմե ա՛:
Բանդ 'ի հօրէ անմահ ծնուն դ:
որ մարմնացար 'ի յիս գթ ա՛:
Կամեցար հոգւով ը͞ն ոյ:
որ նորոգող ես ողորմե ա՛:
Կու՛ անառակս երրորդու թե:
երրորդութեն ը͞ն յիս գթ ա՛:
Լուսաւորեա՛ զոգւոյ և անձանց իջ:
քանզի անուղղայ ինձ ողորմե ա՛:
Ձ՛ այգ լուս մարմինս յոյսինեց եր:
ձեռն առն պատկեր քո յիս գթ ա՛:
Լոյսանոն հէ՛ց ամ ամէն ին:
որ ծնողն եւ ամէն ինձ ողորմե ա՛:
Ննջեցայ մեծի կարապետս ին:
մկրտութեն 'ի յիս գթ ա՛:
Աստուածորդին ընդ քեզ յերկինս:
առաջեցն ինձ ողորմե ա՛:

Ժամանակ օրացն ըստ կենաց անձնաւ
ողորմանացն 'ի յիս գթ ա՛։
Իւրաքանչ իւր քոյ սիրող ազ։
մաքրութ Հոգւոյ շնորհացն ինձ ողորմե ա՛։
Լուսաւորեալ քոյ վկայք ցն։
Հեղմամբ արեանն 'ի յիս գթ ա՛։
Խաչակցելոյն ընդ քեզ Հոգւ ոյ։
պարգևատուացն ինձ ողորմե ա՛։
Ծաղկեալ քոյ յարկեր Ջրոյ գ։
արդար և զիս և յիս գթ ա՛։
Կենարարին զօրհնութեան նայ։
որ յարգաց իմ ինձ ողորմե ա՛։
Համբերեալ ծանուն քոյ պատուէր ին։
'ի ծառայսն 'ի յիս գթ ա՛։
Ձայնեաց քո 'ի զենումն ցն։
և Եղբարցն ինձ ողորմե ա՛։
Ղօղանջմանց Հաւրդոյն թԵ։
վասն թողլն 'ի յիս գթ ա՛։
Ճշմարտութեան խաչելութ գ։
անպարտական ինձ ողորմե ա՛։
Մամանց մարմնոյդ 'ի խայթ խաչին
որ ընդ ևոքն 'ի յիս գթ ա՛։

Յանպարտականն կողէն հոսեալ անէ։
արեամբ և ջրով ընդ գերելոյն ամ։
Նորոգեցեալ ՚ի ձեռն թէ։
կողին պատառեալ հեծեն աղամ այ։
Շարժմանք աշխու երկրի հիմանց։
անշարժութեան քո ողորմեա ամ։
Որ զմարդկային հոգին աւանդ գ։
ետուր առ հայր ՚ի յիս գթ ամ։
Չարչարանօք անարգաց այ։
համբերեցեալ ինձ ողորմեա ամ։
Պսակաւ փշոյն գլխոյ մեղ այ։
բարձեր ՚ի մէնջ ՚ի յիս գթ ամ։
Ջ ակներեալ վէմ խաչ ՚ի ծառոյն բն։
զդառն և զլեղին ինձ ողորմեա ամ։
Ռեղին քաղցու մեղ արբուցեր։
մարմնով արեամբդ ՚ի յիս գթ ամ։
Սիրով եղար և արտասուա ալ։
՚ի տապանին ինձ ողորմեա ամ։
Վերջերկրեր քո յարութեամբ դ։
զմարդիկ ՚ի կեանս ՚ի յիս գթ ամ։
Տէր ըզ բնութիւն արձակեց եր։
և արձակես ինձ ողորմեա ամ։

Բանեւ ամ զնարմննաւ խոր ընդ հօրմոյս ։
՚ի գաղղատեանսքոյ չխս գթ ու ։
Զհնծայոյ եւ բերկրելոյ յաւս ով։
քոյին ծնընդեան եւ անմեղ բնին աղօթն ու ։
Ի խաւանդէ փառաց պաշտել ոյ ։
աղաչանացն ՚ի չխս գթ ու ։
Փրկել յոյժ ամ՝ գայցես փառ աք ։
ըխս նորոգեամ եւ աղօթն ու ։
Բեղ գոհութիւն երգեմք ընդ հօր
եւ որ հոգւոյդ այժմ յաւէտ ոյ ։

Տեառն Ներսիսի Շնորհալւոյ յառաջիկայն
Սուրբ Հոգւոյն շարականն ձայնիւ գրեալ ։

Ա Ծնողէն Հոգւոյն Քամ ոյ ։
խաղաղութեան անուն
արք ոյ ։
Բ արբոյն եղաւ խնամու թէ ։
զորդին խորամեաց զմեռ թէ ։
Գ եղեւ զհարցն բանքն ի խոր գ ։
գորիզ եղեւ Հոգւոյն արար գ ։
Գ ութեան որդին մեր Հ․ բանն ըստ մարդ գ ։
մարդարիտին անմատչ գ ։
Ե րիտոյ առաւ վերաբեր է ։
զմարդկային յերկինս ըստ մանկանց է ։
Օ գեղեցկութեան անուանց ըն հեղ ։
զԾնողեան ըննինդ ըստ Հոր և հեղ ։
Ե ին ընդ Հոգւոյն ... կայ է ։
ունկն մանկանց զարդարելոց է ։
Ր ու մանկական ... նոց ու ։
նոյն և խոստումն ըստ յայտնեալ յ ։
Թ վերայ Հոգւոյն առանց ... թ ։
Ի զանկանելի զառն յորդոյ թ ։

Ժամանակեայ կենցաղոյս յոյզ Ժ.
առնէ զանձկեալս խանձ անդուլ Ժ.
Իբրև երազ խաբ գիշեր Ի.
համ սպրդման ինչ կարթուած Ի.
Լայն ճանապարհ ընդ հեշտուեաւ Լ.
անձն ՚ի խոյս խորին վանեա Լ.
Խորտաւղեալ մանկութեան ՚ի բուխ Խ.
խրատ ընծայէ սա հոգեւոր Խ.
Ծածուկ բարեաւ խորհրդակցութ ած.
մեղաւ ՚ի յուշ նոր ունել ըմծ.
Կենդանարարն ապաւէն հաւատ Կ.
ոչ մնացեալ որ գոյշացեալ Կ.
Հայեր մերձին յոյն և ՚ի խոստ Հ.
խոստովանեալ երկեայ և ահ.
Ձայն ընդ հաւատն յայտ գերազանց
որով զայցելն մեղաւ ընդ ՚ի բարձ ձ.
Ղօղեալ ապաւէն զաւակըն ՚ի մտաց.
ողորմ նախ ձայնեա նու Ղ.
Ճառագայթ իցէ ոչ ձանձան Ճ.
բու սիրոն առաւել ձեռն զայ Ճ.
Մեծին փառք մեղաց չափազանց Մ.
մինչ փառաւոր լոյսն անպատմ Մ.

Յորժամ թագին 'ի խաչն առեալ ոյ։
ողորմութիւն նմանն խնդրս մարդասէ ոյ։
Նշխն ծառէին նշան զորին ան։
զուտնով ցածեին մերոյքն որն ան։
Շ շքին կոծով զնացող քեն գոռչ։
կամևոր մեղաւղն անկեղին 'ի քոր շ։
Որք 'ի բորձածոն հոգին լուա ոյ։
ամէջին զողան յաշեղ բոյ ոյ։
Չէ պիտանի արժանին ևին շ։
և ոչ ամէնոյ զեղ զարդարի շ։
Պարզին այնու հասցէ մէկ ոյ։
զաւակերը եռթեանց զարուցն 'ի բերեզ
Մ քրղին կենաց սաղարթն 'ի մէջն ջ։
այն խորտակի աղբերը քն մէ ջ։
Ս․ աշեաղ սրբոյքն լուսով ա․։
զնացելն յերկինս 'ի խառնն անձառ.
Սա միջակինն է խորա մարդոյ ա։
յորժամ շարժին ափաւորքն քա յա։
Սերաքասնան ներհուն քան ով։
երգեր զխնծառ երրորդ տառ ով։
Տիտակարնին մանին առ զա ա։
որ յերկրոյնոց կրկոր 'իզա ա։

Բարու ծնողաց սիրելի սերովբէ բ·
կուսութեանն անմեղութեան բ·
Ծննդեան բերկրելի ընդ Հրեշտակաց գ·
Ի յառաջագոյն սրբոցդ գ·
Նախանձաւոր Հայրապետն սրբոյն Տեառ-
մարդկութեան յետ և յառաջ ու·
Փառօքն [illegible] զօրավարաց փ·
Հանդերձեալ [illegible] ընդ յաւիտեան փ·
Քաղցր կուսէն [illegible] ք·
յանձնեալ [illegible] առաքելոյ [illegible] ք·

Առ րաբանութիւն ուտից քահանային:

Պ աշխարհագութիւնք այս մաղ
թան դէ:
ընդ Հոգւոյն խաւար մերձ դէ
Փափագելի յոյժ սրտատա փէ:
Եւ որ ընծայից բարեաց անձին փէ:
Օ խորաչ խորհրդանս կենդանութեան:
ակնարկես զասող խոր յաւիտեան ու:
Ձեռամբ Հոգւոյն մինչ հրդեհ ցից:
Թէպէտ ոչ եմ ՚ի յախտ իցէ:
Բանս զանազանս ըստ Հոգւոյ որ:
զխոս ըստ գործ է բանից աղախ ր:
Տանել զանազանս անձնայն է տ:
Հոգին անձին թ ըստ ոչ դէ տ:
Մ աղագրելի ստամ անձնեւ ով:
Ձեռամբ ըստ գործադրել ով:
Աստուծոյ բարեաց երկներս ս:
Եւ յետ մահու զկոյսն եւ յոյ ս:
Ա՛ եղածն քաղցրութ կենաց բարբառ:
պարագաներն անձնանց այս ծառ ու:

Չ երմ

Մ երմարտասուն զջուր կթունծողք
՚ի լուռղաց հաւէ յոգւո ջ։
Պ աստան մեղաց լինի և կա պ։
Թէ որ սաննն լինի պարզա պ։
Ձ է նախանձոտ սա ուստւցի ջ։
քան զի ծրի է պարգև իջ։
Ա ըր որ մնաց այս բերան ոյ։
դուռ ընդ բանաց այս հանձնար ոյ։
Ճ ջորջէ տատա՝ դնձուցն խոյրուշ
խողովլ մարդէ ՚ի հոտ անոյ ջ։
Լ, արդ ուղրրուլ զխուռ հայունին։
կարմն քարխւք ղատարքն ին։
Օ անդ աստանէ բերելոյ խնկ ոյ։
մեաելուն թէց ախտից մարմն ոյ։
Ա նրմէ ՚ի լայց զախտ քո տարտամ։
դղմոլք բարեաց առնէ փարթամ։
Ճ աշից սորա ըսել պատուա ճ։
կենդանի ձայն հընչէ յակման ջ։
Ս անեար լուսոյ մնաց նոճա դ։
նեխեալ հոդոց լինելով ադ։
Ձ ից նման մեծատանց սան ձ։
և աղքատաց խնամից դան ձ։

Ճայ հանճարոյ արար անման   հ։
Երկրայք երկնայք սովորայք ՚խմա   հ։
Աղջիկ ՚խոհրդո քո ձեր յիրա   ակ։
Խոռնաորդաւնն անմահ բաժ   ակ։
Օ՛ արամեցայ բանից անք   իծ։
Եւ աստուծացայ գրոցմեր ՚ի   ծ։
Ես անդ ակամթեալ սոսէ մէ հաւն ու։
Հանի յաւ արա վախճանն կատար   ու։
Լ ցի զը դ՚նոս մն խմ անձկացե   աղ։
՚խայն ժամս վարժմանէ կրթե   աղ։
Դ ժամանակ յայժ անկայ   ի։
մինչ գերմանելին առեալ լին   ի։
Վ անմեկգին աշխարհին գու   մ։
քրիստոնէից գոյով անում   մ։
Թռւանին հայոց հինգ հարիւրու   թ
նա և ութսուն երկուք և ու   թ։
Ր հայրէլ գրոխ գալը հայկայինք   այ
գրիչ որբաս պայ հաւըս   հայ։
Ե՛ր ՚ի յաւթո ըրս ՚կոս   է։
ձեռ հաջ լըեալ ՚իմն   է։
Օ՛ սըմ և զան ակ հօրն անմեկ   աղ։
հանճանան և ոչ նոն   աղ։

Լող

Լուսաւոր երեց գոլ յորդանդ է.
խոնարհախ որ զայս երգ է.
Պատմէ եւ եղբարց երկուց ծնունդ
ընդ աշխարհի գոլ բարեկամն գ.
Պատմեալ փառք իշխանին առ ույգ.
եւ զգուշացոյն ընթերցող՝ ինքը գ.
Բայց եւ ծնողք հանդերձ մերք բարերը.
ըզի կենդանի յանուրն անեղ ը.
Հայր բանիս որ զօրն ա՛.
առ հատրանի մեզ եւ նոց ա.

Նորին ծաղկաքաղ յանուն ատաղեալ է:

Սա մարգարէ՛ ամեն ար ան ·
Եւ խնամատուն յոյժ խոհական ·
Սա՛ զդէնակ է՛ անձամ ան ·
ատաղձնի Ժողովրդեան ԹԷ ·
Սա՛ ի Հօրէն իւր սերեհակ ան ·
ասեմ ըզ Թագն եւ զգաւառ ան ·
Սա՛ պէտս եւ տէրն իւր Հայրակ ան ·
Նուաճող յաղթող ամենակ ան ·
Սանի ընթեր այն Թագաւ որ ·
Երկրուց կանանց նախ գաւառ որ ·
Սրով վճռաւ փառաւոր որ ·
Եղեգ զարդեան ըն մեծաւ որ ·
Սրտէս եւ տէրն խոր գաւառ որ ·
Խաղեր գեղ խաւն ըն բաճաւ որ ·
Սրով կրկինն գայ առհաւ որ ·
Գաւառ ըզ սեր ըն բաճաւ որ ·
Նամակարարգելով չինել առակ ար ·
այս ատաղձն խորանաց ար ·

Սուր

Սուր երկաթոյ ճնշեալ 'ի քե ար ։
լոյս օրհնացն 'ինձա նըկ ար ։
Լուսագոյն յոյժ քան զլոյս աստեղ ար ։
զառ 'ի կուսէն մարմին առ ար ։
Լերանց նման անշարժ ար ար ։
զեկեղեցւոյ կանգնեալ կամ ար ։
Սանել ունէր սա սպաս լի ։
խաղաղութե անուն բար ի ։
Որով աթոռ բազմեալ նստ ի ։
յերուսաղէմն որ յաշխարհ ի ։
Սուրբ և տէրըն մեր լին ի ։
խաղաղութի սորոց յերկր ի ։
Սէ մարմնականն ոգւէս սա ի ։
այլ անմարմնոց որք 'ի խմարն ի ։
Սես ապաշխարութեան նշանակ լեր ան ։
սովան դշխոյն որ 'ի հար ան ։
Սինչ զի ծագաց յերկրէ ըզղ ան ։
խնասութե սորա հանգ ան ։
Սեծ քան ըզ սա տէրն սաստ ան ։
որով զհրեշտս ըն գանեց ան ։
Սոյն փոխան ժողովս անձ ան ։
սա տէր ըն մեր հաւատաց ան ։

Ո՛չ համեմատ երկրպագեն այ։
բանին ո՛յ ըղ նա աս այ։
Ո՛չ ՚ի նախնեաց թագաւո՛ր այ։
ո՛չ յաւագաւոյց բանաւո՛ր այ։
Ո՛չ մարմնական նման փառ այ։
որ գերագոյն ծանեաց բազմ՛ այ։
Ունի զխնամս ըղ գերագոյն ծ։
կամ՛ հեշտութեց անցաւո՛ր այ։
Սոյն ինձ ըղ բանին ամծ իմ՛ ա։
անդրադարձն գորով նոր ա։
Սա՛ ՚ի յերկիրն բնակութ այ։
մինն ՚ի յերկնից իջեալ արք այ։
Սմա՛ զխնամս ըն չափով այ։
որ և ունի ինքն անձին այ։
Սա՛ կրօնաւոր որ եւ նոր ա։
սա՛ ճշմարտ ըղ այս որք յայտ ամ այ։
Սըմննդեան ոյր խորհրդոց ՚ի ն մին։
յայտնէ և միա ու անանձնոյ ին։
Աստուածաբանութեան զխնամս բան ին։
ըղ մարդ անուան մարդկայ ին։
Բանն զ հանձնոյ ըղ սա՛ ՚խոլ ին։
զխնամութեան ըղ սխալն ին։

Սիրով զորդիսն խրատել ին ։
ժողովելով զամենեսս ին ։
Լ՛ուսանել զայս առ փրկել ին ։
Ձմնաստանեալս ժողովող ին ։
Սպասաւորելոցս աղաչանօք շատ ին ։
ըներող զորդիսն խնամս ին ։
Պնդանանի սասա բարառ ին ։
յերուսաղէմ հանէ վեր ին ։
Նայց և ըզ շնորհս ամ ծայ ին ։
զոր բաժանեաց մասունս հոգ ին ։
Տ՝ աշակերտաց շնորհէ բանն ին ։
նորոգ ծնընդոց ամ՛ ազամն ին ։
Ն՝ երանէս ծառայ տեառն վերջ ին ։
հայցեմ առատ շնորհեղ կրել ին ։
Սրբոց՛ ի հոգւոյ սփռեալ շատ ին ։
տածօղ աստեղ ըտըզ վերջսա ին ։
Նորոգութ֊եղ երբեանն անձն ին ։
երգել ըզ փառս ընդ արմէն ին ։

[illegible] Ներսիսի հայոց կաթողիկոսի ․ Ըստ [illegible] ․ [illegible] [illegible] :

Ա[illegible] է յայս [illegible] ին ․
[illegible] [illegible]
[illegible] ին ․
Բ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ին ․
[illegible] [illegible] ին ․
Գ[illegible] [illegible] ին ․
և ոչ [illegible] [illegible] ին ․
Դ[illegible] [illegible] [illegible] ին ․
[illegible] ոչ է [illegible] ոչ [illegible] Թէ ․
Ե[illegible] [illegible] ին ․
[illegible] [illegible] [illegible] ին ․
Զ [illegible] [illegible] [illegible] ին ․
[illegible] ոչ [illegible] [illegible] ին ․
Է[illegible] ընդ [illegible] ին ․
[illegible] [illegible] [illegible] ին ․
Ը[illegible] [illegible] [illegible] ին ․
և [illegible] [illegible] [illegible] ին ․

Թա

Թէ ազգազգաց լոյս երամ ին։
Համապայծառ է պանծալ ին։
Ջուռանդ վերին ըն սիոն ին։
Ժառանգակից որդւոց նոր ին։
Ի գիրկ ըս հօրն է գրգռուել ին։
լոյծ զերդագայն անուշակ ին։
Ի լոյս աշխարհին հօր միածն ին։
յերդայլութիւն հրաւիրել ին։
Խնդամ մեծաւ այսու յուս ով։
սթափեամ ՚ի գութ բարերարել ով։
Ողջունել զընծայութիւն ըս մեր մայրենեաւ ով։
մանկանոցաւ անդագրամ զթա ով։
Այս ՚ի կանդուն ոգիական ով։
զոր մեղ եռանդն հայրք ըն գի ով։
Հայեաց յաղել արտասուք մահ ով։
հօրն առաքի մեռանել ով։
Ձեռք աղբարահամ որդւոյ առնել ով։
զորդին առ ողին նուիրել ով։
Աստուած մանկանց ողջակիզ ով։
զմին ընդ երկու ընծայել ով։
Ողորմեալ ց խորհին թու ով։
մանկանց եօթանց նահատակ ով։

Ա՛ն

Մանկանց մեր ընդ շնման ով:
զորս ոչ տայր ցնծալ ով:
Եկեղեցւոյ և գլխաւորք ընդ առաքելոյն ով:
ընդ մարգարէսն մահ մեռանել ով:
Նոյն 'ի յերկիր յոր յառնել ով:
և մեզ եւս յարուցանել ով:
Ոյնէ զարմանալեաց նորոգել ով:
յանմահութեան փոփոխել ով:
Որք հնչեն առաքելոց պատուական կրանով
շարժեն ըզ գործս ընդ համբաւ ով:
Զաւրք որ չարչարեցին են գործար ան:
յառնեն խաչին անապակ ան:
Պատմեն բազում անշիջանի ան:
ուսումն յորդանեցն որ անխախտն ան:
Գերեալ արտասուաց կարօտան ան:
որ անօթացաւ է յետ մահու ան:
Սուամ փարաւոց հեռանեց ան:
վասն այնորիկ անդադար զան:
Սի ազգաց ոչ ըստ ձայն ն:
այլ երգ խնդման վայելչական ան:
Սամենայն գլուխն ընդ անփոյթ ան:
մեռան ընդ գլխաւորին 'ի յանձնելոց հան

Տրամաբանական կիրքն առաջէ վախճ ան ։
դառն արտասուօք ձեր և կամ ան ։
Բանիւ զերկուսն յուԹախծակ ան ։
զոր մահ մահկան ըն ձեզ ծն ան ։
Յոյց ըղկամայց կամացակ ան ։
առ անեղծողին նուիրակ ան ։
Մխծեալ մարմնոյն որ ՚խառնակ ան ։
ծանիք զ Հոգին յերկնից խոր ան ։
Փառօք փայլէ արքայու ԹԷ ։
ծագէ նման արեգակ ան ։
՚Ի քեզ մխիԹար սակրա՛ այս բան ։
յափով առակեց ըս Հայկակ ան ։
Նայեաց զոր եռ քեզ ԹագՆաւորք ար ։
Հայր ըն գԹած և բարեր ար ։
Եւ Հան զորդին քո յերկիրէ չ ար ։
՚Ի Հրեշտակաց բեւրաւ ըն պար ։
Բնական բուսոյն անձն առ ։
Հուպ և աներազ ըղ նա ար ։
Սիրէ որ զոյն խորատ ար ։
տանէին զորդին ըն դունաւ ար ։
Եւ ցոյց զորդին ձեր գերաճ առ ։
որ Ծնէք Նովա՛ զօրն անեղ ար ։

Որբոցն որ անդ համագում ար ։
Եւ ընտրելոց ըն հաւաս ար ։
'Ի բերանոյ ձեր գոհաբ ար ։
փառաւորութիւն հայցէ անճ առ ։
Նորոգութեն ընտաւքըզ փառ ։
այժմ և յաւէտև անսպ առ ։

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

Բուռ անմարմնոց ոչ ՚ի ձեռաց շօշա
փելեաց · և բնամարմնոց դողդոջաց
անտողակեան ·

Մխարարը եմ միացուցող համա
նման · Հզենի երրորդ ծածկեալ բա
նից որոց ծննան ·

Ըղձանակ եմ և չարից անշարժա
կան · այլ և թողու միաչափելիմ թէ
ոչ մարդկան ·

Գործանակոչ եմ անողորմից և
ըղձայական · պարտանալիմ յայլեւ
մէջ չէ անտեռութեան ·

Որորակ եմ կերադուծող որդեա
խաղան · բնութեմբ կայուն անձնակէ
շարժուն · անշարժականն ·

Հիմն և առաջնա եմ գոյութեց այս
նիւթական · անդուծողք ՚ի խոր բար
ձունք ՚ի վեր մինչ միջնանամ ·

Ոչ ամն անդուծողք ամենա բարձունք
անփոփոխական · զի չեմ կայուն եւ
միջա՚ինչն այլ շրջական ·

Ըստ որ անդուծողք նոյն և բար

ձունք են մերձաւորին . և որ բարձունք
նոյն և անդունդք ստորականն .
Շարժիլ յաւէտ թռչիմ արագ ան
հասական . Ի շարժմանէ թարթել
ական մի չհայանամ ։
Տանն եմ մեծի ձեռոն յարկի պա
րանձական . ոչ յերեւալ ինչ ոչ
սիւնք նեցուկք պարսպականն .
Բանդի ձգեալ զիս և պարզեալ
որոգայթս վրան . ոչ պնակալ լարիւք
հնարիւք այլ միայն բանի .
Մանկանակաց երկարութե՛ ես ոչ
հնանամ . և ի զունդս պայծառու
թե չապականամ ։
Նոյն իմ աչաց տեսողութե բաղ
դատեցան . մերս հայելով ոչ վշտա
գնին կամ ձանձրանան .
Հոգեկամ հեշտանք ոչ տառապիմ այլ
կանգուն կամ . պատմանէ ոչ սասա
նիմ այլ զօրանամ ։
Բանն զի ի ծոցէ իմն առաս իբրու
ծնան . և բառ կանանց խնկ չքքեն

չեն աղբատանք ։
Նա եմ պատճառ երկիցսունից կեն-
գանութեան ։ ողորմածաց երկրպա-
գողաց եւ ծառայից ։
Նորին մանուն գարձեալ ընկալ եւ
գերեզմանն ։ եւ յարութեամբ մեզ քնու-
թեան որ բանաւորին ։
Փառաւորութեան ամենայնի եմ պա-
հարան ։ որ պատմաւորք եւ պան-
ծալիք են առ մարդկան ։
Մեծամեծաց ամենեցուն քաղեա
զակամն ։ ամենեց նուաղ ամենեց քա-
ղաւմ ա՛ութ ըն ատան ։
Ոչ ՚ի չեմենեն ալ ՚ի վերջուստ քած-
նեցան ։ այն որ գիտէ զօգուտ ըն
տալ ազգաց մարդկան ։
Ուժնամատ ես պայծառատես մի կալ
կենան ։ եղեալ ՚ի չանզեալ քաս ձեռքա
ամեն աշխարհեան ։
Փառաւորեն ընդունելի սիրոյ յոյժ
ըղձական ։ գիրկս որկանէ հարուսին
խորոյ խոնարհութեան ։

Սեղ առ գիշերըք այխառնակութեան բա-
րեզանեան · որ մեզա անձ և նու ազի
ծնըղեաստան ·

Զարթիր ընդ թիւ ժամանակաց որդւ-
ոց մարդկան · զոր և ըղձայր ըն առա
նախ երգէ գու թեան ·

Ընծայողում խնձն խոնաւ և հե-
թանկան · միասողելոց ամենամնաւ թէ
կրղաղական ·

Յորոց խառնեաց զօղ հանգոյծից
ծնընդական · բուսոց անեից և ըզ
գայնից որ ընչական ·

Իան զի ի յեւ կանեթեղ ըզ եօթն
են ի վառման · որ մեղողեալ տան ան
մեղաց խնամս մարդկան ·

Ունին յեն ըեանս ըզ թէ աւ ըզ
աղաղղաւթէ · և ըզ խորհուրդ եօ
թանց զաղայց ըն կատարման ·

Լուսաղբ յեռ պանծալի պարագայ
կան · յոր աշտարակք կենդանեա
կերպք երկնաւորն ·

Ազբ են եօթանց մեղողականց ըն կայս

րան ՝ի խնամոնելըն ազգէն կանտուխ ըզ
վազվազելան ։

Ամենից բարի ատեն դ-խնողք և խա
տանման ․ այլոց ըզ չար թէ ընելի խա
սին ըզ բան ։

Եւ զի ըննել և կատարի զոր խօսեցան ։
Է զի սրտող և ընդ ունայն բարբա
ռեցան ։

Եւ այս կրի պատճառ է յոյժ խոր
հրդական ․ զոր ատաոյուք փոքր
՝ի զանէ լող ունկան ։

Զի թէ պէտ են անկենդանք որքա
անդման ․ սակայն շարժմամբ անձանց
ունին իմ աղդական ։

Այլ ՝ի մերկեանց ըզ դայութեց զը
դուարըն ատան ․ այլ ՝ի բանէն որով
երկինք հաստատեցան ։

Եւ չէն զօրմանք ըսքանչելեացն ․
որ յայս փութան ․ թէ ՝ի շարժմանց
սոցա ըննենեախ գխոսական ։

Զի թէ անդամք այս խակապէս
ընտրոքեցան ․ և յարմարոց ըննեն

աղջամղջին գիտութ֊ն .

Ող կերպարան աղբերաղբի տալով նշան . ծանուցանէ բանաւորաց զլուսաճաճանչն .

Նաեւ ջրոյ բնութիւն կրկին ստացեալ կան . արտացոլել եւ ողողել բնաւորեցան .

Ող նոյն եւ հուր ներհակաբարբառ բէ մերձեան . լուսաւորել եւ հրդեհել խոր զօրութ֊ն .

Մի խօլ բարբի եւ օդատեսաց ներքրոյ ծեցան . մեռալ ընդ չար առաքեանիչ ունակացն .

Մէ թէ նիզեաւք յոր եւ կամին փոփոխին յայն . զի անդրագայք չունին բնութ֊ն փոփոխականն .

Լայ որ եւառեջծ երգ՝ ի նոսա զայս բնաւականն . եւ չէ նմայն լուծանելոյ բայց չէ հրամանն .

Լոյ թէ փառաւոց՝ կեղեղեցոյց հաւ֊ տացուն . զի նախադաս լինիլ մին բեան պատարագեցան .

Չէ անմատչելի զայս խնամեալ թէ կար
գեցան. զորդւոյն պայծառ ունել
զերարհուրդ իմացական.

Բայց որ միայն կրէին ուսմանէ ա
մբարական. և ըղ ըմութի մնայն
ունելն անմերկրական.

Պ զաւրացուցն նորէից զարդ մանեց ոչ
հնարանան. վասնորոյ լինել խառին յա
գուն ըս ակնալական.

Լ Թէ ըղ մեզ ծածկեցէք ըռւայց
մնացանեզեան. որ մեզ զայց հոյլ և
զըսպայմուն ըղ նախորութե.

Հոգւով հոգւոյն զայն ասնեէին հա
ւածական. և ըղ հոգւին հոգւոյն
մնորուր ող ըմաւորական.

Պն որովանդոյն այս ունելով անուաղա
կան. անսանելով զենեց զարդ մնուն
անվերկապանան.

Սրբէս նախնիքն այնք որ հասին
այագիտութե ՚ի հեշտութեց մար
մնոյ ՚ի բաց որոշեցան.

Վեր ՚ի կարաս մնանելով ասանձ

նական . այլ և յանապատս բնակէին
ճգնողական .

Նա ՚ի տուողէն ամենեցունց որոց
մութն . պարզատեսին բանալ զհոգւոյ
զդայարան .

Որոց շնորհէր զխնամատութիւն ըն
իւրական . խառնեալ ծածուկ ընդ
կրթութիւն նոցին և ջան .

Պարծեալ է այս պատճառ լինել
սխալական . ՚ի թոյլ տուողն բարի
կամաց արարչական .

Զի մի՛ զնսա կարծեն տուող այս
զխօսութիւն . և արարչէն իւրեանց
լինին մեղադրական .

Նա խնամոց մասամբ և այս է զինու
կան . թէ եր տու՛ա՛ տորքս խնամ
այս խոհական .

Քանզի յորժամ՝ ածանելոյ ըն
մարդն ազատ . կորոյս մեղքն զշնորհս
ըն՝ զծրի և ախորական .

Սորմելի որդւոց նորա թըշու՛ա
ռական . ՚ի յարարչէն նուաղ խնամ

այս շնորհեցան .

Ի սխալագուշակ լինել մարդկան . չար պատահման . զի աղօթիւք առ նա փրկին 'ի փորձութե .

Որպէս Նոյեա որ արմ՛եստիս այս հրեշտակացն . բառ այս բանի յայտնի լինին զայս խոստման .

Ժամ չէր ձեռն 'խորհրդութեց որ մար գոյ գան . փրկել ամէք քան այօ թիւքըն մարգարէան .

Ով երաշք որ 'ի յանուքն գարհուր ակամ . պաշտամամբք առ 'ի քարխս փոփոխեցան .

Ըս անէրկ և զայս ով խմատառն և խո հական . զի այս արմ՛եսա հուպ էր 'խառնն աքրահամեան .

Այս և մովէս և այլ ընդրեալք յայս վարեցան . զխորհուրդն անձն խնամ պարզու թէ .

Բայց ոչ մտայ առաջելոց խոս բազմական . այլ Դշմարիտ յստակ մարք և մարգարէան .

Որպէս գրէ աղօթս ՚ի թուղթն հաս
մայական · Թէ զարդարիցն արտասա
ծովք մարդկեք ծանեան ։

Մ_ալ Հեթանոսք ՚ի յայն մարգարեցանս
և յարարչէն զգործ քո մերժեալ
ժառանգեցան ։

Սաւան արարիկ լուսայ մասաց խաւա
րեցան · և յաղձաստան քո պատուա
նոց զօրով անկան ։

Թագեց աւել զխմարս հաւատով որք
խաւարեցան · և զոր ոխայ զարձայց
խնդց քո զոլասան ։

Այն և ակումբք ձեր պատուական ։ և
բազմադան · անմբ նուէրք և այլք
պայծառ բազմանան ։

Զայլ քո մարդկան են յոգնաւք և
անթուաական · բայց յարարչէն ՚ի
Թիւ անկեալ անուանեցան ։

Որք օրհնակեք են արդարոց ՚ի յարու
թեն · զի կենդանաւք այլք առաւ
ելք պայծառանան ։

Այս այլ խնաս ծանկեալ արքք

խորհրդականն . որ իմաստնոց է ըստ
էութեան հաւանականն .

Զի թէ եւ թէ իցէ թիւ ստեղծողաց մա
րդկայինն . է՛ զգիտակ այսմ աշխար
հի որ անցաւորն .

Նոցին անդամ շրջապատեալ այս
հազար ամ . անխ ի դուքն ընկղմե
ըռէ յեա կատարածն .

Իսկ բաղձանք յիսն անհեթեթութիւնն ան
շարժականն . ու թերութի անթիւ
դարուն որ յաւիտեան .

Որում ոչ առք եւ ոչ առիք են
թուականն . ոչ ժամանակք եւ ոչ մա
սունք ժամանակեանն .

Ոչ հաղորդաց շրջապատումին բնու
անդամ . եւ ոչ բնութեանց բնութեա
նի բնութ հաղորդեանն .

Զինքն այն անեղէն եւ անեխսի
ճանն . համապայծառ եւ անսատ կեր
պարանականն .

Ոչ կարգաց աշխարհի առ աթն արձ
ականն . եւ կամ ըստ ոփն սատեղծ

՚ի լոյս գիշերականն ։
Զի լուսաւորքն իւրեանց լուսոյն
ի ստուերականն յորժամ ծագէ լոյսն
անմատոյց Աստուածութեան ։
Այս փոփոխի այս աշխարհի կարգ-
ամենայն ։ ՚ի ծնութեան նորոգելով
որով գրեցան ։
Այս զարդարեալ որպէս կենդանի կաս
կարգբեան ։ կամ մարդացեալ յորժամ
՚ի Տէրոյ Հօր մերձենան ։
Զի փառաւորքն իմ աժթութն ար
քայական ։ որքան ծածկեալ է յոյշ
խարհէ այս նորութեան ։
Այս մինչ կայծ յայտնի ծածկեալ
լոյսն էական ։ բանն ՚ի բաց զիս
սպասաւոր անմնքն թիւկան ։
Դա այժմանէ մեծ Թագաւորն աշնե
զակին ։ յայտնի անեղն էից Հանուրց
որ եղական ։
Յարուցանէ որք են մեռեալ ք՚ իզե
րեղմանն ։ Նորոյ յաժթու ամենայն զա
ստղական ։

Տալով բարեացն անճառ բարիսն
արքայութե . չարեաց ըռ չար հուր
գեհեննին միշտ յաւիտեան .

Օծեալ և զիս նոր նորոգէ զար
մանազան . և զլուսաւ՛ որս խմ՛ պան
ծալի յայտ հրաշական .

Աշ՛ խարհացս չորեքադայից որպէս և
այժմ . զի անդ մի ուխ ոչ գոյ գիշեր
հատաղական .

Նորոց երկնից նորոյ երկրի որք նորա
նան . տարերց քառից որք ընդ նոքօք
պարփակեցան .

Օ ի անն ունին որք ընդ գլխոյն
ծառայեցան . ազատանոյ գլխոյն
ճիգեանց ազատութե .

Նորա այս բանի որ սաղմոսաց եր
գոյ գաւ՛ թեան . զցոյծս արարչին
խմ՛ խաւեցայ ես որ անգան .

Նորինք պատմեն զցոյծս արարչին
յայտ լուելեայն . և զարարածս հաստա
տութե անձայնական .

Ընդ որս և ես բաղատա՛ որս եմ՛ բա

բանական . որ ՚ի կղզեաց երկնից զգե-
ցի ստակաւ զայս բան .

Եւ այժմ յերկինս և նկատեմ զայս ամ.
և փառ. ըս տամ անեղ բնութեանն
արարչական .

Նշանագրաւոր [illegible] · Կենդանեաց [illegible]
տանց :

Միշտ երգ ամենայն բնութեան
բնաւորելոցն · ամենագիր
ամենահզօրութեան հնազանդեցան
Ու որոյն խորհուրդ ամենայն անուն
պարփակեցան · և որդւոյ ծննդեան
թեան ոչ հասեալ ցան ·
Ի Հօրէ բղխումն Հոգւոյդ ոչ քննեցան · և հոմանոյն որդւոյ աստուածն ոչ
պատմեցան ·
Ան է զի որդ եղբայրակ և մի դող ծանօթացան · բայց թէ զինչ էր բնութիւն
ոչ յայտնեցան ·
Նուրբ ամենայն պատահմունք գործոց որ
էին · ամենակարողք և մարմնականք
որ գոյացան ·
Բոլորից քանից տարերք որ տարրա
ցան · վերելք և հանգուցիչք որ մխա
ցան ·
Բանաւորացն հոգւոյ ամենահզօր որ

բոց հրացան · հրեշտակաց դասք լին
նորեալ հողխացան ·

Ժամանեցին մեզ ունող յեկեղեցեանս
լոյսք այլ յուսացան · եօթնեկին մոլորա
կաց որ կորզեցան ·

Շարժունակք անշարժ շարժունք
շարադրեցան · յոր մոլորք ոչ մոլո
րեալք մոլորեցան ·

Աստուածեալք անշարժ բնութիւ
բայց շարժեցան · շարժելոց ազդեն
շարժումն որ փոխեցան ·

Եւ վերինքն որք անմոլորք զարդ
կառուցան · կենդանիք երկնա
ւորք անուանեցան ·

Ընդ նոսին աստղակալք հաստատե
ցան · սերք եւ այլ եւսառըսհեալք
որոշեցան ·

Նոյնք 'ի յօդս յօդաւորեալք որդոց
րեցան · երկրաւորք եւ ծովայինք
բաժանեցան ·

Անկենդանիք անբանականք որք սերե
ցան · բուն մ ... հերդ բդ հրամանաւ

Ներ

ներգործեցան ։

Ադամեան սերմ մարդկային որք ըստեղծան ․ ի պատկեր անմահանկոյ- յօրինեցան ։

Լուսաւորեալ զարմանազան նկարեցան ․ երկնաւորն և երկրայինն ընդունեցան ։

Ի դրախտին անմահութեն ընակեցան ․ ի պտղոյն մահու կերան և մերկացան ։

Եւ որն ադամ՝ նոյն ադամայ որդիացաւ ․ ի կուսէն ած և մարդ նոր խառնեցաւ ։

Երրորդին անճառապէս յայտ միացաւ և բնութեն երկուքանչիւրն ոչ շփոթեցաւ ։

Բաժեալըն ՝ի խաչ լռութե չարաժամանեցաւ ․ և երկուցըն միութե ոչ քակեցաւ ։

Սա ած նոյն է և մարդ որ մեզ ցուցաւ ․ յերկրի՝ ի խէջ մարդկան մարդ շնչեցաւ ։

Իջ յաշխարհ և 'ի Հօրէ ոչ մեկնե
ցան. եւ առ Հայր և յաշխարհէ ոչ
հեռացան.

Սա 'ի խաչ վասն ադամայ բևեռե
ցան. Հաշակերաց ըղ մահ մարմնով
զոր ըղ գեցան.

Իւր անձնոյն էր և մարդ որ խաչե
ցան. զՆորին 'ի խեռանս եղեալ 'ի մահ
կամաւ առաւ.

Զ 'ի անմահ բնութեն խաբով ոչ
մահացան. այլ խոսք մարմնով մե
ռան մահկանացուաւ.

Ն խեռալ դուռն ըն դժոխոց խորտա
կեցան. յարեաւ էջ 'ի խոր առաքեան
և Թաղեցան.

Յարուցեալ յերրորդ աւուր ոչ
գրեցան. մեռեալն առաքելոցն
երևեցան.

Այն յերկինս որպէս և էջ նա վերա
ցան. ընդ աջմէ ծնողին խորոյ նա
բազմեցան.

Բայց դարձէ անձառ փառօք որպէս

ցուցան ։ Ի յերկուց ընդ հրեշտա-
կաց մինչ համբարձման ։

Առջէ փող մեզ յարութեն զոր խոս-
տացան ։ դատաստան յաւիտենից
որ ծանուցան ։

Ն մեծ փառք այժմ յաւիտենան որ ըն-
թացան ։ և անէծս յաւիտենին որ
կոչեցան ։

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ի ծնընդեան անդրան ին։
վշտու հառաչեալ թէ կորըսեալ ին։
Նաև ծնողանընդեալ ըն զամակ ին։
ամհամն եղիր նա ըզ բայր ին։
Բան զի երկրորդ յետ արարչ ին։
ծնելոյ ծընող պատճառ առ ին։
Մ ամն ապարդիկ ոչ մեղեց ին։
զանհարութ հի ամենայն ին։
Մ ամն անհնարար ըս հասակ ին։
և վասն ուսմանն անհրաժել ին։
Օ ի հրահանդից վարժարան ին։
զեմ առակաւ ըն ներկուռ բան ին։
Զ ամենական ըն քաղաք ին։
զանձն խնամոք ոչ կրթեց ին։
Ու ըր բարեան պղատոն ին։
և չափ ամաք հաւերոս ին։
Ու ըր առողջոյն արիստոտ էլ։
սոս ըն բանիւ գըրոցն է ին։
Ու ըր հողք ամէն հանեայր ին։
ժողովարան հարստացն ին։
Ն երհրմնու թի քերական ին։
բայլ քերթուածն ըն քերթող ին։

Ո՜ որ լոյս գիտել նախ պատճառ իւ:
Եւ աստ ապա ձեռն արկել իւ:
Նա զի յինէն այս է Տէր իւ:
տարաբերեալ յամենայն իւ:
Նա թէ զխարդ սխալանաց իւ:
Եւ կամ որպէս վճարեաց իւ:
Սակայն եղեալ եմ՝ ի խելս իւ:
զառատաձիր ընդ ո՞վ հոգ իւ:
Ո՛ տուեալ վերջին ընդ պարգեւ իւ:
Եւ ըզ փրկեալ ընդ ձեռս իւ:
Ո՛ ի շնորհեցէ ապաշխարութեան իւ:
ինձ նորանորս անարժան իւ:
Սկսանելով՝ ի յայս առաւ իւ:
՚ի նախաշարժն իմ ըստ առաջ իւ:
Նա թէ զբէն խնձառաս իւ:
Եւ կամ յայտ ամ ժամանակ իւ:
Նա մանաւանդ՝ ի կարգաւոր իւ:
զառ՝ ի նորայն գործեալ էր իւ:
Ո՛ ընծայեց պատմել յայժ գովել իւ:
զարիւն թէ ո՞վ ընդ պատճառ իւ:
Ո՛ ընծայեց ձեռն ըզ գործ բանն իւ:
Եւ զելոր անուն՝ ի յարչեաց իւ:

Զի որ բարւոյն էր ըղձալ ի:
առ. ՚ի լուսեղէնաց նախանձ չարժ ի:
Նա որ չարչին խորհուրդ տան ի:
յօրինակաց սուտ նշաւակ ի:
Զոր կարծեաւ առն և բան կար գի:
շարադրեցից ՚ի յայս տառ ի:
Նա վերծանող ըստ մաղթել ի:
զներ քան ըստ կար ըն չխնդրել ի:

Վերջաւորութիւն նախնի · ըստ հանգի ակնէալ ՚ինքնաւս ։

Աստանօր սկզբնաւոր եւաղ ·
բանիւս ըզ բանն սկզբն
եղեւաղ ·
Նմնոր ընդ Հօրն էր էաց եւաղ ·
անեղապէս գոյով ծնեալ եւաղ ·
Որ ժամանակ անդր մեր եւաղ ·
ոչ ՚ի ծագումն իւր բանձան եւաղ ·
Որ նախանձախնդիր գոյն աստղ եւաղ ·
ոչ պատուականցն զերադնեց եւաղ ·
Նալ մասնին որդի ծնեալ եւաղ ·
Օրհն և կենդանեն աղբերաց եւաղ ·
և ՚ի Հօրն Հոգին բղխ եւաղ ·
Սրբութեան անձնաւոր եւաղ ·
յանճուժէն մի Հաւաք եւաղ ·
Բաց երբեաց տարր որոյ եւաղ ·
բնութեան անճառ յոյժ մեաց եւաղ ·
Որ արարած զոյ անդրթուն եւաղ ·
և ոչ կրատեր զք ծառաց եւաղ.

Մէջ բարձրութեան որ մեծաց եղաւ։
ոչ եղ ելէջն աստիճան եղաւ։
Մէջ վերերաց որ արար եղաւ։
ոչ ՚ի փոքունց յառաջաց եղաւ։
Մէջ ՚ի խմբմանց անմերձաւոր եղաւ։
որ հաւատոյ հատուածն եղ եղաւ։
Նա ՚ի յորդւոյ հայր ծանուց եղաւ։
որդի միայն հայր գիտաց եղաւ։
Նա ՚ի հօրդւոյ նորին քնն եղաւ։
և նոյնք ըստ նա հեռագոյն եղաւ։
Բայց արարածոցս անձամբ ծածկեալ եղաւ։
և գիտութեան դրբունք փակ եղաւ։
Ի սրովբէից չէ խմաց եղաւ։
՚Քերովբէից անհասուն եղ եղաւ։
՚Ի հրեշտակաց անհասանց եղաւ։
՚Իշխանութեանց անհաս եղ եղաւ։
Ծածկեալ ընդ մեզ եղաւ։
որ ՚ի խորհուրդ ամենայն եղաւ։
Մինչ զմեծ չէք որ նոյնեց եղաւ։
և բաց բնութեան ըստ նա անես եղաւ։
Բայց միածին ընդ մեզ պատմ եղաւ։
այն որ ՚ի ծոց հօր բնակ եղաւ։

Որով երկինք ըն գոյաց աւաղ:
Եւ աշխարհի սիւն հաստատ աւաղ:
Օրմէ երկրորդ լոյս արար աւաղ:
Ի յառաջնոյն աղբերաց աւաղ:
Որք են հոգիք հարկաւոր աւաղ:
Եւ խրատու միշտ առաք աւաղ:
Որով երրորդ լուսն բառեցծ աւաղ:
բառից սարեր ըն բաշխաց աւաղ:
Զ որ խորհրդեամբ ըն պատմեցերեն աւաղ:
Եւ խոր խնդեան կերպարան աւաղ:
Մնծահաւկան դրախտին եղ աւաղ:
Եւ յաղեկնի զոր էր անկ աւաղ:
Ի չնամեական կամօք պատուէ աւաղ:
Եւ պատուէ խրան զառանցն առէ աւաղ:
Նաև արա սեռակն առաւօտ աւաղ:
որ յամբառնայ ըն խաւար աւաղ:
Ընդ պարգեւքն մեր մահաց աւաղ:
զոր յարարչէն էր ընկալ աւաղ:
Հաւ անմահական բան ընծայ աւաղ:
Ի նենգ օձին զկին ըն խաբ աւաղ:
Մահական փառաց պատւոյ աւաղ:
զրկանաց աչաց ըն խաւարաց աւաղ:

Օ՛ր զատմութեն ընձաշակ եալ ։
յանմահական կենացն անկ եալ ։
Նախ թզենեաւն այնու ախտածաւն ։
ապա զմաշկեակն եղեն զգեց եալ ։
Օտարփախակի վայրէն եւ եալ ։
Ե՛ի յերկիր մահու ած եալ ։
Օր անէծեալ եւ ուռանեաց եալ ։
որդի ըղ հայր փոխանորդ եալ ։
Նրկինք ծնողեաւ մարդկան ընծէր եալ ։
Եւ յանթանուր ըս ծաւալ եալ ։
Որոց 'ի դէպ էր զձ ջան եալ ։
զյանցանս ըս հօրն ապաշխար եալ ։
Նու թուրութե մեղաց հաս եալ ։
Ե՛ի յարքին գատման գարձ եալ ։
Րայցյ գանկակն ախտախ զեխ եալ ։
Ե՛ի մնացուխն զզգխ փոխ եալ ։
Մ՛ինչեւ եղեն ջուրբք հեղեղ եալ ։
Եւ ասհանաց երկնից բաց եալ ։
Օ՛ աշխարհ անձն խորտակ եալ ։
Եւ զամէնայնիւ ըս աստակ եալ ։
Բ՛ալ տապանին ապրեցաւ եալ ։
զորս 'ի մեկեան էր ամնակ եալ ։

Ազգ նոյ որդւ՛ոց խաւարէ փրկեց եալ ։
որք ոչ զղջացին ընդ մեռուց եալ ։
Որոց եղեալ եւ սպառած եալ ։
եւ մեղսասիրութեան աշխարհն ջնջ եալ ։
Ազգ ըստ ազգի զող բաժան եալ ։
յորդւ՛ոյն խաւրոց որ էր ծըն եալ ։
Իսահակ եղեր սեր եալ ։
եբրայեցիք են անուան եալ ։
Սուրբ փրկիչ ընդ մեր ծըն եալ ։
յաբրահամեան աւետեաց յայտն եալ ։
Ըստ ՚հրամանաց բանեան եղ եալ ։
եւ զանեծից մեան ընկալ եալ ։
Ոչ միայն ծըննդեամբ քրիստոսի եալ ։
այլ ՚իբրայն երկնից ծագ եալ ։
Իսկ այսուհետեւ զմեր փրկանս եալ ։
նախ ըստ զավեր եղեւ ծըն եալ ։
Ըստ ՚խոստման զաւակ յայտն եալ ։
այն որ թէպէտ ընկեց եղ եալ ։
Զնորին եւ մեզ անդրանկութ իւր յառաջ եալ ։
եւ թագաւորաց սա հայր եղ եալ ։
Որում մարգարէս աղաղակեալ եալ ։
եւ սատանայ զմեզ ըն թող եալ ։

Սալ Թորգոմայ ըզ Հայկ ծըն եկայ:
յորմէ և Հայկ մեք անուանս եկայ:
Զաշտարակին մինն սա եղ եկայ:
յեօթանասնեկցն որ զնա շինէն եկայ:
'Ի տորՀաւկան ըերդո՛ւակ ընել եկայ:
Հայք 'ի տորոյ մասին Հաւ եկայ:
Որդ յաշխարհ ըզ մեր եկ եկայ:
և ծընընդոց ըզ սա ըթ եկայ:
Սարամանեակ անդրանկաց եկայ:
որով արմէնք մեք կոչեց եկայ:
Քանզի յաղթող ազգայեղ եկայ:
և քաջութե անուն առ եկայ:
Նա 'Խանանէ կարգմաս ծըն եկայ:
այն որ զըեղոյն գալ զեկաց եկայ:
Օ որ և Հայկկնըն ծանուց եկայ:
արխաւար զգխի Հար եկայ:
Սէ ըզհալէծըն ըերարշ եկայ:
և շէշաւ կծիլցն ըզ Թաւխանց եկայ:
Սար գովեսակ արժանաց եկայ:
ՆաՀապետակ նախնին գործ եկայ:
Սամանակայ որդի եղ եկայ:
որ արմանյին էր անուանս եկայ:

Յարմանալեաց զօրով յայտնի եկաւ:
այսօր զերկրաւոր ընդ կուսից եկաւ:
'Ի զերկրաւորաց Հայրն եւ եկաւ:
Եւ 'ի Հարանց արամ ծընն եկաւ:
Նաւ այլ բարգոմ գոն Համար եկաւ:
որ 'խառն էն յարմայր եկաւ:
Զ որ անւերագոյն թուականի վարի եկաւ:
ծուլագուծից լուր ծանդրաց եկաւ:
Բայց այստարա անդէ ուշեր եկաւ:
որ զերրթողին սառա վերծան եկաւ:
Խան զի պառնէ թագաւոր եկաւ:
զանուն պարգը նախարաս եկաւ:
Նա բր օրդրանն 'խեղբ յանդ եկաւ:
ղյորուհու 'խէջ առգա կարգ եկաւ:
Զ առաջնորդն թէ գերեզմանեցեկաւ:
Եւ բր Հրաշակն գինկը վառ եկաւ:
Նա զալ բարդոմ ըր շարադրեկաւ:
յարչակուծեխ ըն Հատուց եկաւ:
Յերբաշնէ արդարարան եկաւ:
յորմէ քերառական եղև ծնն եկաւ:
Որ զանէրախ ըն Հասասատ եկաւ:
յորմէ արդայ թագաւոր եկաւ:

Սուրբ ՚խորհրդն զարմանալի սկս եալ.
պարթեւական տոհմ անուանեալ եալ.
Սուրբ աշխարհի Թագաւոր եալ.
աշխարհական ազգ ըն ցեղ եալ.
Սուրբ բազում ըն պարհա եալ.
պարհաւոմեկ անոց կոչեց եալ.
Մի ազգ յաղթող մարդկու եալ.
որպէս երեւանց կոչմանց սիր եալ.
Զ զարքայանցն ըն փախուցեալ
՚ի գալոց հիմն գանձու նոր եալ.
Սա սուրբ պայծառ քաջաց եալ.
եւ գերեզմանն յորդունց եղ եալ.
Զ արքունական Թագն բարձրացեալ
արքայական որդւոյ Թող եալ.
Որոց փախուցն գալով նոր եալ.
որն որ աշխարհի մեծ անուանեալ.
Ըզ պատերազմ աղանց վան եալ.
զընդդիմամարտս յաղթահար եալ.
Եւ եւ եղբայր ձիր պարգեւ եալ.
որ մեծ աշխարհին էր անուանեալ.
Զ Հայաստանեայս աշխարհ Հաստատեալ
եւ տանս Թագաւոր եալ.

Որոց զօրք քաջամբ եկ եաւ։
մահկերգ ձեռնանց յաղթող գա եաւ։
Օ տղեայական զաւհ յորին եաւ։
և նախարարք ըս հաստատ եաւ։
Ի տղայական սրճն եղ եաւ։
և քարշք կարգաւոր եաւ։
Այլ յետ առնաց ինչ փախստեան եաւ։
մեր արշակաց թագաւոր եաւ։
Նան որ զարմանս գովով գեր եաւ։
և յաղթութեն նշան թող եաւ։
Օ ի անարի արձան առ եաւ։
յերքր ծովուն մեծի կանգն եաւ։
Այլ զենեանական արեամբ մե եաւ։
ախզաւնըք թամի ինն անցու ցեաւ։
Օ որ և յունաց ըն զաւն առս եաւ,
՚իբր ույ երկրպագ եաւ։
Որք ադժմ ըզ մեզ գոն աղաղակեաւ։
զանձթագաւորք ըս պատուա եաւ,
Իայց մեր՝ի յայս ոչ պանծայ եաւ,
զի ըստ մարմնոյ գայ ներգործ եաւ,
Նալ այս քաջի փախստեան հաս եաւ,
արտաշխի մերոյ նաս եաւ։

Սու յերկրորդին գաւհ ջնջմանեալ
ըստ նախնականն յարկուցանել եալ։
Աստղօրս անձին ըստ ժողով եալ։
ընդ քարոզեալ ըն կարկառ եալ։
Սու յարեւմտա ըստ խաղաց եալ։
եւ զ կե զարգեաց աշխարհն կալ եալ։
Օ ընծանաւր ծով Ծնողածնդ եալ։
եւ ըստ ցամաք ըստ նորոգ եալ։
Քան զալէքսանդր ըստ մեծ հեղ եալ։
պղկիրառելոյ զանկարան եալ։
Որ նստանիւք զօրացն եղ եալ։
եւ զմիջօրէոյ մեծացուց եալ։
Սու այլ յարում աշխարհ եալ։
եւ զերկուսու ըն տապալ եալ։
Զխոյոց զօրաց զօրով խոց եալ։
յորմէ վախճանն մահու առ եալ։
Լայս տէրդոյն թագաւոր եալ։
այն որ միջին ըն կոչեց եալ։
Ռ զ յունական զօրս ըն հար եալ։
խաղաղեալն նա արշաւ եալ։
Ռ զ դարեհան ըն փախուց եալ։
եւ զմիհրդատ յետ ըն կալ եալ։

Հաստատեցի՛ց զօրացն յաղթ եղաւ.
Եւ ըզ կրասոս մահացուց եղաւ.
Պապղեառոսին զօրս առաք եղաւ.
Եւ զ Հիւրկանոս գերի ած եղաւ.
Օ Հաստեցիս պարսից դարձ եղաւ.
Եւ խռովլինա վախճանն եղաւ.
Յորմէ որդին ըզ թագն առ եղաւ.
որ արտաւազդ էր անուանն եղաւ.
Որ քաջութեն անուն չառ եղաւ.
այլ զորովայն ըն մեծար եղաւ.
Մինչ խախխճանն խենեշաց եղաւ.
Եւ նախարարնիք նախանձեացն եղ եղաւ.
Ըզ սա արշամ փոխանակ եղաւ.
որ եւ արշամ ըն կոչեց եղաւ.
Ըստաշխափ որդի եղ եղաւ.
Եւ աբգարու հայր անուանն եղաւ.
Որդ անմաց քանեաց կաց եղաւ.
խաղաղականն կեանս ըստաց եղաւ.
Նա բարերք վախճանն առ եղաւ.
ըզ կնի աբգար թագաւոր եղաւ.
Յայնմ վայրի խմ՝ նորոց եղաւ.
Եւ փրկութեն ինձ երև եղաւ.

Օ ի ո՞յ որդին ծըն եալ ։
և յանէծից ըն զիս գըն եալ ։
Սաւանիմ ահծ ըն մարդ եղ եալ ։
զի զմեղ յերկրէ յերկինս համ եալ ։
Ռ այց արդ. արտ. զեղ եաշին եալ ։
և անդ զաւթու իւր հաստատ եալ ։
Որդ հերմակէս խաղամ արար եալ ։
զերջէոր որդին իւր աստուծ եալ ։
Ես գերեկեակեան լաւ ըն յա եալ ։
և ըդեակեան նամանի դըր եալ ։
Դ փառըլադ այն քաղաքիւր գալ ։
և բժշկել զինքն ախտաց եալ ։
Լոյր և ահծ խոստովան եալ ։
և անդրանիկ հօր դաւան եալ ։
Որպէս զերթայն ոչ յանձնառ եալ ։
բայց անդրադարձ թղթին յղ եալ ։
Եղանի այնմիկ տաց եալ ։
որ հաւատայն զիս ոչ առ եալ ։
Դ անդի զվինեն դոլ տաց եալ ։
մարդարէից ըն վկայ եալ ։
Դ աւետարան զիս անարդ եալ ։
և յանատեսից երկրպագ եալ ։

Նոա հրճուն իմ եւ յոյժ ցնծացեալ։
Թագաւորաւն իմ պանծաց եալ։
Զ Յերամն զԹագաւորս յառաջնոց եալ։
զերանութիւն մարդկանս քեր եալ։
Նոյց նախարարքն անդրքն ըրձեալ։
Եւ ըզ նամակն առ նա տայր եալ։
Նա հաւատացեալ յոյս խոստացեալ։
զաշակերտին դայն առաց եալ։
Իսկ որ ըն մեր զեւրա ըն ըց եալ։
Եւ զ Հայրապետն կամն առար եալ։
Յերրացեղաց ըն շարշար եալ։
Եւ ՚ի խաչին վասն իմ մեռ եալ։
Ի գերեզմանն մահու թէ եալ։
Եւ ըզ դժոխս աւեր առ եալ։
Երեք օրեայ նա յարուց եալ։
Եւ ուսուցն էջ անդրքն եղ եալ։
Նա զաւետիս Հօրն առաք եալ։
առաքելոցն Հոգւոյ եալ։
Որք ըզ Թաթէ առ նա յղ եալ։
բառ որում միքն էր խոստաց եալ։
Որոյ ուսու Հայ քարոզքն եկ եալ։
զաւր դար յախաղց զաւ ոց բուծ եալ։

Սու՛ի հաւատս ըս հաստատ եղայ։
յառաջնորդոյն ըն դաւանն եղայ։
Վաղ թշուառոր ըն մերոս եղայ։
զամենեւին լուսաւոր եղայ։
Տարեներեանն անդամատ էլ եղայ։
և անառանոր գոյ կատար եղայ։
Րամ ապաստան նամակ գրոյ եղայ։
և առ ամեներ կայոր առաջ եղայ։
Ց խաչահանու-այն անվարատանել
և զ հաւատայն խոր ծանուց եղայ։
Ուր և ըզ նա խել հրաւէր եղայ։
խաչեցելոյն հաւատոց եղայ։
Փ բարեկեն թուղթ առաջ եղայ։
և առ ներսէս ըզ նոյն գրոյ եղայ։
Ք յորոտաչէս ըզ նոյն յղ եղայ։
որ էր պարտից թշուառոր եղայ։
Փ ատապանեի ոչ ընկալ եղայ։
որհատակեան ըն փութաց եղայ։
Օ որ աշխարհեմ ոչ երկար եղայ։
զի կանխագոյն էաք դարձ եղայ։
Սալ 'ի յաթու նորին նաա եղայ։
խոր անանան որդին էղ եղայ։

Որ բարի հօրն ոչ հետեւ եալ։
Եւ բարւոյն ժառանգ չեղ եալ։
Նա ըստ ամենայն դիպ ըն բաց եալ։
զհաւատացելոյս ըն չարչար եալ։
Սամ բարկութի ան հաս եալ։
Եւ չարաչար զնա աստակ եալ։
Յաւ ամենայնուն ի թագաւոր եալ։
քեռ աղգոյու որդի ծըն եալ։
Որ զառաքելոյս ըն խողխող եալ։
Եւ զօրհնողն զեւր սպան եալ։
Բաւ արժանի նա փախստան եալ։
լինի երանանց աղքայ նա եալ։
Որ 'ի Խինոչէ հերատու եալ։
յարշակունեաց զարմէ սեր եալ։
Սահակն չարի ունախեց եալ։
որ եւ զօրհնանս ըն պատուա եալ։
Պարծ ըս յաղթողս ըս կատար եալ։
Եւ ձեռնակերտս ըս յօրին եալ։
Նաւաշխարհ զօրով սպան եալ։
ուստի նորա թագաւոր եալ։
Սա նախնական եր յօրին եալ։
զարտասուաւորին չէն հաստատ եալ։

Նա զաւանաց ընդ զօր հար եալ ։
զողբագործին ձերբակալ եալ ։
Օ չքնաղաղեղ ընդ կոյս առ եալ ։
ընդ սաւթենից ընդ գիւղացն եալ ։
Եւ հարազատն իւր արձակ եալ ։
և անձկալու ու խոս հաստատ եալ ։
Նա այլ բազում ճանկառ մը եալ ։
և արշաւանց գիւղի հաս եալ ։
Նա բառ բարբառն փափաճանն առ եալ ։
արտասու աղջայ փոփոխանակ եալ ։
Եւ սա որ ու մի և նա ամպու կեց եալ ։
՚ի հրոյաւթիս ինք անդ մը եալ ։
Օ որ յառաջագոյն մանգայն եալ ։
և այպանող ըս բարբառ եալ ։
Բանից աւուն ընդ նա կալ եալ ։
յազգաս մաւանց ընթերն սար եալ ։
Նա շխթայիւք պարտու անդ եալ ։
մեզա համառաւազ գոյով կրծ եալ ։
Օ որ գարդնայ ամ անդ առ եալ ։
նամ աստուածաղ ընդ աղ հար եալ ։
Օ ի մի զխառամաս առէ խոյզ եալ ։
և աշխարհն փափաճանն ած եալ ։

Ռշ

Ըզ սա անդրանիկ փոխանորդ եալ ։
որ ի խոր եղջայր Հայրապետ եալ ։
Նա յաղթական գործ կառավար եալ ։
Համեմատութեամբ Թադէոսի եալ ։
Ով կենդանական կենաց ընդ Համեդ ։
իմանան Հիւսիս փախման առ եալ ։
Ոգւոց եղջայրն ըզ Թադէոս առ եալ ։
այն որ անդրանն ըզ մերդին առ եալ ։
Լուսաւորեց ուզ Հեռակ եալ ։
միշտ առաքելի չարչարանաց եալ ։
Սակայն անձանց յարուցեալ կայր եալ ։
[illegible] մեծ ընծայ եալ ։
Նա ընդ [illegible] վարդապետ [illegible] եալ ։
որ էր որդի խոր սիրեց եալ ։
Ըզ բարդողին ընդ [illegible] Հայր եալ ։
և [illegible] անձն փոխանման եալ ։
Ուսանի խաղաղ Թադէոսի եալ ։
և ըզ [illegible] Հօրն պարգևանք եալ ։
Ով ընդ բաղդեալ ընդ [illegible] եալ ։
զ Հիւսիսականն ընդ [illegible] եալ ։
Նա և պարգևեց յաղթող զա եալ ։
յամ [illegible] եալ ։

Աւ զարտասուքն անձկացուց եղաւ.
մինչ ՚ի Տէրն դիմէր ըստ փախուց եղաւ.
Օ՜ արտաւսուայ առաւն խնդիր եղաւ.
զոր սասանեանն էր բազմն եղաւ.
Որոց առնել ոչ կարաց եղաւ.
և նեղութեան ընդ հանդուրժ եղաւ.
Ով նախարարն խաւր տեղել եղաւ.
զպարտութեան ընդ հաւնոյս եղաւ.
Ցոլական ձեր խառաց եղաւ.
և վերհայն զաւհ առաց եղաւ.
Օ՜ երկրորդականն ընդ բարձ տուեալ.
նայն լոկ անուանք արքայից եղաւ.
Աթէ դատել որ մարթաց եղաւ.
և երս ՚ի ւոց այնմ առար եղաւ.
Իսկ անասնոր յաւուր կայց եղաւ.
պարթևաղենն անուն կոչ եղաւ.
Ով նենդական դաւն ընկեր եղաւ.
և լոր հրամանն ընդ յանձն տու եղաւ.
Ի հատուածի պատանաւս ել եղաւ.
և առ խարարել արքայ եկ եղաւ.
Որ ընդ յաւուր սիրել ել եղաւ.
՚ի ւր աղդայյն ողջոյնութ եղաւ.

Փառաջմեծաւ պատուականաւոր եալ։
յերկրպագականն զաւ Հնազանդ եալ։
Նայց սփրողի խնձն խր զարդ եալ։
՚ի Ճանաչողութեն ամի գիւղ եալ։
Սառաքելոյն չիրիմ՝ Հաս եալ։
Հոգւոյ առ Հանդիսաւորելոյն յաղթ եալ։
Սուրբ զդրկելոյն անդրանկածնայ եալ։
լուսաւորիչ Հայոց փայլ եալ։
Սր և չորրորդ նորին լծ եալ։
որպէս անդաստան զորով ծըն եալ։
Օ իղ Հանգստարանըն նշխարածե ալ։
՚ի յարգամանէ ջարին եղ եալ։
Սր ՚ի քարին զայն փոխարկ եալ։
՚ի խաւարէ մեղ լոյս ծագ եալ։
Օրհնախօսեալ ըն կատար եալ։
ջուրն ՚ի լեղ ջի զառ ըն ծըն եալ։
Նոր մինչ արքայն զու արձանաց եալ։
ընդ անակնկալ խորհրդ առ եալ։
Նա զոր անեծիւ ըր զալմար եալ։
ըղ վրէժ արեանն ըն պաՀանջ եալ։
Օ պայմանն ըն զող ուխտին յիշե ալ։
և զթագաւոր ըն խաղխող եալ։

Նոյն ինքն և խորհրդն անճառ մտօ եալ։
պատուանդանից երկնաւոր գերբն եալ։
Գործոյ որդւոյ մեծու մ ընդ եալ։
որ ի կենդանին երկն սուրբ եալ։
Նոյնպէս առ ընդ գրոց եալ։
զօր ըմբռնածոյ կրօնիւք փառօք եալ։
Սոյն ամենայն ինչ անեղ հայր եալ։
լոյս աշխարհի ամենայնից եալ։
Նոյն լուսաւորեաց զորդի ընդ քեն եալ։
և լեզուացն կամաւ մեկն եալ։
Սրբոյ հոգւոյ պատկերն առ եալ։
և յանուանս իւր հաւր եալ։
Իսկ անմահութեան անեղէն մնացելն եալ։
կենդանարարն փառօք լուսոյ եալ։
Ի նմին գործոց յորդի անմահ եալ։
և առ սրբութեան ընդ հաւր եալ։
Օ որ սրբութեամբ անեղ անն էր առ եալ։
և ի կայսերն զոր ընդ հօր եալ։
Սա խոնարհեալ որդի եղ եալ։
առ ի կարմրոյ քաջ երկն եալ։
Նոյն յաղթանդամ հօրաւ եալ։
ամէն կարող անպարտ գրոյ եալ։

Նոր

Մարդ նորա անդ ըղ ժառանգն եւայ։
Եւ զ հայրականն պտղոյ վճռմայ եւայ։
Անիրաւին պատուիրանաց եւայ։
յաւարութեն նշղե հաց եւայ։
Մինչ գեռ արդ աւարին զորաց եւայ։
Եւ նոր հերովկէ անդ անառական եւայ։
Քանզի զ ջրոյ ց երկրոյ ց կայ եւայ։
մեռեալ ձեռին զեզ ջիլրոս թագի եւայ։
Քանզ հաւկղ ազգին մեծ երկե եւայ։
որ ըղ վէճէ եւ եթ կայ եւայ։
Աշ քան զերաստան արխաց եւայ։
որ ըղ կծղակ եղին կորզ եւայ։
Աղ կրկիկին մեծի զարդ եւայ։
ձիրնեթ ազնիւ կառ ակառ եւայ։
Աւկ նեռհակին անդ հնաց եւայ։
Եւ արդ առայ յերկիր անկ եւայ։
Մարխարք անդ ռ ուա վաղ եւայ։
ըղ բանջնեթաց կառ ըն կալ եւայ։
Աշ ըղ բառ կյն երխելաց եւայ։
զննեթայս արդել յետ նաւ հանձեւայ։
Մալ խոշ ազայն պատարագն եւայ։
որ յիշրակն չորայց մեռ եւայ։

Մեղ

Նոյն ՚ի խնծծի մարմնին դարձ եալ:
որ երկրպագաց լոյն կայս եղ եալ:
Նոյն փոխարարանեալս չարաչար եալ:
երկիւղածին վերա՛որ եալ:
Լալ զօրականն ըն զէն առ եալ:
եւ ըզ ձեռն կարգեալ տառանն եալ:
Լու զանդակին զայն զեռ հաու եալ:
եւ ողջունդամ՝ լայն կայս անց եալ:
Մինչ քարշ արտս խառ ժամն եկն եալ:
յաշխարհ յունաց ըն քնակ եալ:
Ծ երկինն ամէն ըզ քառամբ ած եալ:
եւ ըզ քնակիչս ըն նուաճ եալ:
Դժոխք խնդաց հրամանն առ՛ եալ:
հաւանեցեալ զօրացն հաս եալ:
Նոյն յաղթականն խաչէիւ դաս ուց:
առ որ առաքաւն եղև եկ եալ:
Կացեալ զգամն ոչ ժամն եալ:
առ պարբերագրն օծաց եալ:
Լու զէ ըերթ դարբնեն զա եալ:
երկիւղածն որ կերակր եալ:
Դէս ամին ՚ի խէր նոյնն կալ եալ:
ամուսին անց խառ յարաւարդ եալ:

Ծո

Ցորում աղդատ ըն յեւաց եալ։
՚Ի բարձրաբերձն ըն բարձրաց եալ։
Նու գխաղելդ ըղ խոսն հու եալ։
ղեկեանն ըղ կնի ՚ի զօրոն ազկ եալ։
Նակ բազդաղոռ ըն պանծաց եալ։
մենամարանել յաղթայն յղ եալ։
Օ որ նաւընե եալ և զարհուր եալ։
բուզդատակ աղքայն ըեկ եալ։
Նու զոյս նէր հրաշատարակ եալ։
ամենեցուն յունկ ըն հրեղ եալ։
Ալյուերակերպ աւէ պձն եալ։
որ ներհակին գէմ մարտուց եալ։
Նխխանէան այն մարտուց եալ։
ու որ առղաւատ պանդրխաւոց եալ։
Նչհոգանաւ առքայինել եալ։
՚Ի յայնմ խրէ նմա աւոց եալ։
Նխ ցաղեախան մանկան զխող եալ։
յաղշակուններ զարճէ ակը եալ։
Օ զործ զայզ գխըեաւ վճարեալ։
որպէս հոգեկց ղեռափն հու եալ։
Օ երեկոյեան ըն զործ պատմեալ։
զոր առ նոսին հրաշագործ եալ։

Նու

Սուրբ ընդ նախնեացն արփեաց եալ։
զորս խուր յԱմբերեանն յառաւելանեալ։
Տայր Հրամանն նախնե Հաս եալ։
յորդորայականն զարդ պսակաւն եալ։
Տարրս զինու զուրբն արի եալ։
յորդորանականն ձիով Հեծ եալ։
Տանջանաց մեռանեալ առ Տնկապատ եալ։
մարմին խուժա աշխարհ եալ։
Այսկերպականըն զօրաց եալ։
բարբառոցաց պետաց յաղթ եալ։
Օր քանքարս ձերքեակալ եալ։
և մերումեցումն ընդ նաւ առ եալ։
Սու առաջին կայսերն ած եալ։
խոստացեալ մ՝ ընդ ժամանն եալ։
Տառայականն Թագաւոր պաՏն եալ։
Հասանելեց՝ ող զօր բս առն եալ։
Սորբ՝ խաւծ ըն Հաւք եկ եալ։
և ընդ պարսիկս ընդ Հալած եալ։
Տամն խիստ նորա աՀա եկ եալ։
ընծայաբերք բաղձեացն եղ եալ։
Տնանկանուն զինց մնառ եալ։
ընդ փառացանն ընդ առաքելութ եալ։

Ոյում վայրի սկզբնաւոր եալ։
որ փրկութեան մեզ առիթ է եալ։
Բան զի դրախտր յայս առխայեալ։
դէպ առկէծմին առ նոււէ իր եալ։
Ոչ որ և յանձին զայս ոչ առ եալ։
և հրամանաց ոչ հնազանդ եալ։
Սատի՝ ի հայոց փորձ մատուց եալ։
և անտնազանդ սկիզբն արար եալ։
Պայլ՝ ի բերան ըն յայն եղ եալ։
որով յու խաստման եալ։
Նաւեայ արձան յող ըն բարձ եալ։
այնու հանդերձ մերանէն արձ եալ։
Նախաստանաց Ջրով անդէ եալ։
ըստ վարդապետն փարով հաւ եալ։
Բեռ զարդարանօք ըն հեղաւս եալ։
և ըստ եղինիր ամենայն եալ։
Սորին կարծեաց ըն գել արի եալ։
նա և ըստ ծունկս ըն յօշաս եալ։
Յաւ եղեգամէ զեղցս ըն բերր եալ։
և սրտասատուն այգն անօթ բաժ եալ։
Բեռ բազ զայս օրայ անձին ծծ եալ։
փոխան Ջրոյ քացախ արբ եալ։

Ի տառապակաց վերայ պարզ եալ.
ողորմութեամբ արեւուն նորի եալ.
Պարծեալ գեղապար եւ պայծառ֊ցեալ.
եւ ընդ հաղագաւն տարր արի եալ.
Նա այսպէս ոչ շառաց եալ.
այլ եւ զամենն մեզ կախ եալ.
Նըրկառատեան կրկնակ առնել եալ.
աղա՚ խնդր վերստին արի եալ.
Զի ոչ սուտ պարտ գամ կեալ.
մահապարտ արդի եղ եալ.
Սադեմարին երգ աստ կառուց եալ.
որ մեր ընդ մնէր աստուց եալ.
Ի գութ մահու զեն ինքեանց եալ.
Ի խառն արի նախանձից եալ.
Նա զօրս ոչ նկարեալ նշան եալ.
Հինգ եւսառան ամ համեներ եալ.
Յամեական խոնարհից ապահ եալ.
զեխից քաղցից զօրութեան կոչ եալ.
Ի հրեշտակաց է պատուեալ եալ.
բարձրեալ ձեռամբ վերամբարձեալ.
Ս՚ինչև երևե ըստ ... եալ.
խառն առ մեզ ընդ փառաց եալ.

Յարեւմտից լոյս ըն ծագ եալ ։
եւ զարեւելս լուսաւոր եալ ։
Օրհնութեամբ ըն Հերոն եալ ։
փառաւորեալն Թիֆլիսու Հաս եալ ։
Զ Հախախակն գեղեցկաց եալ ։
որ ձէր էր Հարանց եալ ։
Զայն առ արկեալն՝ խղճուքն արկեալ ։
սիրոյ առաքինութե զայս առաջ եալ ։
Ել պատերազմն առէ քան եալ ։
զեշխանն առ ... մահու ընկէն եալ ։
Զ երկիր ըղձքն խոստմանց եալ ։
խմ կուսականն Աղանք Հերկ եալ ։
Պսակապատեանց եւ մեք ասաք եալ ։
քաղաքակցին փրկանք եղ եալ ։
Լոյս անձնանձնեց վազրեդ եղ եալ ։
զանն ըն լուսոյ ընդ քեզ առ եալ ։
Պ յանդրասանն քո սերմանն եալ ։
որ անապատ էր ծարաւ եալ ։
Զ որ շուշանաց վարդից բուս եալ ։
զարդ առաւօտն մեր առաջ եալ ։
Յարու ըմ Հօտ քո արած եալ ։
անուշահոտ ծաղկօք բուս եալ ։

Ի դատարոդ վարդի ընեալ եալ։
Եւ առ կենաց ըն Ջուր արն եալ։
Սորդ մինչ նոցա մախանձան առ եալ։
յետ յաղթութեն մարմին եղ եալ։
Ի բարկութեն անն Հայր եալ։
արդատ Ի խոզ յեղափոխ եալ։
Սա բարեբանն արքայի եալ։
անմատմար խաղաստ եալ։
Ողբերգականք վայրին երթ եալ։
ընդ համաշրջան օթարամ եալ։
Սա և յոգունց դիմադարձ եալ։
նախատաղարաց ըն յանայր եալ։
Նաղանդք զանձին ըս կոչեաց եալ։
Եւ առանձնականք ըջ պատառ եալ։
Սնափ զթած հայրն ոչ առ եալ։
մերոյ բարկութեն ըս մեղ խորամանեալ։
Սէ յամ խառան ոխ ըս պարհ եալ։
Եւ ոչ խաղաւ նա բարկաց եալ։
Սամ արքային ընդ երև եալ։
խաղաղութիւն կորս անմահան եալ։
Սակ աղեկից այնմ առաց եալ։
զան ոտ Իխոր վերացն արկ եալ։

Որոց անեղեան ընդ պարհաւր եկաւ։
և զնախահայրն ատա յղ եկաւ։
Ինքն էր որդոյն անճառապր եկաւ։
՚ի յօգնու թի նոցա հաւ եկաւ։
Նա մինչ զարդուսարդոյն եղ եկաւ։
զան ընդ առաւ դէն արգախ եկաւ։
Թ․ ագաւոր ընդ խորանն եկաւ։
և նախահայրն անզգայ եկաւ։
Սրբոյն զաղէս ընդ զոյն ամես եկաւ։
և արատաւորաց փրկանի հաւ եկաւ։
Նա ՚ի յերկինն ըռ նույեց եկաւ։
զալ ՚ի յմեսաս նույն խնդիր եկաւ։
Նա ՚ի հրեշտակն աթոռ այ եկաւ։
զմարմնի որդոյն անդ անտերոն եկաւ։
Օ րան ընդ կենաց փառաւորեալ եկաւ։
զկաթ ընդ աղադոյն ոգեւոր [illegible]։
Նոր և անեղի անճար եկաւ։
եամա յերկնից լուսոյ ծագ եկաւ։
Օ արարաչեց ընդ ծանուց եկաւ։
և ներքինն խնամաց եկաւ։
Նալ և զաղաքայն անհամնաց եկաւ։
՚ի մարդկային բնու թի գոհս եկաւ։

Որ գանձիէլ հրաշագործ եալ։
որ յառաջ ծնուց զքէն աշխր եալ։
Խորհուրդ կենաց՝ խիխը արկ եալ։
յոծծայնոց ըն մեծար եալ։
Օ ի հաւատալոց հաւտիցն ած եալ։
զայն որ հաւնին փրկանք եղ եալ։
Բալ նորաձև հոկունքն առ եալ։
զխոր նորահեկրա հաւնե զմնարեալ։
Ի յեփրատայն յակի ըն հաւ եալ։
և զանտրինի գետ դարձոյ եալ։
Այրիահաւ շղձան առ եալ։
լոյնատարած գաշածնուել եալ։
Բղ նորադղին հաւն անդրամ եալ։
զօծման հոգւոյնխող ըն հեղ եալ։
Օ երկնից բռոյ սփռն երև եալ։
արեգակին գերադոյնց եալ։
Որ յորդանան եփրատ եղ եալ։
Ձայն հայրական առա մեյ եալ։
Օ որդեգրութիւն մերակոչ եալ։
զորդիս մարդկան յերկեմ դարձեալ։
Օ ամենեսեան բռատարդ եալ։
կենաց հացիւ ըն կերակր եալ։

Օ ձև

Ո՜ մեհեանս գիւղ ըն կործանեալ :
խորանս լուսոյ անեթիւ կանգնեալ :
Սեղան գառին ըն յորին եալ :
Իրաւութեան պատարագ եալ :
Ի՜ղ կատարեալ եայ դարձ ըն լուս եալ :
որ էր Հաւեայ թագաւոր եալ :
Ձայն ճանապարհ զօրօք եւ եալ :
եօթանասուն Հազար ընտր եալ :
Նուաքերգն յաթու Հաս եալ :
ու աղերսագն երկրպագ եալ :
Դ յորդայէն պատուական եալ :
Հայրապետաց էն սիրոյ պատուա եալ :
Օ՜ գերեգոգեայ մեջ եւ եալ :
խոստովանօղ մեր ըներ եալ :
Ն ըղ առդամ փառաւոր եալ :
որպէս Հրաշիւք փոխակերպ եալ :
Բ անդան խորատեաք խոստ եալ :
և 'ի Հաւատ ըս Հաստատ եալ :
Դ յուխտ գաղանաց մարտ եալ :
թագաւորացն երեկուց եղ եալ :
Օ՜ սախապատ կառս ամէայն եալ :
արքունական ձերիւք ըթ եալ :

Խամծ ըն հայք անդաստան եղ եալ ։
ուրախանայիր պատիւ բերելը եալ ։
Պնեկլիս ժողով դարձ եալ ։
գրկիդորիս ըն կոչեց եալ ։
Որում երկթալ ոչ անսաց եալ ։
մի՛ առաւել գողով պատու՛ եալ ։
Ո՛ աախատակեա փոխան յդ եալ ։
որ խուր որդի համանման եալ ։
Ո՛ ըան հաւատոյ անդուստ առնել
տանն ըա հայոց պարգեւ ըերբը եալ ։
Որոյ հիմնն մեք հաստատ եալ ։
անշարժաղեա պատմագր եալ ։
Լուսոյն չորեք հաւան եալ ։
որ զմի ըստութեան յերկիս հատ եալ ։
Լուսաւորիչ չորեք ճառագայթ եալ ։
որ մարդածին զերծն տասց եալ ։
Մէ կամբղեա անդի դրա եալ ։
որ ոչ տասց մարմին առ եալ ։
Լուլ մեք ՚ի հայք հաւատաց եալ ։
և միածնին երկրպագ եալ ։
Լու ըղ հոգին խաստովան եալ ։
յետութէ հոգին ըղխ եալ ։

Երկնից անձանց մին խոնարհ եալ ։
և զադամեան մարմին առ եալ ։
Ընդ խուր թիւրեան մարդուց եալ ։
և ՚ի խաւսաէն որդոց ծնեալ ։
Նոյն մարմնով կամաւ խաչ եալ ։
և վասն մեր կամաւ մեռ եալ ։
Յերեք օրեայ նա յարուց եալ ։
և ուստի էջ ըն վերաց եալ ։
Գալ միւսանգամ է խոստաց եալ ։
և անվախճանն թագաւոր եալ ։
Բարեգործաց բարիս տու եալ ։
չարեաց տանջանաւք հատուց եալ ։
Տէրդ այսպիսի սիրոյդ խորհրդի եալ ։
զրկեալքս զհաւն քո թող եալ ։
[illegible] առ խաչակից փոխան եղ եալ ։
Թեղն ՚ի մահուանէ յայր ընծայ եալ ։
Սրբոյ արդասու յոյժ բաղձաց եալ ։
լուսաւորչին իւր հետև եալ ։
Եզ ծիրանիս ըն մերկաց եալ ։
և զերկրաւոր թագն ընկեց եալ ։
Յոփոխ աշխարհին անկարգ եղ եալ ։
լուսոյն մերոյ լոյս առնից եալ ։

Ի հովուական գաւառացն Թող եալ։
Թափառական այր կարծեց եալ։
Ո՛վ ի որ փրկչին աստուածոր եալ։
Նորա զծառայն գիտացեա եալ։
Որպէս զմոլեխնդին անօրէնթ եղ եալ։
Զի մի՛ պաշտօն ըղ նա առ եալ։
Մխիթարակէս առող ինձ կաց եալ։
Լուսաւորաց Հօր ընդ Հետս եալ։
Ի յանձնարարաց առնէլ աղան եալ։
Ի Թիլիսաւանն խորում Թաղ եալ։
Սրբանինի փոխանակ եալ։
Ի Հայրենիքն աԹոռ նոսա եալ։
Ի նոյն շաւիղ ուղղելոյ եալ։
Խորում Հօտին առաջնորդ եալ։
Սալ մերասէր ազգին եղ եալ։
զշարժման ասեմ որ գործեց եալ։
Սգենի որոց Թագաւոր եալ։
Խոսրով որդի Խոր անուան եալ։
Տէր ըն բարձրաց ոչ նշանն եալ։
ամենայնիւ գործով յետն եալ։
ՄոլոԹեցն ոչ Հետև եալ։
և Համակաւ յայժ յոյաց եալ։

Մատ եւ յեռանդն այնպէս կայց եռալ ։
եւ յեռս սակաւ ինչ վրձնաց եռալ ։
Ընտան քարի ոչ բոսաց եռալ ։
այլ նախասանինք նախանձայն եղ եռալ ։
Նայց մինչ արդասար ընդ զօրաց եռալ ։
նուաճեալ յոյն ազգատանի եռալ ։
Որպէս աղուամնքն արեւել եռանս ։
ուր զգիզայինն առասպելոյք եռալ ։
Լուսայ բանիւն ոչ հանդուրժ եռալ ։
հար քարքարոսք ընդ խաւար եռալ ։
Ըալ շիներգին զջահ ընդ վառեալ եռալ ։
Ի շառաչաւանն ձի եռեխտարք եռալ ։
Ըմենայնիս հարց նորանն եռալ ։
եւ կուսութիւ ասաւել եռալ ։
Պնվրթանայ որդի ծրին եռալ ։
հանքաւ ատիսայ քաւ շարժ առեռալ ։
Օեռ խաղաղէլ սիրան եղ եռալ ։
յաղթող ընդ հօր խորոց նորատ եռալ ։
Ըրոսթեց ոչ հեռանն եռալ ։
այլ վասնութիւ ընդ հանքաւ եռալ ։
Նայց վրդանայ զերխէր լէ եռալ ։
եւ յերկնայինս վերասխսի եռալ ։

Ի վերակացուն աթոռ եղ եալ։
զյուսալից որդւոցն իւր կոչեց եալ։
Որ բարւոք վարուք կեց եալ։
յանդիմանէին չարեաց դըռ եալ։
Ի անիրաւաց զանձին մեռ եալ։
ընդ պատուհասին զոր խորտակ եալ։
Ով ծերունւոյն զանիծեալ ի։
հեղձամանիս մահու վախճանն առեալ
Իսկն ի յաշաց ըն խոստումը եալ։
առ ուղղապար վերին մեռ եալ։
Յետ այսր ապշակաթ աղաւաղ եալ։
ի ապիրատաց որդի ծըն եալ։
Որ ի խորդին առ ..ս եղ եալ։
նենգամիտ հայոց հովիւ նստ եալ։
Լ ուսաւորչին շառ խի ծառ եալ։
առ իմանակ չարչարել սեր եալ։
Սրբոյըն որ հոգւով մաքր եալ։
և ձեռնադրով խնամոց եալ։
Լուսաբերաց հաւատոյ եալ։
մարգարէից շնորհօք լց եալ։
Ամենայնի հոգւոյն օծ եալ։
իւր աղաւնի հոգխայոց եալ։

Որ

Որ ըստ չարեացն արժանի եղ եալ։
և բարւոքն կարգ ըստ ազնիկ եալ։
Զգածութի ընդ հաստատ եալ։
զգործնութի ընդ հալած եալ։
Ընդդէմ չարեաց սուսերաւոր եալ։
և սու բարիս ընդ Տեղաց եալ։
Որպէս արշակին ամենապայծառ եալ։
սատակող բանիւ ընդ կշտամբ եալ։
Յարեան զննելոյս անպարտ եղ եալ։
յարշալուսնայ քաղաք շին եալ։
Զզորս ընձականեցս առաքելոց եալ։
և աղօթիւք ընդ սատապաղ եալ։
Մինչ 'ի նիղ զինն յայն աւուր եալ։
ամենարար հրաշապարծ եալ։
Զուժն 'ի յալեաց վերբերեր եալ։
Ջուր 'ի նիղ զինն աղբերաց եալ։
'Ի յորդայեն վերադարձ եալ։
որ Թէոդոս մեծ կոչեց եալ։
'Ի նոր մարմին որ զուամար եալ։
յերկից յծնեց մինն սա եղ եալ։
Բայց 'ի շառաչեց արշակ կող եալ։
և խոռովէ զինքն բարձան եալ։

Եւ փոխանակ Թագաւոր եաւ՝
որդին նորա պաղ անուան եաւ:
Որ ընդ շարաւ հրամ արար եաւ:
ընդ հօրն արեանն ընդ որ հեղ եաւ:
Որոյ յաշխարհ ըս մեր եկ եաւ:
անթիւ զօրօք ընդ բանակ եաւ:
Յորժամ հանդէպ միմեանց կաց եաւ:
Թագաւորացն բաղում եղ եաւ:
Սէն՝ նիզակաւ ընկենն եղ եաւ՝
որպէս մախէջս ընդ պաղաւ եաւ:
Որ քան ըղ ձեռս ընդ տարած եաւ:
հայոց զօրաց ընդ զօրաց եաւ:
Եւ մինչ՝ խնայր կայր խոնարհ եաւ:
պարսկականացն ընդ գնաց եաւ:
Նայց պաղ զաղէր վարուք կաց եաւ:
Եւ՝ ի սորոյն յանդգնման եաւ:
Որում մահու գեղ արբուց եաւ:
Եւ՝ ընկենաց տանի հան եաւ:
Լաւ նա հոգւոյն ահաւոր յաւ եաւ:
մինչ՝ ի վախճանն հասանել եղ եաւ:
Օ տապաստեալն էր հանդերձ եաւ,
մերձակայից ընդ ծանուց եաւ,

Օրհնութեանց զարդն սէր եալ։
Թագ ըն փառաց ասէ քաղձ եալ։
Սու ՚ի յաղթելութեանցը եալ։
Հովիւ բայց մի այլ ոչ նոր եալ։
Չայլ ՚ի Հնեաց ըն ատապաւ եալ։
ազգաց բաղկաց կոխումն եղ եալ։
Սա կեղեգիք ըն խաւար եալ։
մանկութեանց նորա յաղդ ըս գեղեց եալ։
Ո՜ տառապական ազգն ծըն եալ։
Հայոց աղաւաղ ըն ծառայ եալ։
Սու քանանու զարմ անիծ եալ։
օրհնեալ զարմին Հայոց տէր եալ։
Իսկ ՚ի նեռանն պղծոյն մերձ եալ։
արփիականն զօրացն եղ եալ։
Ի անձկելեն առհմին յաղթ եալ։
գերու աղեամ քաղաքն առ եալ։
Սամ ըս բաղում ըս մաքուր եղ եալ։
Հանդէպ միմեանց պատերազմ եալ։
Չ ամենեցուն ըն նուաղ եալ։
՚ի նեռազացն յաղթահար եալ։
Օ ես այնորիկ յոյժ զորաց եալ։
և զանհաւատս ըն հալած եալ։

Եկեղեցիք լուսաւոր եալ։
աշխարհ ամէն խաղաղաց եալ։
Միջև լուսան երկրի եկ եալ։
դատաստանօքն որ մերձեց եալ։
Լուսաւորեաց յերկիրն բարձ եալ։
և արդարոց Թագաւոր եալ։
Մինչ դաշտախիս հոգւով խաւսեալ։
հրաժարականն յերգ յորին եալ։
Լմննեցուն ողջոյն առ եալ։
՛ի սրբութեց ըն հրաժար եալ։
Ո՛ հոգին մաքուր ուր աւանդ եալ։
՛ի հրեշտակաց վեր ընկալ եալ։
Ո՛ որ յամբաստանեալ ընծանուց եալ։
որք ՛ի կերպնս մարմնոց եալ։
Խնկոք ըղ մարմնին ողորմելք առ եալ։
՛ի Թիկունս ըղ նա սար եալ։
Եերգ հոգևոր պարաւոր եալ։
ընդ նախահարց ըն հանգուց եալ։
Մահայն պարապ պարատւոր եալ։
վասն այս չարչարանց որ գործեց եալ։
Թն հոգւոյն ըղ նա ադամն եալ։
ըղ վերջ արեանն սրբոյն խնդր եալ։

Նա

Սրատա՛մադդայ փոխանակ եալ։
յարշակունին զարմէ ցեղ եալ։
Ներշնչութե՛ գովական եալ։
մինչ որդատայ հանանենան եալ։
Ո՜ ի մինչ մանուկ յերկարդայ եալ։
ախածս ոչուն ըռ կատար եալ։
Սալ եւ ըռ հինգ այր քաջաց եալ։
Ի յիմերաց վերայ ապան եալ։
Նա յայլ բարուն արիաց եալ։
ապա արքայ հայոց նոա եալ։
Որ ընդ եփրատ անդրադարձեալ եալ։
եւ զան՛ ապակէր ըն աստակ եալ։
Նորոգ այլ եւս աստ երկե եալ։
ընդ սիրամենդուս գետս ըն վիզ եալ։
Նա զըրեմեա՛ն գերադարձեց եալ։
երկու եւրաման կանգուն քոյլ եալ։
Նայց մանկակարար անմաց եալ։
Թեդարակ բարահակ եալ։
Սաակ նորա պայտ ըռկրուն եալ։
եւ Խնահու պառակեծս արկ եալ։
Որոամ երկուց Թադաւոր եալ։
որք Նուպայոց որդիս ծըն եալ։

Մ՝ի ամն աղջակ վերակոյց եալ։
և վաղաղաջակ միանան ամենան եալ։
Սորա Թագին ոչ պերճանաց եալ։
և ոչ զօրոց զօրաւորաց եալ։
Մ՝ենըն յանձաց Հարկատու եալ։
միայն պարտից Հպատակ եալ։
Ցայրս վայրի երկն յայնն եալ։
այն որ մեռոյց ըն կողեց եալ։
Որ անուանեան ուսանելի վարժ եալ։
զորդ նախկնեան զերրաց եալ։
Դ՝ զդոդակնան վարս ընկալ եալ։
և յանձնարար ըստ Հեռան եալ։
Օր ըստ որ ըզձեռ յանձնան եալ։
ընդ մէջ չարչարակից եալ։
Ի՝ աբեաց պատմեա Հայոց եղ եալ։
զխնամն թէ զամէն ըն խնդր եալ։
Օ՝ որ աղօթից մաստնքն զա եալ։
Հող այն մատունքն ապաւ որ եալ։
Ի՝ առ մեղքն արժանաց եալ։
զոմ այնքն աստ ընկալ եալ։
Լ՝ ...ք ատամունքն վերջինք յանձնել եալ։
արեւագալան եղբարք չարի եալ։

Ի՝ սամ

Այսօր շնորհի տօնեալ տօն եկայք։
որ ընտրեցաւ օծանելով եկայք։
Որ ներքինական որդի ծնի եկայք։
համաձայնական նախնեացն եղ եկայք։
Այսօր եկեղեցին նորոգ ընտրող եկայք։
եկեղեցւոյ ամուլ ըստ ըստ եկայք։
Զ քանզի ակօս ըն պատուառ եկայք։
զխնամատութեն ըն սերման եկայք։
Սահմանեալ ուշիւր ըս ժողով եկայք։
նոր դպրութեն այժմու փառք եկայք։
Որբ թագաւորեցս հոգւոյն եղեն։
քաղ պսակնեաց հրճուեն զարդ եկայք։
Յամենայն աշխարհս քաղաքն երթ եկայք։
զխնամատրեն ծաղկեր առ եկայք։
Որդւոց մեզ թագաւոր քարոզ եկայք։
յեկեղեցի Հայոց բեր եկայք։
Այսօր է միաբանութեան եղ եկայք։
և մանկունք այժմ հետև եկայք։
Այսօր քան շնորհաց մերձեն ըն եկայք։
միայն զի յուսոյ դերդմանց եկայք։
Բայց մաքրեայց շրջանակայ եկայք։
զամենայն սահման ըստ եկայք։

Մշտայ արտասուաց գիր բանեցձէք:
Հոգւոյն շնորհօք առատաց աւաղ:
Ծնկերեցէ՛ք կարդ յորին աւաղ:
և պէտնշեցերօք մխիթարն առ աւաղ:
Լոյս ՚ի յերկնից վերամբ առ աւաղ:
՚ի ձեռ խաչի մարմնոյն խաչ աւաղ:
Ըստ ՚ի նոցուն սէ ուր ընդ աւաղ:
խորհրդով անուն արքայ նաս աւաղ:
Ո՛ որ և պարտից ընդ նաև կայ աւաղ:
դեռևամ շարադրեն փոխան եղ աւաղ:
Նու յեա սոցա հայոց սեղ աւաղ:
պարտաց շարադրե՛ն ընդ կոչեց աւաղ:
Մայա վերջին ընդ վերջաց աւաղ:
որ արտաքին էր անուանն աւաղ:
Ամ նախարարքն ոչ հանդուրժեն էր
՚ի յաղանդի գործոյն եղ աւաղ:
Թագաւորքն պարտից մեան աւաղ:
փոխան նորա պարտից առ աւաղ:
Նու ընդ սահմանս ո՞ր ընդ մեզ աւաղ:
որ այսմ խոր ոչ հարող աւաղ:
Որում փոխան արքանի նոր աւաղ:
և փոքրիկ զնա յաջորդ աւաղ:

Մայ նախարարք ըն զ զՕաց եաւ։
առ Հոլովավերա ըն քաղաքեկ եաւ։
Մազերասակաւն ձայնիւ մարթ եաւ։
ընկալ աւետաւչ նոցին զարձ եաւ։
Ամկայն որդւոյն ոչ յանձն առ եաւ։
այլ զ Հրաշալին աւետեաց պատմ եաւ։
Որք արարնս թէ մեծաւ էր եաւ։
զեկոյսն առ անձանց են ընդանց լայնեալ։
Իսկ նա յաւուր որում ծըն եաւ։
Նոցին աւուր մահուանըն եւ ծ եաւ։
Մաշհատակոյր յաշխարհ մա եաւ։
անմահ յիշատակ թագաւոր եաւ։
Տեսակ արդին ատա կատար եաւ։
Թագ և Հովիւ Հայոց բարձ եաւ։
Օ որ նախարարաց են եղաւ ծայլ եաւ։
Եզ ու նոցն ամեն կատարեալ ծածկ եաւ։
Ամկայն ամպաւ ամեն անց եաւ։
Թոււ ըն արդին յառաջ եաւ։
Մեն որ վարդանայ վերաձայն եաւ։
ամծայրն Հող ով էր եաւ։
Մամիկոնեան զարմէ ոսկր եաւ։
Եւ պարապաւեա Հայոց եղ եաւ։

Զ եկեղեցւոյ սիոն հաստատեալ :
վասն ըն նորա նահատակ եալ :
Սմա բարութեամբ նեղանձկեաց եալ :
որք նախարարք հանդիսաց եալ :
Որք վարդապետացն աւրէնսք զգեցեալ :
զպարկեշտութին ըն խաչաց եալ :
Զ որ թէ կամի որ հաւատա եալ :
զեղինինն սաա մերձ ան եալ :
Որ ցաւգանէ զայս գործեց եալ :
'ի յազգերանն անդրս եղ եալ :
Ի զ զղուխն աախուքն 'իլայ բարձեալ
զմեծ ըն փառաւք ազատաբերծ եալ :
Զ հաւ ընդ հոգւոց որդւոց եալ :
զդաւանաւն զաւրացն յաղթական եալ :
Զ երկնաւորացն ընկերակից եալ :
'իմաց զգիտաց տալոյ զ եր եալ :
Ի զ կասաւն յայ մեզ ողորմ եալ :
ծերք յաղթութեանց պսակաւն եալ :
Ի զ բարեխաւսութեան 'իւր սիրանան եալ :
զայլին նորա աղեք լոյց եալ :
Որ ղեռ զեղեալ առեալ ծաղկ եալ :
խնամատութեամբ պայծառաց եալ :

Հեղ ըն առհակ պատարագ եկայ․
ոչխարաց փոխանս զխեղըն զեն եկայ։
Ա՛ն ըն յովնեփ հոգեւով մաքր եկայ․
եւ զդ։ նոցին աշակերտս եկայ․
Առ զերկնոցին լոյս ըն անես եկայ․
եւ պատկերացն արժանաց եկայ։
Ամենափանոնի Հանմանմանն եկայ․
զօղելս եւ հայր ըն ինայ եկայ։
Օ՛ յայս աւտութե ըս գոշակ եկայ․
Հօրց ըն մերոց նախարաց եկայ։
Ը՛ զբարկութեն անաշ սխս եկայ․
եւ մինչ առ մեզ ոչ կատար եկայ։
Քանուհի պարգեւ յայնետավ աւքրեկայ․
առն քս Հայոց Թագաւոր եկայ։
Աակու՛ իրխանք ինչ անկաց եկայ․
յանուր անդխս ըն բանաց եկայ։
Ա՛ կերպեցեր հրաշք եղ . եկայ․
մանկունք նորա որբոլք զրու՛ եկայ։
Պայծառ զարդուց ըն խորհնացեր եկայ․
կասու՛ ըն Թոսխ նշանակ եկայ։
Աակ յետ անոց այն ինչ անոց եկայ․
ժամանակաց ըն եղկաց եկայ։

Փառք քեզ շարժին աղօտաց եկայ :
Հայոց ազգի եւ շունչ առ եկայ :
Նա ազգատանեաց թագաւոր եկայ :
եւ մանկանաւոր Հայոց ակր եկայ :
Նա կերպեցիք լուսաւոր եկայ :
Նախապարաց գաւ Հնորդ եկայ :
Պարծեալ մեղաց մեր զարթուցել
զ Հարսանեայն աղօ ընդ շարժ եկայ :
Որոց մանհետ ընդ մերոր եկայ :
կոյր եւ կաղ բաց առաքելորդ եկայ :
Նախ լրալարուկ ամթոռն առ եկայ :
աղեւելեկ ակրաալեա եկայ :
Տէրս խեղճ Հնոբնայն վառ եկայ :
եւ զ ընթանալ բր Մարակ եկայ :
Նա խոխթառն թոռ ամբանոն եղել :
ամե շուրք քառն զերկիր մանդր եկայ :
Նու յետ ազգա այլ աղօ եւ եկայ :
յանապատէ քեզ Հեռաց եկայ :
Սրոխից նորին Հաւատոց եկայ :
մեղաթելոյն ըզ Հեռ եղ եկայ :
Փ ամնային ազգին թուլք անատուանել :
Ի քաւոն եւ շարս գեղ որոյ եկայ :

Որոյ եւ չարին էր ոչ չարի եղայ:
ընտանեաց թշնամեացն էր ոչ յաղթ եղայ:
Լրբնաւորութեամբ գազանաց եղայ:
զուգեր գործովք անասնոց եղայ:
Զ իշխանութեանն առաջնորդ եղայ:
Թէ եւ կրծեփեոք հաւասար եղայ:
Լու ընդ ազնուական հօր առաքեալ եղայ:
ծառայ յոյս կոյս հանդերձ ... եղայ:
Զ ... մերոյ ընդ չորսոց եղայ:
զոր էր նախկին ... ծովու եղայ:
Մ խրատողէն ... կէ եղայ:
եւ առ ... նորանն ... եղայ:
Զ ... հաւատարութիւ ոչ անձի եղայ:
անապատ ... ... զոր հեղ եղայ:
Եւ ... անձին ... եղայ:
եւ կամ յաւիտենին ոչ ... եղայ:
Եւ ... յանցնելի եղայ:
... անձի եղայ:
Որոյ ... եղայ:
... եղայ:
Թ ... եղայ:
... եղայ:

Ի հաւատոյն ուղղութեանց եալ։
կամ չար գործովք ապականեան եալ։
Որք պատկերի սրբոյ տանդ եալ։
փառս մերոց մեր դասուց եալ։
Ի սոսահակաց սրբոց ասխ եալ։
մինչև ատ մեզ ոչ վրձեւր եալ։
Ի յաշխարհէն ծնեալ եւ կոչեալ եւ եալ։
Ի հայրենեաց սարասերձ եալ։
Ց երկիր սատր պատեր բխոսայ եալ։
մինչ զի ըղ մեր ըն մեռաց եալ։
Օ աշխարհ ըն մեր սատրք կեր եալ։
մեզ առաջի ուշայ անեւ եալ։
Ըստ աղղաւ զենեցուց եալ։
բայց Ի վեհայց ոչ զք գործ եալ։
Ի մանեսն անթու որ լույս ծագ եալ։
այն Ի ինկալի կայ խաւար եալ։
Ըստ թուղակալք ըն հեռաց եալ։
աշխարհականքն շղթայ եալ։
Տ ոհմ որ թագին փառաւոր եալ։
անմարմնոց սարդի եր եալ։
Որք աշխարհաց բարձրաց սեր եալ։
Ի քաղաքաց հայ մարդաց եալ։

Սակայն ընտանութեն ազգըն պահ եալ։
որ պարհանուքն ըն կոչեց եալ։
Թէ է և Թագուոն խնաւամերան եալ։
ամենն ազգաց միջին ծածկ եալ։
Մ՛խայն ենքեանց ներհուն եղ եալ։
որ յայնմ աղբէ գոյով մեր եալ։
Որդի ըղ հայր մոխանանկ եալ։
մինչև ատմեր ըն հատուց եալ։
՚Ի նախնեանկան հօրէ մեր եալ։
՚Ի պարթեւէն բնաւոր եալ։
Մ՛ինչ ՚ի խնամանկ բարձ ըն հաս եալ։
այն որ արևածէ նահատակ եալ։
Զորմէ գրեալ որդին ըն եալ։
և մագխարոս մերապատուն եալ։
Ն՛ոյն շնորհօք եր եալ։
՚Ի մասնութէ պայծառաց եալ։
Հոր ըն մերոյ նա հայր եղ եալ։
բան մագպանեան ըն միշնորդ եալ։
՚Ի յարգայէն յունաց պատուն եալ։
և նահանգէց յորդունց մեր եալ։
Տեառն կամաւն ըն Ներսեաց եալ։
և երկինքը ըն զարդար եալ։

Բան հաւներին տաղաղափի եալ ։
ընդ պղտոտնի պերճանացն եալ ։
Ծածկամանելին ներհուն եղ եալ ։
յորդնիմնաւորիս ընդ մանկանց եալ ։
Զ մարմնաւոր ստոր մերձան եալ ։
որ ընդ որ է ՚ի նոյն կրկին եալ ։
Զ ե կերպեցեալ փայլեցեալ եալ ։
՚ի հայրենեան աշխարհ չեն եալ ։
Բ ղ կրմանաւորն ըն յորդորդ եալ ։
ըղ փոխարկմամբ ընդ յանձանձ եալ ։
Զ սրբութեամբ անձնեան ընկեաց եալ ։
գեղեցիկ աղբեաց հող մարմ եալ ։
Ճոյլ ընդ յօրաց սրբոց եղ եալ ։
արբեաց զարդանց խորհրդ ամ եալ ։
Բ ղ նոր թուեալն զանձն բնաւոց եալ ։
անմահից յանձին ըն սերմնանն եալ ։
Զ ի միոյ զարմն հոգեւորն հաւեալ
բաղձարկեցուն պարզաբեր եալ ։
Սա այսպիսի փառաւոր կոչ եալ ։
ընդ մեզ յուսոյ եալ ։
Ժ ամանակաց ինձ յաճող եալ ։
և առ նախնիս ընդ յաւելեալ եալ ։

Ժա

Ժառանգ հեծեալ յերկիր թոգէլ:
այս է զորդին բարեմաման եալ:
Պաշտաւնէին յերկրէ սեր եալ:
ի գրկեալ որդեանց շառաւիղ եալ:
Որդ վահրամ անուանական եալ:
յառաջնորդն ընդ կոչեց եալ:
Մինչ գետ զօրաց ինչխօղ եղեալ:
ի հայրենեան յաթոռ նաս եալ:
Մինչ աշխարհն յորէնս կայ եալ:
և ի խառնեցն աղտակից եալ:
Քանզի հոգւոյն էր նուիր եալ:
և ի նորա մաշին հաս եալ:
Իսկ յարման զայսորիկ բան եալ:
զառաքուսոյնել ապահով եալ:
Իսա ամենայն իր փոխոխ եալ:
մինչև անունն ընդ փոխադր եալ:
Սրբէս սուրս վայրենաց եալ:
ըզ կենի պտղս ընտանեաց եալ:
Նոյն և վահրամ նախ առաջ եալ:
գրիգորիս վերանոյն եալ:
Քանզի մինչ ի ըսք ընդ կամեցեալ:
Թէ անուան զէ՛ արծաց եալ:

Լ, ա գլխաւորին քան զհրեց եալ։
և այնորխութ զինչըն խրատ եալ։
Ինչ է որոց ոչ զանձն ատեց եալ։
և զինքն իմ խաչ ըն բարձ եալ։
Լ, ա աշակերտ իմ ոչ եղ եալ։
անձնուռ փառացն ոչ հաղորդ եալ։
Ո, այս ոչ բանիւ ըրկ ատաց եալ։
կամ ՚խրատին խորհրդած եալ։
Լ, ալ և գործով բք կատար եալ։
և յերկնայն ուղ զին ակս եալ։
Ո, աշխարհական ձև մերկաց եալ։
՚իշխանականին կամաց բուծ եալ։
Ի, ղ հեղութե ըն կերպ ատ եալ։
զխոնարհութե բուծնբառաց եալ։
Ի, մեղայնոց ըն հրաժար եալ։
և յանապատ բը հետև եալ։
Ճ, աճնկզնեց հաճատար եալ։
առաքինի մարու ք կրթ եալ։
Ց, որէնքս ոնն խաւէ խորհ եալ։
՚իշխեցի ՚ինչն այն եալ։
Ո, մխայութե ոնն ըննն եալ։
և բարոյով սրտիւ խնդր եալ։

Ի՞նչ ճանապարհն անբիծ գնացնել:
երանութեանց արժանաց եռալ:
Ճանապարհ առանձնաց եռալ:
րաս յոլովնոս պաշտօք ոչն եռալ:
Ի՞նչ չէր արժանն լուսոյն թագչել:
կամ քաղաքին անտես եղ եռալ:
Ի՞լ յաշտանակ ըս քարձրաց եռալ:
և յընթանալ լոյս ծաւալ եռալ:
Ո՛ ի միջեն յաւուրներն յայն հասել
հայոց հալածողըն փախձան եռալ:
Տուն պետութեան իբրաց քարձնել:
որպէս հեղեան այն ծերոց եռալ:
Որով յուսոյց ընդ մեզ զշար եռալ:
այլում լինել թող ոչ առ եռալ:
Ո՛ ի անձերուն ասեն եղ եռալ:
լեղին իկրոն ըս մեր զարձ եռալ:
Ճարժամ այգոյն մեր կոչեց եռալ:
զագիկ անուն վերաձայն եռալ:
Ի՞նչ ըս կարս ի յոյս առ եռալ:
և ըծանկեղօ զղեանին առ եռալ:
Ո՛ անձն մեծա զուն զարծեցնել:
ինչ ըս բաղումն անթիւ ծախեալ:

Կա

Նաեւ ըզ կարոնախ առաց եաւ։
այնըր խնդրոյ փոխանակ եաւ։
Զի հոլովակս հայոց դարձեալ։
նուաղէ յաղթութն ունողաց եաւ։
Սրոյ ըղձից սրբոյ հաս եաւ։
եւ մատանեան ախտութ կիզ եաւ։
Մ՝ինչ ըզ մէ հին հրամանս առ եաւ։
հար ըզ հայոց անդ մերժել եաւ։
Եւ միաբան խորհրդած եաւ։
զարժանաւոր խնդրոյն զբոս եաւ։
Դ՝ մերձակայն խնամոց յայսմ եաւ։
յաղթութեան զանձն ըն ծածկ եաւ։
Ա՝ նոր զօրեալ եւ թագուց եաւ։
յանապատի լուսն անտեսի եաւ։
Ա՝նդ ոչ հանդուրժ կամաց հաւն եաւ։
առ ՚ի խնդիր ըն յորդոր եաւ։
Զ զրկողութս յառաջ ած եաւ։
որ եւ մեհրամ նախանձայն եաւ։
Սասանի նորա զայն ծանուցեալ եաւ։
եւ ՚ի խաղաղութեան յետ նահանջ եաւ։
Զ խելքն անարժան այնմ առաց եաւ։
ընդ ոչ մեծնոյ եղ եաւ։

Բայց ամէնից բաժանազատ եալ ։
և յակամայից հարկաւոր եալ ։
Օծմամբ հոգւոյն ըղձա օծեալ ։
յաԹոռ նախնեացն վերածնատ եալ ։
Նոր Ահարոն խոյրիւ պճն եալ ։
և Սամուէլ ՝ան ձայն եալ ։
Եկեղեցւոյ վէմ հիմն եդ եալ ։
վերուստ կոչմամբ անօԹ ընտր եալ ։
Որ և սոցունց համեմատ եալ ։
զեկեղեցիս լուսաւոր եալ ։
Երկրորդ Մեսրոպ մեզ երև եալ ։
գրերըս բազումըս Թարգման եալ ։
Ըստ ՝ի յունացն և ասոր ոյ ։
Ճառս ըս որոց վերաբերեր եալ ։
Տօն յիշատակ նոցին կարգ եալ ։
ընԹերցուածովք ըն զարդար եալ ։
Զորս ոչ միայն լոկ վերծան եալ ։
այլ և վարուց ըն նախանձ եալ ։
Բաս ուսումն անուն խիկ ընկալ եալ ։
մխիԹարէր վերաձայն եալ ։
Յառանձնու Թէ ոչ բաւաց եալ ։
ոչ ՝խնդում վայրի բնակ եալ ։

Պանդխտութեան յերկրի չէք եալ ։
զ.բաղձեալ Հայրն ըն կերտակը եալ ։
Երուսաղէմ քաղաքն երկթ եալ ։
ուր փրկութիւն ըն մեր ծագ եալ ։
Լոյս ՚խորոց գերը ըն Հաւ եալ ։
յոր փայլ նորա նաՀատակ եալ ։
Զարդ մառակեան ըն ժամնան եալ ։
ուր ազգ Հողոց բաղում ՚ի էք եալ ։
Մեռ ըղ նուէն բուաւոր եալ ։
և ՚ի Հաւատ ըն Հաստատ եալ ։
Մեռաւ ՚ի ծով ըն մեծագ եալ ։
մեղխոզանակներու ըն փոխխ եալ ։
Զաղատեալ ըն մեծագ եալ ։
և յաղթող նորանց դաստամ եալ ։
Մեռ ապն որ անդ շղթայագ եալ ։
ու. կենդանաբանն և Համբարձ եալ ։
Զորոյ ծառայել ըն Հաւագ եալ ։
քաղցր փառաց ըն նշխարն եալ ։
Մեռ ՚ի յաղթու ըն ու եղ եալ ։
գառ. ՚ի կերպարանս որդ ՚ի ծնն եալ ։
Զ. գերեզմանս Համբառնաւ եալ ։
զՀօր ըն մերոյ եղջերայ եղ եալ ։

Զոյ

Զայն որ շնորհօք հոգւոյն լցեալ։
ամբիծ վարուք սրտիւ մաքուր եալ։
Զայն որ լուսոյ հոգւոյն ծագ. ել։
պետրոս նշման առաջաց եալ։
Որ յոլովեցաւ մեծի նմանն եալ։
ըզ համարձակս ըզ կենի ձգ. եալ։
Զարթ եղբարս իւր քաջաց եալ։
բառ յետուայ զօրացելոս եալ։
Որոյ վա հրամ մերքանձյն եալ։
մեւայն վասակ անուն անուանք եալ։
Որք մեհագոյն վասա ընկալ եալ։
և մեծարող պատուոյ հաս եալ։
Ըզ պատերազմ աղանց վան եալ։
զ հակառակաց հոյլ ըս յաղթ եալ։
Սա այարկ չքեղաց եալ։
և աշխարհին հնդկուսց ամբ եալ։
Սաւաի մեծի հոլովին զարմ եալ։
զալ յարկեալ ըս խորհեց եալ։
Զուր սկզբեցելան որդեաց եալ։
և զ հոմանուն ըն հասարա եալ։
Նշանն կենցելան լաստանեն եւ եալ։
յերկնից ա. զեղ առաքեալ եալ։

Օթեւանըս զանձ սորա եալ ։
մինչ ՚ի խաչն գրաւ լեառն ըն հաս եալ ։
Նոյն որ սուրբ գրն բնակչեն եալ ։
և ՚ի խնայմնքն Հրեշտակաց եալ ։
Մերձաւորութեան փառաւորած եալ ։
զերկրպագութիւն ամենայն եալ ։
Ի վայելչութ յայն վայր ելի եալ ։
Հոգւովն առաքելոյն ըստ զօրաց եալ ։
Իմաստն մշիթեն լերանն անուանեալ ։
ուրեմն Հոգւով լուսաւոր եալ ։
Օ յաշխարհագրութ կերանն լսութեան եալ ։
զօր և երագ եր ծանուց եալ ։
Ծածկածն վայր լոս ձգն եալ ։
և զանձկայութեանց կերպն ընկալ եալ ։
Օ գանձն սերովբէ ըն հաւատ եալ ։
և առ խիստեան բնակեցուց եալ ։
Օ գետ լոս Հոգւոյն մշտա ընթերցնեալ ։
և ընդ նորին յար խառնեալ եալ ։
Իմաստութեան անդուստ փախն եալ ։
որ եւ սիրուն մերձ առ կայ եալ ։
Նուէր ընտրեալ խաչն անուանեն եալ ։
ուր Հոււյն կանգնեալ կարգեցին եալ ։

Մ՛ենք յիշխանէն պատուականս եալ:
ածեալէր անձն երկն եալ:
Որոց վառեալ անուն հայրն եալ:
նախերեւակ գալ մահ անուանս եալ:
Լուսին հանգոյն գերազանց եալ:
և անուանս բարեհասն եալ:
Լոյս զ հովին ի փաթեանց բերեալ:
որպես ըզ հայր ո՛ր յանձանձ եալ:
Օ ըզ բարեխօսութիւն ծերաստեղ եալ:
յաշխատութեան ըն հանգուց եալ:
Փառք էին նո՛ր անդ յաղագ եալ:
ընոււ որպիսանն սիրոյն շարժ եալ:
Քաւէ երկրայինէ ծանուց եալ:
և ընդ ընութեն մահու կայ եալ:
Որով մարմնոյն կարկից հասն եալ:
հոգւոյն յարաղ յերկինս թռուցեալ:
Լու տօգութեան որպէս փըր եալ:
որպես ձնդէքուն ոգին առր եալ:
Պատկերին երկրի ընկեր ընթողեալ:
առ սեղընարանն թերեանն փոխ եալ:
Օ զանձն ընուանօղն ՚խեղ՚ զարձել:
խեղչին անօթ ունողնող եալ.

Ո՛ որ սաղմոսիւք օրհնութեան եւաղ ։
քահանայից դասուցն առ եւաղ ։
Նա ՚ի կերպիւ մահու եղ եւաղ ։
Հուպ ՚ի խորանն որ անդ չէին եւաղ ։
Արք ՚ի նախանձուց դիւր լռեթող եւաղ ։
այլ ստորոց պաշտպանաց եւաղ ։
Նաեւ ՚ի յանթոյ խնդր հասարակ եւաղ ։
բարեկենդն անմահանայուր եւաղ ։
Նորեան առաջին հարազատ եւաղ ։
օծմամբ Հոգւոյն նախ ձեռնադրեալ եւաղ
Ցանկալեան կոչմանց եղ եւաղ ։
յայլասերեաց ընդ Հաղորդ եւաղ ։
Նաղ սերովհակական անթաւ թեւով եւաղ ։
՚ի քերովբէականն յանձն չէին եւաղ ։
Նա առամնոր եկաւոր եւաղ ։
առ իշխանութիւն նախ առաց եւաղ ։
Դ յանդարապետ խոր ընդ ընկալ եւաղ ։
՚ի ճգնանց շուրջ անմահն եւաղ ։
Նայց նախաւան զղայս բարեկարգին եղ ։
որ Հոգւորապէտ այս յանձեղ եւաղ ։
Ո՛ որ չէ ՚ի դեղ անձնեւս առ եւաղ ։
զեղելեղեցոյ փրկանացն եղ եւաղ ։

Քան

Պանդիցէ յորժամ արք դառնայցեն.
զբխատանէից եղեն սիրք եալ.
Չարաց ամենից սերմն գլոյ եալ.
որ աթոռոյս հակառակ եալ.
Ես կերեւեցի որ ազատ եալ.
և միածնին արեամբ գնեն եալ.
Ճշ առաջնոցն զլխն արար եալ.
կապապատառ հարկանւոր եալ.
Ես ըզ պտուղ ւոն ընծայ եալ.
որ այ էր նուէր եալ.
Օանորինաց մանկն հան եալ.
և պարընկալ վարձկանք սու եալ.
Սուրբ զայսպիսի աղէտ սեւ եալ.
այն որ հոգւոյն էր պարտակ եալ.
Օ երկեան մարդկն կեաց մեր ծեր.
առ վեհազոյն աղին երթ եալ.
Սան որ բոլոր աղանց սիր եալ.
որք ենն ծակու յայս կայր ընծայ եալ.
Որ մէկէք շահ անուն անգ եալ.
բարեբարոյն գովական եալ.
Օ որ եւ սիրով խոկ ընկալ եալ.
եւ մեծարգի փառաց պատուի եալ.

Օ՛ կամք քո սրբոյ նորին էջ եալ։
Եւ զմեզ խնդրելոյ ընդ կատարս եալ։
Որ և հրամանն անդ ու առ առ. եալ։
Հրաշափառութեամբ սրբոյն գառին եալ։
Օ՛ հաւատացեալք ընդ հօղս հերթ եալ։
Զիւր զօր հաւատ քո պատուական եալ։
Օ՛ եկեղեցի իմ՝ սրբոյ եալ։
Եւ վերջացեալն միշտ եալ։
Ա՛ է և յետոյ նորին գառին եալ։
Քեզ հօ զարդարեցին այն ցորեան եալ։
Լոյս առաւօտ վկայութեան եալ։
Զ հրաշագործն խնդ ընդ եալ։
Որ խառնեցեալ զօրով հաւ եալ։
Առ հաւատոյ հօր ընդ վարդ եալ։
Երբեք նորա վախճան առ եալ։
Հօրն եւ ընդհանրական անդ առ եալ։
Օ՛ որ սիրով քաղցրն ընդ եալ։
Ջերմ աստիճ նոր եալ։
Երբէ այնու յառաջ եալ։
Եւ հաւատն մարմնոյ ամ եալ։
Ի մեջ կոչում ընդ հրաշ եալ։
Եւ քահանայ քո նա ամ եալ։

Նորոգ մինչ կային զուարճանոց Եւայ :
Եւ առ միմեանս ըստ խորհրդոց Եւայ :
Ծնծղային փառք ըստ բերկրեց Եւայ :
Եւ ՚ի հնազանդն ուրախանաց Եւայ :
Սուր զաւանութեան եղեւ հրեշտ Եւայ :
Եւ ձայն զուսմի հրամանոց հաւս Եւայ :
Պ ՚ի յազգամանեն արարչէն Եւայ :
Եւ ապշութեամբ զանձին հայր Եւայ :
Բանիւն զթուած հայր ըն խառնէ Եւայ :
ըզ հարազատ անբաժանելն եղ Եւայ :
Նծայնն չնորհնէ լց Եւայ :
Եւ երկխօսն ըն զարդարեր Եւայ :
Պ Եղապարանոյն անձն երեւ Եւայ :
Խոնարհութեամբ ըն չարեաց Եւայ :
Ո զնախանձանացն անուն առ Եւայ :
որ առաքեաց էր յորդորն Եւայ :
Թուու ըն մեծի զրկողի ըԵւայ :
որ մանկութեան մանկանումն Եւայ :
Օ այս առանձն բարի արմանաց Եւայ :
խանգարեցան հաղմեալ խոր Եւայ :
Որք բուռ մեղաց մերոց շարժ Եւայ :
արմատական զ Հայք արար Եւայ :

Յարեւելեան կողմանն սկս եալ:
մինչ յարեւմուտս ըս ժամանն եալ:
Որոյ առ մեզ եկեալ հաս եալ:
և զամենայնն ըն պաշար եալ:
Մահանածոր ըզ կոյս մուտ եալ:
Նիզակաւոր ըզ պատրաստ եալ:
Մ՛եքեննայիւք պատանեալ կանգն եալ:
բռնաւորաց սանդուխս հաս եալ:
Որում ամենեւ ոչ կարաց եալ:
քաջազնեկն ամեզ բըռնակ եալ:
Լալ որ և մեր ըն հայր եղ եալ:
զոր վերընձայեցին նախս առաց եալ:
Նայց մինչ վախճանն մարտիրոսութ եալ:
և թշնամեաց ըն հալած եալ:
Նոր շինական այր պատահ եալ:
և չար յաղթում ըն գործեց եալ:
Յաղթանակից զոմ ըն հար եալ:
և յաղթութեն բան բարբառ եալ:
Օ վերջն 'ի հաղթելն բերաւ աղանդն եալ:
որ վահանաւորն էր պարփակ եալ:
Յոր և նայիլ խոկ կամեց եալ:
զի նահատակ ըն խորխոտ եալ:

Լաւթագնորար անդ գալըն եկաւ:
Հագարացի ոմ ըն նոսա եկաւ:
Ի ղ լայնալի՛ն ըն լի քարշ եկաւ:
Թէ երբ նա ՚ի փոխանն յառ եկաւ:
Զորժամ եսես ունայնաց եկաւ:
՚ի վահանէն որով ծածկ եկաւ:
Ըրբէքթեանն եռաթին եկաւ:
յանկարծակի ըզ նա հար եկաւ:
Որ ՚ի ծովէն յայն պատահ եկաւ:
՚ի խեսարանն իւր ծովաց եկաւ:
Զաշտարակէն յոր վէր եղ եկաւ:
՚ի բախմանէն սարաբաց եկաւ:
Ի զէնի արձան մեծ թաւ՛ալ եկաւ:
Եւ զպալթանգամ ըն ջախջախ եկաւ:
Զորն պղնձէ վէրամբարձ եկաւ:
՚ի պատուանդան գահոյն եղ եկաւ:
Խոյեմանք վիմաց ըն սագնաց եկաւ:
Եւ յետ փոշու վերափոխ եկաւ:
Ի նգ նահատակս համակարգ եկաւ:
Եւ ընդ վէմս ըն պղնձի եկաւ:
Օ ի ընդ նոսին զարկանն հեղ եկաւ:
Եւ ընդ նոսա գատաւոր եկաւ:

Ո՜ որ սաղմոսիւք երգարան եալ։
Եւ արտասուօք զնա ուղղիչ եալ։
՚Ի աՀաւնայից ակնամբ աս եալ։
մեծն զինւորք բարբառեալ լոյց եալ։
Ո՜ որէն կեծայն անդ կատար եալ։
Եւ ՚ի չերբեմ Հայցն անիծեալ եալ։
Նմա բարձր այն յանդորրին եալ։
զի բարձրութ մեծՀռչակեալ լուծ եալ։
Ի այց մնացելոց լու չար եղ եալ։
զգեստն ՚իսէնջ զգեստ բարձ եալ։
՚Ի ան զի ղ Հովիւ ըն քաղ Հարեալ։
զզատմիտ ըն զայղք յափշտակ եալ։
՚Ի Հայրենեաց տարամերժ եալ։
տար սեռից առօր կաց եալ։
Ի այց միայնոց ոչ շատաց եալ։
զի լոյս մարմնոյ Հօրէն տուժ եալ։
Սիրոյ գրկաց Նորին մերժ եալ։
Եւ ՚ի խնամոցն տարրաց եալ։
Լ_ղ ջեռ տակաւ անձաց անց եալ։
մինչ գետ տակաւ տարածեր եալ։
՚Ի մեծ Հօրէն Հեռ՛ոց զրկ եալ։
բաժնիցս ըն կեղեց եալ։

Օ ծիրանի մեղաց մեր յանձին եալ :
Նշխին որդւոց ըն պատուոյ եալ :
Այս մեր կրկին Թշուառաց եալ :
Ի փրկութեան անդոր եղ եալ :
Օ որ և ուխտին նախնաաց եալ :
զոր Իսրայէլ չշառակ եալ :
Տէր անհանդուրժ որդէրգան եալ :
Իշուդր անունըն հանդուց եալ :
Նոյց Ըրեգութ հայրըն զԹագեր եալ :
և ոչ խոզաւ մեղ բարեաց եալ :
Այս յարմարաց բարեաց բղխեալ :
մեզ զաւազան վերածանէ եալ :
Օ հայրազամէն խնամոց եալ :
զոր կանխագոյն բանս չկեց եալ :
Անուն գրեցոր վերանայն եալ :
բառ նախնական հոգէն ըմբոր եալ :
Օ որ առաջին հայրն բառաց եալ :
երկրորդին հոր ամենայ աստ եալ :
Այս Ոզ ուանուշ եր նա կրԹ եալ :
հոգւոյն խրատուք մանկականութեալ :
Այս Իխախանն մահուն հաս եալ :
Իւոզ յաԹառ խեր հասաստ եալ :

Սորդ որդին բանի էջ եւաղ:
փոխանակ հարց որդւոց եղ եւաղ:
Ձ անդրանկանց հայաստան եւաղ:
յեկեղեցւոջ իշխան նա եւաղ:
Պ կուսանեն հոգւոյն ընդոր եւաղ:
բարձրաբերդոյն շնորհիւ էջ եւաղ:
Ի նոյ մանկանն զերա սու եւաղ:
մեղ փրկութեն պատճառ եղ եւաղ:
Օ եղեալ է կրկին սա եւաղ:
զեղխելոս հոգւոց եւաղ:
Ի զինի փրկչին սա հայր եղ եւաղ:
և զմնասասնս յերկրի թող եւաղ:
Օ եա պօղոսի զընթացս սա եւաղ:
զախանձէնս մեղ պարգեւ եւաղ:
Օ օրհնութեամբ եկեղեցւոց եղ եւաղ:
և ըզ ցանկալս ըն ժողովս եւաղ:
Ի զնաչը որդւոյն խորհրդք ընկերենաց եւաղ:
յերաշտաւորն նոր մերան եւաղ:
Օ խորհրդանց խոր ընտանեաց եւաղ:
և բար բանիս կարգաւորս եւաղ:
Օ երգեցող ֆեղեանն հարազատեալ:
իշխանականն զարհ յաւաչ եւաղ:

Մ ոսկի անուան վէհ երեւ եւաղ։
և զօրավարք հանապազորդ եւաղ։
Այն մարդիկ քոյր անուանե եւաղ։
որ յաշխարհն հեղալ ըստ մեզ եւաղ։
Խոհ եւ կրօնք նուաստաց եւաղ։
Ներքուստ անուան վէր ստաց եւաղ։
Սրե նոճեւք յիմաստ կրեմ եւաղ։
և յերկնային ըն կոչեց եւաղ։
Թէ չպէտ իմ ոչ վերաթէ և եւաղ։
և ըստ կոչման ըն բարձրաց եւաղ։
Մայր ՚ի յերկիր հանգստեան եւաղ։
սիրով նորին վայրաբեր եւաղ։
Սակայն նորա ոչ նուաղ եւաղ։
խնամեալ բարերարն առ խոր եղ եւաղ։
Չեւ ստացողին կրկին ստաց եւաղ։
ընդ սածողին կրկին սած եւաղ։
Մինչև յարբումն ըստ հաստուցեւ եւաղ։
և քաղաքաց ձեռնածք օծ եւաղ։
Լոր ընթացողին հոր նուէր եւաղ։
և մեծանորն իւր ընծայ եւաղ։
Թէ չպէտ նուէրս ոչ պատուական եւաղ։
բարեաց գործովք ոչ յառաջ եւաղ։

Մայ

Որ հեղգութեամբ յոյժ լուացամեղ
և անպարտուց անիրաւանն եղ եղայ:
Ոչ ի սիրոյն սէր բորբոքէ եղայ:
ոչ ի հրոյն այրեալ եղ եղայ:
Որ ներհակիցն ընդ գաղջաց եղայ:
որոշեա զանձն է ասաց եղայ:
Ոչ յոյն ի յոյս ընդ յուսաց եղայ:
ի բարձրելոյն ալ զգաց եղայ:
Օ ի յայգատեաց ինեաց ասպետայ:
զեւ ինըսքիս ընդ փոփոխ եղայ:
Որ ատեմին մարգոյն սէր եղայ:
ուսոյ բնութեն ըս յառաջ եղայ:
Օ անձեայ նախնեաց հայրագ սերմեղայ:
գուզարք բանսե հանասոս եղայ:
Ոչինչ և իմեր ըս հասուց եղայ:
իմաստականն ամս ժամանն եղայ:
ասպարակաց խորտակաման ասէ եղայ:
որք խմասակեցեն գանեկաց եղայ:
Որ մեծեղան որք ընթերց եղայ:
հայրենակ ապակս գորս պարապատ եղայ:
Օհենել յարգանս ապաժանեաց եղայ:
զանձն անարժան և ամածանն եղայ:

Լուսին յորժամ յառաջ եկ եալ:
Ի յանդնդոց գոյք ելց եալ:
Բանսին ընդ հօր յորժամ ծըն եալ:
Հոգւոյն նոցունց յառաջ բղխեալ:
Երրորդութեն ըն կատար եալ:
Ի թիւ երից անձնաւոր եալ:
Միէութե ըն բաժան եալ:
և բաժանմամբ ըն միաց եալ:
Լզգեստաւորաւր բարւոյն հաւ եալ:
բարի ստեղծման ըն գոյաց եալ:
Լճութենն խառնմ օրէն եալ:
օրհնաբանելիք նորին եղ եալ:
Սուրբ և մեր յայս յառաջ եալ:
բանին ըղ բան պարզաբեր եալ:
Ծաւալու բանի այսր հաւ եալ:
ըղ աւուրց բանիւս փառաւոր եալ:
Ի հինգ հարիւր թիւ կատար եալ:
եօթանասնից յինոյն յանգ եալ:
Աստուածեղէն բան ըն չափ եալ:
Ի հանդէսէն նուաստաց եալ:

ԱՒԱՐՏ:

[illegible]

IN VENETIA, Per Giacomo Moretti. 1686.
ad iſtanza di Naabiet de Culnalar.